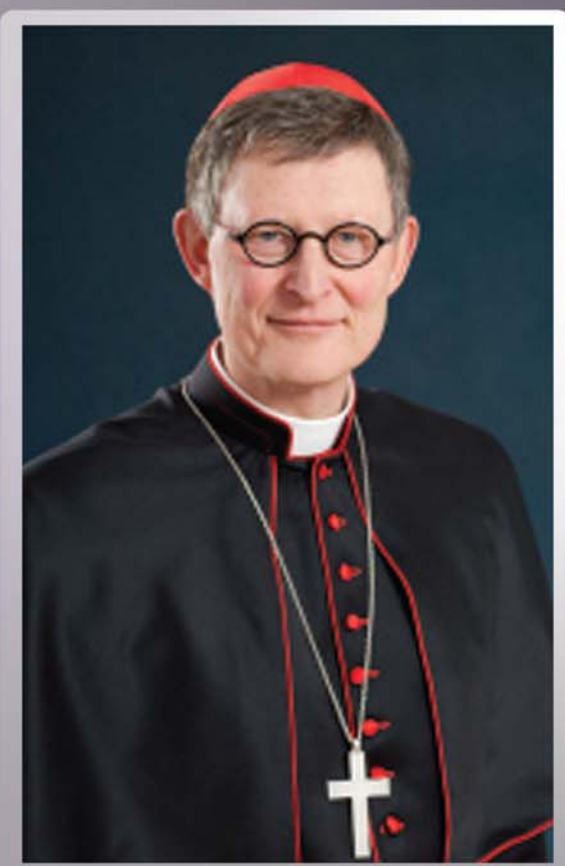

ജൂലൈ 2018
**ക്രൈസ്തവ
കാഹളം**

ബൈബിൾ മാർ ഇവാഞ്ചിയോസ്
ഓർമ്മപ്പെടുമ്പോൾ
ജൂലൈ 1 മുതൽ 14 വരെ

കൊളോൺ
ആർച്ചുബിഷപ്പ്
അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ
റെയ്നർ മരിയ വോൾക്കി തിരുമേനി
മുഖ്യാതിഥി

കാലം ശരിയെന്നു തെളിയിച്ച കർമ്മയോഗി

മുല്ലങ്ങൾ പകരാൻ വിദ്യാഭ്യാസം

കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ, നീ സ്വീകരിച്ച ദൈവകൃപ ഒരിക്കലും വ്യർഥമാക്കാതെ എല്ലാ സമയത്തും എല്ലാ വിധത്തിലും കർത്താവിന്റെ ദാസിയും സഹപ്രവർത്തകയുമാണെന്നു നീ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്വീകാര്യമായ സമയത്തു നിന്റെ ദാസ്യതയും കന്യത്വവും അവിടുന്ന് മാനിച്ചു ഫലവത്താക്കി. അതിനാൽ രക്ഷയുടെ ദിവസം പാപികളായ ഞങ്ങൾക്കു വന്നുചേർന്നു. പുനരൈക്യത്തിൽ മാതാവേ, ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച ദൈവകൃപ ഒരിക്കലും വ്യർഥമാക്കാതെ എല്ലാ സമയത്തും എല്ലാ വിധത്തിലും കർത്താവിന്റെ ദാസ്യം സഹപ്രവർത്തകരുമായിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമെ. ആമ്മേൻ.

രക്ഷാധികാരി

മോറാൻ മോർ ബസേലിയോസ്
 കർദ്ദിനാൾ ക്ലീമീസ് കാതോലിക്കാബാവ

സഹരക്ഷാധികാരി

ബിഷപ്പ് സാമുവൽ മാർ ഐറേനിയോസ്

പ്രിന്റർ ആന്റ് പബ്ലിഷർ

റെറ്റ് റവ. ജെയിംസ് പാവിലൂ
 കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ

എഡിറ്റർ

റവ. ഫാ. ഷീൻ പാലക്കുഴി

ചീഫ് എഡിറ്റർ

റവ. ഫാ. ബോവാസ് മാത്യു
 ഫോൺ: 9447661943
 bovasmathew@gmail.com

പത്രാധിപ സമിതി

റവ. ഡോ. ജോൺ പടിപ്പുരക്കൽ
 റവ. ഫാ. ജോസഫ് വള്ളിയോട്ട്
 റവ. ഫാ. ജോസഫ് പുവത്തുംതറയിൽ
 റവ. ഫാ. ഗീവർഗീസ് വലിയചാങ്ങവിട്ടിൽ
 റവ. ഫാ. വർഗീസ് വിനയാനന്ദൻ ഒ.ഐ.സി
 ഡോ. കെ. വി. തോമസ്കുട്ടി
 റവ. സി. ഡോ. ആർദ്ര എസ്.ഐ.സി.
 റവ. സി. ഡോ. അഞ്ജലി തെരേസ് ഡി. എം.
 ഡോ. ഷേർളി സ്റ്റുവർട്ട്
 ശ്രീ. രാജു മാത്യു

ഉപദേശക സമിതി

ശ്രീ. ജേക്കബ് പുന്യസ്
 റവ. ഫാ. വിൽസൺ തട്ടാരൂതുണ്ടിൽ
 റവ. ഫാ. തോമസ് കയ്യാലക്കൽ
 ഡോ. തോമസ്കുട്ടി പനച്ചിക്കൽ
 ശ്രീ. ബോബി എബ്രഹാം

സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ

റവ. ഫാ. തോമസ് മുകുളംപുറത്ത്
 9446703056

മാർക്കറ്റിംഗ് & അഡ്വർടൈസ്മെന്റ്

റവ. ഫാ. ആന്റണി മരിയഭവൻ

കവർ & ലേഔട്ട്

Fingraph - 9387811920
 fingraphtvm@gmail.com

ഫോട്ടോഗ്രാഫ്സ്

തോമസ് മാത്യു നെല്ലുവേലിൽ

പ്രിന്റിംഗ്

സെന്റ് മേരീസ് പ്രസ്, പട്ടം

വിലാസം

ക്രൈസ്തവ കാഹളം
 സമന്വയ പാസ്റ്ററൽ സെന്റർ
 സെന്റ് മേരീസ് കാമ്പസ്, പട്ടം,
 തിരുവനന്തപുരം-4
 Email: christavakahalam@gmail.com

എഡിറ്റോറിയൽ 4

5 പിതൃമൊഴി

കവർ സ്റ്റോറി

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തെ നയിച്ച മഹാരഥൻ
 ഫാ. ചെറിയാൻ താഴമൻ **7**

എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനത്തെ വളർത്തിയ തീർത്ഥാടന പുണ്യപദയാത്ര
 ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ ജോൺ കിഴക്കേതിൽ **14**

വർത്തമാന വിദ്യാഭ്യാസവും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വർത്തമാനവും
 ഡോ. തോമസ്കുട്ടി കെ.വി **18**

ജീവിത രേഖയുടെ നിർമ്മിതി
 ഡോ. ഷേർളി സ്റ്റുവർട്ട് **22**

പൊതു മേഖല ശാക്തീകരണം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ?
 ഡോ. മേരി റജീന **24**

ഭീകരതയോട് സന്ധിചെയ്താൽ ബോബി ഏബ്രഹാം **27**

യാക്കോബിന്റെ വഴി: തീർത്ഥാടനക്കുറിപ്പുകൾ (6)
 ഫാ. മാത്യു ചാർത്താക്കുഴിയിൽ **30**

“വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ...” യും കുർബാനയും പഠനവും ധ്യാനവും
 റവ. ഡോ. കുര്യൻ വാലുപറമ്പിൽ **34**

ഗലീലിയോയെ കത്തോലിക്കാ സഭ പീഡിപ്പിച്ചിട്ടില്ല...തീ കൊളുത്തി കൊന്നിട്ടില്ല
 റവ. ഫാ. നോബിൾ തോമസ് പാറക്കൽ **54**

എഡിറ്റോറിയൽ

bovasmathew@gmail.com
9447661943

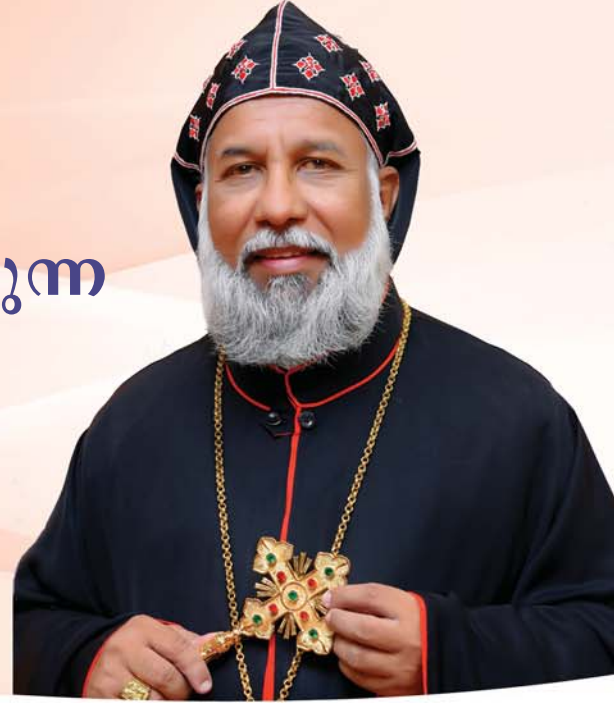
കാലം ശരിയെന്നു തെളിയിച്ച കർമ്മയോഗി

ദൈവദാസൻ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ട് 65 വർഷങ്ങൾ പിന്നിടുന്നു. തിരുമേനിയെ നേരിട്ട് കണ്ടവരുടേയും കേട്ടവരുടേയും തലമുറയുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവർ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരുന്നതിന്റെ പതിൻമടങ്ങ് ആവേശത്തിലും തീക്ഷ്ണതയിലുമാണ് പുതിയ തലമുറ പറയുന്നത്. എന്താണിതിന്റെ കാരണം. തലമുറകൾക്ക് ആവേശമായി, ആത്മീയ സ്രോതസ്സായി മാർ ഈവാനിയോസ് എന്ന മഹാരഥൻ ഇന്നും നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ജ്വലിക്കുന്നു, ജീവിക്കുന്നു. ഈ കാലവും വർത്തമാന കാല സംഭവങ്ങളും തിരുമേനിയുടെ പ്രസക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു, നിലപാടുകൾ ശരിവെയ്ക്കുന്നു. 1930-ൽ മലങ്കര പുനര്രെകൂട്ട പ്രസ്ഥാനത്തിന് ആരംഭം കുറിക്കുമ്പോൾ അഞ്ചുപേർ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുമ്പോൾ തിരുമേനിയോടൊപ്പം കുറേയേറെ ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ കിട്ടിയ ഒരു കോടതി വിധി അനുകൂലമായപ്പോൾ ഒപ്പം നിന്നവർ പിന്മാറി. മൂന്നിലുള്ള ദൈവകൃപയേക്കാൾ കോടതിവിധി കൊണ്ടുവരുന്ന ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളുടെ കണക്കെടുപ്പു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയോടൊപ്പം പോകാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് പലരും ചിന്തിച്ചു. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ചെയ്തത് ശരി ആയിരുന്നു എന്ന് ചിന്തിച്ചവർ കുറവായിരുന്നു. ഇന്നും പലർക്കും കോടതിവിധികൾ അനുകൂലമായി വരുന്നുണ്ട്. പലരും വിധിവാചകങ്ങളുടെ പിൻബലത്തിൽ ഒരു മലർപ്പൊടിക്കാരനെപ്പോലെ വലിയ കണക്കുകൂട്ടലുകളിലാണ്. മനക്കണക്കുകൾക്കപ്പുറം ആർക്കു ഒന്നും സ്വന്തമായില്ല. സമാധാനം കൊണ്ടുവന്നതുമാില്ല. ഈ തിരിച്ചറിവാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ സാർവ്വത്രിക സഭാ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് ചേർത്തത്. മലങ്കരയിലെ സഭ എന്തിനുവേണ്ടി കുന്നൻ കുരിശിലെ ആലാത്തുകളിൽ തുങ്ങിയോ അതെല്ലാം എത്രയോ ഇരട്ടിയായി മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് കരഗതമായിരിക്കുന്നു. അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി ആരാധനക്രമം അതിന്റെ തനിമയിൽ അനേകം ഭാഷകളിൽ ഈ സഭയിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. പൂർണ്ണ സ്വയാധികാരമുള്ള ഒരു വ്യക്തിഗത സഭയായി അത് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാരതമാകെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ നൈയാമികമായി അധികാരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. സഭാ തലവനെ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള കർദ്ദിനാൾ സമിതിയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. സാർവ്വത്രിക സഭാകൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഇതെല്ലാം സംഭവ്യമായത് മലങ്കരയിലെ സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കുമാത്രം. മാർ ഈവാനിയോസ് എന്ന കർമ്മയോഗി എടുത്ത ഏറ്റവും ശരിയായ ചില തീരുമാനങ്ങളുടെ അനന്തര ഫലമാണിത്. ഈ പുണ്യ പിതാവിനെ നമുക്കു നൽകിയ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയാം. ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ നമുക്കെല്ലാവർക്കും അനുഗ്രഹമാകട്ടെ.

ഫാ. ബോവാസ് മാത്യു
ചീഫ് എഡിറ്റർ,

പിതൃമൊഴി

എല്ലായിടത്തേക്കും പടരുന്ന മലങ്കരയിലെ വെളിച്ചം

ദൈവദാസൻ മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ 65-ാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ സമാഗതമാകുന്നു. ഈ പുണ്യ ജീവിതത്തെ അടുത്തറിയാനും പിൻചെല്ലാനും മലങ്കരയുടെ മക്കൾ നോമ്പുനോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പുണ്യ കാലം. മലങ്കരയിലെ വിഭജനത്തിന്റെ മുറിവുണക്കാൻ, നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ വിഭജനത്തിന്റെ മതിൽക്കെട്ടുകൾ തകർക്കാൻ ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്തു നിയോഗിച്ച പുണ്യപുരുഷനായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി. താൻ ജനിച്ചു വളർന്ന സമുദായത്തെ ദൈവോന്മുഖമാക്കി ആത്മീയതയുടെ അടിത്തറയിൽ ബലപ്പെടുത്തി മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച തിരുമേനി, ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് ആദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കി. മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തിലും ബഥനിയുടെ സ്ഥാപനത്തിലും മലങ്കര പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിലും മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ ഹൈരാർക്കി സ്ഥാപനത്തിലും മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആഴമായ ദൈവാശ്രയ ബോധമാണ് നാം കാണുന്നത്. കുന്നൻകുരിശു സത്യത്തിനുശേഷം മലങ്കരയിലുണ്ടായ വിഭജനത്തെ തുടർന്ന് രൂപപ്പെട്ട മുറിവുകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ മൂന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകളായി നടന്ന പരിശ്രമത്തിനാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ദൈവം പരിഹാരം കണ്ടത്. ഈ സഭയുടെ സ്വയംഭരണാവകാശവും ഉൾഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഭാരതം മുഴുവനും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും എന്നും മലങ്കര സഭയുടെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. ഐക്യം പുനസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം പകുതിവഴിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നത് ഈ സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാകില്ല എന്ന് കണ്ടതുകൊണ്ടാണ്. 1930-ൽ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമിലെ തിരുസിംഹാസനവുമായി നടത്തിയ എഴുത്തുകുത്തുകളിൽ, ചില കാര്യങ്ങളിൽ തിരുസിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് അനുകൂലമായ നടപടികൾ ഉണ്ടായി. അതേത്തുടർന്ന് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി തന്റെ ബോധ്യങ്ങളും വിശ്വാസവും അനുസരിച്ച് മുന്നോട്ടുപോയി. വട്ടിപ്പണക്കേസിന്റെ വിധി അനുകൂലമായപ്പോൾ ഒപ്പമായിരുന്നവർ പിന്മാറി. അപ്പോഴും ലോകബന്ധങ്ങൾ നൽകുന്ന സ്ഥാനങ്ങളേയും സൗകര്യങ്ങളേയും കർത്താവിനോടുള്ള ആഴമായ പ്രത്യാശയിൽ വേണ്ടെന്നു വച്ച് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി സാർവ്വത്രിക സഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെട്ടു. നൂറ്റാണ്ടുകളായി വിഭജിതമായിരുന്ന ഒരു സഭാസമൂഹത്തിൽ ഐക്യത്തിന്റെ വിത്തുകൾ പാകി. 1930-ൽ അഞ്ച് ആളുകളുമായി ആരംഭിച്ച മലങ്കര പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനം സാർവ്വത്രിക സഭാഗാത്രത്തിലെ

ഒരു വ്യക്തിഗതസഭയായി രൂപപ്പെട്ടതും വളർന്നതും 2005-ൽ പാത്രീയാർക്കിസിന് തുല്യമായ അധികാരങ്ങളോടുകൂടിയ മേജർ ആർച്ചു ബിഷപ്പ്-കാതോലിക്കോസ് തലവനായിട്ടുള്ളതും സുന്നഹദോസ് സംവിധാനമുള്ളതുമായ ഒരു സ്വയാധികാര സഭയായി രൂപപ്പെട്ടതും സഭാതലവൻ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കർദ്ദിനാൾ സംഘത്തിൽ അംഗമായതുമെല്ലാം നാം കണ്ട ചരിത്രമാണ്.

ദൈവം മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയേയും, തിരുമേനിയുടെ പ്രസ്ഥാനത്തേയും കൈവിട്ടില്ല. ഒരു വ്യക്തിയുടെ വിശുദ്ധിയുടെ അളവുകോലാണ് ദൈവം ആ വ്യക്തിയെ എടുത്തുപയോഗിക്കുന്നത്. എളിയവരിൽ എളിയവരായ മനുഷ്യരെ അസാധ്യകാര്യങ്ങൾക്കായി എടുത്തുപയോഗിക്കുന്ന ദൈവം മലങ്കരയിലെ അതിപുരാതനമായ സഭാ സമൂഹത്തെ തന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ സാക്ഷികളാകുവാൻ നിയോഗിച്ചു. കേരളത്തിന്റെ അതിർത്തികൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് ഒരു സഭാ സമൂഹത്തെ ദൈവം അത്യുതകരമായ വഴികളിലൂടെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയി. ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ കുഗ്രാമങ്ങളിൽ പോലും തദ്ദേശീയ ഭാഷയിൽ ആരാധന നടത്തുന്ന അനേകം മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭാ സമൂഹങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സഭയിലൂടെ സാമൂഹിക ശുശ്രൂഷകൾ ക്രമീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വിശുദ്ധിയുടെ നിദാനം ഈ നേർക്കാഴ്ചകൾ തന്നെയാണ്. തിരുമേനി തുടക്കമിട്ടതിനെത്തുടർന്ന് കൈകളിലേറ്റി ദൈവം നെഞ്ചോടു ചേർത്ത് അനുദിനം മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നു. ഫലത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാക്കി തിരിച്ചറിയാൻ കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ലഭിച്ചതെല്ലാം വ്യക്തമാക്കി വിശുദ്ധി വെളിവാക്കുന്ന സംശുദ്ധ ഫലങ്ങളായിരുന്നു. നമുക്ക് തായ്ത്തടിയോട് ചേർന്ന് നിൽക്കാം.

നിങ്ങളുടെ പിതാവ്

+Baselios Cleemis

✠ കർദ്ദിനാൾ ബസേലിയോസ് ക്ലീമീസ്
മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ്-കാതോലിക്കോസ്

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തെ നയിച്ച മഹാത്മൻ

മോൺ. ചെറിയാൻ താഴമൻ
ചീഫ് വികാരി ജനറൽ, തിരുവല്ല അതിഭദ്രാസനം

ആമുഖം

ഭാഗ്യസ്ഥനായ ഒരു മലങ്കര സഭാപുരുഷൻ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത മലങ്കര സഭയുടെ ആധുനിക ചരിത്രഗതിയെ നയിച്ചിരുന്ന ചരിത്രപുരുഷനായിരുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിന്നിരുന്ന ഭിന്നതയും മാതൃഭൂമിയിൽ നിമിത്തം ക്ഷയോന്മുഖമായിരുന്ന പുത്തൻകൂർ സമുദായത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനും ശാക്തീകരണത്തിനും ദൈവാത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതനായി അദ്ദേഹം എടുത്ത നിലപാടുകളും മുന്നോട്ടുവെച്ച ആശയങ്ങളും ചെയ്തകാര്യങ്ങളും ശരിയായിരുന്നു. എന്ന് മാത്രമല്ല, അതായിരുന്നു ശരി എന്ന് ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. മലങ്കരയിലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസന പുനഃസ്ഥാപനം, ബഥനി സന്യാസ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ബഥനി പള്ളികളുടെയും തുടക്കം, ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മലങ്കര പുനഃരൈക്യം, മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപനം തുടങ്ങിയ മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ സംഭവങ്ങളുടെയെല്ലാം മുഖ്യ സൂത്രധാരകനും ശക്തിഹേതുവും മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനങ്ങളും നേതൃത്വവും പ്രവൃത്തികളും എപ്രകാരമാണ് മലങ്കര സഭയുടെ ആധുനികകാല ചരിത്രത്തെ സ്വാധീനിച്ചതെന്ന പരിശോധനയ്ക്കുള്ള ഒരു എളിയ ശ്രമമാണ് ഈ ലേഖനം.

പശ്ചാത്തലവിവരണം

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായിൽ നിന്നും ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച കേരളത്തിലെ ആദിമ സഭ ഏക വിശ്വാസവും ഏക ആരാധനാരീതിയും സ്വന്തമാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അവർ രണ്ട് ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയും ഒരു കൂട്ടർ ലത്തീൻ(പോർട്ടുഗീസ്) സഭാധികാരികൾക്ക് വിധേയമാവുകയും മറുകൂട്ടർ അതിനു വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം കീഴ്പ്പെടുവാൻ വിസമ്മതിച്ചവർ തങ്ങളുടെ അനിശ്ചിതാവസ്ഥ തുടരാതെ സാധുവായ കൈവയ്പ്പ് തേടി അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനോട് കൂട്ടായ്മ പുലർത്തുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിഭാഗത്തെയാണ് മലങ്കരസഭ എന്ന സംജ്ഞകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ലത്തീൻ (പോർട്ടുഗീസ്) സഭാധികാരികൾക്ക് വിധേയപ്പെടുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകവഴി സാർവ്വത്രിക സഭാകൂട്ടായ്മയും അപ്പസ്തോല സംഘത്തിന്റെ തലവനായ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുമായുള്ള സംസ്കർശ്ശവും നഷ്ടമായ മലങ്കര സഭ അവ വീണ്ടെടുത്ത് പൂർവ്വസ്ഥിതിപ്രാപിക്കുവാനുള്ള ആദ്യകാലശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടതുമൂലമുണ്ടായ അനിശ്ചിതത്വത്തിനു പരിഹാരം തേടിയ പ്രക്രിയയിലാണ് അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബാ പാത്രിയർക്കീസുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ എത്തിപ്പെട്ടത്. തുടർന്നും മലങ്കര സഭ റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുമായുള്ള കൂട്ടായ്മ പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ നിരന്തരം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അനേക പരിശ്രമങ്ങൾ പലവിധകാരണങ്ങളാൽ പരാജയപ്പെട്ടു എങ്കിലും 1926 ൽ മലങ്കര ഓർത്തോഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയിലെ കാതോലിക്കാ ബാവായുടേയും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെയും മറ്റ് മെത്രാന്മാരുടേയും മാരുടെയും കൂട്ടായ തീരുമാനപ്രകാരം ബന്ധനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാന്മാരുടേയും നടുത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ 1930 സെപ്റ്റംബർ 20 ന് വിജയമണിഞ്ഞു. അതാണ് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മലങ്കര പുനഃരൈക്യം. അതിലൂടെ രൂപപ്പെട്ട സാർവ്വത്രിക സഭാകൂട്ടായ്മയിൽ നവാഗതയായ വ്യക്തിഗത സഭയാണ് മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭ. 1653 ൽ നഷ്ടപ്പെട്ട സാർവ്വത്രിക സഭാസംസർശ്ശം വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ മുതൽ അനേകർ നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ അവസാനം 1930 ൽ മാർ ഈവാനിയോസിലൂടെ സഫലമായി.

ഏകമായിരുന്ന കേരളത്തിലെ ആദിമസഭയിൽ അധീശത്വം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ലത്തീൻ (പോർട്ടുഗീസ്) സഭാധികാരികളുടെ അതിരൂപിട്ട ആവേശം സഭയിൽ വിഭജനത്തിനിടയാക്കിയെന്നും ഭിന്നിച്ച സമൂഹം അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനോട് കൂട്ടായ്മ പുലർത്തുന്ന സഭയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടെന്നും നാം കണ്ടു. സംസർശ്ശത്തിനും കൂട്ടായ്മയ്ക്കുമപ്പുറം അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീശത്വം മലങ്കര സഭ ഒരിക്കലും ആവശ്യപ്പെടുകയോ അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറിമാരുടെ അധീശത്വത്തെ അതിജീവിക്കുവാനും പാലക്കുന്നത് മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയോസിന്റെ അവകാശവാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുവാനുമുള്ള ആവേശത്തിൽ താത്വികമായി ആഗ്രഹിക്കാതെയാണെങ്കിലും പ്രായോഗികമായി അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നുകത്തിൻ

കീഴിൽ മലങ്കര സഭ ചെന്നുപെട്ടു. ലഭ്യമായ അവസരങ്ങൾ മുതലാക്കി അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസും മലങ്കരയിൽ അധികാരം ഉറപ്പിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുവഴി ഉണ്ടായ അസ്വസ്ഥതകളാണ് മലങ്കര സഭയെ ഒഴിയാബാധപ്പോലെ ആവാഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലത്തീൻ (പോർട്ടുഗീസ്) ആധിപത്യം അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതുമൂലം ആഗ്രഹിക്കാതെ എങ്കിലും സാർവ്വത്രിക സഭാ സംസർശ്ശവും പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയും നഷ്ടപ്പെട്ട മലങ്കര സമൂഹം വീണ്ടും ആഗ്രഹിക്കാതെത്തന്നെ അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീശത്വത്തിൻ കീഴിൽ ചെന്നുപെട്ടു. ഇതുമൂലം ശാന്തമായ നദിപോലെ സ്വച്ഛമായി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന മലങ്കരയിലെ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ നിലയ്ക്കാത്ത പ്രവാഹങ്ങളും കോളിളക്കങ്ങളും കൊടുങ്കാറ്റും നൂറ്റാണ്ടുകളായി തുടർന്ന പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദൈവദാസൻ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാന്മാരുടേയും മെത്രാന്മാരുടേയും ദൈവദാത്മാവ് നടത്തിയ ചില ഇടപെടലുകളാണ് ഇവിടെ വിചിത്ര വിധേയമാക്കപ്പെടുന്നത്.

മലങ്കരയിൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം.

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിലുണ്ടായ ഭിന്നതയും അതിനെ തുടർന്ന് ലത്തീൻ (പോർട്ടുഗീസ്) അധികാരത്തെ അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച വിഭാഗം അംഗീകൃത കൈവയ്പ്പിനായി ഗദ്യന്തരമില്ലാതെ അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സംസർശ്ശത്തിലെത്തിപ്പെട്ടതും പാത്രിയർക്കീസിന് ആത്മീയ അധികാരം അംഗീകരിച്ചുകൊടുത്ത മലങ്കര സഭയിൽ ഭൗതിക അധികാരത്തിനായി അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചതും മലങ്കര സഭ അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ ശക്തി

യുക്തം ശ്രമിക്കുന്നതും നാം നേരത്തെ കണ്ടിരുന്നു. അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മേൽക്കോയ്മയിൽ നിന്ന് മോചനം നേടേണ്ടത് മലങ്കര സഭയുടെ നില നില്പിനും വളർച്ചയ്ക്കും അനിവാര്യമാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ പണിക്കരുവീട്ടിൽ ഫാ. പി.റ്റി. ഗീവർഗീസ് (മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത) വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയെയും മലങ്കര അസോസിയേഷനെയും മറ്റ് സഭാ നേതൃത്വത്തെയും ഇത് ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും മോചനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തി അവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. തിഗ്രീസിലെ അന്യംനിന്നുപോയ കാതോലിക്കാ സിഹാസനം മലങ്കരയിലേക്ക് മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുകയും മലങ്കരയിൽ ഒരു കത്തോലിക്കായ വാഴിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയ മാർഗ്ഗം. അതിനുള്ള വഴിയും അദ്ദേഹം സഭാധികാരികളുടെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. തുർക്കി സർക്കാർ അധികാരത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കിയിരുന്ന അന്ത്യോക്യായിലെ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് അബ്ദൽ മിശിഹായെ മലങ്കരയിൽ എത്തിച്ച് കാതോലിക്കാ സിഹാസന സ്ഥാപനവും കത്തോലിക്കാ വാഴ്ചയും നടത്തുക. കൊല്ലവർഷം 1086 മിഥുന മാസത്തിൽ (1911) എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അബ്ദൽ മിശിഹായുമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും മേൽ നടപടികൾക്കായി ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഫാ. പി. റ്റി ഗീവർഗീസാണ് അബ്ദൽ മിശിഹായുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തി അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരയിൽ എത്തിച്ചതെന്ന് 1094 കന്നിമാസം നാലാം തീയതി (1918 സെപ്റ്റംബർ 20) വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് തിരുമേനി കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. (ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട്. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസ്, എം. ഓ. സി പബ്ലി കേഷൻസ്, 2013 . പേജ്. 300- 303). ശതാബ്ദികൊണ്ടാടുന്ന കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാലിക പ്രാധാന്യം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 14-ാം പുറത്ത് കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പിന്നിൽ നിന്നവർ എന്ന തലക്കെട്ടിനടിയിലും ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസിന്റെ (ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ്) ചിത്രവും പേരും നല്കിയിട്ടുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഒരു കാതോലിക്കായുടെ കീഴിൽ ഒരു സ്വയംഭരണസഭയായിത്തീരുകയാണ് മലങ്കര സഭയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള പ്രഥമ പടി എന്നുള്ള മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ബോധ്യമാണ് മലങ്കരയിൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന് വഴിതെളിച്ചത്. അന്ത്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിഹാസനത്തിൽ അന്ന് നിലനിന്നിരുന്ന അവസ്ഥാവിശേഷം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി സർക്കാർ അധികാരഭൃഷ്ണാക്കിയിരുന്ന അബ്ദൽ മിശിഹാപാത്രിയർക്കീസിനെ മലങ്കരയിൽ എത്തിച്ച് കാതോലിക്കാ വാഴ്ച നടത്തുക എന്ന അതിസാഹസികമായ കാര്യമാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത നിർവ്വഹിച്ചത്. മറ്റ് പലരും അറച്ചുനിന്നിട്ടും പാത്രിയർക്കീസിനെ മലങ്കരയിൽ എത്തിച്ചതും മലങ്കരയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ട് ഭയപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസ് കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയിൽ നിന്ന് പിന്മാറാൻ പോയപ്പോൾ നേരിൽകണ്ട് ധൈര്യപ്പെടുത്തി കാതോലിക്കാ വാഴ്ച നടത്തിച്ചതും മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ധൈര്യവും സമയോചിതമായ ഇടപെടലുകളുമായിരുന്നു

എന്നത് ചരിത്രസത്യമാണ്. മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കത്തിടപാടുകൾ ആയിരുന്നു അബ്ദൽ മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മലങ്കരയിലേക്കുള്ള വരവിനും കാതോലിക്കാ വാഴ്ചക്കും ഇടയാക്കിയത് എന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കുന്നംകുളം കേസിൽ 1091 ഇടവമാസം 13-ാം തീയതി നല്കിയ മൊഴിയിലും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ചോദ്യം: അബ്ദൽ മിശിഹായെ മലങ്കരയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചതാരാണ്?

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ഉത്തരം : അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം മൂലവും, അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തണമെന്ന് മലങ്കരയിലെ അനേകരുടെ ആഗ്രഹം ഫാ. ഗീവർഗീസ് (മാർ ഈവാനിയോസ്)അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചതുമൂലവും അദ്ദേഹം വരാമെന്ന് സമ്മതിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇവിടെ വന്ന കാലത്ത് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാനെ(മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ്) കാതോലിക്കാ ആയി വാഴിക്കയ്യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്..... (ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട്; വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസ്, പേജ്. 304) താൻ അബ്ദൽ മിശിഹായിക്ക് കത്തയച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വട്ടാശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കോടതിയിൽ മൊഴിനല്കുന്നുണ്ട്(പേജ് 305). അബ്ദൽ മിശിഹായ്ക്ക് കാതോലിക്കാ വാഴ്ചപ്രമാണിച്ച് മലങ്കരയിൽ വരാൻവേണ്ടി കത്തിടപാടുകൾ നടത്തിയതായി മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഫാ. പി.റ്റി. ഗീവർഗീസ്) തന്റെ ആത്മകഥയായ ഗിരിദീപത്തിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട് തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (പേജ്. 304- 305). ബോംബെയിൽ എത്തിയ പാത്രയർക്കീസിനെ സ്വീകരിച്ച് മലങ്കരയിൽ എത്തിക്കുവാനായി ഫാ. പി. റ്റി ഗീവർഗീസിനെയാണ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി നിയോഗിച്ചത് (ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട്. പേജ്. 306) ഗിരിദീപത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയും ഇത് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബാവാതിരുമനസുകൊണ്ട് കപ്പൽ വഴി കറാച്ചിയിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്നും തീവണ്ടി മാർഗ്ഗം ബോംബെയിലെത്തി. ഈ വിവരത്തിനു കമ്പി കിട്ടിയപ്പോൾ നാം മിസ്റ്റർ എൻ. ഐ. പോത്തനെയും കൂട്ടി ബോംബെയിൽ ചെന്ന് ബാവാതിരുമേനിയെ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുപോന്നു (പേജ് 33). പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വരവ് സംബന്ധിച്ച അറിയിപ്പ് ഫാ. പി. റ്റി ഗീവർഗീസിനാണ് (മാർ ഈവാനിയോസ്) ലഭിച്ചത് എന്നതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മലങ്കര സന്ദർശനത്തിന് വേണ്ട കത്തിടപാടുകൾ നടത്തിയതും ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തതും നേതൃത്വം നല്കിയതും ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ് ആയിരുന്നു എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്. 1087 ഇടവം 19-ാം തീയതി (1912 ജൂൺ 1) മലയാള മനോരമ പത്രത്തിൽ വന്ന ഒരു വാർത്തയിലൂടെയാണ് അബ്ദൽ മിശിഹാ ഇന്ത്യയിൽ എത്തിയ വിവരം പൊതുജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞത്. പ്രസ്തുത വാർത്ത ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: നി. വ. ദി.മ. ശ്രീ മോറാൻ മോർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദൽ മിശിഹാ സീനിയർ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അവർകൾ മലങ്കരയ്ക്ക് വരുന്ന വഴി ബന്ദ്രയിൽ നിന്നു കപ്പൽ കയറി ഇന്നലെ (വെള്ളിയാഴ്ച) ഇൻഡ്യയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാററ്റത്തുള്ള കറാച്ചി എന്ന തുറമുഖത്ത് എത്തിയിട്ടുള്ളതായി എം. ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ് എം. എ. അവർകൾക്ക് കമ്പി വന്നിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് വരുന്നതിനായി ഇവിടെ നിന്നും ഏതാനും ആളുകൾ ഉടനെ ബോംബെയ്ക്ക് പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു .

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന്റെ മലങ്കരയിലെ പുനഃസ്ഥാപനമാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ സ്വയംഭരണാവകാശം വീണ്ടെടുത്തതും ഇന്നു കാണുന്ന വളർച്ചയ്ക്ക് വഴിതെളിച്ചതും. കാതോലിക്കാ സിംഹാസന സ്ഥാപനത്തിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ബുദ്ധിയും പ്രേരണയും നേതൃത്വവും പണിക്കരുവീട്ടിൽ ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസിന്റെതായിരുന്നു (മാർ ഈവാനിയോസ്). അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടി സത്യവും ന്യായവും യുക്തവും ആയിരുന്നു. ഇതിന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ മറ്റ് ആരെക്കാൾ അധികമായി മാർ ഈവാനിയോസ് (ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ്) മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കാൻ അന്ത്യോക്യായിലെ ഒരു പാത്രിയർക്കീസും സന്നദ്ധമായിരുന്നില്ല. അബ്ദുള്ളായും അബ്ദൽ മിശിഹായും തമ്മിലുള്ള അധികാരമത്സരം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അബ്ദൽമിശിഹായും തയ്യാറാകുമായിരുന്നോ എന്ന് സംശയമാണ്. മാത്രമല്ല, മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അവിശ്രമപരിശ്രമമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അബ്ദൽ മിശിഹാ ഇതിനു സന്നദ്ധനാകുകയോ കേരളത്തിൽ ആഗതനാകുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയ്ക്ക് നേരിട്ട വിപ്ലവങ്ങളെ വിജയപൂർവ്വം തരണം ചെയ്തതും മാർ ഈവാനിയോസ് തന്നെ. കാതോലിക്കേറ്റിനു നേരിടേണ്ടി വന്ന അഗ്നിപരീക്ഷകളെ അതിജീവിക്കാൻ സഹായിച്ചതും ആ വിദൂരവീക്ഷകന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളായിരുന്നു.(ഇള. ഫാ. വർഗ്ഗീസ് കിളിച്ചിമല, കതോലിക്കാ സപ്തതിയും വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നഗ്നയാഥാർത്ഥ്യവും. 1982, പേജ് 4)

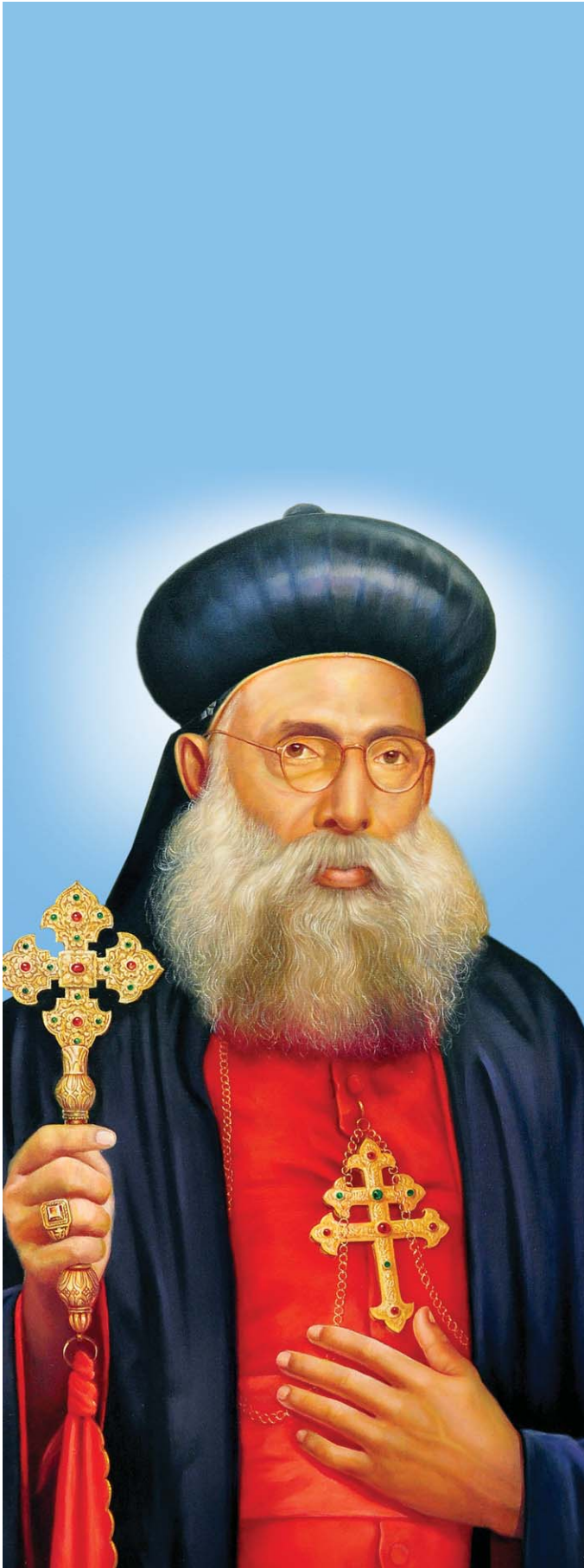
ബന്ധനിയുടെ സ്ഥാപനം

മലങ്കരസഭയുടെ തനിമയും സ്വയംഭരണവും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നവീകരണവും ഭാരത സുവിശേഷീകരണവുമായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രത്യേക താല്പര്യം. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വത്വവും സ്വയംഭരണവും നിലനിർത്തുവാനായി പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ മുൻതാളുകളിൽ നാംകണ്ടു. എന്നാൽ കാതോലിക്കാസിംഹാസന സ്ഥാപനവും ശാശ്വത സമാധാനം മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല എന്നു കണ്ടതിൽ അദ്ദേഹം അസ്വസ്ഥനായിരുന്നു. ഈ അസ്വസ്ഥത അദ്ദേഹത്തെ നിരാശയിലേക്കും നിഷ്ക്രിയത്തത്തിലേക്കുമല്ല കൂടുതൽ ദൈവാശ്രയത്തിലേക്കും ആലോചനയിലേക്കും പ്രവർത്തനത്തിലേക്കുമാണ് തിരിച്ചത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് അദ്ദേഹം സെറാംബൂരിലേ ശുശ്രൂഷ ഏറ്റെടുത്ത് മലങ്കരയിൽ നിന്ന് മാറി നിന്നത്. ആ സമയത്തെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്ത മലങ്കരസഭയുടെ നവീകരണത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. അധികാരഘടനകൊണ്ടു മാത്രം സഭയിൽ സമാധാനം കൈവരില്ല അതിന് അറിവും ആഴമായ ആദ്ധ്യാത്മികതകൂടിയും ആവശ്യമാണെന്നദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. വൈദികരുടെയും അല്മായരുടെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ സഭയെ നവീകരിക്കുക, സഭയുടെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനം ഈർജ്ജിതമാക്കാൻ ഒരു മിഷനറി സമൂഹം ആരംഭിക്കുക തുടങ്ങിയ ചിന്തകൾ അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിച്ചു. എന്നാൽ ഇവയെക്കാൾ ഉപരിയായി സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിലൂടെ യേശു

വിൽ വിലയം പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്ന സന്യാസമാണ് സഭയ്ക്ക് ഇന്നാവശ്യം എന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അതിന്റെ ഫലമായാണ് 1913 മുതൽ 1919 വരെ സെറാംബൂരിൽ ആയിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം ബന്ധന സന്യാസ പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധനിയുടെ ശില്പി എന്നാണ് ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട് തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (പേജ്. 361) സെറാംബൂരിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അതിനുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നതായും പാറേട്ട് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്(പേജ്. 362). സഭയുടെ നവീകരണവും പ്രേഷിത വേലയും എന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ബന്ധന ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചത്. 1094 ഇടവമാസം 17-ാം തീയതി (1919 മെയ് 31) കൈപ്പട്ടൂർ പള്ളിയിൽ നിന്ന് അഭിവന്ദ്യ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലറിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യക്തമാണ്. സഭയുടെ ശ്രദ്ധമുഴുവനും സുവിശേഷവേലയിൽ വയ്ക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നതായ പല ഏർപ്പാടുകളും താമസിയാതെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിലേക്ക് പ്രാരംഭമായി നമ്മുടെ വാത്സല്യപുത്രൻ ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ് എം. എ. നമ്മുടെ ആജ്ഞാനുസരണവും അനുമതിയോടുകൂടിയും പലശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്..... ഇപ്രകാരമുള്ള ഉണർച്ചയും പ്രതിഷ്ഠയും നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമമായി ബന്ധനിയെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ബന്ധനിയും അതിനോടു ചേർന്നുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും വഴിയായി വേലചെയ്ത് ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ നമ്മുടെ സഭയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടും സന്യാസനിഷ്ഠകളിലും സുവിശേഷവേലകളിലും ആയുസ്സിനെ വിനിയോഗിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവാശ്രയത്തോടും അപ്പസ്തോലിക ആഗ്രഹത്തോടുംകൂടി ബന്ധനി ആശ്രമസ്ഥർ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു .

(ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട് പേജ് 369 -370). മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ മാനസപുത്രനും മനസ്സാക്ഷിസുക്ഷിപ്തകാരനുമായിരുന്നതായി പാറേട്ട് പറയുന്നു. വട്ടശ്ശേരിതിരുമേനി ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസിന് എഴുതിയ ഒരു കത്തിലെ ഒരു വാചകം ശ്രദ്ധിക്കുക:.....നമുക്ക് ഒരുവിശ്വസ്തനും സത്യസ്നേഹിതനും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് താനാണെന്ന് നാം അറിയാത്തവനല്ല. (ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട്. പേജ്. 379) ബന്ധനിയെ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സഭാനവീകരണവും പ്രേഷിത തീഷ്ണതയുമായിരുന്നു എന്ന് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസ്) വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്..... പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ ദൈവവേലയ്ക്ക് പുറപ്പെടുന്നതിന് ദയാക്കാരായിത്തീരണമെന്നും അതിനുവേണ്ട വേലകളും ഒരുക്കുവുമാണ് ബന്ധനിയായിൽ നടക്കേണ്ടതെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്ന എനിക്കും മട്ടയ്ക്കൽ ശെമ്മാശ്ശനും അതിനുതക്ക എന്തെങ്കിലും വേഷവും കൂടെ കല്പിച്ചു തന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നപേക്ഷയുണ്ട്..... (വട്ടിപ്പണം. മൊഴി. പേജ്. 741. ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട് പേജ്. 377)

ബന്ധനിയെ ആശ്രമസ്ഥാപനത്തിനു പുറമെ സന്യാസിനീസമൂഹം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മുന്നിട്ടിറങ്ങി. സ്ത്രീകൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാൻ പ്രത്യേക സ്കൂളും ആരംഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. സമുദായിക ഐശ്വര്യം ഏത് സമുദായത്തിലുള്ള സ്ത്രീ ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവസംസ്കരണത്തെ ആശ്ര

യിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു മലങ്കരസഭയിൽ കന്യാകാമം പ്രസ്ഥാനത്തിനു സ്ഥാനമുണ്ടാകുക ആവശ്യമാണെന്നു നമുക്കുതോന്നി. സുവിശേഷപ്രചാരണാർത്ഥം സന്യാസിമാരുടെ പ്രവേശനവും സഹകരണവും നിവൃത്തിയില്ലാത്തേടത്ത് സന്യാസിനികൾക്ക് സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ മാത്രമല്ല, ഒരു ഗൃഹത്തിന്റെയും വിശുദ്ധ സഭയുടേയും ഉള്ളറയിൽ ദൈവത്തിനുള്ള സ്ഥാനം സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ മനോഗതിയുടെ ആനുകൂല്യമനുസരിച്ചാകയാൽ, തങ്ങളെത്തന്നെ ദൈവത്തിനായി നൽകിയിട്ടുള്ള കന്യാസ്ത്രീകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് മലങ്കര സഭയുടെ പുരോഗതിക്ക് അത്യവശ്യമാണെന്നു നാം വിചാരിച്ചു. (ഗിരിദീപം. പേജ്. 65).

ബഥനി ആശ്രമവും കന്യാസ്ത്രീമഠവും സ്ഥാപിച്ചതോടൊപ്പം ബഥനി പള്ളികളും സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നേതൃത്വം കൊടുത്തു. സഭയിലെ ഇടവകപള്ളികൾ ചില കുടുംബങ്ങളുടെയോ ഏതാനും വ്യക്തികളുടെയോ നിയന്ത്രിണത്തിലും നടത്തിപ്പിലും മാത്രമായി പലതരത്തിലുള്ള വൈഷമ്യങ്ങൾ സഭ അനുഭവിച്ചിരുന്നു. അതിനൊരു പരിഹാരമായിട്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം ബഥനി പള്ളികൾ എന്ന ആശയം സഭയുടെ അംഗീകാരത്തോടെ നടപ്പിലാക്കിയത്. ബഥനി ആശ്രമവും, കന്യാസ്ത്രീമഠവും ബഥനിപള്ളികളും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ ആയിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ബഥനിമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ ആയിരുന്നു എന്നതും, ബഥനിമെത്രാപ്പോലീത്ത തന്റെ മെത്രാഭിഷേക സമയത്ത് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് മറ്റ് മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ വിധേയത്വം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത് ഒപ്പിട്ട് നൽകിയിരുന്നില്ലായിരുന്നു എന്നതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. കാരണം ബഥനി വേറിട്ട് നിന്നിരുന്ന ഒരു സഭാസംവിധാനമായിരുന്നു, ഈ ക്രമീകരണവും മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദീർഘദൃഷ്ടിയുടെ ഫലമായിരുന്നു. സഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന കേസുകളിൽ നിന്നും ഭിന്നതകളിൽ നിന്നും മാറിനിൽക്കേണ്ടത് സഭയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വളർച്ചയ്ക്കും ആത്മീക സുസ്ഥിതിയ്ക്കും പ്രേഷിത മുന്നേറ്റത്തിനും അനിവാര്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ച് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ബഥനിവഴിയായി സഭാമക്കളിൽ ഉണ്ടായ ഉത്തേജനം വളരെ വലുതായിരുന്നു. ബഥനിയുടെ സ്ഥാപനത്തിനു ശേഷമുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ഇത് വ്യക്തമാണ്. ഇവിടെയും മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ദർശനവും പ്രവൃത്തികളും സത്യവും സമയോചിതവും ആയിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തം.

പുനഃരുകൃത്തിന്റെ പ്രണേതാവ്

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ച് സഭയ്ക്ക് ഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയം ഭരണവും ഉറപ്പാക്കിയിട്ടും സഭാമക്കളുടെ ആത്മീകനവീകരണവും പ്രേഷിത തീഷ്ണതയും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ബഥനി സമൂഹം സ്ഥാപിച്ചിട്ടും ഇടവകകളെ കുടുംബാധിപത്യത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തികളുടെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കാനായി ബഥനി പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടും താൻ ആഗ്രഹിച്ച സമാധാനവും ശാന്തതയും ആത്മീക ഉൽക്കർഷവും സഭയ്ക്ക് ലഭ്യമായില്ല. അതിന്റെ കാരണം തേടിയ അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി അപ്പസ്തോല സംഘത്തിന്റെ തലവനായ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ റോമാമാർപാപ്പായുമായുള്ള സംസർഗ്ഗം സഭാപുർണ്ണതയ്ക്ക് അനിവാര്യമാണെന്നും അതിന്റെ അഭാവം

മാണ് മലങ്കര സഭയിലെ അസമാധാനത്തിനു കാരണമെന്നും. ഈ സഭാദർശനം അദ്ദേഹം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുമായിട്ടും മറ്റ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുമായിട്ടും പങ്കുവയ്ക്കുകയും റോമാ മാർപ്പാപ്പായുമായി കൂട്ടായ്മ നേടുന്നതിനുള്ള കത്തിടപാടുകൾ നടത്തുവാൻ അവരുടെ അനുവാദം നേടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 1926 -ൽ മെത്രാൻ കക്ഷിയിലെ മെത്രാന്മാർ സമ്മേളിച്ച് ഐക്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസിനെ നിയോഗിച്ചു. (സിറിൽ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പുനഃരുകൃത്യവർണ്ണ ജൂബിലിയും മലങ്കര സഭയും, കോട്ടയം, 1980, പേജ്. 14). സകലവും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നാലും - ആരിൽ നിന്നെല്ലാം എത്യപ്പുകളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നാലും - റോമാമാർപ്പാപ്പായുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനഃരുകൃത്യം പ്രാപിച്ചാൽ മാത്രമേ ബാഹ്യവും ആഭ്യന്തരവുമായ അഭിവൃദ്ധി മലങ്കര സഭയ്ക്ക് കൈവരുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളവെന്നായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സുദ്യഭ്യമായ അഭിപ്രായം

(റവ. ഫാ. തോമസ് ഇഞ്ചിക്കലോടി. ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ് ജീവചരിത്രം. ബഥനി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോട്ടയം, 2012. പേജ്. 358) 1926 -ൽ പരുമലയിൽ വച്ച് സഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ആലോചിച്ച് ചുമതലപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ച് റോമുമായുള്ള പുനഃരുകൃത്യത്തിനായി മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കത്തിടപാടുകൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ദീർഘനാളത്തെ പ്രാർത്ഥനയുടെയും കത്തിടപാടുകളുടെയും ഫലമായി 1930 - ൽ മാർപാപ്പായിൽ നിന്ന് പുനഃരുകൃത്യത്തിനുള്ള അനുവാദം ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ 1653 ലെ ഭിന്നതയെ തുടർന്ന് വിഘടിച്ചുമാറിയ പുത്തൻകൂർ സമൂഹം ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലം മുതൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള പുനഃരുകൃത്യശ്രമങ്ങൾ മാർ ഈവാനിയോസിലൂടെ സഫലമായി. എന്നാൽ പുനഃരുകൃത്യത്തിനുവേണ്ടി താല്പര്യപൂർവ്വം കത്തിടപാടുകൾ നടത്തുവാൻ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും മറ്റ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും പുനഃരുകൃത്യത്തിൽനിന്നും പിന്മാറിയാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വേദനിപ്പിച്ചു. എന്നാലും സത്യസഭ പരിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാ സഭയാണെന്നും സഭാപൂർണ്ണതയ്ക്ക് മലങ്കരസഭയും പരിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാ സഭാകൂട്ടായ്മയിൽ പരിശുദ്ധ റോമാമാർപ്പാപ്പായുമായി സംസർഗ്ഗത്തിൽ ആയിരിക്കണമെന്നും അതുകൊണ്ടു മാത്രമേ മലങ്കര സഭയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാനും ഭിന്നതകൾ അവസാനിപ്പിക്കാനും പ്രേഷിത മുന്നേറ്റം നടത്താനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നുമുള്ള സത്യം ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പുനഃരുകൃത്യവുമായി മുന്നോട്ടുപോയി. വലിയ എത്യപ്പുകളെയും ഭീഷണികളെയും തൃണവൽഗണിച്ച് സുവിശേഷത്തിലെ നിധികണ്ടെത്തിയ രത്നവ്യാപാരിയെപ്പോലെ സകലതും ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റ് നാല്പോരോടൊപ്പം 1930 സെപ്റ്റംബർ 20 ന് പുനഃരുകൃത്യപ്പെട്ട് പരിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ അംഗമായി. അതാണ് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മലങ്കര പുനഃരുകൃത്യത്തിന്റെ തുടക്കം. അനേകായിരങ്ങൾ ആ വഴി തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1932 - ൽ അത് മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപനത്തിലും മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭാ രൂപീകരണത്തിലും എത്തി. നൂറ്റാണ്ടുകളായി മലങ്കര സഭാമക്കൾ ആഗ്ര

ഹിച്ച സമാധാനം, ശാന്തത, ആദ്ധ്യാത്മിക നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം, കോടതിയും വ്യവഹാരവും ഗോഗാവിളികളുമില്ലാത്ത ഇടവകകൾ, ഭരണക്രമങ്ങൾ എല്ലാം നേടിയെടുത്ത പുനഃരുകൃത്യം!

സാർവ്വത്രികസഭയും മലങ്കരസഭയും തമ്മിൽ അടുപ്പവും അന്യോന്യാംഗീകാരവും നേടിയെടുക്കുന്നതിന് സുദീർഘവും ആയാസകരവുമായ സംവാദം ആവശ്യമായിരുന്നു. ശ്രമകരമായ ഈ ദൗത്യമാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നിറവേറ്റിയത്. മലങ്കര സഭ ഒന്നാകെ സാർവ്വത്രിക സഭാകൂട്ടായ്മയിലേയ്ക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്ത് ഉൾച്ചേർക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. റോമിലെ അപ്പസ്തോലിക സിംഹാസനം മലങ്കര സഭയെ ഒരു അപ്പസ്തോലിക പ്രാദേശിക സഭയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, മലങ്കരമക്കൾ എല്ലാവരും ഈ വസ്തുത തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ആ അനുഭവത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നിട്ടില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരവ്യാപാരങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നാൽ, എല്ലാ മനുഷ്യരും ഈ സത്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ആ അനുഭവത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിയിട്ടില്ല എന്നതുപോലെ തന്നെ. എല്ലാമനുഷ്യരും യേശുവിലൂടെ കരഗതമായ രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരകർമ്മത്തിന്റെ മഹത്വം കുറയുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശ്രമഫലമായി സാധിതമായ പുനഃരുകൃത്യത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലേയ്ക്ക് മലങ്കരമക്കൾ എല്ലാവരും കടന്നുവന്നിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശ്രമത്തിന്റെയോ അതിലൂടെ നേടിയെടുത്ത മലങ്കരസഭയുടെ സാർവ്വത്രിക സഭയുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെയോ മഹത്വം കുറയുന്നില്ല. എല്ലാവരും ഈ കൂട്ടായ്മാനുഭവത്തിലേയ്ക്ക് വരുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ തുടരേണ്ടതുണ്ടെന്നകാര്യം ഇവിടെ സ്മരണീയം.

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപനം

1930 സെപ്റ്റംബർ 20 ലെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും മറ്റ് നാല്പേരുടെയും പുനഃരുകൃത്യത്തെ തുടർന്ന് പുനഃരുകൃത്യകാറ്റ് മലങ്കരയിലാകമാനം വ്യാപിച്ചു. പതിനായിരങ്ങൾ പുനഃരുകൃത്യത്തിലൂടെ സത്യസഭാമാതാവിന്റെ മടിയിൽ അണഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പരിശുദ്ധ മാർപാപ്പായെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും പുനഃരുകൃത്യപ്പെടുന്നവർക്കായി മലങ്കരസുറിയാനികത്തോലിക്കാ ഹയരാർക്കി അംഗീകരിച്ചു കിട്ടുന്നതിനുമായി മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1932 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതി റോമിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ഏപ്രിൽ 12 മുതൽ ജൂലൈ 2 വരെ അദ്ദേഹം അവിടെ താമസിച്ചു. അതിനിടയിൽ അഞ്ച് പ്രാവശ്യം മാർപ്പാപ്പായെ സന്ദർശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചു. (ഏപ്രിൽ 26, മെയ് 2, മെയ് 6, മെയ് 11, ജൂൺ 2) ഈ സന്ദർശനങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം മലങ്കര പുനഃരുകൃത്യത്തിന്റെ തൽസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും ഭാവിയിലെക്കുറിച്ചും മാർപ്പാപ്പായുമായി ചർച്ചകൾ നടത്തിയിരുന്നു. തന്റെ അവസാനത്തെ സന്ദർശനത്തിന്റെ പത്താം ദിവസം മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മാർപാപ്പായുടെ കല്പന പുറത്തിറങ്ങി (ജൂൺ 11). വത്തിക്കാനിലെ ഭരണകേന്ദ്രത്തെ അന്ത്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഇത്. സാധാര

ണഗതിയിൽ വളരെക്കാലത്തെ അന്വേഷണങ്ങൾക്കും കത്തിടപാടുകൾക്കും നടപടികൾക്കും ശേഷം മാത്രം സാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ട് നേടിയെടുത്തു. മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ വ്യക്തിപ്രഭാവവും ദൈവനടത്തിപ്പും എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ. സാർവ്വത്രിക സഭാകൂട്ടായ്മയിൽ ഒരു സഭകൂടി ചേർക്കപ്പെട്ടു.

പലരും അന്ന് കണക്കുകൂട്ടി ഈ സഭ താമസംവിന അന്യം നിന്നുപോകും. കാരണം ശത്രുക്കൾ അത്രയധികവും ശക്തമായിരുന്നു. എന്നാൽ ശക്തമായ അടിത്തറമേൽ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ഉറപ്പിച്ച സഭ ഉത്തരോത്തരം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 1932-ൽ സ്ഥാപിതമായ ഹയരാർക്കി പാത്രീയർക്കീസിനു തുല്യഅധികാരമുള്ള മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് - കാതോലിക്കാ ബാവായാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന സ്വയം ഭരണാധികാരമുള്ള വ്യക്തിഗത സഭയായി 2005-ൽ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടു. കത്തോലിക്കാ സഭാകൂട്ടായ്മയിലെ ഏറ്റവും ഉർജ്ജസ്വലമായ സഭ എന്ന് പരിശുദ്ധ മാർപ്പാപ്പായാൽ അഭിനന്ദിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക സജീവ ശുശ്രൂഷയാണ് മലങ്കര സുറിയാനികത്തോലിക്കാ സഭ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. സഭയുടെ തലവനും പിതാവുമായ കാതോലിക്കാബാവായെ കർദ്ദിനാൾ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തി വത്തിക്കാന്റെ ഭരണകേന്ദ്രത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാനും മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സായി. ഭാരതമാസകലം സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം നടത്തുവാനുള്ള അനുവാദവും മലങ്കര സഭ സാർവ്വത്രിക സഭാ അധികാരികളിൽ നിന്ന് കരസ്ഥമാക്കി. വിശുദ്ധ പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമി നേതൃത്വം നൽകുന്ന സാർവ്വത്രിക സഭാകൂട്ടായ്മയിൽ ഒരു സ്വതന്ത്രസഭയായി മലങ്കര സുറിയാനികത്തോലിക്കാ സഭ ഉയർത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ 1653 മുതൽ പുനഃരുകൃത്തിനുവേണ്ടി ആഗ്രഹിക്കുകയും ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത മലങ്കര സഭാ നേതാക്കന്മാരുടെ

ചിരകാലാഭിലാഷമാണ് ഫലമണിഞ്ഞത്. 1912 ലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനസ്ഥാപനം കൊണ്ട് ആഗ്രഹിച്ച സ്വയം ഭരണാധികാരം ലഭ്യമായി, ബഥനി സ്ഥാപിക്കുക വഴി ലക്ഷ്യം വച്ച ഭാരത മാസകലമുള്ള സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള അവകാശഅനുവാദങ്ങൾ ലഭ്യമായി, സഭയുടെ നവീകരണമെന്ന മലങ്കരസഭയുടെ ആഗ്രഹവും സഫലമായി. മലങ്കര സുറിയാനികത്തോലിക്കാ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ നൂറുശതമാനവും മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെതായിരുന്നു. അതുവഴി മലങ്കര സഭയ്ക്കുലഭിച്ചിരിക്കുന്ന നന്മകൾക്കെല്ലാം നാം അദ്ദേഹത്തോടാണ് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

സമാപ്തി

മലങ്കരയുടെ പുണ്യശ്ലോകനായ ദൈവദാസൻ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സത്യാന്വേഷണം മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ വളരെയധികം ഗുണപരമായ മാറ്റങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും കൈവരുത്തുവാൻ ഇടയാക്കിയതായി നാം കണ്ടു. അനിഷേധ്യവും പകരം വയ്ക്കാനില്ലാത്തതുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം. ചരിത്രപരമായും ആത്മീകമായും സഭാശാസ്ത്രപരമായും ദൈവശാസ്ത്രപരമായും ശരിയായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ നടപടിയും, ഇടപെടലുകളും. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വയം ഭരണാവകാശം വീണ്ടെടുത്ത പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനവും ആത്മീകനവീകരണവും പ്രേഷിത ചൈതന്യവും വീണ്ടെടുത്ത ബഥനിയുടെ സ്ഥാപനവും സാമൂഹിക മുന്നേറ്റത്തിനു വഴിതെളിച്ച സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്ഥാപനവും സഭാപുർണ്ണതയും സാർവ്വത്രിക സഭാസംസർഗ്ഗവും വീണ്ടെടുത്ത പുനഃരുകൃതവും മലങ്കര അപ്പസ്തോലിക സഭയെ അപ്പസ്തോല സംഘത്തലവൻ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി റോമിലെ പരിശുദ്ധ മാർപ്പാപ്പാനേതൃത്വം നൽകുന്ന അപ്പസ്തോലിക കൂട്ടായ്മയിലെത്തിച്ച് സഭാപുർണ്ണത വീണ്ടെടുത്ത മലങ്കര സുറിയാനികത്തോലിക്കാ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപനവും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടികളിൽ ചിലതുമാത്രമാണ്. അവയെല്ലാം ശരിയായിരുന്നു എന്ന് ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. ഫലത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ വ്യക്തമായ തിരിച്ചറിയുക. മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയുടെയും ഫലത്തിലേയ്ക്കുനോക്കുക അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കൃത്യമായി തിരിച്ചറിയാനും മനസ്സിലാക്കാനും സാധിക്കും. അദ്ദേഹം ശരിയായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹമായിരുന്നു ശരി എന്നും തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കും, മുൻവിധികളില്ലാതെ തുറന്ന മനസ്സോടെ വീക്ഷിക്കണമെന്നു മാത്രം.

എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനത്തെ വളർത്തിയ തീർത്ഥാടന പുണ്യ പദയാത്ര

ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ ജോൺ കിഴക്കേതിൽ

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭ യുവജന കമ്മീഷൻ സെക്രട്ടറി എം.സി.വൈ.എം സഭാതല ഡയറക്ടർ

“പദയാത്രയിതാ തീർത്ഥാടനമല്ലോ പാടാം സ്തുതി നമ്മൾ താതൻ മാർ ഈവാനിയോസ് പെരുനാട്ടിൽ നിന്നും പട്ടം വരെ നമ്മൾ പോകുക ലക്ഷ്യം കബറിടമെന്നേ എനോർക്കൂ”
(ഫാ.ജോൺ കോനിയൂർ)

ഒരു പദയാത്രക്കാലം കൂടി ആഗതമാകുന്നു...

‘ദൈവസേവനത്തേക്കാൾ അത്യുത്തമം ദൈവസമ്പാദനം’ എന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയും സജീവിതത്തിലൂടെ അത് പ്രാവർത്തികമാക്കി കാണിക്കുകയും ചെയ്ത താപസ ശ്രേഷ്ഠൻ മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ ഓർമ്മ ആചരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ യുവജന പ്രസ്ഥാനമായ മലങ്കര കാത്തലിക് യൂത്ത് മൂവ്മെന്റ് (എം.സി.വൈ.എം) നേതൃത്വം നൽകുന്ന തീർത്ഥാടന പുണ്യപദയാത്ര സമാഗതമാകുന്നു.

എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തിരുവനന്തപുരം അതിഭദ്രാസനത്തിലെ പ്രഥമ ഡയറക്ടർ പുണ്യശ്ലോകനായ ഡൊമിനിക് സലറിയ അച്ചന്റെ മനോമൂകൂരത്തിൽ ഉദിച്ച ആശയമായിരുന്നു പെരുനാട്ടിൽ നിന്നും പട്ടം വരെയുള്ള തീർത്ഥാടന പദയാത്ര. പെരുനാടും പട്ടവും മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വളരെയധികം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന രണ്ട് സ്ഥലങ്ങളായതിനാലാണ് ഇത് രണ്ടും തെരഞ്ഞെടുത്തത്. കക്ഷി വഴക്കുകളിലും കോടതി വ്യവഹാരങ്ങളിലും നട്ടം തിരിയുന്ന തന്റെ സഭയ്ക്ക് (മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ) ആദ്ധ്യാത്മിക നവീകരണത്തിലൂടെ മാത്രമേ മാറ്റം വരുകയുള്ളൂ എന്ന ബോധ്യത്താൽ സെറാനൂരിലെ പ്രൊഫസർ ഉദ്യോഗത്തിന്റെ പകിട്ടിൽ നിന്നും കൽക്കട്ട നഗരത്തിന്റെ തിരക്കിൽ നിന്നും പി.ടി.ഗീവർഗീസ് അച്ചൻ (മാർ ഈവാനിയോസ്) തന്നെത്തന്നെ പഠിച്ചു നട്ട്, മലങ്കരയിലെ ആദ്യ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ച ഇടമാണ് റാന്നി-പെരുനാട്. ശിഥിലീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സഭയ്ക്ക് ക്രിസ്തു സ്നേഹം

പകർന്നു നൽകാനാവില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവിൽ നിന്ന് കാതോലികവും ഹൈന്ദവവും ഏകവും വിശുദ്ധവുമായ കത്തോലിക്കാ സഭയെ പൂർണ്ണമായി സഹായം മാർ ഈവാന്യോസ് പിതാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിച്ച സ്ഥലമാണ് തിരുവനന്തപുരം പട്ടം. ഇഹലോകത്തിൽ ദൈവം തന്നെ ഏൽപ്പിച്ച കർമ്മങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കി ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു യാത്രയായ അഭിവന്ദ്യ പിതാവിന്റെ ഭൗതിക ശരീരം സംസ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതും ഈ മണ്ണിലാണ്.

പദയാത്രകരണാകെ വളളിക്കുരിശിന് പിന്നാലെ ഒരുവരിയായി അണിചേരുന്നു. ഭാരത അപ്പസ്തോലൻ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ ഏഴര പള്ളികളിലൊന്ന് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന നിലയ്ക്കൽ പ്രദേശത്തെ വനത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന വളളികൾ ചേർത്ത് തയ്യാറാക്കിയ കുരിശാണ് പദയാത്രയിൽ ഉപയോഗിക്കുക. ബഹു.ഫിലിപ്പോസ് നടമല അച്ചനാണ് പദയാത്ര തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ ഇന്നോളം വളളിക്കുരിശ് തയ്യാറാക്കി നൽകുന്നത്.

ദൈവദാസൻ മാർ ഈവാന്യോസ് പിതാവ് ബഥനി ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ ആശ്രമത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കായി തെരഞ്ഞെടുത്തത് കാവി വസ്ത്രമായിരുന്നു. ഭാരതത്തിലെ ജിഷിമാർ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രമാണ് കാവി വസ്ത്രം. ഭാരതീയ തത്വചിന്തയോടും ആദ്ധ്യാത്മിക ശൈലിയോടും അനുരൂപപ്പെടുന്നതിന്റെ അടയാളമായാണ് മാർ ഈവാന്യോസ് കാവി വസ്ത്രത്തെ കണ്ടിരുന്നത്. അതിനാൽ തന്നെ പദയാത്രയിൽ കാവി വസ്ത്രധാരികളായി വിശ്വാസികൾ അണിചേരുന്നു.

മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയെ കാലാകാലങ്ങളിൽ നയിച്ച അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രോത്സാഹനവും പിന്തുണയും പദയാത്രകർക്കു നിർലോഭം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പിതാവാണ് പദയാത്ര എന്ന ആശയം സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ അനുമതി നൽകിയത്. പെരുനാട് ദൈവാലയത്തിൽ വിശുദ്ധ ബലിയർപ്പിച്ച് ആദ്യപദയാത്ര സംഘത്തെ ആശീർവദിച്ച അനുഗ്രഹിച്ച് യാത്രയാക്കിയത് അഭിവന്ദ്യ പിതാവായിരുന്നു. എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പദയാത്ര ആരംഭിക്കാൻ പ്രോത്സാഹനം നൽകിയതും പ്രശ്നങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും ഉണ്ടായപ്പോഴും സഭയിലെ യുവത്വത്തെ വിശ്വസിക്കാനും പദയാത്ര യുവജന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനും അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് ശ്രദ്ധിച്ചു.

സിറീൾ ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കാ ബാവയുടെ കാലത്താണ് മാർ ഈവാന്യോസ് പിതാവിനെ വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ട കാതോലിക നടപടികൾക്ക് സഭയിൽ തുടക്കം കുറിച്ചത്. പദയാത്രകരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുവാൻ ഇതും ഒരു കാരണമായി. വൈദികജില്ലകളിൽ നിന്നും വിവിധ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള പദയാത്രകരോടൊപ്പം കേരളത്തിന് പുറത്തു നിന്ന് (ബാഹ്യ കേരള മിഷൻ) പദയാത്രകർ സംഘമായി എത്തിത്തുടങ്ങുന്നത് ഈ കാലത്തിലാണ്. വിവിധ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടക്കുന്ന പദയാത്രകളെ ഏകോപിപ്പിക്കുവാൻ എം.സി.വൈ.എം സഭാതല സമിതിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയതും ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ്.

മോറാൻ മോർ ബസേലിയോസ് കർദ്ദിനാൾ ക്ലിമ്മീസ് കാതോലിക്കാബാവ 2007 ൽ പദയാത്രയിൽ ആദ്യന്തം പങ്കുചേർന്നു. പിന്നീട് വിവിധ വർഷങ്ങളിലായി മൂന്ന് പ്രാവശ്യം കാതോലിക്കാബാവ പദയാത്രയിൽ പൂർണ്ണമായും പങ്കുചേർന്നു. പദയാത്രയിൽ ഉടനീളം പങ്കുചേരുന്ന ആദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന ബഹുമതിയും പിതാവിന് സ്വന്തമാണ്. 2007 ൽ മാർ ഈവാന്യോസ് പിതാവിനെ ദൈവദാസനായി പ്രഖ്യാപിച്ചതിനുശേഷം പദയാത്രകരുടെ എണ്ണത്തിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായ വർദ്ധന ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പദയാത്ര സംഘം 15-ാം തീയതി രാവിലെ കബറിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന രീതി മാറ്റി 14-ാം തീയതി വൈകിട്ട് കബറിൽ എത്തി ചേരുകയും പിന്നീട് സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം മെഴുകുതിരി പ്രദക്ഷിണവും ജൂലൈ 15 ന് വിശുദ്ധ കുർബാനയും കബറുകൾ യുപപ്രാർത്ഥനയും എന്ന ക്രമീകരണം നടത്തിയത് അഭിവന്ദ്യ ബാവ തിരുമേനിയാണ്. ബാവ തിരുമേനി പദയാത്രകർ ആയതിനുശേഷം പദയാത്രയിൽ പങ്കുചേരുന്ന പിതാക്കന്മാരുടെയും വൈദികരുടെയും സന്യസ്തരുടെയും വിശ്വാസ സമൂഹത്തിന്റെയും പങ്കാളിത്തം വർദ്ധിച്ചു എന്നതും ചരിത്രമാണ്.

ജൂലൈ മാസം 1-ാം തീയതി മുതൽ മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ എല്ലാ ദൈവാലയങ്ങളിലും മാർ ഈവാന്യോസ് പിതാവിന്റെ ഛായാചിത്രം അലങ്കരിക്കുകയും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥനകളും ശുശ്രൂഷകളും ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇടവക/ജില്ലാ/മേഖല തലങ്ങളിൽ പദയാത്രയ്ക്ക് ഒരുക്കമായി ഇവാന്യൻ ധ്യാനം ക്രമീകരിക്കുന്നു. പദയാത്രയിൽ പങ്കുചേരുന്നവർ ജൂലൈ 1 മുതൽ തന്നെ നോമ്പിലും വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും മുഴുകുന്നു. ജൂലൈ 9 ന് വൈകിട്ട് പെരുനാട് കുരിശുമല ദൈവാലയത്തിൽ കുരിശിന്റെ വഴിയും പദയാത്ര ഒരുക്കധ്യാനവും നടത്തുന്നു. 10 ന് പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയും അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരുടെ മുഖ്യകർമ്മീകത്വത്തിലുള്ള വിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്കും ശേഷം പദയാത്ര ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ വർഷം ജൂലൈ 15 ഞായറാഴ്ച ആയതിനാൽ ജൂലൈ 14 ന് മാർ ഈവാന്യോസ് അനുസ്മരണം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ജൂലൈ 8 ന് പദയാത്ര ഒരുക്കധ്യാനവും തുടർന്ന് ജൂലൈ 9 ന് പദയാത്ര ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മലങ്കരയുടെ കെടാവിളക്കായ മാർ ഈവാന്യോസ് പിതാവിന്റെ ദീപ്തസ്മരണ നിലനിർത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ 1978 ൽ ഒരു ചെറുസംഘം നടത്തിയ പദയാത്ര ഇന്ന് പതിനായിരങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ പട്ടം കത്തീഡ്രലിലെത്തുമ്പോൾ അതൊരു വലിയ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം കൂടിയായി

മാറുന്നു. തിരുവല്ല, മാവേലിക്കര, മാർത്താണ്ഡം, ഗുഡ്ഗാവ് എന്നീ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ നിന്നും പൂനെ-കട്കി എക്സാർക്കേറ്റിൽ നിന്നും ഭദ്രാസനത്തിനു പുറത്തുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും എത്തുന്ന പദയാത്രകൾ പ്രധാന പദയാത്രയോട് ചേർന്ന് പട്ടം കത്തിട്രലിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭ ഇന്ന് കേരളത്തിന്റെ അതിർത്തികൾ വിട്ട് തമിഴ്നാട്ടിലേക്കും, കർണ്ണാടകയിലേക്കും, ആന്ധ്രയിലേക്കും, ഒറീസ്സയിലേക്കും, സിക്കിമിലേക്കും, ത്രിപുരയിലേക്കും, പഞ്ചാബിലേക്കും മിഷൻ പ്രദേശങ്ങൾ വ്യാപിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മാർതോമാശ്ലീഹാ പകർന്നു നൽകിയ വിശ്വാസ ദീപശിഖ അനേകർക്ക് കൈമാറുന്നു. വ്യത്യസ്ത ദേശങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർ, വ്യത്യസ്ത ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവർ, വ്യത്യസ്ത ഭക്ഷണ സംസ്കാരവും, വേഷവിധാനവുമുള്ളവർ മാർ ഈവാനിയോസ് എന്ന പുണ്യപിതാവിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥം തേടി പദയാത്രയിൽ പങ്കുചേരുമ്പോൾ അത് മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഒരു ചെറുപതിപ്പായി മാറുന്നു. വിദൂരദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് കഷ്ടപ്പാടുകളും പ്രതിസന്ധികളും സഹിച്ച് പദയാത്രയിൽ പങ്കുചേരുന്നവർ തൊട്ടടുത്ത വർഷങ്ങളിൽ അനേകരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്യുന്നു.

മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവ് ഒരത്ഭുതമാണ്. ഓരോ പദയാത്രയും അത്ഭുതങ്ങളുടെ തുടർച്ചയും. തോരാമഴയിലും കത്തിക്കൊള്ളുന്ന വെയിലിലും ജപമാലയുടെ ഭക്തിയിൽ പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥം യാചിച്ച് പതിനായിരങ്ങൾ ആപുണ്യപിതാവിന്റെ കബറിടത്തിലെത്തുമ്പോൾ ലക്ഷ്യം ഒന്നു മാത്രം യേശുനാമനോട് കൂടുതൽ അടുക്കുക. നിരവധി നിയോഗങ്ങളുമായി യാത്രയ്ക്കിറങ്ങുന്നവരും, അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ വലിയ കഥകൾ പറഞ്ഞ് നന്ദിയോടെ യാത്രയുടെ ഭാഗമാകു

ന്നവരും തങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചനമാഗ്രഹിച്ച് പദയാത്രയുടെ ഭാഗമാകുന്നവരും നിരവധി. അതിനവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതാകട്ടെ പിതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ ശക്തിയിലുള്ള ആഴമേറിയ വിശ്വാസവും. ആ വിശ്വാസം അടുത്തു നിന്ന് അറിയുമ്പോൾ ആ യുഗപുരുഷനെ വീണ്ടും വീണ്ടും അവർ പ്രണമിക്കുന്നു. നിരന്തരങ്ങളിൽ നാം സാധാരണ കാണുന്ന നിരവധി പദയാത്രകളിൽ നിന്ന് ഈ തീർത്ഥാടന പദയാത്ര മാത്രം എന്തുകൊണ്ട് വ്യത്യസ്തപ്പെടുന്നു? ഓരോ വർഷവും പദയാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കാനെത്തുന്നവരുടെ എണ്ണം ഇരട്ടിയിലധികം. വീണ്ടും വീണ്ടും പങ്കെടുക്കാനും നടക്കാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന എന്തോ ഒന്ന് ഇതിലുണ്ടെന്നത് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ വാസ്തവം. യാത്രയിലൊക്കെയും എല്ലാം വിട്ടുപേക്ഷിച്ച് സർവ്വസംഗപരിത്യാഗിയായി എല്ലാം ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് ജീവിച്ച പിതാവ് ഒപ്പം നടക്കുന്നത് പദയാത്രികർ അറിയുന്നു.

കബറികലേക്കുള്ള പദയാത്ര മലങ്കര സഭാമക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വൈകാരിക അനുഭവം കൂടിയാണ്. സഭാപിതാക്കന്മാരും വൈദികരും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളും സന്യാസിനികളും കുട്ടികളും യുവാക്കളും സ്ത്രീകളും വൃദ്ധരും ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനാനിരതരായ ഒരു വലിയ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രയാണം അങ്ങേയറ്റം ആത്മീയ ചൈതന്യത്തോടെ വിവിധ സമൂഹവിഭാഗങ്ങൾ വഴിവക്കിൽ നിന്ന് ആദരവോടെയും ഭക്തിയോടെയും അതിലേറെ അത്ഭുതത്തോടെയും നോക്കിക്കാണുന്നു. ഇരുപത്തിയഞ്ചു വർഷത്തിലേറെയായി തുടർച്ചയായി പദയാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരും ഒരാഴ്ചക്കാലം തങ്ങളുടെ പഠനത്തിനും കലാലയത്തിനും ബൈ പറഞ്ഞ് എത്തുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളും, പദയാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനും മാത്രം ലീവെടുത്ത് നാട്ടിൽ എത്തുന്ന പ്രവാസികളും

നിത്യക്കാഴ്ചകൾ. മക്കളില്ലാതെ സങ്കടക്കയത്തിൽ ആയിരുന്ന ദമ്പതികൾ പദയാത്രയിൽ പങ്കെടുത്ത് പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ദൈവം നൽകിയ മക്കളുമൊത്ത് പദയാത്രയിൽ പങ്കുചേർന്ന് ദൈവത്തിന് നന്ദിയർപ്പിക്കുന്നു.

ദുരിതങ്ങളും രോഗങ്ങളും നിരവധി ആകുലതകളും ജൂലൈ മാസത്തിലെ തോരാമഴയിൽ ഒഴുക്കിക്കളഞ്ഞ് സ്നേഹത്തോടെ, അലിവോടെ, നിറവോടെ ദൈവനാമം ഉച്ചരിക്കുന്ന തീർത്ഥാടകർ പകർന്നു നൽകുന്ന പാഠങ്ങൾ നിരവധി. ജീവിതത്തിന്റെ തിരക്കുകളിൽ നിന്നകന്ന്, പതിവുകാഴ്ചകളെ മാറ്റിവെച്ച് ആത്മീയതയുടെ ആകാശം പുൽകാനുള്ള വെമ്പൽ ഓരോ പദയാത്രികനിലും കാണാനാകും. വ്യാകുലതകൾക്കും വിഹവലതകൾക്കും അവധി നൽകി, പാതയോരത്തുകൂടി ഗുരുവിനെ ധ്യാനിച്ചു പോകുന്നവർ അനുഭവിക്കുന്ന ആന്തരികസന്തോഷം വാക്കുകളിൽ വിവരിക്കാനാകുന്നതുമല്ല. സ്നേഹത്തിലും ജീവിതവിശുദ്ധിയിലും സ്നാനം ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ ഊർജ്ജപ്രവാഹങ്ങളെ ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ നമ്രശിരസ്കരാകുന്നവർ... പദയാത്ര വിസ്മയകരമായ ഒരനുഭവമാകുന്നു. ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട മാസം ജൂലൈ ആണെന്ന സുഹൃത്തായ യുവാവിന്റെ വാക്കുകൾ അതിശയപ്പെടുത്തി, കാരണമായി അവൻ പറഞ്ഞത് ജൂലൈ തീർത്ഥാടനപദയാത്രയുടെ കാലമാണെന്നായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെയും ഭാരതത്തിന്റെയും കേരളത്തിന്റെയും വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നെത്തുന്നവർ വ്യത്യസ്ത വഴിയിലൂടെ ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക്, വന്ദ്യഗുരുവിന്റെ കബറിടത്തിലേക്ക്. സ്വന്തം കൂടാരത്തിൽ നിന്ന് നസ്രായന്റെ കൂടാരത്തിലേക്കുള്ള അകലമാണ് ഓരോ പദയാത്രയും, ഒപ്പം ആന്തരികലോകത്തിലേക്കുള്ള സഞ്ചാരവും. വാക്കിനെയും ചിന്തയെയും ശുദ്ധീകരിക്കാനും അപരനു തുണയാകാനും ഈ പദയാത്ര നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തിരുന്ന യുവജന നേതാക്കന്മാരും ഡയറക്ടർ അച്ചന്മാരും പദയാത്രയെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സുപ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചവരാണ്. പദയാത്രയ്ക്ക് ഒരുക്കമായി വിവിധ വൈദികജില്ലകളിൽ നടക്കുന്ന പദയാത്ര ഒരുക്ക ധ്യാനം, പദയാത്ര ക്രമീകരണത്തിനായി പദയാത്ര ഫണ്ട് രൂപീകരണം, പദയാത്രയുടെ ഏറ്റവും മുൻപിലായി. മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ ഛായചിത്രം അലങ്കരിച്ച വാഹനം, പദയാത്രികരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി എഴുതി തയ്യാറാക്കിയ പദയാത്ര മഞ്ജരി, പദയാത്രികർ അണിയുന്ന ബാഡ്ജ്, പദയാത്ര കടന്നു പോകുന്ന പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള കവല പ്രസംഗങ്ങൾ, പ്രധാന പദയാത്രയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന തരത്തിൽ ജില്ലകളിൽ നിന്നും ആരംഭിക്കുന്ന പദയാത്രകൾ, ഇവാനിയൻ പദയാത്ര അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ തുടങ്ങി ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങൾ പദയാത്രയ്ക്ക് അനുഗുണമായി വന്നു ഭവിച്ചു. ഭാരതത്തിന് അകത്തും പുറത്തും മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ മക്കൾ അധിവസിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിലെല്ലാം മാർ ഈവാനിയോസ് ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് പദയാത്ര നടത്തപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളത് മലങ്കര സഭ മുഴുവൻ പദയാത്രയെ ഹൃദയത്തിലേറ്റി എന്നുള്ളതിന്റെ മകുടോദാഹരണമാണ്. മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ മധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയം തേടി പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ലഭിച്ച നന്മകളും ദൈവാനു

ഗ്രഹങ്ങളും, വേണ്ടത്ര ഒരുക്കമില്ലാതെ പദയാത്രയിൽ പങ്കുചേർന്നപ്പോൾ വന്നു ഭവിച്ച വൈഷമ്യങ്ങളും പങ്കുവയ്ക്കുന്ന അനുഭവസാക്ഷ്യവേദികൾ ആദ്യ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ പദയാത്രയിൽ ഉണ്ടായി. പിതാവിന്റെ വിശുദ്ധിയെയും ദൈവാശ്രയ ബോധത്തെയും കുറിച്ചുള്ള പങ്കുവെക്കലായിരുന്നു ഓരോ അനുഭവസാക്ഷ്യങ്ങളും, പിതാവിന്റെ മധ്യസ്ഥതയിൽ ശരണപ്പെടാൻ അനേകർക്ക് ഇത് പ്രേരക ശക്തിയായി മാറി.

സുവർണ്ണജൂബിലി നിറവിലായിരിക്കുന്ന എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനം വളരെ സന്തോഷത്തോടും അഭിമാനത്തോടും കൂടെയാണ് ഓരോ വർഷവും പദയാത്രയ്ക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുക. പദയാത്രയും എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയും പരസ്പര പൂരകങ്ങളാണ്. പദയാത്രയ്ക്കു മുമ്പായി ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ ദർശനങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും സഭയിൽ സജീവ ശ്രദ്ധയോ പഠനവിഷയമോ ആയി രൂപപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഇവാനിയൻ ആശയങ്ങളും ദർശനങ്ങളും മലങ്കരയിൽ ആകമാനം അറിയുവാൻ പദയാത്ര ഒരു നിമിത്തമായെങ്കിൽ എം.സി.വൈ.എം എന്നത് വെറും ഒരു സംഘടന എന്നതലം വിട്ട് ആദ്ധ്യാത്മികതയ്ക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന യുവജന പ്രസ്ഥാനമായി മാറാൻ പദയാത്ര നിമിത്തമായി. പദയാത്രയിൽ പങ്കുചേർന്ന് ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കാളിയായി പിന്നീട് എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃനിരയിലേക്ക് അനേകർ കടന്നുവന്നു. യൂണിറ്റ്തലം മുതൽ ഭദ്രാസനതലം വരെയുള്ള എം.സി.വൈ.എം പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ബന്ധങ്ങൾ ഊഷ്മളമാക്കുന്നതിനും പദയാത്ര വേദിയായി. ആദ്യനാളുകളിൽ പദയാത്രയ്ക്ക് പുറംതിരിഞ്ഞു നിന്ന വ്യക്തികൾ അനേകരായിരുന്നു. പക്ഷേ ദൈവ പരിപാലനയിൽ അതിനെയെല്ലാം അഭിമുഖീകരിച്ച് മുന്നോട്ടു പോകാൻ പദയാത്രയ്ക്ക് നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന യുവജന സഭയുടെ നേതാക്കന്മാർക്കായി. ഇന്ന് പദയാത്ര എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനത്തിന്റേതു മാത്രമല്ല. സഭയുടെ തലവനും പിതാവുമായ കാതോലിക്കാബാവാവയോട് തോളോട് തോൾ ചേർന്ന് സഭാമക്കൾ പങ്കെടുക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസ പ്രഘോഷണ സാക്ഷ്യയാത്രയായി മാറി. അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരുടെ കരങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പദയാത്രയുടെ ഏറ്റവും മുൻപിലായി നടക്കുന്ന കുഞ്ഞുകുട്ടികൾ വഴിവക്കിൽ നിന്ന് പദയാത്രയെ വീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് പോലും പ്രചോദനമായി മാറുന്നു. പദയാത്രയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിക്കാൻ ഒരു നിമിത്തമായതിൽ എം.സി.വൈ.എം പ്രസ്ഥാനം അഭിമാനിക്കുന്നു.

ജയ് ജയ് എം.സി.വൈ.എം
ജയ് ജയ് മാർ ഈവാനിയോസ്

വർത്തമാന വിദ്യാഭ്യാസവും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വർത്തമാനവും

ഡോ. തോമസുകുട്ടി കെ.വി

കേരളം അന്തർദ്ദേശീയതലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടത് പ്രധാനമായും വിദ്യാഭ്യാസം ആരോഗ്യം എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ കൈവരിക്കാനായ നേട്ടങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഈ മേഖലകളിൽ കേരളം ആർജിച്ച പുരോഗതി 'കേരളം മോഡൽ' എന്നപേരിൽ പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. വിവേചനങ്ങളോ വേർതിരിവുകളോ ഇല്ലാതെ സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും പൊതു വിദ്യാഭ്യാസം ലഭ്യമാക്കാനുള്ള സാധ്യതയും ആർജ്ജവവും ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കാൻ കേരള സമൂഹത്തിനു കഴിഞ്ഞതിനാൽ, സാമൂഹിക വികസന സൂചികയിൽ വികസിത രാജ്യങ്ങൾക്കൊപ്പം നിലയുറപ്പിക്കാൻ കേരളത്തിന് കഴിഞ്ഞു. ഉയർന്ന സാക്ഷരത, എല്ലാവിഭാഗങ്ങൾക്കും ലഭ്യമായ സാർവ്വത്രിക വിദ്യാഭ്യാസം, കുറഞ്ഞ കൊഴിഞ്ഞുപോക്ക്, മെച്ചപ്പെട്ട പൊതു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും, തലയെടുപ്പുള്ള ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഒക്കെക്കൂടി വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ തനതായ ഒന്നു ന്യായം സൂക്ഷിക്കുവാൻ

കേരളത്തിന് കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുപതിറ്റാണ്ടിലേറെയായി കേരളത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച് ഗുണനിലവാരത്തിൽ ഉണ്ടായ അപകടകരമായ തകർച്ചയും അഖിലേന്ത്യാ മത്സരപ്പരീക്ഷകളിൽ നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളുടെ പിന്തള്ളപ്പെടലും ആശങ്കയോടെ മാത്രമേ നോക്കി കാണാൻ കഴിയൂ. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ ഗ്രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുല്യത്തകർച്ചയും മറ്റുവീഴ്ചകളും നിസ്സംഗതയോടെ കണ്ടുനിൽക്കുന്നത് നമ്മെ കൂടുതൽ അപകടങ്ങളിലേക്കു നയിക്കും.

മുല്യത്തകർച്ച

കഴിഞ്ഞ രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടായി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് സംഭവിച്ച വലിയ മാറ്റം അതിന്റെ എണ്ണത്തിലുള്ള വളർച്ചയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ എണ്ണം പല മടങ്ങായി വർദ്ധിച്ചു. പുതിയ ന്യൂ ജനറേഷൻ കോഴ്സുകളും

സ്ഥാപനങ്ങളും രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. കോളേജുകളുടെയും, സർവ്വകലാശാലകളുടെയും സ്വയംഭരണ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും എണ്ണത്തിൽ വലിയ വർദ്ധനവുണ്ടായി. എന്നാൽ അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ സംവിധാനം അതിന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ ന്യൂനതകളോടെ നിലനിന്നു. പൊതു വിദ്യാഭ്യാസ സംവിധാനത്തെ കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നില്ല എന്നല്ല, ആ പരിശ്രമങ്ങൾ ഗുണത്തേക്കാൾ ഏറെ ദോഷം ചെയ്തു എന്നതാണ് സത്യം. ഗുണനിലവാരം, സാംഗത്യം, സർഗാത്മകത, നൈപുണ്യം, സാമൂഹ്യനീതി, തൊഴിൽ സാധ്യത എന്നിങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ അനിവാര്യമായി ഉണ്ടാകേണ്ട സവിശേഷതകൾ ഉറപ്പുവരുത്താൻ കഴിയാതെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല പടർന്നുപന്തലിച്ചു. തൽഫലമായി വളർച്ചക്ക് ആനുപാതികമായ ഗുണനിലവാരം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലക്ക് നഷ്ടമായി. കോളേജുകളിൽനിന്നു പഠിച്ചിറങ്ങുന്ന യുവതീ യുവാക്കൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതക്ക് അനുയോജ്യമായ തൊഴിൽ സാധ്യത ഇല്ലാതായി. പരമ്പരാഗത അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങളും മാനവീകവിഷയങ്ങളും പുതുതലമുറക്ക് അനാകർഷകമായതും, അതിലേക്കു സമർഥരുടെ ഒഴുക്ക് നിലച്ചതും നമ്മുടെ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക രംഗങ്ങളിൽ വരുത്താൻ പോകുന്ന തിരിച്ചടികൾ നിസ്സാരമാകില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസ വ്യാവസായിക ബന്ധവും തൊഴിലില്ലായ്മയും

അഭ്യസ്തവിദ്യരായ യുവജനങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം തൊഴിലില്ലായ്മയാണ്. ഭാരതത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ക്ലാർക്കന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ഫാക്ടറികളാണെന്നു മഹാത്മാഗാന്ധി അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് ഈ മേഖലയിൽ കാലോചിതമായ ഇടപെടലുകൾ ആവശ്യമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കാനാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ബിരുദ-ബിരുദാനന്തര യോഗ്യതയുള്ള ഉദ്യോഗാർത്ഥിക്കു മറ്റു പരിശീലനമോ തീവ്രമായ തയ്യാറെടുപ്പുകളോ കൂടാതെ ക്ലാർക്കുമാരുടെ പരീക്ഷയിൽ പോലും കടന്നുകൂടാനാവില്ല. അഭ്യസ്തവിദ്യരായ യുവജനങ്ങൾ ഏതു രാജ്യത്തിന്റെയും വലിയ സമ്പാദ്യമാണ്. കാര്യം വ്യാവസായിക, വാണിജ്യ, ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക മേഖലകളുടെ പരിപോഷണത്തിനും നവീകരണത്തിനും കാരണവും പ്രേരണയും വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ വളർച്ചയും വിദ്യാഭ്യാസവന്നരുടെ വർദ്ധനയുമാണ്. ഏതു വികസിത രാജ്യത്തിന്റെയും സാമ്പത്തിക വളർച്ചയുടെ അടിത്തറയാണിത്. വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിലെ പഠനഗവേഷണങ്ങളുടെയും നവീനാശയ രൂപീകരണങ്ങളുടെയും പരിണിതഫലമായി ഉൽപാദനമേഖലയിലെ വളർച്ചക്കും വികസനത്തിനും ആവശ്യമായ സാങ്കേതികവിദ്യയും മാനവശേഷിയും പ്രദാനം ചെയ്യുവാനുള്ള ദൗത്യമാണ് വിദ്യാഭ്യാസ

മേഖലക്കുള്ളത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല പടർന്നുപന്തലിച്ചെങ്കിലും, ആ വളർച്ചക്ക് ആനുപാതികമായ മുന്നേറ്റം വ്യവസായിക വാണിജ്യമേഖലകളിൽ ഉണ്ടായില്ല. നാടിന്റെ ഉൽപാദന സേവനമേഖലകളും സാമ്പത്തികരംഗം പൊതുവെയും നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പാകത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. വർഷങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യവും തലയെടുപ്പും അവകാശപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾപോലും കഴിഞ്ഞ രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ സവിശേഷമായ നൈപുണ്യമോ ഉൽപാദന മേഖലകളെ തരിതപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ വിശേഷ സംഭാവനകളോ നൽകാൻ കഴിയാതെ കേവലം 'നിലനിൽക്കുക' മാത്രം ചെയ്തു. നമ്മുടെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയും ഇനിയും ഇതിനോട് പ്രതികരിക്കുവാൻ അനുയോജ്യമായ കാലാവസ്ഥയിലല്ലതാനും. മറിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസം നേടി ഏതുതൊഴിലും മാന്യമായി കാണേണ്ടിടത്തു, 'മാന്യമായ' തൊഴിൽതേടി അലഞ്ഞു നിരാശരായി, ശാരീരികാധാനത്തോടുള്ള വിരക്തി ബലപ്പെടുത്തി തൊഴിലന്വേഷ

കരായി നിലകൊള്ളുന്ന ഇന്നത്തെ സാഹചര്യം നമ്മുടെതന്നെ സൃഷ്ടിയാണ്.

ജൈവിക ബന്ധം നഷ്ടപ്പെട്ട ഗവേഷണവും പഠനവും

ദേശീയ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരുപിടി ഗവേഷണ കേന്ദ്രങ്ങളും ദേശീയ പഠനകേന്ദ്രങ്ങളും കേരളത്തിലുണ്ട്. കാസർഗോഡുള്ള സെൻട്രൽ പ്ലാന്റേഷൻ ക്രോപ്പ് റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സ്പൈസസ് റിസർച്ച് കോഴിക്കോട്, സെൻട്രൽ ട്യൂബർ ക്രോപ്പ് റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്നിങ്ങനെ കാര്യം വ്യാവസായിക മേഖലയിലെ ഓരോവിളകൾക്കും ഗവേഷണകേന്ദ്രങ്ങൾ ഇവിടം. അടുത്തകാലത്ത് നിലവിലുവന്ന ചില ദേശീയ പഠനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ് ഇന്ത്യൻ

ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മന്റ് കോഴിക്കോട്, തിരുവനന്തപുരം ഐസെർ, ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സ്പേസ് ടെക്നോളജി പാലക്കാട്, ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ടെക്നോളജി കണ്ണൂർ, നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഡയറി ടെക്നോളജി, നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഫാഷൻ ടെക്നോളജി കണ്ണൂർ മുതലായവ. എന്നാൽ ഈ ഗവേഷണകേന്ദ്രങ്ങളും നമ്മുടെ പൊതു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും തമ്മിൽ ഒരു ജൈവിക ബന്ധം ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ രംഗം

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയുടെ അടിസ്ഥാനമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം. ഈ രംഗത്ത് വരുത്തുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങളും നടപടികളും വളരെ ശ്രദ്ധയോടും ജാഗ്രതയോടും നടത്തേണ്ടതാണ്. ഗൗരവമായ ചിന്തയില്ലാതെ മാറിമാറിവരുന്ന സർക്കാരുകളും രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വവും നടത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങളും നടപടികളും ഈ രംഗത്തെ വളർത്തിയില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല, അപകടകരമായ ഒട്ടേറെ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. സാർവ്വത്രിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ പത്താംക്ലാസ്സുവരെ എല്ലാവരെയും വിജയിപ്പിക്കുവാനുള്ള തീരുമാനംപോലെ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ മുഴുവൻ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്ന വളരെയധികം തീരുമാനങ്ങൾ ഉദാഹരണമായുണ്ട്.

5 വയസ്സായ എല്ലാവരെയും സ്കൂളിൽ എത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് നമ്മുടെ മികവാണ്, സംശയമില്ല. എന്നാൽ സ്കൂളിൽ എത്തുന്ന എല്ലാവരെയും 18 വയസ്സിൽ കോളേജിൽ എത്തിക്കാനുള്ള പരിശ്രമം ഒരു വികസന രാജ്യത്തിന് അഭികാമ്യമല്ല. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ മികവ് പുലർത്താൻ കഴിയുന്നവർ പഠന ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടു പോകേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ വിവിധ മേഖലകളിൽ സിദ്ധിയും, വാസനയുമുള്ള ധാരാളം യുവജനങ്ങൾ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ അവരുടെ കഴിവ് പ്രകടിപ്പിക്കുവാനോ, ആവശ്യമായ നൈപുണ്യം നേടാനോ ആവാതെ പിന്തള്ളപ്പെട്ടുപോകുന്ന കാഴ്ച ഇന്ന് സർവ്വസാധാരണമാണ്. ശാരീരികാധ്വാനമില്ലാത്ത ഒരു തൊഴിൽ കിട്ടുവരെ പ്രത്യേകിച്ചൊരു ലക്ഷ്യമില്ലാതെ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുവജനങ്ങൾ നല്ല സുചന്ദ്രനന്മാരല്ല.

സ്കൂൾതലത്തിൽ പ്രത്യേക തൊഴിൽ നൈപുണ്യം നൽകുന്നതിനാരംഭിച്ച വി.എച്ച്.എസ്.ഇ ഇന്ന് അത്ര മെച്ചമായ അവസ്ഥയിലല്ല. പത്താം ക്ലാസിനു ശേഷം വിദ്യാർത്ഥികളെ അവരുടെ അഭിരുചിക്കനുസരിച്ചു വിവിധ തൊഴിൽ മേഖലകളിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടുന്നതിനും, തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മേഖലയിൽ പരിശീലനവും തൊഴിൽ നൈപുണ്യവും നൽകുന്നതിനുമാണ് വി. എച്ച്. എസ്. ഇ ആരംഭിച്ചത്.

തെരഞ്ഞെടുത്ത മേഖലയിൽ തൊഴിൽ നൽകി, ആ മേഖലയിൽ തുടർപഠനത്തിനും കൂടുതൽ വൈദഗ്ധ്യം നേടുന്നതിനുമുള്ള സൗകര്യം ഒരുക്കേണ്ടതിനു പകരം പ്ലസ് ടു സയൻസ് സിലബസ് കൂടി പഠിപ്പിച്ചു സർവകലാശാല പഠനത്തിന് വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തതിന്റെ അപകടം ഇനിയും നാം തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ല. തെരഞ്ഞെടുത്ത തൊഴിൽ രംഗത്തു വിദഗ്ദ്ധ തൊഴിലാളി ആയില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല, ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ മികവ് പുലർത്താനും ഇക്കൂട്ടർക്ക് ആയില്ല. വേണ്ടത്ര ആലോചനയില്ലാത്ത ഇത്തരം പരിഷ്കാരങ്ങൾ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലക്കുണ്ടാക്കിയ തിരിച്ചടികൾ ചില്ലറയല്ല.

വിവര സാങ്കേതികതയുടെ മേഖലയിൽ നമ്മുടെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ മേഖല നടത്തിയ ഇടപെടലുകൾ വളരെ പ്രശംസാർഹമാണ്. ഐ സി ടി വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ട് ലോകം വിഭാവനചെയ്ത പ്രയോജനം നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സമഗ്രമായി ലഭിച്ചില്ല എങ്കിലും ഇന്ത്യയിലെ ഇതര സംസ്ഥാനങ്ങളേക്കാൾ കേരളം ഏറെ മുന്നോട്ടു പോയി എന്നതിൽ സംശയമില്ല.

എൻട്രൻസ് ജാരം

പഠനമികവിന്റെ അളവുകോൽ എഞ്ചിനീറിംഗിനോ, മെഡിസിനോ അഡ്മിഷൻ കിട്ടുന്നതാണെന്ന ചിന്തയാണ് ഇന്ന് പൊതുസമൂഹത്തിനുള്ളത്. മികവുള്ളവർക്കു അതിനുള്ള അവസരവുമുണ്ട്. എന്നാൽ പ്ലസ് ടു പഠിക്കുന്ന മുഴുവൻപേരും ഭീമമായ പണംമുടക്കിയായാലും ഡോക്ടറാവാനുള്ള പരിശ്രമത്തിലാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ ചിന്തയും, മാതാപിതാക്കളുടെ നിർബന്ധവും ഈ വഴിക്കാണ്. ഒരു ന്യൂനപക്ഷം വിജയിക്കുമ്പോൾ ഭൂരിഭാഗം പേരും പരാജിതരായി പിന്മാറുന്നു. സാഹിത്യത്തിലും, അടിസ്ഥാന ശാസ്ത്ര മാനവീക വിഷയങ്ങളിലും ഒരുപക്ഷേ വിജയം കൈവരിക്കാൻ കഴിവുള്ള കുട്ടികളായിട്ടും പരാജിതരെപോലെ ജീവിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായ ധാരാളം കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഇടവഴികളിൽ കണ്ടുമുട്ടാനാകും.

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗം

നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ രാഷ്ട്രീയ പടലപ്പിണക്കങ്ങളുടെയും പ്രതീകാര പരിഷ്കാരങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രമായി. അക്കാഡമിക് വിദഗ്ധരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളേക്കാൾ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും തീരുമാനങ്ങളും നടപ്പാക്കാനുള്ള വേദിയായാണ് ഇന്നു മിക്ക അക്കാഡമിക് കമ്മിറ്റികളും. സർവകലാശാല സെനറ്റും സിൻഡിക്കേറ്റും രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകൾക്കനുസരിച്ചാണ് തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുക. അപൂർവ്വമായിപോലും സർവകലാശാലയുടെ ഗുണനിലവാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ചർച്ചകൾ ഉണ്ടാവാറില്ല, അത്തരം ചർച്ചകൾ ഉണ്ടാവാത്തത് ആരെയും അലോസര

പ്പെടുത്തുന്നുമില്ല. അടുത്തകാലത്ത് കേരള ടെക്നിക്കൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ് വിദ്യാർത്ഥികൾ സമരം ചെയ്തത്, നിശ്ചിത നിലവാരമില്ലാത്തവരെയും വിജയിപ്പിക്കണം എന്ന ആവശ്യത്തിന്മേലാണ്. സർവകലാശാലയുടെ നിലവാരം ഉയർത്തുന്നതായിരുന്നില്ല ആരുടേയും മുന്തിയ പരിഗണന. അടുത്തകാലത്ത് നടന്ന ഒരു പഠനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് കോളേജുകളിൽ പ്രവേശനം നേടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നാൽപ്പതു ശതമാനത്തോളം കുട്ടികൾ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തോടു താല്പര്യം ഉള്ളവരോ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യമുള്ളവരോ അല്ല എന്നാണ്. അറിവുനേടുന്നതല്ലാതെ മറ്റു പല പരിഗണനകളിൽ കലാശാലാപഠനരംഗത്തു വരുന്നവർ കോളേജുകൾ തച്ചുടക്കുന്നു, പ്രിൻസിപ്പലിനെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നു, അധ്യാപകരോട് കയർക്കുന്നു, തമ്മിൽത്തല്ലി തലകീറി ക്യാമ്പസുകളെ കലാപശാലയാക്കുന്നു. നിരവധി കോടതിവിധികൾ ഉണ്ടായിട്ടും, ക്യാമ്പസുകളിൽ സമാധാനം പുലരാത്തതു രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകൾമൂലമാണ്.

ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വ്യാവസായിക മേഖലകളിലെ പ്രഗൽഭരേ നിശ്ചിത ഇടവേളകളിൽ ഗസ്റ്റ് ആയി വിളിച്ചു അവരുടെ പഠനവിഷയങ്ങളും ഗവേഷണ നേട്ടങ്ങളും പുതുതലമുറക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനും, ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനും സർവകലാശാലകളിലും, ഗവേഷണകേന്ദ്രങ്ങളിലും പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്താറുണ്ട്. ബിരുദാനന്തര, ഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പുതു ദർശനം നൽകുന്നതിനാണ് ഇത്തരം (ഗസ്റ്റ് ലെക്ചർ) പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുക. നമ്മുടെ കോളേജുകളിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുപതിറ്റാണ്ടായി, സ്ഥിരം അധ്യാപകരേക്കാൾ യോഗ്യത കുറഞ്ഞ ഗസ്റ്റ് അധ്യാപകർ വർഷത്തിൽ നൂറുവയതു ദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നത്, ഉന്നത ആശയങ്ങൾ എത്രമാത്രം അപകടകരമാംവിധം മലിനമാക്കാം എന്നതിനുദാഹരണമാണ്.

മാറ്റങ്ങൾ തിരിച്ചറിയണം

കാലാകാലങ്ങളിലുണ്ടാവുന്ന ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക മേഖലയിലെ മാറ്റങ്ങളും പുരോഗതിയും നമ്മുടെ സർവകലാശാലകളുടെ സിലബസിൽ എത്രയോ കാലം കഴിഞ്ഞാണ് ഇടംപിടിക്കുക. ആൽവിൻ ടോഫർ (അഹംഗി റീളുള്ളു) 1980-ൽ 'ദി തേർഡ് വേവ്' എന്ന പുസ്തകത്തിലൂടെ ലോകത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻപോകുന്ന പുതിയസാങ്കേതിക മികവിന്റെ സാധ്യതകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. വിവിവരസാങ്കേതികതയുടെ സാധ്യത ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കാത്ത സമൂഹം പിന്തള്ളപ്പെടുമെന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു. കൃഷിയുടെ ആരംഭത്തോടെ മാനവചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായ സമൂലപരിവർത്തനത്തെ അദ്ദേഹം ഒന്നാമത്തെ തിരയായി കണ്ടു. തുടർന്ന് രൂപപ്പെട്ടതാണ് വ്യാവസായിക വിപ്ലവത്തിലൂടെയുണ്ടായ സമഗ്രമാറ്റങ്ങളുടെ കാലം. വിവരസാങ്കേതികതയുടെ ശക്തമായ തിരമാല ആഞ്ഞടിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തെ കാലഘട്ടം വന്നെത്തിയെന്നു മൂന്നരപതിറ്റാണ്ടു മുമ്പ് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. പുതിയ അറിവിൽ നൈപുണ്യം നേടാത്ത ഏതുസമൂഹവും ശാസ്ത്രസാങ്കേതികതയുടെ അതിശക്തമായ അടിയൊഴുക്കിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുമെന്ന അപകടമാണ് ആൽവിൻ ടോഫർ പ്രവചിച്ചത്. ഇന്ന് മൂന്നും നാലും ഘട്ടം കടന്നു നാം അഞ്ചാമത് ഘട്ടത്തിലേക്ക് കടന്നിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അതെന്താണെന്നുപോലും നാമറിഞ്ഞിട്ടില്ല. കമ്പ്യൂട്ടറും മൊബൈലും ഇന്റർനെറ്റും ഒക്കെ ഉപയോഗിക്കുന്ന നാം വിവരസാങ്കേതികത മുഴുവൻ കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുങ്ങി എന്നു വിശ്വസിക്കുമ്പോഴും മനുഷ്യർ ഇന്നുവരെ സങ്കല്പിച്ചതിന്റെ ഒക്കെ അപ്പുറത്താണ് അതിന്റെ വിജ്ഞാന സംഭരണശേഷിയും വിതരണസ്വഭാവവും എന്ന സത്യം തിരിച്ചറിയാതെ പോകുന്നു. വൈജ്ഞാനികമായ ഈ കുതിച്ചുചാട്ടത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ നമ്മുടെ അക്കാഡമിക് സമൂഹങ്ങൾക്കുപോലും കഴിയുന്നില്ല എന്ന് തിരിച്ചറിയുമ്പോഴാണ് നാം എത്ര പുറകിലാണ് യാത്ര ചെയ്യുന്നത് എന്ന് ബോധ്യമാവുക. ലോകത്തു സംഭവിക്കുന്ന പുതിയ പുതിയ മാറ്റങ്ങൾ അപ്പപ്പോൾ തിരിച്ചറിയാനും സാംശീകരിക്കാനും ആ മേഖലകളിൽ കൂടുതൽ മുന്നേറ്റമുണ്ടാക്കാനും നമ്മുടെ പഠനഗവേഷണരംഗങ്ങൾ സജ്ജമാകണം; നേടുന്ന അറിവുകൾ ക്യാമ്പസുകളിലൂടെ കൈമാറ്റപ്പെടുകയും വേണം. വിവരസാങ്കേതികതയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും നമ്മുടെ സർവകലാശാലകളുടെ പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ ഇനിയും അതുൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവ് നമ്മെ ആശങ്കപ്പെടുത്തണം. കമ്പ്യൂട്ടർ സാക്ഷരതപോലും ഇല്ലാതെ ബി.കോം പഠിച്ചിറങ്ങാം എന്നതുപോലെ ഒട്ടേറെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക പുരോഗതിയുടെ നടുവിലും നമ്മുടെ സർവകലാശാലകളിലെ സയൻസ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠനസമയത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും അപഹരിക്കുന്ന പ്രാക്ടിക്കൽ റെക്കോർഡ് എഴുത്തു കാലഹരണപ്പെട്ട അധ്യയനരീതിയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ ഇനി എത്രകാലം എടുക്കും. വർഷങ്ങളായി പരിഷ്കരിക്കാത്ത പാഠ്യപദ്ധതിയുമായാണ് ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വക്താക്കളായി നാം നിലകൊള്ളുന്നത്. നമ്മുടെ സർവകലാശാലകൾ കാലോചിതമായി സിലബസ് പരിഷ്കരിക്കാനും പുതിയ പുതിയ അറിവുകൾ അപ്പപ്പോൾത്തന്നെ സിലബസിന്റെ ഭാഗമാക്കാനും നൂതന അറിവിന്റെ പ്രഭവകേന്ദ്രമാകുവാനും നിതാന്ത ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്.

കേരളം വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങൾ വളരെയൊണ്. നവോത്ഥാന നായകന്മാരുടെ ശക്തമായ ഇടപെടലുകളും നിശ്ചയദാർഢ്യവും അനുകൂല ബൗദ്ധിക ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളും പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ സവിശേഷ അറിവിന്റെയും നൈപു

ജീവിത രേഖയുടെ നിർമ്മിതി

ഡോ. ഷേർജി സ്റ്റുവർട്ട്
മാർ ഇവാനിയോസ് കോളേജ്
തിരുവനന്തപുരം

സ്പഷ്ടവും നിശ്ചിതവുമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എത്തിപ്പിടിക്കാൻ ഉതകുന്ന വെളിച്ചവും ഊർജ്ജവും ആകണം വിദ്യാഭ്യാസം. കലാപ കലുഷിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹത്തിനു കുളിർമയുടേയും ആശ്വാസത്തിന്റേയും നന്മഴ പൊഴിയിച്ച് വരണ്ട പാറയായി മാറിയേക്കാവുന്ന മണ്ണിനെ നനവുറ്റതും ഫലഭൂയിഷ്ഠവുമാക്കി ഹരിതാഭമാക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമാണ് ഇന്നിന്റെ ആവശ്യം.

പാഠിച്ചു നശിക്കാൻ എന്തുകൂറതയും കാട്ടി സമ്പത്തു സമാഹരിക്കാൻ, ഭൂമി വെട്ടിപ്പിടിക്കാൻ, പ്രകൃതിയെ ക്രൂരമായി പിച്ഛിന്താൻ, അക്രൈസ്തവ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അധികാരം കൈവശമാക്കാൻ, അൽപം മാത്രമുള്ള നമ്മുടെ ആയുസ്സിനെ അർത്ഥമില്ലാതാക്കിക്കളയുന്ന ഒരു തലമുറ വളർന്നുവരുന്നത് ഭയപ്പാടോടെ മാത്രമേ നോക്കിക്കാണാവൂ. ഒരു കുട്ടിയുടെ മനസ്സിന്റേയും അവന്റെ പെരുമാറ്റത്തിന്റേയും നിലവാരത്തിൽ

ഉന്നതി ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മൗലിക കർത്തവ്യം.

വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷകനായിരുന്ന ഡോക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ ദ്വിതീയ ജന്മമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലാ ജന്തുക്കളെയും പോലെ മനുഷ്യനും ജൈവിക വളർച്ച നേടുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലെങ്കിലും എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസം അവനിലെ നൂതന മനുഷ്യനെ വളർത്തുന്നു. ആ പരിണാമത്തിൽ മനസ്സിനും ബുദ്ധിക്കും പരിവർത്തനം നടക്കുകയുംപകത കൈവരിച്ച് തന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ നൂതനമായ അവബോധം ഉണ്ടാവുകയുംചെയ്യുന്നു.

നളന തക്ഷശില പോലുള്ള സർവ്വകലാശാലകളുടെ ഈറ്റില്ലമായിരുന്ന ഭാരതത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഗുരുകുല സമ്പ്രദായം വിജ്ഞാനശേഖരത്തെക്കാൾ സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിൽ

ബൃത്തിന്റേയും കാലത്തു നമ്മുടെ അവസ്ഥ ദയനീയമാണ്. ഒരു വലിയ മാറ്റത്തിന് നാമാകെ മാറണം. മികവുറ്റ അധ്യാപകർ വേണം, പ്രവർത്തന സ്വാതന്ത്ര്യം വേണം, രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന് പരീക്ഷിക്കാനും, പ്രതിഷേധിക്കാനും, നിയന്ത്രിക്കാനും, സ്വാധീനിക്കാനും, വികലമാക്കാനും സാധിക്കുന്ന പൊതുസ്ഥലം എന്നതിൽ നിന്നും ഗൗരവമായ പഠനത്തിനും, ഗവേഷണത്തിനും, സ്വതന്ത്ര സംവാദങ്ങൾക്കും, പുതിയ പുതിയ കണ്ടെത്തലുകൾക്കും ഇടമുള്ള സ്വതന്ത്ര ബുദ്ധികേന്ദ്രങ്ങളാകണം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ. ആഗോളതലത്തിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വലിയ മാറ്റങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ട് മികവിന്റെ കേന്ദ്ര

ങ്ങളായി നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളും കലാശാലകളും മാറണം. കാലഹരണപ്പെട്ട പഠന ക്രമത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല സ്വതന്ത്രമാകണം. ഭൗതിക സൗകര്യങ്ങളും സ്മാർട്ട് ക്ലാസും നിലവാരം ഉയർത്തും എന്ന തെറ്റിധാരണയിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. സ്വാർത്ഥതാല്പര്യമില്ലാതെ പൊതുനന്മ മാത്രം ലാക്കാക്കി ജീവിതം സമർപ്പിച്ചു, ഇന്ന് നാം അഭിമാനിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾക്ക് കാരണക്കാരായ മഹാരഥന്മാരുടെ സംഭാവനകൾക്കു മുമ്പിൽ തലകുനിക്കാം. വരുംനാളുകളിൽ അത്തരം ഒരു നേതൃത്വം രൂപപ്പെടുടെ എന്ന് പ്രത്യാശിക്കാം.

നാണ് പ്രാധിനിത്യം നൽകിയിരുന്നത്. മഹാഭാരതത്തിലെ സാന്നിപതി മഹർഷി കൃഷ്ണനേയും സുദാമാവിനേയും ഒന്നിച്ചാണ് വിദ്യ അഭ്യസിച്ചത്. ഇവിടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തമ്മിലുള്ള താരതമ്യ ഭാവം ഇല്ലാതാക്കി ഓരോ കുട്ടിയുടേയും സ്വഭാവത്തെ സാത്വിക പ്രാധാന്യമാക്കി എല്ലാവരും തുല്യരാണെന്ന പാരസ്പര്യം വളർത്തുക എന്നത് ഗുരുകുല വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മൗലികതയായിരുന്നു.

90% മാർക്കുവാങ്ങിയ കുട്ടികൾപോലും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രവേശനം തരപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെ അപ്പനമ്മമാർ മന്ത്രിമാരുടെ മുതൽ കോളേജിന്റെ പ്യൂണിന്റെ വരെ കാലുപിടിക്കുന്നു. ഒരു ഇരുപത് വർഷം കഴിഞ്ഞ് മക്കളുടെ കഴുത്തിൽ സ്തൈതസ്കോപ്പ് തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സ്വപ്നങ്ങളുമായി രണ്ടരവയസ്സായ കുഞ്ഞിന്റെ കൈയും പിടിച്ച് എൽ. കെ. ജി അന്വേഷിച്ചുനടക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ ആയിരങ്ങളും ലക്ഷങ്ങളും കൊടുത്ത് പ്രവേശനം സാധിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മക്കൾക്കു റാങ്കു വാങ്ങിക്കൊടുക്കാനുള്ള ജരമാണ്. പിന്നെ ട്യൂഷൻ മയക്കുമരുന്നിനും മദ്യത്തിനും അടിമപ്പെട്ടു സിനിമാശാലകളിലും മറ്റ് ഇടങ്ങളിലും സമയം ചിലവിട്ടു നശിക്കുന്ന മക്കൾ. അനവധി മുല്യബോധം നശിച്ച സമൂഹവും വിദ്യ അഭ്യാസമാക്കുന്ന അദ്ധ്യാപന പ്രക്രിയയും ഒത്തുചേർന്നപ്പോൾ ധാർമിക മുല്യങ്ങൾ തകർന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സമ്പൂർണ്ണ വികസനമാണ്. അറിവുകളുടെ ഒരു വലിയ ഭാങ്ഡം മാത്രമല്ല വിദ്യാഭ്യാസം. ആ ഭാങ്ഡം മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ചുമക്കുന്നവനല്ല ഒരു യഥാർത്ഥ വിദ്യാർത്ഥി. ആധ്യാത്മികതയുടെ വികസനവും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭിഭാഷ്യഘടകമാകുന്നു. പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമാണ് സാധാരണക്കാരോടും ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തുന്നവരും സാഹോദര്യത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചവരും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടും സമാധാനത്തോടും സ്നേഹമുള്ളവരും നീതിയോടും നിയമത്തോടും വിധേയത്വമുള്ള പൗരന്മാരാണ്

ഒരു രാജ്യത്തെ മഹത്വപൂർണ്ണമാക്കുന്നത് (ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ) ഇത്തരം ജനതയെ വാർത്തെടുക്കുന്നതാവണം ആത്യന്തികമായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഇത്തരത്തിൽ അപ്പനമ്മമാരോട്, അധ്യാപകരോട്, സമൂഹത്തോട് ഒരുവാക്ക് വക്രതയും അപകടവും നിറഞ്ഞ ഒരു വന്യജീവി സങ്കേതത്തിലേക്കാണ് നമ്മുടെ മക്കൾ എടുത്തെറിയപ്പെടുന്നത്. പര്യക്ഷേൽപ്പിക്കാതെ മടങ്ങിയെത്തുന്നവർ വളരെയൊന്നുമില്ല. നിരാശരായി സ്വപ്നങ്ങൾ തകർന്നവരായി നമ്മുടെ മക്കൾ മടങ്ങി വരാതിരിക്കണമെങ്കിൽ നമ്മിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടാകണം. പുതിയ ദർശനങ്ങളും മുല്യബോധവും ഉണ്ടാവണം. കുടുംബങ്ങളിൽ അതു തുടങ്ങണം. സമൂഹത്തെ സ്വാധീനിക്കാനും തിരുത്തുവാനും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാനും ഭൂമിയിലാക്കി വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഭകളിലൂടെ അത് സമൂഹമദ്ധ്യത്തിലെത്തണം. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ അക്കാദമിയിൽ മാതൃകയാകണം. മത്സരമല്ല, പാരസ്പര്യമാണ് ക്രൈസ്തവ ദർശനത്തിന്റെ കാതലെന്നു നമ്മുടെ മക്കൾ അറിയണം. മത്സരത്തിന്റേയും, വെറുപ്പിന്റേയും വെല്ലുവിളികളുടേയും സമ്മർദ്ദത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കാതെ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ സമാധാനത്തിൽ അവരെ കാക്കണം. ദൈവകാര്യം അവരുടെ ജീവിതങ്ങൾക്കു കവചം ആകുമ്പോൾ ശാശ്വതമായ വിജയം അവർ കൈവരിക്കും.

അപ്പോൾ മണലാരണ്യങ്ങളെ പുച്ഛിക്കുന്ന മനോഹരജീവിതങ്ങൾ സ്വായത്തമാകും. കൃപയുടേയും, കരുണയുടേയും നദികളൊഴുകുന്ന ജീവിതങ്ങളുടെ ഉറവിടമാകുമ്പോൾ കാൽവരിയിൽ നിന്നൊഴുകിയിറങ്ങിയ രക്തത്തിന്റെ വിലയെന്തെന്ന് വാക്കുകളിലൂടെ, കർമ്മങ്ങളിലൂടെ, നിർവ്യാജ സ്നേഹത്തിലൂടെ അനുഭവവേദ്യമാകുമ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്മാരായി മാറും. അതാവട്ടെ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം.

പൊതു മേഖല ശാക്തീകരണം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ?

ഡോ. മേരി രജീവ്

ഈയടുത്ത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പത്താം തരം (S.S.L.C) പരീക്ഷാഫലം ഞെട്ടിച്ചു. കേരളത്തിൽ പരീക്ഷ എഴുതിയതിൽ 97.84 ശതമാനം കുട്ടികളും വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരർത്ഥത്തിൽ പരീക്ഷ എഴുതിയവരെല്ലാം ജയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ പ്രവർത്തന പരിചയം വച്ച് വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു മികവാണ്. ഒരൊറ്റ പരീക്ഷയല്ല പത്താം ക്ലാസ്സിൽ ഉള്ളത്. പത്ത് വിഷയങ്ങൾ പഠിച്ച് ജയിക്കണം. നമ്മുടെ സ്കൂളുകളും അധ്യാപകരും, വിദ്യാർത്ഥികളും എത്ര മിടുക്കരാണ്. ഇതേ കുട്ടികൾ എൻജിനീയറിംഗ് കോളേജുകളിൽ എത്തുമ്പോൾ വിജയ ശതമാനം 140 കോളേജുകളിൽ 50 ശതമാനത്തിൽ താഴെ എത്തുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്. അധ്യാപകരാണോ കുട്ടികളാണോ മോശമാകുന്നത്. നൈപുണ്യ വികസന മേഖലയിലെ കേരളത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ മുന്നേറ്റമായിരുന്നു ഈ എൻജിനീയറിംഗ് മേഖല. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പൊതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിഹിതം മാത്രം പദ്ധതി വിഹിതത്തിന്റെ 80% ആയിരിക്കുകയാണ്. ഈ തരത്തിലുള്ള ഫലങ്ങളെല്ലാം പുറത്തു വരുന്നത്. ഇതിനിടയിൽ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട ഒരു റിപ്പോർട്ടിന്റെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ എറണാകുളം ജില്ലയിൽ നടത്തിയ സർവ്വേയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിവിവര കണക്കാണ്.

Arithmetic level	All	Male	Female
Division	67.4	64.6	70.0
Subtraction	17.6	18.9	16.5
Number recognition (10-99) or below	15.0	16.5	13.6
Total	100	100	100

ഇക്കഴിഞ്ഞ എസ്.എസ്.എൽ.സി പരീക്ഷയിൽ 99.1 %വിജയം നേടി സംസ്ഥാനത്തെ ഏറ്റവും മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ജില്ലയാണ് എറണാകുളം. ഇവിടെ 99.63% കുട്ടികളും കണക്കിൽ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതേ എറണാകുളം ജില്ലയിൽ ആകെ 64.7% കുട്ടികൾക്കേ ഹരിക്കാനറിയാവൂ എന്നത് Annual Status of Education Report 2017(ASER 2017) പറയുമ്പോൾ ഈ 99.63% എന്താണ്, എങ്ങനെയാണ് എന്നൊരു സംശയം മാത്രമല്ല ആരെയാണ് വിശ്വസിക്കേണ്ടത് എന്ന ആശങ്കയും ഉടലെടുക്കുന്നു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ യോഗ്യത നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നത് കൈവശമുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ കൊണ്ടു മാത്രമാണ് എന്ന ധാരണയിലാണ് ഈ മാർക്ക്ദാനം എന്നാൽ ആഗോളവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ലോകത്തിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യമാണ് ജീവിത വിജയത്തിനുള്ള അളവുകോൽ

എന്നിരിക്കെ ASER 2017 നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ അവസ്ഥ വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണെങ്കിലും നിലവാരത്തിൽ വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നു.

കേരളത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലേയും പ്രദേശങ്ങളിലേയും ജനങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയുള്ളതും ഏവർക്കും പ്രാപ്യവുമാണ്. വളരെ ഉയർന്ന സാക്ഷരതാനിരക്കുള്ള കേരളത്തിൽ മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി 18 വയസ്സുവരെയുള്ള എല്ലാ കുട്ടികളേയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സംവിധാനം ഉണ്ട്. അക്കാദമിക മികവും എല്ലാവരെയും ഉൾപ്പെടുത്തലും പദ്ധതികളുടെ പ്രാഥമിക കർത്തവ്യമായി കരുതുമ്പോൾ തന്നെ ഉൽപ്പാദന ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെയും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെയും ആവശ്യങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. 2016-ൽ ആരംഭിച്ച നവകേരള മിഷന്റെ ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് വിദ്യാഭ്യാസം. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ സംരക്ഷണയജ്ഞം ശാക്തീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി

പാഠ്യപദ്ധതികളും ക്ലാസ്സ് മുറികളും നവീകരിക്കുന്നതിന് തുക വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ നവീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയെന്ന് സർക്കാർ പറയുന്നു.

1. 1000 വിദ്യാലയങ്ങളെ മികവിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളാക്കി ഉയർത്തുക.
2. 9 തൊട്ട് 12 വരെയുള്ള എല്ലാ ക്ലാസ്സ് മുറികളെയും നൂതന സാങ്കേതിക വിദ്യയുപയോഗിക്കുന്ന ക്ലാസ്സ് മുറികളാക്കി മാറ്റുക.
3. 1000 ൽ കൂടുതൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്ന സ്കൂളുകളിൽ അടിസ്ഥാന സൗകര്യ വികസനം മെച്ചപ്പെടുത്തുക.
4. പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലെ അടിസ്ഥാന സൗകര്യ വികസനം മെച്ചപ്പെടുത്തുക.
5. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ പാഠവത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.
6. 50-ഉം 100-ഉം വർഷങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയ സ്കൂളുകളുടെ നവീകരണത്തിനുള്ള പ്രത്യേക പാക്കേജുകൾ, അങ്ങനെ ഈ കേരളത്തിലെ 4695(36.17%) സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലും 7220(55.62%) എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലും 1066(8.2%) അൺ എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലും സ്മാർട്ട് ക്ലാസ്സ് റൂമുകൾ വന്നാൽ ഹരിക്കാനറിയുന്ന 14-18 വയസ്സുകാരുടെ ശതമാനം 67 ൽ നിന്ന് 100 ലേക്ക് ഉയരുമോ?

കേരളത്തിലെ വികസന തലസ്ഥാനമായ എറണാകുളത്താണ് മുന്നിലൊന്ന് യുവതയ്ക്ക് ഗുണിക്കാനും ഹരിക്കാനും അറിയതെ വളരുന്നത്. അപ്പോൾ മറ്റു ജില്ലകളുടെ നിലവാരം എന്തായിരിക്കും? ഇത്തരം കുട്ടികളോട് സംവദിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവർക്ക് പഠിക്കുവാൻ താൽപ്പര്യം എന്താണ്. ഈ താൽപ്പര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന് ഗൗരവമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. എല്ലാവരുടെയും വിരലുകൾ ഈയവസരത്തിൽ അധ്യാപകർക്കു നേരയായിരിക്കും. അധ്യാപകരുടെ കഴിവും അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന സമയവും ജോലിഭാരവുമൊക്കെ പരിശോധിക്കപ്പെടണം. ഇന്ന് സ്കൂൾ അധ്യാപകരാകാനുള്ള പരിശീലനത്തിന് ചേരുന്നവരുടെ നിലവാരം മത്രമല്ല അവരുടെ തൊഴിലിനോടുള്ള ആത്മാർത്ഥതയും പ്രസക്തമാണ്. സർക്കാർ ഓഫീസിലെ ഫയലുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ നിസ്സംഗതയോടെ ഇടപെടാൻ സാധിക്കുന്ന ഒന്നല്ലല്ലോ കുഞ്ഞു മനസ്സുകൾ. സർക്കാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന സിലബസ്സും പാഠ്യേതര പ്രവർത്തനങ്ങളും മികച്ച രീതിയിൽ പൂർത്തിയാക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഒരധ്യാപകൻ തന്റെ ക്ലാസ്സിലെ മികച്ച വിദ്യാർത്ഥികളെ മാത്രമെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി കാണാൻ വഴിയുള്ളൂ. പിന്നാക്കംപോയ ഭൂരിപക്ഷത്തെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ സാധാരണ ഗതിയിൽ അധ്യാപകന് സാധിച്ചെന്ന് വരില്ല. അവർക്ക് നൽകേണ്ട പ്രത്യേക കോച്ചിംഗിന് സമയം കണ്ടെത്തണമെങ്കിൽ സ്കൂൾ സമയത്തിന് പുറത്ത് അധ്യാപകർ യത്നിക്കേണ്ടി വരും. അങ്ങനെയുള്ള അധ്യാപകരും, വിദ്യാലയങ്ങളും അവർക്ക് പ്രോത്സാഹനവും പിന്തുണയുമേകുന്ന രക്ഷാകർത്തുക്കളും ഇന്ന് വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു എന്നത് ആശ്വാസം. പക്ഷേ പ്രവൃത്തി സമയത്തിന് പുറമെയുള്ള പദ്ധതികളാണോ ഈ പ്രശ്നത്തിന് ശാശ്വത പരിഹാരം? അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സാഹചര്യമില്ലാത്ത ഇടങ്ങളിലെ കുട്ടികൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? വീടുകളിൽ അവരെ സഹായിക്കാൻ മാതാപിതാക്കളോ, മുതിർന്നവരോ ഉണ്ടാകണം. അല്ലെങ്കിൽ സ്വകാര്യ ട്യൂഷനു പോകാനുള്ള സാമ്പത്തിക ഭദ്രത യുണ്ടാകണം. സ്കൂളുകളെക്കാൾ കൂടുതൽ സ്വകാര്യ ട്യൂഷൻ സ്ഥാപനങ്ങൾ കേരളത്തിൽ ഉണ്ട് എന്നത് തലയ്ക്കടിയ്ക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം കൂടിയാണ്. വിജയ ശതമാനത്തിന്റെ ക്രെഡിറ്റ് മുഴുവനായും കുശ്രാമങ്ങളിൽ പോലും ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ പരസ്യമായി അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതിന് സാധിക്കാത്ത വിദ്യാർത്ഥികളാണ് ഗുണിക്കാനും ഹരിക്കാനുമറിയാതെ തെറ്റു കൂടാതെ എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയാതെ മുന്നോട്ടു പോകുന്നത്. ഈ പ്രശ്നത്തിന് ആക്കം കൂട്ടുന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശ നിയമത്തിലെ ക്ലാസ്കയറ്റത്തിനുള്ള നിബന്ധന. പണ്ടൊക്കെ ഒരു ക്ലാസ്സിലെ തോൽവി വിദ്യാർത്ഥിക്കും, മാതാപിതാക്കൾക്കും അധ്യാപകർക്കുമുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പും

താക്കീതുമായിരുന്നു. ഇന്ന് എട്ടാം തരം വരെ കുട്ടികൾ കയറിപ്പോകുമ്പോൾ ആശ്വസിക്കുന്നത് ആരൊക്കെയാണ്? ഇക്കാര്യത്തിൽ അൽപം കാർക്കശ്യം കാണിക്കുന്ന സ്വകാര്യ മേഖലയോട് അതിശക്തമായ പ്രതിഷേധം കാണിക്കുന്ന പൊതു സമൂഹത്തിന് മുന്നിൽ ഒരു കണക്കു കൂടി വയ്ക്കുന്നു.

2018 മാർച്ചിൽ പരീക്ഷയ്ക്കിരുന്ന എസ്.എസ്.എൽ.സി ക്കാരുടെ A+ നിലവാരം ഒരു കൗതുകത്തിന് നോക്കുക യുണ്ടായി.

	സർക്കാർ(%)	എയ്ഡഡ്(%)	പ്രൈവറ്റ്(%)
പരീക്ഷാർത്ഥികൾ	1,45,773	2,63,962	30,944
മുഴുവൻ A+	89335(6.12)	20,537(7.7)	4841(5)
ഇംഗ്ലീഷ് A+	31,238(21)	78,809(229)	19327(62)
ഫിസിക്സ്	33,774(23)	69337(26)	13931(45)
കെമിസ്ട്രി	26,744(18)	56020(21)	12400(40)
കണക്ക്	14849(10)	33323(12.6)	7310(23)

തീർച്ചയായും സ്വകാര്യ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള കുട്ടികൾ വളരെ കുറവാണ്. അവർക്ക് സാമ്പത്തിക നിലയും മാതാപിതാക്കളുടെ പിന്തുണയും മെച്ചപ്പെട്ടതും മികച്ചതുമാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം. എന്നാൽ അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകർ എല്ലാവരും സർക്കാർ, എയ്ഡഡ് മേഖലയിലെക്കാൾ മികച്ചവർ എന്നു പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. സർക്കാർ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ അധ്യാപകർ പി.എസ്.സി പരീക്ഷ പാസ്സായി വന്ന എല്ലാ യോഗ്യതയോടും കൂടിയവരാണ്. ക്ലാസ്സ് മുറികളിലെ സൗകര്യത്തിന്റെ വ്യത്യാസം കൊണ്ട് മാത്രം A+ശതമാനത്തിൽ ഇരട്ടിയുടെ വ്യത്യാസം വരേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ? സാധാരണക്കാരുടെ മക്കൾക്ക് ബുദ്ധിശക്തി കുറവാണെന്നുണ്ടോ? ഒന്നാം തരം മുതൽ സാധാരണക്കാരുടെ മക്കളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലുള്ള അപാകതയാണ് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഫലം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

പൊതു വിദ്യാഭ്യാസ സംരക്ഷണ യജ്ഞത്തിലൂടെ പ്ലേടുത്തി കമ്പ്യൂട്ടറുകളും, കംഫർട്ട് സ്റ്റേഷനുകളും, പ്രോജക്ടറുകളും കൂട്ടിയതുകൊണ്ട് തീരുന്ന പ്രശ്നമല്ല നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയ്ക്കുള്ളത്. പ്രശ്നം സമൂഹത്തിന്റേതാണ്, കുടുംബങ്ങളുടേതാണ്, അധ്യാപകരുടേതാണ്, കുട്ടികളുടെയല്ല. സാമൂഹ്യ സുരക്ഷ നിയമങ്ങളും പദ്ധതികളും കുട്ടികൾക്കാവശ്യമായ സുരക്ഷയും സൗകര്യങ്ങളും ഒരുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കളും മതവും പാർട്ടികളുമെല്ലാം പ്രോത്സാഹനവും പിന്തുണയുമായി ഒപ്പം നടക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ വികസനത്തിലേയ്ക്ക്

കുതിച്ചുപായുന്ന ഒരു യുഗത്തിൽ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന് ഒരു സമൂഹം ഉണ്ടാകും. അവർ ചൂഷണത്തിന് ഇരയാകും. സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങളും അരാജകത്വവും പെട്ടെന്ന് ഉടലെടുക്കും. വിലമതിക്കാനാവാത്ത ഊർജ്ജമാണ് നമ്മുടെ യുവതയിലുള്ളത്. ഇവരുടെ കഴിവുകളെ ഗുണകരമായ ഉത്പാദന പ്രക്രിയയ്ക്കായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സമൂഹം ഒന്നിച്ചാണ് പരിശ്രമിക്കേണ്ടത്.

തിരുവനന്തപുരത്തെ സൈനിക സ്കൂളിലെ പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥികൾ അട്ടപ്പാടിയിലെ ആദിവാസി ഊരുകളിലെ കുട്ടികളുടെ പഠനത്തിനായി ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള നവീന പദ്ധതികൾ ഏറെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചതാണ്. ഇത്തരം സംരംഭങ്ങൾ കൂടുതലായി ഉണ്ടാകാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? സമയവും പണവും അധ്യാപനമെല്ലാം അവരും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും ഈ കുട്ടികൾക്കായി ചിലവഴിക്കുന്നു. തങ്ങളെക്കാൾ നടപ്പിലും ഉടുപ്പിലും നോട്ടത്തിൽപ്പോലും വ്യത്യസ്തതയുള്ളവരോടൊപ്പം മടികൂടാതെ ഇടപഴകുന്ന ഊരിന്റെ മക്കൾ നാളെ അവരുടെ സമൂഹത്തിന്റെ ദീപസ്തംഭങ്ങളാകും. കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ സാമൂഹ്യ ക്ഷേമ വീക്ഷണത്തിനും മാറ്റമുണ്ടാകണം എന്നു കരുതുന്നു. പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെയും, അധ്യാപനം ഒരു വ്രതമായെടുത്ത അധ്യാപകരുടെയും കാലം കഴിഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നു. സ്വകാര്യ സ്കൂളുകളെല്ലാ അതിനൊരു പരിഹാരം. എയ്ഡഡ് മേഖലയിലെ നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് സർക്കാർ ആനുകൂല്യങ്ങൾ വാങ്ങിയെടുത്ത് വിദ്യാർത്ഥികളോടും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളോടുംമൊപ്പം നടന്ന് നാളെയ്ക്കാവശ്യമായ അറിവും നൈപുണ്യവും അവരിൽ നിറയ്ക്കാനാണ് നാം ശ്രമിക്കേണ്ടത്. നൂറുശതമാനം വിജയം നൽകുകയും അതു കൊട്ടി ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ നയം തെറ്റാണെന്ന് ആർജ്ജവത്തോടെ വിളിച്ചു പറയാനുള്ള ധൈര്യം നമുക്കുണ്ടാകണം. വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണനായ ശ്രീ മാധവ് ചവാൻ പറയുന്നതുപോലെ രാജാവ് നഗനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് പുതുവസ്ത്രം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുള്ള ചങ്കുറ്റം ആർക്കുണ്ട്? പരിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പ പറയുന്നത് “വിശ്വാസം എന്നത് ധൈര്യം ആണെന്നാണ്”. തെറ്റും ശരിയും വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞ് തെറ്റായ വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെ ഉള്ള യുദ്ധമാണ് കത്തോലിക്കന്റെ ജീവിതമെന്ന് അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കാണുന്നു. ഈ വിശുദ്ധ പോരാട്ടത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാ സഭ പ്രാപ്തയാണ്. ഉണർവ്വോടെ ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ നമുക്ക് മുന്നിട്ടിറങ്ങാം.

ബോബി ഏബ്രഹാം

ഭീകരതയോട് സന്ധിചെയ്താൽ

കശ്മീർ ജനത പാക്കിസ്ഥാനോട് ചേരാനല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, എന്ന് പാക്കിസ്ഥാൻ മുൻ പ്രസിഡന്റ് പർവേൾ മുഷറഫിന്റെ അഭിപ്രായം തന്നെയാണ് തന്റേതെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കോൺഗ്രസ് നേതാവ് സെയ്ഹുദ്ദീൻ സോസിന്റെ രംഗപ്രവേശവും റൈസിങ് കശ്മീർ പത്രത്തിന്റെ എഡിറ്റർ ഷുജാത് ബുഖാരിയുടെ കൊലപാതകവും പിഡിപി സർക്കാരിനുള്ള പിന്തുണ പിൻവലിച്ച ബിജെപി നീക്കവും കശ്മീരിനെ പെട്ടെന്ന് ലോകശ്രദ്ധയിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. ഇതിൽ അവസാനം പറഞ്ഞ കാര്യം ആണ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയം. മൂന്നുവർഷം മുമ്പ് നടന്ന നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പിഡിപിക്കോ നാഷണൽ കോൺഫറൻസിനോ ബിജെപിക്കോ ജമ്മു കശ്മീർ ഭരിക്കാനുള്ള ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടിയിരുന്നില്ല. എല്ലാവരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ബിജെപിയും പിഡിപിയും കൂട്ടുചേരുന്നതാണ് പിന്നെ കണ്ടത്. അതുവരെ ബിജെപിക്ക് പിഡിപി വിഘടനവാദികളായിരുന്നെങ്കിൽ നേരം ഇരുട്ടിവെളുത്തപ്പോഴേക്കും സ്ഥിതി മാറി. എന്നാൽ കശ്മീർകാരുടെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുന്ന ആർക്കും വ്യക്തമായിരുന്നു കാര്യങ്ങൾ. ഭരണം മൂന്നുവർഷം എങ്ങനെ നീണ്ടുപോയി എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു അത്ഭുതം.

കശ്മീരിൽ ശക്തമായ ഭരണം കാഴ്ചവെച്ച് ഭീകരരെ ഒതുക്കാമെന്നായിരുന്നു ബിജെപി നേതൃത്വത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ എന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ അത് മലർപ്പൊടിക്കാരന്റെ സ്വപ്നംപോലെ ആകാൻ അധികകാലം ഒന്നും വേണ്ടിവന്നില്ല. കോൺഗ്രസിന്റെ കശ്മീർ നയം പൂർണ്ണപരാജയം ആണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ബിജെപിക്ക് പറഞ്ഞതെല്ലാം വിഴുങ്ങേണ്ടിവന്നു. യുപിഎ ഭരണകാലത്ത് നഷ്ടമായതിനേക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് സൈനികരയാണ് കഴിഞ്ഞ നാലുവർഷം കൊണ്ട് കശ്മീരിൽ നഷ്ടമായത്. സർജിക്കൽ സ്ട്രൈക്ക് നടത്തി എന്നൊക്കെ മേനി നടിച്ചിട്ടും ഭീകരരെ നിയന്ത്രിക്കാനായില്ല. തോക്കിൻമുനയിലൂടെയല്ല പരിഹാരം എന്നായിരുന്നു എക്കാലത്തും പിഡിപി നിലപാട്. അതിനു ബിജെപിക്കു വഴ

ങ്ങേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ അനൂരഞ്ജന മാർഗം ഒന്നും ഫലം കണ്ടുമില്ല. നോട്ടു നിരോധിച്ചപ്പോൾ കശ്മീരിൽ കല്ലേറ്റ് കുറഞ്ഞെന്ന് ആശ്വാസം കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഭീകരർ സൈനികരെ തന്നെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കൊലപ്പെടുത്തുന്ന സ്ഥിതിയിലേക്ക് കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങി. ഒടുവിൽ സംഗതി കൈവിട്ടുപോകുമെന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് ബിജെപി - പിഡിപി ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടത്. ഈ ബന്ധം വിശദീകരിക്കാൻ ആദ്യം തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിയ ബിജെപിക്ക് ലോക്സഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് വേളയിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ ഏറെ പണിപ്പെടേണ്ടിവരുമായിരുന്നു.

സത്യത്തിൽ കശ്മീരിൽ ഇപ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? തീവ്രവാദികൾ വല്ലാതെ പിടിച്ചുറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവരെ പാക്കിസ്ഥാൻ പരസ്യമായി പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. മോദിയുടെ കശ്മീർ, പാക്കിസ്ഥാൻ നയതന്ത്രം അമ്പേ പരാജയപ്പെട്ടു. സൈനികർ പോലും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നു. മുമ്പ് ശ്രീനഗറിൽ തീവ്രവാദികൾക്ക് അത്ര എളുപ്പം വന്ന് ആക്രമണം നടത്തി രക്ഷപ്പെടാനാവുമായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥിതിയും മാറി. തീവ്രവാദികൾ ഇപ്പോൾ മിതവാദികളെപ്പോലും വെറുതെ വിടുന്നില്ല. കശ്മീർ പ്രശ്നത്തിൽ മധ്യമാർഗം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പത്രപ്രവർത്തകൻ ഷുജാത് ബുഖാരിയുടെ മരണം അതാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

ഒരു കാര്യം ഉറപ്പാണ്. ഭൂപടത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ തലപോലെ കാണുന്ന ഈ ഭൂവിഭാഗം ഇന്ത്യക്ക് നഷ്ടപ്പെടാൻ ആവില്ല. കാരണം അത് പാക്കിസ്ഥാനും ചൈനയ്ക്കും ഇടയിലാണ്. ഇപ്പോൾ തന്നെ പാക്ക് അധിനിവേശ കശ്മീരിൽ ചൈനയുടെ സാന്നിധ്യം പ്രകടമാണ്. അവർ അവിടെക്കൂടി ഒരു വാണിജ്യപാതയും ഒരുക്കുന്നു. ഭാവിയിൽ ഇന്ത്യയുടെ സുരക്ഷയെ തന്നെ അതു ബാധിക്കും. അതുകൊണ്ടു തന്നെ കശ്മീർ വിട്ടൊരു കളി ഇന്ത്യക്കില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യം ആണ് കശ്മീരിൽ കശ്മീർക്ക് എന്നു തന്റെ പുസ്തകമായ കശ്മീർ: ഗ്ലിംപ്സസ് ഓഫ് ഹിസ്റ്ററി എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്ന സെയ്ഹുദ്ദീൻ സോസും അതു നടപ്പുള്ള കാര്യമല്ലെന്നു തുടർന്നു പറയു

ന്നുണ്ട്. കശ്മീരിൽ ഒരു തവണ പോയവർക്ക് സെയ്ഹൂദീൻ പറഞ്ഞതിന്റെ കാര്യം മനസ്സിലാകും. കാരണം കശ്മീരികളിൽ ഒരു വിഭാഗം സ്വതന്ത്ര കശ്മീർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്നും രാജ്യത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലുള്ളവരെ ഇന്ത്യക്കാർ എന്നു വിളിക്കുന്നവരാണവരിൽ ഒരു വിഭാഗം. എന്നാൽ ഇന്ത്യയോടു ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്നു കരുതുന്ന വലിയൊരു വിഭാഗവും അവിടെയുണ്ട്. പാക്ക് അധീന കശ്മീരിൽ ജനം ദുരിതം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ അങ്ങനെ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ല. പാക്ക് അധിനിവേശ കശ്മീരിൽ പാക്കിസ്ഥാന്റെ റിമോട്ട് കൺട്രോൾ ഭരണം നടക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ അവർക്ക് സ്വന്തം ഭരണാധികാരികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. മാത്രമല്ല, അവരുടെ ക്ഷേമം കാംക്ഷിക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്ര ഭരണകൂടവുമുണ്ട്. അത് ബിജെപിയായാലും കോൺഗ്രസായാലും വ്യത്യാസമില്ല.

രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കശ്മീർ വിലപ്പെട്ട, തന്ത്രപ്രധാന മേഖലയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവിടെ കളി മാറുകയാണ്. ഇനി ഗവർണ്ണർ ഭരണം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കേന്ദ്രഭരണമാണ് അവിടെ നടക്കുക. ഭീകരർക്കുമേൽ ആഞ്ഞടിക്കാൻ തടസ്സമായി നിന്ന സംസ്ഥാന ഭരണകൂടം അവിടെ ഇപ്പോഴില്ല. ഇനി അവരെ പഴിപറഞ്ഞ് രക്ഷപ്പെടാനും ആവില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഭീകരർക്കെതിരെ ശക്തമായ നടപടി ഇനി പ്രതീക്ഷിക്കാം. വീരപ്പൻ വേട്ടയിലൂടെ പ്രസിദ്ധനായ പൊലീസ് ഓഫീസർ കെ. വിജയകുമാർ ആണ് ഗവർണ്ണറുടെ ഉപദേഷ്ടാവായി എത്തുക. ഗവർണ്ണർ എൻ.എൻ. വോറ മാറിക്കഴിഞ്ഞാൽ തുടർന്നെത്തുക സുരക്ഷാകാര്യങ്ങളിൽ പ്രാവീണ്യമുള്ള ഒരാളായിരിക്കും എന്നതും ഉറപ്പാണ്.

മാത്രമല്ല, കശ്മീരിലേക്ക് നാഷണൽ സെക്യൂരിറ്റി ഗാർഡ് (എൻഎസ്ജി) കമാൻഡോകളെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുകയുമാണ്. എന്താണ് ഇവരുടെ ചുമതല എന്ന് വ്യക്തമായിട്ടില്ലെങ്കിലും സൂചന വ്യക്തമാണ്. കശ്മീരിൽ ഇനി തിരിച്ചടിയുടെയും രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെയും നാളുകളാണ്. അത് ഒരു യുദ്ധത്തിൽ കലാശിച്ചാലും അത്ഭുതമില്ല. ഒരു യുദ്ധം ജയിക്കാൻ ബിജെപി

മറ്റൊരു യുദ്ധം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാവും എന്നത് മറ്റൊരു അപ്രിയ സത്യം. കശ്മീരിൽ കളം പെട്ടെന്നു മാറുകയാണ്. എന്താവും അന്തിമഫലം എന്നറിയാൻ കാത്തിരിക്കുകയേ മാർഗമുള്ളൂ.

പേടിസ്വപ്നങ്ങളിലൂടെ കേരളവും

കശ്മീരിൽ പേടിസ്വപ്നങ്ങളുടെ രാപകലുകൾ ആണെങ്കിൽ ഇങ്ങു തെക്കേ അറ്റത്ത് കേരളവും കടന്നുപോയത് ചില ഇരുണ്ട ദിനങ്ങളിലൂടെയാണ്. കോഴിക്കോട് നിപ്പ ദുരന്തമായും പ്രകൃതിക്ഷോഭമായും ദുരിതം വിരുന്നുവന്നു. കേരളം ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഭീകര വൈറസാണ് കോഴിക്കോട്ട് മരണം വിതച്ചത്. വവ്വാലുകളിൽ നിന്ന് പകർന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന (എന്നാൽ ഇനിയും സ്ഥിരീകരണമില്ല) നിപ്പ വൈറസ് ആണ് പെട്ടെന്ന് സജീവമായത്. എങ്ങനെ, എന്തുകൊണ്ട്, ആദ്യം ആരിൽ എന്നൊന്നും ഇനിയും വ്യക്തതയില്ല. എന്നാൽ തൃക്കരയിൽ തന്നെ വൈറസ് ഏതെന്ന് തിരിച്ചറിയാനായത് രക്ഷയായി. അല്ലെങ്കിൽ മരണം ഇപ്പോഴത്തേതിന്റെ പല മടങ്ങാകുമായിരുന്നു. 17 പേരിൽ മരണം ഒതുങ്ങി. മാത്രമല്ല, കോഴിക്കോടിനു പുറത്തേക്കുള്ള വ്യാപനം തടയാനുമായി. എങ്കിലും ഈ വൈറസ് എവിടെ നിന്നു വന്നു എന്നു സ്ഥിരീകരിക്കാനാവാത്തതിടത്തോളം കാലം കേരളം അപകടഭീതിയിൽ തന്നെയാണ്.

ആദ്യം മരിച്ച യുവാവ് മലേഷ്യയിൽ പോയിരുന്നുവെന്നും മറ്റും വാർത്ത പടച്ചുണ്ടാക്കി മുതലെടുക്കാനും ഇതിനിടയിൽ ശ്രമം നടന്നു. മരണദുതൻ പറന്നുനടക്കുമ്പോൾ വാർത്തയിലൂടെ ദുരന്തം വിതയ്ക്കാൻ മറ്റൊരു ശ്രമം. ക്ഷീരമുള്ളൊരാടിൻ ചുവട്ടിലും ചോര തന്നെ കൊതുകിനു കൗതുകം എന്ന കവിവാക്യം അക്ഷരപ്രതി ശരിയാണെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന രീതി. എന്തായാലും നിപ്പ വൈറസിനൊപ്പം ആ ക്ഷുദ്ര വൈറസിനെയും കേരളം പ്രതിരോധിച്ചു.

നമ്മുടെ ആരോഗ്യമേഖലയുടെ യശസ് ഉയർത്തിയ മാസം ആണ് കടന്നുപോയത്. കൃത്യമായ രോഗനിർണ്ണയം, ബോധ

വൽകരണം എന്നിവയിലൂടെ അവർ രോഗത്തെ നിയന്ത്രിച്ചു നിർത്തി. അജ്ഞാത രോഗം ഒരു മേഖലയിലെ ജനജീവിതത്തെ എങ്ങനെ ബാധിക്കും എന്നും ഇതിലൂടെ തിരിച്ചറിയാനായി. ഭാവിയിൽ ചില അവസരങ്ങളിൽ ജനം പുറത്തിറങ്ങാതിരിക്കാൻ ഈ രീതി സ്വീകരിക്കാമെന്ന് ചില ഭരണകൂടങ്ങളെങ്കിലും പഠിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. ഓരോ സംഭവവും ഓരോ പാഠങ്ങളാണല്ലോ.

നിപ്പയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതിന്റെ സന്തോഷം തീരും മുമ്പാണ് കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ തന്നെ ഉരുൾപൊട്ടലിൽ 14 പേർ മരിച്ചത്. നിപ്പ വൈറസിന്റെ ഉറവിടം അജ്ഞാതമാണെങ്കിൽ കോഴിക്കോട് സംഭവിച്ച പ്രകൃതിദുരന്തത്തിന്റെ ഉറവിടം മനുഷ്യന്റെ അത്യാഗ്രഹം മാത്രമാണെന്നും വെളിവാക്കി. പശ്ചി

ഗന്ധ മേധാവികളും പ്രകൃതിദുരന്തത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അൽപം ഭയന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ പാർക്ക് അടച്ചിടാൻ പറഞ്ഞതും അവിടുത്തെ തടയണകളിലെ വെള്ളം വറ്റിച്ചതും. അതു ശാശ്വതമാണെന്നൊന്നും പറയാൻ പറ്റില്ല. വിവാദം ഒടുങ്ങുമ്പോൾ എല്ലാം മറക്കുകയാണല്ലോ നമ്മുടെ രീതി.

മേമ്പൊടി

പൊലീസിലെ അടിമപ്പണിയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പ്രധാന വാർത്ത. പലരുടെയും പ്രതികരണം കണ്ടാൽ ഇതുവരെ ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നും. പുറമേ മനുഷ്യാവകാശവും സ്ഥിതിസമത്വവും ഒക്കെ പ്രസംഗിക്കുന്ന പല ഐപി എസ് മുഖങ്ങളും അടിമപ്പണിക്കാരെ നിലനിർത്തിയവരാണ്.

മഘട്ടം കേരളത്തിന്റെ നട്ടെല്ലാണ്. ആ നട്ടെല്ലിൽ നിന്ന് അനിയന്ത്രിതമായി പാറ പൊട്ടിച്ചുകടത്തുകയാണ് കേരളത്തിലെ പ്രധാന വ്യവസായം. അതോടെ ദുർബലമാകുന്ന മലയോരങ്ങൾക്ക് വെള്ളത്തെ പിടിച്ചുനിർത്താനുള്ള ശേഷി നഷ്ടമാകുന്നു. ഉരുൾപൊട്ടൽ നടന്ന സ്ഥലത്ത് മലമുകളിൽ ഒരു ജല സംഭരണിയിൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് ലീറ്റർ വെള്ളം ശേഖരിച്ചിരുന്നു എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതൊക്കെ ബന്ധപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥർ അറിഞ്ഞുതന്നെയാണ് നടക്കുന്നത്. പണത്തിനു മീതെ പരുത്തും പറക്കില്ല. കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ തന്നെ പി.പി. അൻവർ എംഎൽഎയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള വാട്ടർ തീം പാർക്കിനു സമീപത്തായി എട്ടിടത്ത് ഉരുൾപൊട്ടലുണ്ടായതായി സ്ഥിരീകരിക്കാത്ത വിവരമുണ്ട്. കുനിൻചെരുവിലെ ഈ റിസോർട്ടിനെ സംബന്ധിച്ച് നേരത്തേതന്നെ പരാതിയുള്ളതാണെങ്കിലും ഒരു പ്രശ്നവുമില്ലെന്ന് ന്യായീകരിച്ച പഞ്ചായത്ത് ഭരണനേതൃത്വവും സംസ്ഥാന ഭരണ നേതൃത്വവും ഉദ്യോ

സർക്കാർ ചെലവിൽ കിട്ടുന്ന അടിമകളെ എന്തിനു വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കണം. രക്തസാക്ഷി മണ്ഡപം ഉയർത്താനും മുദ്രാവാക്യം വിളിക്കാനും ഉത്സാഹം കാട്ടുന്ന പൊലീസ് അസോസിയേഷൻകാർ ഒന്നും അറിയാറില്ല. പിന്നെ, ഇത്തരം ദാസ്യപ്പണിയിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നവരുമുണ്ട്. അതിന് അതിന്റേതായ കാരണവും കാണുമായിരിക്കും. ഏതായാലും ദാസ്യപ്പണി നിർത്താനുള്ള സർക്കാർ നീക്കം പാതിവഴിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

യാക്കോബിന്റെ വഴി തീർത്ഥാടനക്കുറിപ്പുകൾ (6)

ഫാ. മാത്യു ചാർത്താക്കുഴിയിൽ

“നാളെ രാവിലെ വീണ്ടും കാണാം” എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് തന്റെ രാത്രി വിശ്രമത്തിനായി സൂര്യൻ പടിഞ്ഞാറെ ചക്രവാളത്തിന്റെ പടികൾ ഇറങ്ങാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നടന്നു തളർന്ന് ജാംപുളായും ഞാനും ടൊസാന്റോസ് (Tosantos) എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. വി. ഫ്രാൻസിസ് അസീസിയുടെ നാമത്തിലുള്ള സത്രത്തിലായിരുന്നു അന്നു ഞങ്ങൾക്ക് അന്തിയുറങ്ങേണ്ടിയിരുന്നത്. കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ വിവരിച്ച നിക്കോളോസ് പർണ്ണശാലയ്ക്ക് സമാനമായ ആത്മീയ അനുഭവം ഇവിടെ നിന്നും ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു. ഫ്രാൻസിസ്കൻ മൂന്നാം സഭയിലെ അംഗങ്ങളായ ബ്ര. മാർക്കോയും, ബ്ര. ഫാബിയനുമായിരുന്നു സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോ ദി അസീസ്സി സത്രത്തിന്റെ (San Francisco De Asis Albergue) അനുദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾ തടസ്സം കൂടാതെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയിരുന്നത്. തീർത്ഥാടകർ നൽകുന്ന ചെറിയ സംഭാവനകൾ കൊണ്ടായിരുന്നു അവർ അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വലിയ കുറവുകൾ കൂടാതെ നടത്തിയിരുന്നത്.

ഈ പഴയ ഭവനത്തിന്റെ ചെറിയ മുറ്റത്തെ മനോഹരമാക്കി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത് അസീസിയയിൽ നിന്നും കൊണ്ടു വന്ന റോസാച്ചെടികളായിരുന്നു. വി. ഫ്രാൻസിസ് തനിക്കുണ്ടായ പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആശ്രമത്തോടു ചേർന്നുള്ള മുളുനിറഞ്ഞ പനിനീർച്ചെടികൾക്കിടയിൽ കിടന്നുരുണ്ടു എന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്നു മുതൽ വിശുദ്ധനായ ഫ്രാൻസിസിന്റെ സ്പർശനമേറ്റ റോസാച്ചെടികൾ മുളുക്കൾ മുളുപ്പിക്കാതായി. ഇന്നും ഇറ്റലിയിലെ അസീസിലുള്ള ഫ്രാൻസിസ്കൻ ആശ്രമത്തിലെ റോസാച്ചെടികൾ പൂക്കൾ മാത്രമെ മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകാറുള്ളൂ. ആരും കാണാതെ ടൊസാന്റോസിലെ സത്ര മുറ്റത്തുള ചെടികൾക്കിടയിൽ കിടന്നെന്നു ഉരുണ്ടാലോ എന്നു എനിക്കും തോന്നാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ പൂക്കൾ മാത്രമുണ്ടായി

രുന്ന അവിടുത്തെ ചെടികൾ എങ്ങനെ മുളുക്കളും മുളുപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി എന്നു മറ്റൊരു കഥ എഴുതപ്പെടാനുള്ള സാധ്യത മുന്നിൽ കണ്ട് ആ ഉദ്യമത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ പിന്മാറി.

സത്രത്തിൽ കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, അതിനൊരു തീർത്ഥാടക വൈദികൻ വിരളമായേ അതുവഴി വന്നിരുന്നുള്ളൂ. അന്നു വിടെയുണ്ടായിരുന്ന 26 തീർത്ഥാടകരിൽ കത്തോലിക്കരല്ലാത്ത കുറേപ്പേരും കൂടി കുർബാനയിലും തുടർന്നുനടന്ന പ്രാർത്ഥനയിലും സംബന്ധിച്ചു, വിവിധ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ഇത്തരം സംഗമങ്ങൾ “ബാബേലി”നേക്കാൾ “പെന്തിക്കോസ്തി”യുടെ അനുഭവമായിരുന്നു മിക്കപ്പോഴും പ്രദാനം ചെയ്തിരുന്നത്. മുകളിലത്തെ നിലയിലുള്ള തടിയിൽ നിർമ്മിച്ച തറയിലിരുന്നു കുർബാനയ്ക്കുശേഷം വിവിധ ഭാഷകളിൽ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ബ്ര. ഫാബിയൻ ഒരു കൂടയുമായി ഞങ്ങളുടെ അടുത്തു വന്നു. കാണിക്കയെടുക്കുന്ന സമയമാണെന്നു കരുതി പള്ളിയിൽ പോകുന്ന ഒരു വിശ്വാസി കുറെ നാണയങ്ങൾ അതിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ അവിടെ താമസിച്ച തീർത്ഥാടകർ എഴുതിവെച്ച പ്രാർത്ഥനാനിയോഗങ്ങളായിരുന്നു അതിൽ. ഓരോ പ്രാർത്ഥനാനിയോഗങ്ങളും ഉറക്കെ വായിച്ചതിനു ശേഷം എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു ആ നിയോഗത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു അത്. മകൻ കാറപകടത്തിൽ മരിച്ചതിന്റെ ദുഃഖം മറക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തീർത്ഥാടനം നടത്തുന്ന ഒരു പിതാവിന്റെ കുറിപ്പായിരുന്നു എനിക്കു കിട്ടിയത്. ഞാൻ വായിച്ചതു കേട്ടപ്പോൾ എന്റെ അടുത്തിരുന്ന മദ്ധ്യവയസ്കരായ സ്ത്രീ താനും അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നിയോഗത്തോടെയാണ് തീർത്ഥാടനം നടത്തുന്നതെന്ന് സങ്കടത്തോടെ എന്നോടു പറഞ്ഞു.

പേരുവയ്ക്കാതെ ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാനിയോഗങ്ങളും തുടർന്നു വരുന്നവർക്കു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായി ഞങ്ങളും

എഴുതി നൽകി. ഈ നിയോഗങ്ങൾ 20 ദിവസം വരെ സൂക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കുകയും , ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും അതു വച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചതിനുശേഷം കത്തിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുകയാണ് പതിവ്. അതുവഴി കടന്നുപോകുന്ന തീർത്ഥാടകർ 20 ദിവസത്തിനകം സാന്ത്വീയാഗോയിൽ എത്തിച്ചേരുമെന്നാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചാണ് ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിയത്. ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ പിന്നിലായിരുന്നെങ്കിലും കഴിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആരെയും തോല്പിക്കുന്നതിനു ഞാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. എങ്കിലും പാത്രം കഴുകാനും, മേശ വൃത്തിയാക്കാനും ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ ഞാനും സഹായിച്ചു.

നൂറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്കമുള്ള, രണ്ടു ലക്ഷത്തിലധികം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ബുർഗോസ് (Burgoes) എന്ന പട്ടണത്തിൽ കൂടിയിരുന്നു ഫ്രഞ്ചു തീർത്ഥാടന പാത കടന്നുപോയിരുന്നത്. ചരിത്ര പ്രാധാന്യമുള്ള മനോഹരമായ കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയമായിരുന്നു ആ നഗരത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആകർഷണം. നാല്പത് വർഷങ്ങൾ കൊണ്ടു പൂർത്തിയാക്കിയ ഈ കത്തീഡ്രൽ 1260ൽ കുദാശ ചെയ്ത് ആരാധനയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങി. ഫ്രഞ്ചു ഗോത്തിക്ക് (gothic) ശൈലിയിൽ പണിതിരിക്കുന്ന ഈ ദൈവാലയത്തിനുള്ളിൽ 13 ചെറിയ ചാപ്പലുകളും ഉണ്ട്.

സൂര്യൻ തലയ്ക്കു മുകളിൽ വന്നു നിൽക്കുന്ന സമയമായപ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾ കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയത്തിലെത്തിയത്. അതിനടുത്തുള്ള ചെറിയ ക്യൂത്രിമക്കളത്തിൽ കിളിക്കൂട്ടങ്ങൾ അവധിക്കാലത്തു ആറ്റിൽചാടി നീന്തിക്കളിക്കുന്ന നീന്തൽ പരിശീലനത്തിലായിരിക്കുന്ന കുട്ടികളെപ്പോലെ വെള്ളത്തിൽ തുള്ളിച്ചാടിക്കളിക്കുകയായിരുന്നു. മദ്ധ്യാന സൂര്യന്റെ ചൂടിൽ നിന്നകന്ന്, അല്പം ആത്മീയ വെളിച്ചം പ്രാപിക്കാനായി ഒരു മണിക്കൂർ ദൈവാലയത്തിൽ ചിലവഴിക്കാൻ ജാപോളോയും ഞാനും തീരുമാനിച്ചു. ചരിത്രമ്യൂസിയങ്ങളെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയം കാണാനെത്തുന്നവർ ചെറിയൊരു ഫീസടച്ച് ടിക്കറ്റെടുക്കണമായിരുന്നു. തീർത്ഥാടകർക്ക് ചില പ്രത്യേക ഇളവുകൾ അനുവദിച്ചിരുന്നു. വൈദികന്റെ തിരിച്ചറിയൽ കാർഡു കാണിച്ചപ്പോൾ ടിക്കറ്റെടുക്കാതെ തന്നെ സന്തോഷത്തോടെ എനിക്കു പ്രവേശനാനുമതി ലഭിച്ചു. വേർപിരിയുന്ന സ്ഥലത്തു തന്നെ വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടാം എന്ന തീരുമാനത്തോടെ ഞങ്ങൾ പള്ളിയുടെ രണ്ടു ദിശയിലേയ്ക്കുപോയി.

കത്തീഡ്രലിനകത്തുള്ള വി. തെക്ലായുടെ (St. Thecla) ചാപ്പലിൽ നിന്ന് കുർബാന കഴിഞ്ഞു പ്രായമായ കുറച്ചുപേർ പുറത്തിറങ്ങുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അവിടെ കയറി. ആരുമില്ലാതിരുന്ന അവിടെയിരുന്നു അല്പസമയം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വിശ്രമിക്കുകയുമായിരുന്നു എന്റെ ലക്ഷ്യം. പള്ളിയിലെ അവസാനത്തെ ഇരിപ്പിടം തിരഞ്ഞെടുക്കാനായി ആദ്യമെത്തുന്ന വിശ്വാസിയുടെ തീക്ഷണതയോടെ ചാപ്പലിന്റെ പിറകിലുള്ള ഭിത്തിയോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ബഞ്ചിൽ എന്റെ ഭാഗ്ധം ഇറക്കിവെച്ചു ഞാനിരുന്നു. എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ, ശൃശൃഷകൻ അണയ്ക്കാൻ മറന്നുപോയ അൽത്താരയിലെ ഒരു മെഴുകുതിരി അപ്പോഴും കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

സെന്റ് തെക്ലായുടെ ചിത്രത്തിൽ കാണപ്പെട്ട സിംഹങ്ങൾ എന്നിൽ വിശുദ്ധയെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ അറിയാനുള്ള കൗതുകം ഉണർത്തി. പാരമ്പര്യം സാക്ഷിക്കുന്നത് വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടയായി സകലതും

തുജിച്ച് ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചവളാണ് തെക്ല എന്നാണ്. അവളുടെ മാനസാന്തരത്തിൽ കലിപ്പുണ്ട ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ തെക്ലായെ ജീവനോടെ കത്തിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ അഗ്നിയൊരുക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ വലുതായ കാറ്റാടിയും ഉണ്ടാവുകയും തെക്ലാ അത്ഭുതകരമായി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് പൗലോസ് ശ്ലീഹായെ അനുധാവനം ചെയ്ത് അന്തോക്യയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെയുള്ള ഒരു പ്രഭുവിനു അവളോടു ആകർഷണം തോന്നി തന്റെ അവിഹിത ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങാൻ അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളെ നിരസിച്ചു തെക്ലായോടു അയാൾ പ്രതികാര മനോഭാവത്തോടെ പെരുമാറി, കള്ളക്കേസിൽ കൂടുകി വന്യമൃഗങ്ങൾക്കു എറിഞ്ഞു കൊടുക്കാനുള്ള വിധി സമ്പാദിച്ചു. അവിടെ വെച്ച് താൻ ഉടൻ മരിക്കുമെന്നു കരുതി അവൾ തന്നെതന്നെ മാമോദീസാമുക്കി. എന്നാൽ അത്ഭുതകരമായി അക്രമണകാരികളായ ആൺസിംഹങ്ങളിൽ നിന്നും പെൺസിംഹങ്ങൾ അവളെ രക്ഷിച്ചു. പിന്നീട് വലിയ താപസജീവിതം നയിച്ച തെക്ലാ, ആദിമക്രൈസ്തവ സഭയിലെ സ്ത്രീകൾക്കെല്ലാം വലിയ പ്രചോദനവും മാതൃകയും ആയിത്തീർന്നു. ഈയടുത്ത കാലത്ത് തീവ്രവാദികൾ സിറിയയിലുള്ള വി. തെക്ലായുടെ കബറിടം പങ്കിലമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതായി പത്രവാർത്തകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ചാപ്പലിന്റെ ഭിത്തിയിൽ നിന്നും ഊർന്നിറങ്ങിയ ഊർപ്പം എന്റെ ശരീരത്തിലേയ്ക്കും പ്രവേശിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ബാഹ്യനയനങ്ങൾ ഞാനറിയാതെ അടയുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്റെ മുന്നിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മെഴുകുതിരിയെ ഞാൻ ആർദ്രതയോടെ നോക്കി. എന്റെ ആന്തരിക നയനങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞു നിന്ന മെഴുകുതിരി അവാച്യമായ ഒരു ദർശനസൗഭാഗ്യത്തിലേയ്ക്ക് ഞാനറിയാതെ എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. “ഒരുപാടാനുളായി , ആരും കാണാതെ ഈ അൾത്താരയിലിരുന്നു കത്തുന്ന തിരിയാണു ഞാൻ”. ആരുടെ മുന്നിലും ഇതുവരെയും തുറക്കാത്ത ആത്മകഥയുടെ പുസ്തകത്താളുകൾ മെഴുകുതിരി എന്റെ മുന്നിൽ മറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. “പ്രകാശത്തിലൂടെ ഒരുപാടു നന്മകൾ പ്രസരിപ്പിക്കുകയാണ് എന്റെ ലക്ഷ്യം. ഈ അൽത്താരയിലിരുന്നു കത്തുന്നതിനുള്ള വലിയ ഭാഗ്യമാണ് എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. കത്തുമ്പോൾ എനിക്കു വേദനിക്കാറുണ്ട്, പക്ഷേ ഈ സഹനമില്ലാതെ എന്നിലെ പ്രകാശം പരക്കുകയില്ല.” “ഈ പകൽ വെളിച്ചത്തിനിടയിലും, നീ എത്തിനാണു കത്തുന്നത്”. ഞാനറിയാതെ ചോദിച്ചു പോയി. മെഴുകുതിരി തുടർന്നു: “മാലാഖയുടെ മുഖവും, പീശാചിന്റെ മനസുമായി എന്റെ മുന്നിലെത്തുന്ന മനുഷ്യജന്മങ്ങളുടെ അന്ധകാരജീവിതത്തിലേയ്ക്കു അല്പം വെളിച്ചം കടത്തിവിടുകയാണെന്റെ ലക്ഷ്യം. അനേകർ അന്ധകാരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അവർക്കൊക്കെ പ്രകാശം പരത്തി ഞാൻ മരിക്കുന്നതാണെനിക്കിഷ്ടം”. “മരിക്കുന്നതിനു നിനക്കു ഭയമില്ലേ”? ഞാൻ ചോദിച്ചു. “മനുഷ്യൻ ഏറ്റം ഭയക്കുന്നത് മരണത്തെയാണ്”. മെഴുകുതിരിക്കു വിടാനുള്ള ഭാവമുണ്ടായിരുന്നില്ല. “എന്നാൽ മരണത്തെ ഭയമില്ലാത്ത മനുഷ്യരെ മരണത്തിനു ഭയമാണ്. ഈ അൾത്താരയിൽ എല്ലാ ദിവസവും മുറിക്കപ്പെടുന്ന അപ്പത്തിന്റെ അതിവേദന അടുത്തുനിന്നു ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്. കാൽവരിയിൽ നൂറുങ്ങി വീണ “ജീവന്റെ അപ്പത്തിന്റെ” വേദന വലിയ ജീവനായി ഇവിടെ പരിണമിക്കുന്നു. സ്വയം മുറിയാതെ അപ്പമാവില്ല, സ്വയം മരിക്കാതെ ജീവൻ നല്കാനുമാവില്ല, സ്വയം കത്താതെ പ്രകാശം നല്കുന്ന മെഴുകുതിരി

രിയുമാവില്ല. ഈ വലിയ രഹസ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവാണു് നിനക്കുണ്ടാകേണ്ടതു്. നിന്റെ തീർത്ഥാടനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും അതു തന്നെ”.

എന്റെ തീർത്ഥാടന ലക്ഷ്യം മെഴുകുതിരി കണ്ടെത്തിയതു് എന്നെ അസ്വസ്ഥനാക്കി. “സന്തോഷത്തിന്റെയും വേദനയുടെയും ഒരുപാട് കണ്ണീർവീണു കുതിർന്ന ബഞ്ചിലാണ് നീ ഇരിക്കുന്നതു്”. മെഴുകുതിരി കൂടുതൽ വാചാലയാവുകയായിരുന്നു. “തന്റെ കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് ഇവിടീരുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച അമ്മയുടെ കണ്ണീരിനോട് ചേർത്ത് എന്റെ മെഴുകുതുളളികളും ഞാൻ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജീവിത തീർത്ഥാടനത്തിൽ തളർന്നവർക്ക് പ്രകാശത്തിലൂടെ ശക്തി പകരാൻ ഞാനും പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കത്തുന്ന തിരിയുടെ പ്രകാശത്തിനു മരണമില്ല. അതു നിത്യതയിൽ ലയിച്ച് അനന്തമായി ജീവിക്കുന്നു. ഞാനൊന്ന് ചോദിക്കട്ടെ? ഇനിയും വരുന്ന ഇരുണ്ട രാത്രികളിൽ നിലാവായുദിക്കാൻ നിനക്കും കഴിയില്ലേ? അന്ധകാരത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന മനുഷ്യജന്മങ്ങളിൽ പ്രകാശമായി പ്രസരിക്കാൻ നീയും വരില്ലേ? കാണുന്നതെല്ലാം ഇരുട്ടെന്ന് വെറുതെ പഴിക്കാതെ അനേക ജീവിതങ്ങളിൽ വെള്ളി വെളിച്ചമായി നീയും പടരില്ലേ?”

ജാംപൗളോ ദീർഘനേരത്തെ അന്വേഷണത്തിന് ശേഷമാണ് എല്ലാം മറന്നു പള്ളിയിലിരുന്നു സുഖമായുറങ്ങുന്ന എന്നെ കണ്ടെത്തിയതു്. അപ്പോൾ തന്നെ യാത്ര ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചതിലും അരമണിക്കൂർ വൈകിയിരുന്നു. ആ ഉറക്കം നൽകിയ ഉന്മേഷം പിന്നീട് ഉറക്കം വരാതിരുന്ന, അന്ധകാരം പടരാമായിരുന്ന ഒരുപാട് രാത്രികളിൽ അനുഗ്രഹമായ് എനിക്കു ഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശാരീരിക പ്രയാസങ്ങളും, അപകടങ്ങളും, രോഗങ്ങളും മൊക്കെ തീർത്ഥാടനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഞങ്ങളുടെ കൂടെ തീർത്ഥാടനം ആരംഭിച്ച ഇറ്റലിക്കാരിയായ ദാനിയേല ശാരീരിക പ്രയാസങ്ങൾ കാരണം രണ്ടാം ദിവസം തന്നെ യാത്ര അവസാനിപ്പിച്ച കാര്യം ഞാൻ മുൻപ് പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്റെ സഹയാത്രികനായ ജാംപൗളോ രണ്ട് യാത്രകളിലും ചില ദിവസങ്ങളിൽ നടക്കാൻ സാധിക്കാതെ ബസിൽ താമസസ്ഥലത്തെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ശാരീരിക പ്രയാസങ്ങളിൽ നിന്നും ഞാനും പൂർണ്ണമായും മുക്തനായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതിന്റെ പേരിൽ ഒരിക്കലും എനിക്ക് യാത്ര മുടക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. അതിന്റെ പ്രധാന കാരണം ഈ അവസരങ്ങളിലൊക്കെ എന്നെ സഹായിക്കാനായി ജാംപൗളോ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതാണ്. നല്ല സൗഹൃദങ്ങൾ നമ്മിലുള്ള സുകൃതങ്ങളെയും കുറവുകളെയും അംഗീകരിക്കുകയും, വേദനകളിലും താങ്ങുംതണലുമായി കൂടെ നിൽക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ജാംപൗളോ അറിവുള്ള ഒരു ഭിഷഗ്വരനെപ്പോലെ തന്റെ പ്രായോഗിക പരിജ്ഞാനം എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പല പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ രണ്ടാമത്തെ തീർത്ഥയാത്രയിൽ എന്റെ വലതുകാലിന്റെ പെരുവിരൽ നഖം, ധരിച്ചിരുന്ന ഷ്യൂവിൽ ഉരഞ്ഞ് രക്തം കട്ടപിടിച്ച് പൂർണ്ണമായും പറിച്ച് കളയേണ്ടി വന്നു. ആദ്യയാത്രയുടെ രണ്ടാം ആഴ്ചയിൽ എന്റെ ഇടതുപാദത്തിൽ വലിയ വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു. തീപ്പൊള്ളൽ ഏറ്റുപോലെ അവിടെ കുമിളകൾ (blisters) രൂപപ്പെട്ടിരുന്നു. ജാംപൗളോ തന്റെ മരുന്ന്ശേഖരത്തിൽ നിന്ന് എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കാനായി ആദ്യം ഒരു സൂചിയും നൂലും പുറത്തെടുത്തു. പനിക്കു കുത്തിവയ്പ്പെടുക്കാൻ വരുന്ന നഴ്സിന്റെ കൈയിലെ സൂചി കണ്ടു അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു നിലവിളി

ക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ മാനസികാവസ്ഥയിലായിരുന്നു ഞാൻ. ജാംപൗളോ സൂചിയെടുത്തു തന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ലൈറ്റർ (lighter) കത്തിച്ചു സൂചി അതിൽ വച്ചു ചൂടാക്കി കാലിലെ കുമിളകൾ ഓരോന്നായി കുത്തിപ്പൊട്ടിച്ചു. അതിനു ശേഷം അദ്ദേഹം നൂലെടുത്തു തന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന കുപ്പിയിലെ മരുന്ന് ലായനിയിൽ മുക്കി സൂചി ഉപയോഗിച്ച് നൂൽ കുമിളകളുടെ രണ്ട് വശങ്ങളിലായി കുത്തിയിറക്കി. ആദ്യ ദിവസം നഴ്സറി സ്കൂളിൽ പോകുന്ന കുട്ടി വാഗ്ദാനം പിടിച്ചു കരയുന്നതുപോലെ ഞാൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. ജാംപൗളോ കാര്യങ്ങൾ എനിക്ക് വിശദീകരിച്ചു തന്നു. മരുന്ന് മുറിവുണക്കുകയും, മുറിവിനകത്തിരിക്കുന്ന നൂല് പൊള്ളിയ ഭാഗത്തു കൂടി വരുന്ന വെള്ളം അവിടെ തങ്ങി നില്ക്കാതെ പുറത്തു കളയുകയും ചെയ്തു. നന്നായി പെട്ടെന്ന് കരിഞ്ഞില്ലായെങ്കിൽ വീണ്ടും നടക്കുമ്പോൾ മുറിവ് വലുതാവുകയും പിന്നീട് നടത്തം സാധിക്കാതാവുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ കണ്ടുപിടിത്തത്തിനു ഒരു പേറ്റന്റിനു (Patent) അപേക്ഷിക്കാനും, ഏതെങ്കിലും ഒരു സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും ഒരു ഓണററി (honorary) ബിരുദം വാങ്ങി നല്കാനും സഹായിക്കാമെന്നും അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഫ്രഞ്ച് തീർത്ഥാടനപാതയിലെ രണ്ടാഴ്ചത്തെ യാത്ര കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് പ്യൂന്റേ ദി ഒർബിഗോ (Peunte de Orbigo) എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നതു്. ഒർബിഗോ നദിക്കു കുറുകെ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പാലമാണ് ഈ ഗ്രാമത്തെ വളരെ മനോഹരമാക്കുന്നതു്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സാന്റീയാഗോ തീർത്ഥാടകരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനായി നിർമ്മിച്ച ഒരു ആശുപത്രിയും ഈ നദികരയിലുണ്ട്. ഇന്ന് ഏകദേശം ആയിരത്തിലധികം ആളുകൾ മാത്രം താമസിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമമാണതു്. അവിടുത്തെ ഇടവക ദൈവാലയം മുൻകൈയെടുത്തു നടത്തുന്ന ഒരു തീർത്ഥാടന സ്ത്രം ധാരാളം തീർത്ഥാടകരെ ഒരു രാത്രി അവിടെ തങ്ങുന്നതിനു പ്രചോദിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ജാംപൗളോ എന്നേക്കാൾ ഒരു മണിക്കൂർ മുൻപേ ആ സ്ത്രത്തിലെത്തി തന്റെ പിന്നാലെ തന്നെക്കാൾ അവശനായി ഒരു വൈദികൻകൂടി വരുന്നുണ്ടെന്നു അറിയിച്ചിരുന്നു. ഞാനെത്തിയപ്പോൾ എന്നെക്കാൽ കൈയിൽ ഒരു ഗ്ലാസ് തണുത്ത വെള്ളവും, മുഖത്തു ചെറുപുഞ്ചിരിയുമായി സ്ത്രം നടത്തപ്പുകാരി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. വരണ്ടുണങ്ങിയ മരുഭൂമിയിൽ വീഴുന്ന മഴത്തുള്ളികൾപോലെ അവർ തന്ന ദാഹജലം ആർത്തിയോടെ ഞാൻ കുടിച്ചു. പട്ടിണികിടക്കുന്ന വീട്ടിലെ കുട്ടിയെ പലഹാരക്കടയിൽ കയറ്റിയതുപോലെ ഞാൻ വെള്ളം വീണ്ടും വീണ്ടും കുടിക്കുന്നത് സംതൃപ്തിയോടെ അവർ നോക്കി നിന്നു. പച്ചവെള്ളത്തിന്റെ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്ത സ്വാദനുഭവിക്കാനുണ്ടായ ഒരു ജീവിതാനുഭവമായിരുന്നു അതു്.

വൈകുന്നേരം അടുത്തുള്ള ഇടവകപള്ളിയിലെ കുർബ്ബാനയ്ക്കു ഞങ്ങളും കൂടി. കുർബ്ബാന തുടങ്ങി അൽപം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ണിൽ ഇരുട്ടുകയറുന്നതായും, എല്ലാം കീഴ്മേൽ മറിയുന്നതായും എനിക്കുതോന്നി. സംഗതി പന്തിയല്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഉടൻ തന്നെ ഞാൻ പള്ളിയിലെ സാക്രിസ്റ്റിയിലെ കസേരയെ അൽപനേരത്തേക്കു അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഒന്നു വിയർത്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ സംഗതികളെല്ലാം പഴയതുപോലെ യായി. ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തതുപോലെ ഞാൻ തിരികെ വന്നു കുർബ്ബാനയിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്തു.

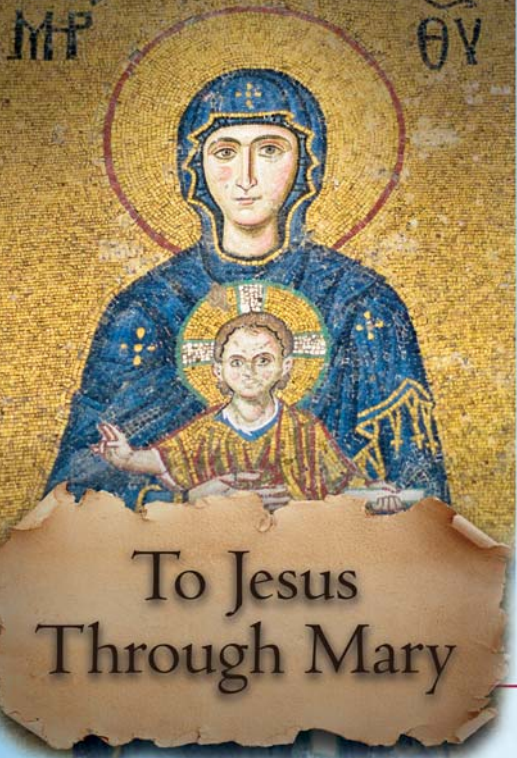
മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും ഇടവക വികാരി സ്ത്രത്തിൽ വന്ന് തീർത്ഥാടകരോടൊരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നു. അച്ചന്റെ

ഹംഗറിക്കാരായ സുഹൃത്തുക്കൾ എല്ലാ വർഷവും വേനൽ അവധിക്കാലത്ത് ഇവിടെ വന്ന് സഹായിക്കുമായിരുന്നു. മറ്റു ഉള്ളവരെ പ്രതിഫലം ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ സഹായിക്കുന്നതിൽ അവർ വളരെ ആത്മസംതൃപ്തി കണ്ടെത്തിയിരുന്നു എന്ന് അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. വൈകുന്നേരത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു താൽപര്യം ഉള്ളവർ മാത്രം വന്നാൽ മതിയാവും, എന്നാൽ വരുന്നവർ അച്ചൻ പറയുന്ന ചിട്ടവട്ടങ്ങൾ പാലിക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കണം. ഏകദേശം 12 പേരോളം അന്നത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ചില പതിവു പ്രാർത്ഥനകൾക്കുശേഷം മുറിയിലുണ്ടായിരുന്ന വെളിച്ചമെല്ലാം അണച്ചു ഒരു മെഴുകുതിരി മാത്രം കത്തിച്ചു വച്ചു. അൾത്താരകളിൽ എഴുന്നേൽക്കുന്ന തിരികൾപോലെ ഇതിനും കുറെ കഥകൾ പറയാനുണ്ടാവുമെന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. തുടക്കത്തിൽ അച്ചൻ തന്റെ ചില ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ ഞങ്ങളുമായി പങ്കുവെച്ചു. പ്രായത്തിന്റെ അവശതകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രകടമായിരുന്നെങ്കിലും വാക്കുകൾക്കതീതമായ ചില ജലിക്കുന്ന, തീക്ഷണമായ ഓർമ്മകൾ ആ കണ്ണുകളിൽ മിന്നിമറയുന്നത് അരണ്ടമെഴുകുതിരി വെളിച്ചത്തിലും ഞാൻ കണ്ടു. ഒരു വൈദികനു മറ്റൊരു വൈദികനെ എളുപ്പം വായിച്ചെടുക്കാനാവും. അദ്ദേഹം അടുത്തിരുന്ന ആളിനു മെഴുകുതിരി കൈമാറുമ്പോൾ വാങ്ങിയ ആളിന്റെ വിറയാർന്ന കരങ്ങൾ രണ്ടുതുളളി ഉരുകിയ മെഴുകുതിരി തന്റേതെന്ന ദേഹത്തു വീഴിച്ചു. അതു അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ അദ്ദേഹം സംസാരം ആരംഭിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു കൂട്ടായ്മയിൽ പലരും വെളിച്ചപ്പെടുത്താൻ മടിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം യാതൊരുഭാവത്തേയും കൂടാതെ വിവരിച്ചു. ആരെയും അമ്പരപ്പിക്കുന്ന ആത്മദൈവത്തോടെ തന്റെ കുത്തഴിഞ്ഞുപോയ ജീവിതത്തെ തുന്നിക്കെട്ടാൻ അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞു തന്നു. എടുത്തണിയുന്ന പൊയ്മുഖങ്ങളാൽ ജീവിതത്തിൽ ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലായെന്നു കരുതി മുന്നോട്ടു പോകുന്ന മനുഷ്യരെക്കാൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള മനുഷ്യരെയെന്ന് ആളുകൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. തെറ്റ് ചെയ്യാതെ സഹനമേറ്റെടുത്ത് പുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്ന ഒരുപാട് ആളുകൾ അധിവസിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചെയ്ത തെറ്റിന് പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതും നമ്മു ഉരുവാക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞു തന്നു. അടുത്ത ആളിനു മെഴുകുതിരി കൈമാറിയപ്പോൾ ഉരുകി യൊലിക്കുന്ന മെഴുകു തുകിപ്പോകാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു.

വളരെ ആയാസപ്പെട്ടു തനിക്കറിയാവുന്ന രീതിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ പോളണ്ടുകാരനായ ഏകദേശം 60 വയസ്സു തോന്നിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തന്റെ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവെച്ചു. കുറെ വർഷങ്ങളായി അദ്ദേഹവും ഭാര്യയും സാന്റിയാഗോ തീർത്ഥാടനം നടത്തണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷം പോകാൻ ഉറപ്പിച്ചു ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ പെട്ടെന്നു മരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ വൈറുതെ നിർവ്വീകാരനായി അദ്ദേഹം നടക്കുകയാണ്. സാന്റിയാഗോയിൽ ചെല്ലണമെന്നു നിർബന്ധമൊന്നുമില്ല - സാധിക്കുന്നതുവരെ നടക്കുക. അദ്ദേഹം ഒന്നും മിണ്ടാതെ തിരികെയിൽ പിടിച്ചു വെറുതെ കുറേ നേരം ഇരുന്നു. അല്പസമയത്തിനുശേഷം അച്ചൻ ആ തിരി വാങ്ങി അടുത്തിരുന്ന മദ്ധ്യവയസ്കയായ സ്ത്രീക്ക് നല്കി. നെതർലണ്ടുകാരിയായ അവൻ രണ്ടാഴ്ചയായി തീർത്ഥാടനത്തിലാണ്. അവർക്ക് 20ഉം 22ഉം വയസ്സുള്ള രണ്ടു ആൺമക്കളുണ്ട്. ഭർത്താവ് മരിച്ചിട്ട് ഏറെ നാളായെങ്കിലും രണ്ടു മക്കളെയും അവർ നല്ലതുപോലെ സ്നേഹിച്ചു വളർത്തി. 6 മാസം മുൻപ് മുത്ത മകൻ ആരോടും പറയാതെ എവിടെയേക്കോ പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ അവൻ എവിടെ പോയെന്നോ, എന്തു ചെയ്യുന്നുവെന്നോ യാതൊരു അറിവുമില്ല. അവർ കണ്ഠമിടറിപറഞ്ഞ കഥ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെയും വേദനിപ്പിച്ചു. പുതിയ നിയമത്തിലെ ധർമ്മപുത്രന്റെ കഥയിലെ പിതാവിന്റെ മനോഭാവത്തോടെ അവിടുന്നു ഹൃദയമുരുകി തന്റെ ജീവിതകഥ പറഞ്ഞ അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും വീണ ഒരു തുള്ളി കണ്ണീർ ഉരുകുന്ന മെഴുകിൽ അലിയാതെ അങ്ങനെ കിടന്നു. സാന്റിയാഗോ തീർത്ഥാടനം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുൻപേ മകനെ കുറിച്ചുള്ള എന്തെങ്കിലും വിവരം ലഭിക്കണമേയെന്നതാണ് അവരുടെ നിത്യവുമുള്ള പ്രാർത്ഥന. അവരുടെ മകനെ കണ്ടെത്തി കൊടുക്കണമെന്നു അവിടുന്നു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടു ഒരുപാടു നാളുകൾക്കിടയിൽ ഞാൻ എനിക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചു: “എന്റെ യേശുവേ, ഞാൻ ഒരു അൽത്താരബാലനായി നിഷ്കളങ്കതയോടെ നടന്ന സമയത്തു നീയെന്റെ ഹൃദയം കവർന്നു. ഇന്നു എനിക്കു നിന്റെ ഹൃദയം കവർന്നു നിന്നിൽ പറ്റിച്ചേർന്നു ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടാതെ അവിടെയിരിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം തരണമേ.”

'വെളിവുനിറഞ്ഞതാരിശോ...' യും കുർബാനയും പഠനവും ധ്യാനവും

റവ. ഡോ. കുര്യൻ വാലുപറമ്പിൽ

ആമുഖക്കുറിപ്പ്
ക്രൈസ്തവ കാഹളത്തിന്റെ അനുവാചകരിലനേകർക്ക് അത്രയ്ക്കെങ്ങു പരിചയമില്ലാത്ത ഒരു പഠന, ധ്യാനവഴിയിലുള്ള ഒരു യാത്രയാണ് ഈ ലേഖനപരമ്പര. കേരളത്തിൽ വചനപ്രഘോഷണ, ധ്യാനകേന്ദ്രങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയുണ്ട്. ദൈവവചനവർഷം അനുസ്യൂതം സമൃദ്ധമായി ചൊരിയപ്പെടുന്നു. അതൊരനുഗ്രഹമാരിയാണ്. അവയിൽ പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും ലഭിക്കുന്നതിൽനിന്ന് തെല്ലു വ്യത്യസ്തമായൊരു ധ്യാനയാത്രയാണ് നാമിതിൽ നടത്തുന്നത്. ആരംഭമായി മലങ്കര സുറിയാനി സഭയുടെ കുർബാനയാഘോഷത്തിന്റെ പാരമ്പര്യമായുള്ള ആരംഭഗാനത്തിന്റെ ആരംഭത്തെക്കുറിച്ചുള്ളത്: “വെളിവു നിറഞ്ഞതാരിശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...”

ആരാധനക്രമം ദൈവവചനപൂർണ്ണതയുടെ പ്രകാശനം

ദൈവവചനം ബൈബിളിൽ മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. ബൈബിൾ ദൈവവചനത്തിന്റെ എഴുതപ്പെട്ട രൂപമാണ്. അത് കാലപൂർണ്ണതയിൽ വെളിപ്പെട്ട ദൈവവചനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമത്രേ. ദൈവ വചനം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലും വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യത്തിലും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് സഭയുടെ പ്രബോധനം. ബൈബിൾ മാത്രമാസ്പദമാക്കിയുള്ള ദൈവവചന പ്രഘോഷണം ഭാഗികമാണ്. ബൈബിളും വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യവും ഒരുപോലെ ഭക്തി, സ്നേഹ, ബഹുമാനങ്ങളോടെ സ്വീകരിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും സഭ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. സഭയെന്ന തിരുവഞ്ചിയിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥവും വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യവും സമ്മേളിക്കുന്നു. സഭയുടെ ആരാധനക്രമത്തിലാണ് ബൈബിളിലെയും വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യത്തിലെയും ദൈവവചനം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ പ്രകാശിതമാകുന്നത്. ഈ വസ്തുതകൾ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ദൈവവചനം (ദ്രെയി വെർബും) എന്ന പ്രമാണ രേഖ നമ്പർ 9-ൽ സ്പഷ്ടമായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്

മലങ്കര സുറിയാനി സഭയ്ക്കു ലഭിച്ച ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യത്തിൽനിന്ന്

ബ്നുഹ്റൊക് ഹോസേനാൻ നുഹ്റൊ...എന്ന് കുർബാനയുടെ കാഴ്ചവയ്പ്പു സമയത്ത് പാടിയാരംഭിക്കുന്ന പാരമ്പര്യം അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി ആരാധനക്രമത്തിൽ മലങ്കര സുറിയാനി സഭയ്ക്കു ലഭിച്ചതാണ്. കുർബാനയാഘോഷത്തെക്കുറിച്ചു പരിശുദ്ധ ബനഡിക്ട് പാപ്പായും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്ന് കാർഡിനൽ റോബർട്ട് സാറായും എഴുതിയിട്ടുള്ളത് വായിച്ചു തള്ളാവുന്ന വാക്കുകളല്ല. ചുരുക്കമിതാണ്: കുർബാന നാമുണ്ടാക്കുന്ന എന്തോ ഒന്നല്ല; നമുക്കു നൽകപ്പെട്ടതാണ്. നൽകപ്പെട്ടതിനോടു നമ്മെത്തന്നെ ചേർത്തർപ്പിക്കുക എന്നതാണ് പ്രധാനം.

കാല്പനയിലെ ബലിയുടെ പുരോഹിതനും ബലിവസ്തുവുമായ യേശുക്രിസ്തുതന്നാണ് സെഹിയോൻ മാളികയിലെയും എമ്മാവൂസിലെയും (ഉമാനാന്തരശിഷ്യ സംഘത്തിന്റെയും) അപ്പാമൂറിക്കലുകളുടേത്. ഈ വിശ്വാസദർശനം ഏറ്റവും സ്പഷ്ടവും പൂർണ്ണവുമായി ആദിമ

സഭയ്ക്കു ലഭ്യമാക്കിയിട്ടുള്ളത് പുതിയ നിയമ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ സിറിയൻ അന്ത്യോക്യക്കാരനായ ലൂക്കായാണ്. 'കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ഓർമ്മയാചരണം' എന്ന് പൗലോസ് കുർബാനയെക്കുറിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് (1 കോറി 11,23-25). കുർബാന "നമ്മുടെ കർത്താവേശുമിശിഹായുടെയും അവന്റെ രക്ഷാകരവ്യാപാരമാ കെയുടെയും ഓർമ്മയാചരണം" മത്രേ. '...ഓർമ്മയാചരണം' എന്ന് കുർബാനയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ കർത്താവായ യേശു താൻ ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട രാത്രിയിൽ അപ്പവും പാനപാത്രവുംകൊണ്ടു ചെയ്തതിന്റെയും സഭയുടെ മേശയിലെ ബലിയുടെയും ബലിവസ്തുവും പുരോഹിതനും ഒരാൾ തന്നെ - യേശുക്രിസ്തു തന്നെ - ഗ്രഹിക്കാൻ സഹായകമായാണ്. സിറിയൻ അന്ത്യോക്യൻ പാരമ്പര്യമാണല്ലോ പൗലോസും ലൂക്കായും പങ്കുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. ലൂക്കാ പൗലോസിനെക്കാൾ രണ്ടു പടികൂടി കടന്ന്, സെഹിയോൻ മാളികയിലെയും കാല്വറിയിലെയും എമ്മാവുസിലെയും ബലിയുടെ പുരോഹിതനും ബലിവസ്തുവും യേശുക്രിസ്തുതന്നെ സ്പഷ്ടമാക്കി. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശു മരണത്തിനു മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള രണ്ട് അപ്പംമുറിക്കലുകൾക്കിടയിൽ കുരിശിലെ ബലി ക്രമീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിവരണത്തിലെ (ലൂക്കാ 22,14-21 || 23,44-49 || 24,28-32) സിറിയൻ അന്ത്യോക്യൻ കുർബാനശാസ്ത്രം! കൂടാതെ, ഉമാനാന്തര ഘട്ടത്തിലും ഉമിതനായ യേശുക്രിസ്തു സംസാരിക്കുന്ന വചനശുശ്രൂഷയെ തുടർന്നാണ് അപ്പംമുറിക്കലെന്നും (ലൂക്കാ 24,13-27.32). ലൂക്കായ്ക്കു പ്രിയപ്പെട്ടൊരു സാഹിത്യതന്ത്രമായ സമാന്തരതയും.

യേശുമിശിഹായുടെ രക്ഷാകരശുശ്രൂഷയെ "നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആർദ്രമായ കരുണയാൽ ഉന്നതത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദയസൂര്യന്റെ സന്ദർശനം" എന്ന് ലൂക്കാ വിവരണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ (ലൂക്കാ 1,78) അവതിരിപ്പിക്കുന്നതും ഇവിടെ പ്രസക്തമത്രേ. ഇപ്പറഞ്ഞ കുർബാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽക്കൂടിയാവണം *ബ്നുഹറോക് ഹോസേനാൻ നുഹ്റോ...*കൊണ്ട് കുർബാനയിലെ ആദ്യകാഴ്ചവയ്പ്പുഗാനം പുരോഹിതജനം ആലപിക്കാൻ സിറിയൻ അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി സഭ സമയമായപ്പോൾ സമാരംഭിച്ചത്.

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാസഭയിൽ തുടർന്നിരുന്നത്

ഈ ലേഖകന്റെ കൗമാരാരംഭം വരെയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ടതനുസരിച്ചും, ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ പുനരുകൃഷ്ടപ്പെട്ടു മുതൽ ഈ സഭയിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷം മുമ്പുവരെയും അനുവർത്തിച്ചുപോന്നിരുന്നതിന്റെ ബലംകൊണ്ടുമാണ് ഇവിടെ "വെളിവുനിറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ..." എന്ന ഗാനം പഠന, ധ്യാന വിഷയമാക്കുന്നത്. കുർബാനയുടെ കാഴ്ചവയ്പ്പുസമയത്ത് ദൈവജനം പാടുന്ന ഗാനം "വെളിവുനിറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ..."കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് ഇപ്പോഴും കേരളത്തിലെ ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭകളിൽ അനുവർത്തിക്കുന്നതും.

കർമ്മി ത്രോണോസിൽ അപ്പം ഒരുകൊന്നാർക്കിക്കുമ്പോൾ ശുശ്രൂഷി ബലിപീഠത്തിൽ ഇടതുവശത്തെ തിരി (= തന്റെ ആരാധകസംഘത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചുനില്ക്കുന്ന സ്ലീബായുടെ - ക്രൂശിതന്റെ - വലതുവശത്തെ തിരി) കത്തിച്ചുകൊണ്ട് "വെളി

വുനിറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ..." പാടാനാർക്കിക്കുന്നു. അത് ജനം ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഈ ഗാനപാദത്തിന്റെ ചെറിയൊരംശം നമ്മുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി നമ്മുടെ ധ്യാനവിഷയമാക്കുകയാണ്.

ഈലേഖകനോർക്കുന്നു, 1961ൽ ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക് പുനരുകൃഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ ചെയ്തിരുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: തീക്ഷ്ണ മിഷനറിയായിരുന്ന പരേതനായ ബഹു. സാമുവൽ തെങ്ങുവിലച്ചൻ മദ്ബഹായിൽ തിരുവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ് ബലിപീഠത്തിൽ അപ്പം ഒരുകൊൻ കൈയിലെടുക്കുമ്പോൾ ശുശ്രൂഷകൻ - റാന്നി പൂഴിക്കുന്ന് ഇടവകയിൽനിന്ന് അവിടത്തെ കപ്യാരായിരുന്ന, പീനീട് വയ്യാറ്റുപുഴ താമസമാക്കിയിരുന്ന, പരേതനായ തുണ്ടിയിൽ ശ്രീമാൻ ഉണ്ണുണ്ണി - "വെളിവുനിറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ..." ആരംഭിച്ചുകൊണ്ട്, ബലിപീഠത്തിലെ സ്ലീബായുടെ മുമ്പിൽ കത്തിനില്ക്കുന്ന തിരിയിൽനിന്നു ചെറിയ തിരിയിൽ തീ പകർന്ന് വടക്കുവശത്തെ തിരി കത്തിക്കുന്നു. തന്നോടുചേർന്നു സ്വയം ബലിയർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന, ആരാധകസംഘത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു നില്ക്കുന്ന, ക്രൂശിതന്റെ - സ്ലീബായുടെ - വലത്തുവശമാണ് നാം ആദ്യം തിരി കത്തിക്കുന്ന വടക്കുവശം. "വെളിവിൻ തട്ടിൽ വസിക്കും പുണ്യനിയേ ..." ചൊല്ലി ബലിപീഠത്തിൽ തെക്കുവശത്തെ തിരി കത്തിക്കുന്നു. ശുശ്രൂഷകൻ ആരംഭിച്ച പാദങ്ങൾ ജനം ഏറ്റെടുത്തു പാടിയിരുന്നു. തുടർന്ന്, അതാതു ദിവസത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയ്ക്കനുസരിച്ച പാദവും മറ്റു പാദങ്ങളും.

1967ൽ ലിറ്റർജിക്കൽ കമ്മറ്റി തിരുവല്ലയിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച *മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാസഭയിലെ വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഷ്ഠാനക്രമം* പുറം 18 നമ്പർ 53ൽ ഇങ്ങനെയാണ്: "... അപ്പോൾ ശുശ്രൂഷകൻ താണമ്പരത്തിൽ "വെളിവുനിറഞ്ഞോരീശോ ..." ഇത്യാദി ചൊല്ലി വടക്കുവശത്തെ തിരി കത്തിക്കുന്നു. "വെളിവിൻ തട്ടിൽ വസിക്കും പുണ്യനിയേ ..." ചൊല്ലി തെക്കുവശത്തെ തിരി കത്തിക്കുന്നു." പക്ഷേ, ശുശ്രൂഷകൻ ഒരിക്കലും താണമ്പരത്തിലല്ല, മുൻപറഞ്ഞപോലെ ഉയർന്ന സ്വരത്തിലാണ് ആരംഭിച്ചിരുന്നത്. ജനം ഏറ്റെടുത്തു പാടിയിരുന്നതും. ഇങ്ങനെ യായിരുന്നു 1990കളുടെ മധ്യംവരെയും തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിൽ. ഈയുള്ളവൻ സെന്റ് അലോഷ്യസ് മൈനർ സെമിനാരിയിൽ അഭ്യസനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചപ്പോഴും തുടർന്നും അങ്ങനെയായിരുന്നു.

"വെളിവുനിറഞ്ഞോരീശോ ..." എന്ന ഗാനം ബലിപീഠത്തിലെ തിരി കത്തിക്കുന്ന സമയത്തേക്കുള്ളതാണെന്ന് *യാക്കോബിന്റെ അനാഹൂറാ ഒരു പഠനം* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ (1976) ബഹു. ഡോ. ലൂയിസ് മുലവീട്ടിൽ ഒ.ഐ.സി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. (പുറം 70. "ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ ഇത് വൈദികൻതന്നെ ചെയ്യണമെന്നാണ് നിയമം" എന്നും ബഹു. മുലവീട്ടിലച്ചൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. "ബ്നുഹറോക് ഹോസേനാൻ ..." എന്ന പാദം വടക്കേ തിരി കത്തിക്കുമ്പോഴും "ഹസിയൊ കാദീശോ ..." എന്ന പാദം തെക്കേ തിരി കത്തിക്കുമ്പോഴും ചൊല്ലണമെന്നു ക്രമത്തിൽ കാണുന്നു; എങ്കിലും, നമസ്കാരസമയം മുതൽ ആ തിരി കത്തിനിന്നതുകൊണ്ട് ഈ സമയം വേറെ തിരി കത്തിക്കേണ്ട

ആവശ്യമില്ല. എങ്കിലും ആ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലണം” എന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ ശുശ്രൂഷാസംവിധാനം, പുറം 160 നിർദ്ദേശിക്കുന്നു). അപ്പവും വീഞ്ഞും ഒരുക്കി കാഴ്ചവയ്ക്കുമ്പോൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം തിരി കത്തിച്ചുകൊണ്ട് “വെളിവുനിറഞ്ഞോരീശോ ...” പാടുന്നതിന്റെ താത്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് ബഹു. മുലവീട്ടിലച്ചൻ ലളിതമായി വിശദീകരിക്കുന്നു: “വൈദികന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന അപ്പം സർവ്വലോകത്തിന്റെയും പ്രകാശമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമാണെന്നും ഈ പ്രകാശത്തിൽനിന്നു വേണം നാം വെളിച്ചം ഉൾക്കൊള്ളാൻ എന്നുമാണ് ...” (യാക്കോബിന്റെ അനാഹുറാ ഒരൂ പാഠം, 70). ഈ വസ്തുത കൂടുതൽ വ്യക്തമാകേണ്ടതുണ്ട്. “വെളിവുനിറഞ്ഞോരീശോ”കൊണ്ടു തുടങ്ങാൻ കുർബാനശാസ്ത്രപരവും ക്രിസ്തുശാസ്ത്രപരവും രക്ഷാശാസ്ത്രപരവുമായ സമ്പന്നതയുണ്ട്.

“വെളിവുനിറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു” വെന്നതും വിശുദ്ധ കുർബാനയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം - പഴയ നിയമ വെളിച്ചം:

പ്രകാശവും സത്യവും ബലിപീഠവും ദൈവവും രക്ഷാകര അനുഭവവും (സങ്കീ 43,3)

പഴയ നിയമത്തിൽത്തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശവും അവിടുത്തെ ബലിപീഠവും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടുണ്ട്. സങ്കീ 43,3-4ൽ സങ്കീർത്തകൻ ആലപിക്കുന്നു:

(ദൈവമേ,) അവിടുത്തെ പ്രകാശവും സത്യവും അയയ്ക്കണമെ!

അവ എന്നെ നയിക്കട്ടെ.

അവിടുത്തെ വിശുദ്ധ ഗിരിയിലേക്കും നിവാസത്തിലേക്കും

അവ എന്നെ കൊണ്ടെത്തിക്കട്ടെ

അപ്പോൾ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിലേക്കു ചെല്ലും,

എന്റെ പരമാനന്ദമായ ദൈവത്തിലേക്കുതന്നെ;

ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, കിന്നരംകൊണ്ടു

ഞാൻ അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കും.

സങ്കീ 43 ഒരു പ്രത്യയാശാകീർത്തനമാണ്. (സങ്കീ 42-43 ഒരു ഏകകമാണെന്നത്രേ വിദഗ്ദ്ധരുടെ അഭിമതം. ഇതിന്റെ രചനയുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലം കൃത്യമേതെന്നത് നമുക്കിവിടെ പ്രശ്നമല്ല). സെല്യൂസിഡ്-പ്തോളമിമാരുടെ യുദ്ധകാലത്ത് സിറിയയുടെ പരിസരപ്രദേശത്ത് ബന്ദിയാക്കപ്പെട്ട ഒരു പുരോഹിതന്റെ പ്രാർത്ഥനയായിരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ശക്തമായ അനുമാനമുണ്ട്. അധർമികളും കരുണയും സഹോദരസ്നേഹവുമില്ലാത്ത ജനതയിൽനിന്നുള്ള - വിജാതീയരിൽനിന്നുള്ള - മോചനത്തിന് തന്റെ ‘അഭയത്തിന്റെ ദൈവ’ത്തിൽ (സങ്കീ 43,2 ഹീബ്രു പാഠമനുസരിച്ച്) ആശ്രയിക്കുന്നു സങ്കീർത്തകൻ. ശത്രുവിന്റെ പിഡനംമൂലം എനിക്കു വിലപിക്കേണ്ടിവന്നതും എന്തുകൊണ്ടെന്നും അവിടുത്തോടു ചോദിക്കുന്നുണ്ട് (വാക്യം 2). തന്റെ അഭയത്തിന്റെ ദൈവത്തിലേക്ക്, അവിടുത്തെ വിശുദ്ധ ഗിരിയിലേക്കും നിവാസത്തിലേക്കും, തന്നെ കൊണ്ടെത്തിക്കാൻ അവിടുത്തെ പ്രകാശവും സത്യവും അയയ്ക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ അഭയത്തിന്റെ ദൈവം അവിടുത്തെ പ്രകാശവും സത്യവും അയയ്ക്കുമ്പോൾ താൻ ദൈവത്തിന്റെ ബലിപീഠ

ത്തിലേക്കു ചെല്ലുമെന്ന് അർത്ഥിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിലേക്ക് എത്തുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ “എന്റെ പരമാനന്ദമായ ദൈവത്തിലേക്കു”തന്നെയെന്നർത്ഥം.

തന്റെ ഇരുൾമുടിയ മുഖം പ്രകാശിക്കാൻ ദൈവം തന്റെ പ്രകാശവും സത്യവും അയയ്ക്കണമെന്ന് അർത്ഥിക്കുന്നു സങ്കീർത്തകൻ. സത്യത്തെ (എമെത്-നെ) കൃപയോടൊത്താണ് (ഹെസെദ്) സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും പഴയ നിയമത്തിലും പൊതുവെ ചേർത്തുകാണാനുള്ളത്. സങ്കീ 43,3-ലാകട്ടെ പ്രകാശത്തോടൊത്ത് (ജോഷി മയ്യാറ്റിൽ, സങ്കീർത്തനസപര്യ, കെ.സി.ബി.എസ്, പാലാരിവട്ടം, 2013, 147). ഹെസെദ് ഉടമ്പടിപ്രകാരമുള്ള കൃപ / കരുണ അത്രേ. ഇവിടെയാകട്ടെ സങ്കീർത്തകൻ പ്രത്യയാശിക്കുന്നത് തന്റെ അഭയമായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശവും സത്യവും തന്നെ. അവിടുത്തെ വിശുദ്ധ ഗിരിയിലേക്കും (= ജറുസലേമിലേക്കും) അവിടെയുള്ള കർത്തുനിവാസമായ ദേവാലയത്തിലേക്കും ബലിപീഠത്തിലേക്കും അവിടുന്നിലേക്കു തന്നെയും നയിക്കട്ടെ എന്നാണ്. ‘നയിക്കുക’ എന്നതിന് ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഹീബ്രു ക്രിയാപദം നഹാ ഏറിയകൂറും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഇടയൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയെയാത്രേ (സങ്കീ 23,2). ഈ ക്രിയാപദം ദൈവത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി അനേകം പ്രാവശ്യം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് പുറപ്പാടിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. (ഉദാ: പുറ 13,17,21; 15,13; 32,34, മയ്യാറ്റിൽ, അതേ കൃതി). ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ ഗിരിയിലേക്കും അവിടെയുള്ള ദേവാലയത്തിലേക്കും ബലിപീഠത്തിലേക്കും അങ്ങനെ ദൈവത്തിലേക്കുതന്നെയും ദൈവത്താൽ ആനയിക്കപ്പെടുന്നത് പുതിയൊരു പുറപ്പാടനുഭവമാണ് - വിമോചനത്തിന്റെ, രക്ഷയുടെ, അനുഭവമാണ് - സങ്കീർത്തകൻ.

സങ്കീർത്തകൻ ‘പ്രകാശം’ എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് തിരുഗ്രന്ഥം പലപ്പോഴും പ്രകാശത്തെ മുഖത്തോടു (പാനീം) ബന്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിന്റെ പ്രകാശത്തിൽക്കൂടി കാണണം. അഹറോൻ ഇസ്രായേൽജനത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നത് സംഖ്യ 6,25ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അനുഗ്രഹവചസ്സുകൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്താൽ ഇപ്രകാരമാണ്: കർത്താവു തന്റെ മുഖം നിങ്ങളുടെമേൽ പ്രകാശിപ്പിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ, അവിടുത്തെ നോക്കിയവർ പ്രകാശിതരായി; അവർ ലജ്ജിതരാകുകയില്ല. (സങ്കീ 34,5). സങ്കീർത്തകന്റെ ഈ പ്രാർത്ഥനയും നമുക്കനുസ്മരിക്കാം: സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ പുനരുദ്ധരിക്കണമേ! അങ്ങയുടെ മുഖം പ്രകാശിക്കുകയും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ! (സങ്കീ 80,7).

ഖ്രൈസ്തവവിശ്വാസികൾക്ക് യേശു പ്രകാശവും (യോഹ 8,12) സത്യവുമാണ് (യോഹ 14,6) - തങ്ങളെ പാപത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരാക്കുന്ന സത്യം (യോഹ 8,31-38). പ്രകാശംതന്നെ സത്യവും. ഈ ക്രിസ്തുരഹസ്യം അറിഞ്ഞ ധന്യവിജ്ഞാനിയാണ്/ധന്യവിജ്ഞാനികളാണ് കുർബാനയപ്പത്തിന്റെ കാഴ്ചവയ്പ്പുസമയത്ത് “വെളിവുനിറഞ്ഞോരേശു നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു...” എന്നു പാടിക്കൊണ്ട് വിശ്വാസിസംഘത്തിന്റെ സജീവഭാഗഭാഗത്തം ഉറപ്പാക്കാൻ ക്രമീകരിച്ചത്.

ഇരുണ്ട മുഖങ്ങളെ പ്രകാശമാനമാക്കാൻ

സങ്കീർത്തകന്റെ മുഖം മങ്ങിയിരിക്കുന്നത് ശത്രുവിന്റെ അടിമത്തത്തിലായതിനാലത്രേ. കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കു

നവരുടെ മുഖം മങ്ങിയിരിക്കുന്നത് ശത്രുവായ പിശാചിന്റെ അടിമത്തം അനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അതേ, പാപത്തി നിരൂപിതരായിരിക്കുന്നതിനാൽ. ഈ ഇരുണ്ട മുഖങ്ങളെ പ്രകാശമാനമാക്കാൻ പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവിന് - വെളി വു നിറഞ്ഞൊരേശുവിന് - സാധിക്കും; ഈ അനുതാപികൾക്കു റപ്പാണ്ട്. അനുതാപത്താൽ തങ്ങളിലെ പാപാസകാരത്തെ ദൈവത്തിന്റെ മുഖപ്രകാശമായ യേശുവിനാൽ നീക്കപ്പെടുന്ന അനുഭവത്തിന്റെയും പ്രത്യാശാപൂർണ്ണതയുടെയും ഉണർവു പാട്ടാണ് “വെളി വു നിറഞ്ഞൊരേശു നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു...”

ക്രിസ്തു ക്രൈസ്തവത്തിന്റെ ഏറ്റുപാട്ട്

ക്രൈസ്തവ വെളിപാടിന്റെയും ക്രൈസ്തവരക്ഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവരക്ഷാ നൂഭവത്തിന്റെയും ക്രിസ്തു ക്രൈസ്തവത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവപ്രത്യാശയുടെയും ഒരു ആഘോഷഗാനമാണ് “വെളി വു നിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ...” ഈ ജ്ഞാനബോധത്തോടെയാണ് സഭ “വെളി വു നിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു...” പാടുന്നതെന്ന് ശ്ലീഹിമാനമസ്കാരം വ്യാഴം രാത്രി ഒന്നാം കൗമാ ശുബഹൊ ഭാഗം കോലൊ രണ്ടാം പാദം അവസാന വരികൾ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:

സൃഷ്ടിയെയെല്ലാം ദ്യോതിപ്പിക്കും
താതൻ തന്റെ രശ്മിയതത്രെ നീ
ഹാലേലൂയ്യാ
സ്തുത്യം നിൻ പ്രഭ ഞങ്ങൾ രക്ഷ-
യ്ക്കങ്ങയച്ച താതനുമാരാധ്യൻ.

ഈ വാക്കുകളിൽ തെളിയുന്നത്, സർവ സൃഷ്ടികളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പിതാവിന്റെ രശ്മിയാണ് യേശു എന്നും, ഈ രശ്മിയുടെ പ്രഭയാണ് അവന്റെ വെളിച്ചം (പ്രകാശം) എന്നുമാണല്ലോ. “വെളി വു നിറഞ്ഞൊരേശു നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...” ഇതൊരു ക്രിസ്തുവിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവുമാണ്. അതിന്റെ സാക്ഷ്യം സർവ സൃഷ്ടികളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പിതാവിന്റെ രശ്മിയായ യേശുവിന്റെ പ്രഭയാണ് അവന്റെ പ്രകാശം അഥവാ വെളിവ് എന്നത്രേ.

ആരാധനക്രമവർഷക്രമത്തോടു ചേർത്ത്

അനേകം സ്മര്യസംഭവങ്ങളും പാദങ്ങളുമുള്ള സുദീർഘമായൊരു ഗാനത്തിന്റെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു പാദമാണ് “വെളി വു നിറഞ്ഞൊരേശു നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു” എന്നാലോചിക്കുന്നത്. ഇതു പാടിക്കൊണ്ട്, ചില വിശേഷാൽ സ്മരണദിനങ്ങളൊഴികെ, എല്ലാ കുർബാനയാഘോഷത്തിലും ദൈവജനത്തിന്റെ സജീവഭാഗഭാഗിത്തം സമാരംഭിക്കണമെന്ന പാരമ്പര്യം അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനിസഭയും തദനുസാരിയായി മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സുറിയാനിസഭയും അനുവർത്തിച്ചുപോന്നിരുന്നു. ഈ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പിന്നിലെ വിശ്വാസവും ക്രിസ്തുശാസ്ത്രവും കുർബാനശാസ്ത്രവും ഓർമ്മിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

പിതാവിന്റെ രശ്മിയുടെ പ്രഭയാണ് യേശു എന്ന് ഏറ്റുപാടുന്നതിനോടു ചേർത്തുതന്നെ അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി സഭയുടെയും ലത്തീൻസഭയുടെയുമുൾപ്പെടെ പുരാതനസഭകളുടെ ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യത്തിൽ ആരാധനക്രമ

വർഷത്തിന്റെ, സഭാവർഷത്തിന്റെ, ക്രമീകരണവും ശ്രദ്ധിക്കണം. അത് നീതിസൂര്യനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ, അവന്റെ പെസഹാഹൃദയത്തെ, പ്രത്യേകിച്ച് പ്രകാശത്തിന്റെ വസന്തോത്സവമായ ഉയിർപ്പുതിരുനാളിനെ, കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ്. അത് വസന്തകാലത്ത് സൂര്യൻ ഭൂമധ്യരേഖയിൽ വരുന്ന ദിവസത്തിനുശേഷമുള്ള പൂർണ്ണചന്ദ്രനെ ആശ്രയിച്ചാണുതാനും. ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ പെസഹാചന്ദ്രനുശേഷം വരുന്ന ആദ്യത്തായരാഴ്ചയാണെന്നു തീരുമാനിച്ചത് നിഖ്യാസുനഹദോസാണല്ലോ.

പൗരസ്ത്യസഭകൾ ഉയിർപ്പുപ്രകാശത്തിനാണ് കേന്ദ്രസ്ഥാനം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ഓരോ ഞായറും സഭയ്ക്ക് ഉയിർപ്പുഞായറാണ്. വാർഷികക്രമം കൂടാതെ ആഴ്ചക്രമവും ദിവസക്രമവുമുണ്ട് അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി ആരാധനക്രമീകരണത്തിൽ. കുർബാന ദൈവം യേശുമിശിഹായിൽ പൂർത്തിയാക്കിയ “രക്ഷാകരവ്യാപാരമാകെയുടെയും” (വദ്യുലൊ മദ്ബ്റുതേ ദ്പോറുഖൊയ്തൊ) ഉച്ചകോടിയാണ് - ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സകല സംഭവങ്ങളും, അവന്റെ പുനരാഗമനമുൾപ്പെടെ - വ്യക്തികളുമെല്ലാം സമ്മേളിക്കുന്ന ഉച്ചകോടി. ഇത് കുർബാനയിൽ സംഭവിക്കുന്നത് അവന്റെ മഹത്വപൂർണ്ണമായ പെസഹായുടെ - കടന്നുപോക്കിന്റെ - സ്മാരകവും അനുസ്മരണവുമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പെസഹാ - കടന്നുപോക്ക് - എന്നതുകൊണ്ടു സഭ അർഥമാക്കുന്നത് പെസഹാ വ്യാഴദിവസത്തിലെ ‘കടന്നുപോക്കു’ മാത്രമല്ല. ഓരോ കുർബാനയർപ്പണവും നമ്മെപ്രതിയുള്ള അവന്റെ രക്ഷാകരമായ ‘കടന്നുപോക്ക്’ ആകുന്നു. തിരുസഭയെക്കുറിച്ചുള്ള ജനതകളുടെ പ്രകാശം എന്ന പ്രമാണരേഖയിൽ നമ്പർ 3-ൽ തിരുസഭ നമ്മെ ഇപ്രകാരം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ: “നമ്മുടെ പെസഹായായ ക്രിസ്തു ത്രോണോസിൽ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം നമ്മുടെ രക്ഷാകരകർമ്മം നിർവഹിക്കപ്പെടുകയത്രേ.” ഈ വിശ്വാസം, ജ്ഞാനപ്രഖ്യാപനങ്ങളൊന്നും വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളല്ല. ആദിസഭയിൽനിന്നു പരമ്പരാഗതമായി പരിശുദ്ധാത്മനിറവാൽ സഭ അനുഭവിച്ചും പകർന്നും പോന്നിരുന്ന ജ്ഞാനപ്രകാശരശ്മികളാണ്.

തദനുസാരമാണ് ആഴ്ചയിലെ എല്ലാ ദിവസവും വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുന്ന ക്രമം സ്വീകരിച്ചപ്പോഴും മലങ്കര സഭ, കുർബാനയിലെ കാഴ്ചവയ്പിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ സജീവഭാഗഭാഗിത്തത്തിന്റെ രണ്ടാം പാദം വയ്ക്കുന്നത്. പിതാവിന്റെ രശ്മിയായ യേശുവിന്റെ പ്രഭയാകുന്ന പ്രകാശത്താൽ കാഴ്ചയുള്ളവരായിത്തീരാൻ, പിതൃരശ്മിയാൽ പ്രഭാപുരിതനായ നീതിസൂര്യനേശുവിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ അവനെയും തങ്ങളെത്തന്നെയും ദർശിച്ചുകൊണ്ട്. ജനുസലേമിലെ ആദിസഭയിൽനിന്ന് സിറിയായിലെ അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി സഭയുടെ ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യത്തിലൂടെ പകർന്നു നൽകപ്പെട്ടുപോന്ന കുർബാനജ്ഞാനം മലങ്കരസഭയിലെ വിശ്വാസിസംഘത്തിനും വ്യക്തികൾക്കുമുണ്ടായിരുന്നു: ഓരോ കുർബാനയർപ്പണവും അനസ്തമന നീതിസൂര്യനായ ഉമിതനേശുവിന്റെ പ്രകാശരശ്മിയാണെന്ന്. ഓരോ കുർബാനയുടെയും ആരംഭത്തിൽ അവർ ഹൃദയവും അധരങ്ങളും തുറന്ന് ഏറ്റുപാടിപ്പോന്നു: പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നിന്റെ ദാസരായ ഞങ്ങളുടെയും അഖിലത്തിന്റെയും (സർവതിന്റെയും) ആധാമ്മായ പ്രകാശം നീയാകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ

കാണുന്നു. ... “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...”

ജ്ഞാനസ്നാനപ്രകാശത്തിന്റെ പുനരുഭവത്തിൽ

വാസ്തവത്തിൽ, “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരേശു നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...” എന്ന ഉദ്ഘോഷണം ആദിമസഭയിൽ, ആദ്യകാലസുറിയാനിപിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തും, ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ യേശുവനുഭവത്തിൽ ലഭ്യമായ ജ്ഞാനബോധത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തലുമാണ്. ഒരാൾ ആദ്യമായി യേശുവെന്ന പ്രകാശം ദർശിക്കുന്നത്, പ്രകാശത്തിലേക്കു വരാൻ ഇടയാകുന്നത്, വിശ്വാസത്തിന്റെ ആദ്യകുദാശയായ ജ്ഞാനസ്നാനത്തോടെയാണ്. ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമെന്ന പ്രകാശത്താൽ യേശുവെന്ന അഖിലലോകപ്രകാശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങൾക്കു പുതിയ പ്രകാശം പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു - യേശുവെന്ന പ്രകാശം. ഈ പ്രകാശത്തിലാണ് ഞങ്ങളിനിയും കാണുന്നത്. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 9-ാം അധ്യായത്തിലെ ആ ജന്മാന്യന് യേശുവിൽനിന്നു കാഴ്ച ലഭിച്ചപ്പോഴത്തെ അനുഭവം! ഈ അനുഭവത്തോടെയാണ്, ഈ അനുഭവമുള്ളവരുടെ ആനന്ദമാണ്, കുർബാനയിൽ പങ്കെടുത്ത് പ്രകാശത്തെ ആഘോഷിക്കുക എന്നത്. “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...” എന്ന ഗാനം നമ്മിൽ മാമോദീസാത്തൊട്ടിയെപ്രതി ഗൃഹാതുരത്വം ഉള്ളവർക്കു നൽകുന്ന ത്രിത്വപ്രാർത്ഥന (ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ കുർബാനയ്ക്കു കത്തിക്കുന്ന തിരിയെക്കുറിച്ച്).

അറിവെന്ന ആദ്യബലി

കുർബാനയ്ക്ക് ആദ്യം അർപ്പിക്കേണ്ടത് ‘അറിവ്’ എന്ന ബലിയാണെന്നുള്ള ആദിസഭയുടെ - വിശുദ്ധ ഇരുന്നെ യൂസിനു മുമ്പുവരെയുള്ള - ബലിബോധം ഇന്നും തെല്ലും കുറവില്ലാതെ സ്പഷ്ടമായി പുലർത്തുന്ന അനുഷ്ഠാനക്രമമാണ് അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി ആരാധനക്രമത്തിന്റേത്. ഞാൻ / ഞങ്ങൾ പാപികളാണെന്ന അറിവും അനുതാപവുമാണ് ബലിയർപ്പുകർ ആദ്യം അർപ്പിക്കേണ്ട ബലി. അതിന്റെ വിപുലമാക്കപ്പെട്ട ക്രമമാണ് അന്ത്യോക്യൻ (മലങ്കര) സുറിയാനി കുർബാനത്തക്സാ യിൽ പുരോഹിതൻ നിർവഹിക്കാൻ നൽകിയിട്ടുള്ള 51-ാം സങ്കീർത്തനമുൾപ്പെടെയുള്ള ആദ്യ ഒരുക്കപ്രാർഥനകൾ. അതർപ്പിക്കാതെ ബലിയർപ്പുകർ പിതാവിന്റെ അറിവായ പുത്രന്റെ ബലിയർപ്പിക്കരുത്. ഇതർപ്പിക്കാൻ മനുഷ്യർ അർഹരാകുന്നത് അയോഗ്യതാബോധവും അനുതാപവുംവഴിയത്രേ. ഇതിന്റെയും പ്രകാശനവുമാണ് “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരേശു നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...”

ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതത്വത്തിന്റെ ഉണർവ്

ക്രൈസ്തവ വെളിപാടിന്റെയും ക്രൈസ്തവരക്ഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവരക്ഷാനുഭവത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതത്വത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവപ്രത്യാശയുടെയും ഒരു ആഘോഷഗാനമാണ് “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ...” ഈ ജ്ഞാനബോധത്തോടെയാണ് സഭ “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു...” പാടുന്നതെന്ന് ശ്ലീഹീമൊനമസ്കാരം വ്യാഴം രാത്രി ഒന്നാം കൗമാശുബഹൊ ഭാഗം കോലൊ രണ്ടാം പാദം അവസാനവരികൾ

നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:

സൃഷ്ടിയെയെല്ലാം ദ്യോതിപ്പിക്കും
താതൻ തന്റെ രശ്മിയതത്രെ നീ
ഹാലേലൂയ്യാ
സ്തുത്യം നിൻ പ്രഭ ഞ-ങ്ങൾ രക്ഷ-
യ്ക്കങ്ങയച്ച താതനുമാരാധ്യൻ.

ഈ വാക്കുകളിൽ തെളിയുന്നത്, സർവ സൃഷ്ടികളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പിതാവിന്റെ രശ്മിയാണ് യേശു; ഈ രശ്മിയുടെ പ്രഭയാണ് അവന്റെ വെളിച്ചം (പ്രകാശം) എന്നാണല്ലോ. “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരേശു നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...” ഇതൊരു ക്രിസ്തുവിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവുമാണ്. അതിന്റെ സാക്ഷ്യം സർവ സൃഷ്ടികളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പിതാവിന്റെ രശ്മിയായ യേശുവിന്റെ പ്രഭയാണ് അവന്റെ പ്രകാശം അഥവാ വെളിവ് എന്നത്രേ.

ആരാധനക്രമവർഷക്രമത്തോടു ചേർത്ത്

പിതാവിന്റെ രശ്മിയുടെ പ്രഭയാണ് യേശു എന്ന് ഏറ്റുപാടുന്നതിനോടു ചേർത്തുതന്നെ ആരാധനക്രമവർഷത്തിന്റെ, സഭാവർഷത്തിന്റെ, ക്രമീകരണവും ശ്രദ്ധിക്കണം. അത് അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി സഭയുടെയും ലത്തീൻസഭയുടെയും മുൾപ്പടെ പുരാതനസഭകളുടെ ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നീതിസൂര്യനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ, അവന്റെ പെസഹാരഹസ്യത്തെ, പ്രത്യേകിച്ച് പ്രകാശത്തിന്റെ വസന്തോത്സവമായ ഉയിർപ്പുതിരുനാളിനെ, കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ്. വസന്തകാലത്ത് സൂര്യൻ ഭൂമധ്യരേഖയിൽ വരുന്ന ദിവസത്തിനു ശേഷമുള്ള പൂർണ്ണചന്ദ്രനെ ആശ്രയിച്ചാണുതാനും. ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ പെസഹാചന്ദ്രനുശേഷം വരുന്ന ആദ്യത്തായരാഴ്ചയാണെന്നു തീരുമാനിച്ചത് നിഖ്യാസുനഹദോസാണല്ലോ.

ഉയിർപ്പുപ്രകാശത്തിന് കേന്ദ്രസ്ഥാനം

പൗരസ്ത്യസഭകൾ ഉയിർപ്പുപ്രകാശത്തിനാണ് കേന്ദ്രസ്ഥാനം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ഓരോ ഞായറും സഭയ്ക്ക് ഉയിർപ്പുഞായറാണ്. വാർഷികക്രമം കൂടാതെ ആഴ്ചക്രമവും ദിവസക്രമവുമുണ്ട് അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി ആരാധനക്രമീകരണത്തിൽ. പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ, അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി ആരാധനക്രമം പ്രകാശം എന്ന പ്രതീകത്തിന് യാഥപ്രാർഥനകളിലും ശ്രദ്ധാർഹമായ സ്ഥാനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ” എന്ന പദങ്ങളും തിങ്കളാഴ്ചത്തെ പ്രഭാതനമസ്കാരത്തിൽനിന്നുള്ളതാണ്. പ്രഭാതത്തിൽ സൂര്യനമസ്കാരം ചെയ്ത് ഈശ്വരവന്ദനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരുടെ അയൽക്കാരാണല്ലോ മലങ്കര സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങൾ.

കുർബാന ദൈവം യേശുമിശിഹായിൽ പൂർത്തിയാക്കിയ സകല രക്ഷാകരവ്യാപാരമാകുകയുടെയും ഉച്ചകോടിയാണ് - ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സകല സംഭവങ്ങളും, അവന്റെ പുനരാഗമനമുൾപ്പെടെ - വ്യക്തികളുമെല്ലാം സമ്മേളിക്കുന്ന ഉച്ചകോടി. ഇത് കുർബാനയിൽ സംഭവിക്കുന്നത് അവന്റെ മഹത്വപൂർണ്ണമായ പെസഹായുടെ - കടന്നുപോക്കിന്റെ - സ്മാരകവും അനുസ്മരണവുമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പെസഹാ - കടന്നുപോക്ക് - എന്നതുകൊണ്ടു സഭ അർത്ഥമാക്കുന്നത് പെസഹാവ്യാഴദിവസത്തിലെ ‘കടന്നുപോക്കു’ മാത്രമല്ല. ഓരോ കുർബാനയർപ്പണവും നമ്മെപ്രതിയുള്ള അവന്റെ രക്ഷാകരമായ

‘കടന്നുപോക്ക്’ ആകുന്നു. തിരുസഭയെക്കുറിച്ചുള്ള ജനതകളുടെ പ്രകാശം എന്ന പ്രമാണരേഖയിൽ നമ്പർ 3ൽ തിരുസഭ നമ്മെ ഇപ്രകാരം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ: “നമ്മുടെ പെസഹായായ ക്രിസ്തു ത്രോണോസിൽ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോഴല്ലാം നമ്മുടെ രക്ഷാകരകർമ്മം നിർവഹിക്കപ്പെടുകയത്രേ.” ഈ വിശ്വാസ, ജ്ഞാനപ്രഖ്യാപനങ്ങളൊന്നും വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളല്ല. ആദിസഭയിൽനിന്നു പരമ്പരാഗതമായി പരിശുദ്ധാത്മനിറവാൽ അനുഭവിച്ചും പകന്നും പോന്നിരുന്ന ജ്ഞാനപ്രകാശരശ്മികളാണ്.

തദനുസാരമാണ് ആഴ്ചയിലെ എല്ലാ ദിവസവും വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുന്ന ക്രമം സ്വീകരിച്ചപ്പോഴും മലങ്കര സഭ, കുർബാനയിലെ കാഴ്ചവയ്പ്പിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ സജീവ ഭാഗഭാഗിത്വത്തിന്റെ രണ്ടാം പാദം വയ്ക്കുന്നത്. പിതാവിന്റെ രശ്മിയായ യേശുവിന്റെ പ്രഭയാകുന്ന പ്രകാശത്താൽ കാഴ്ചയുള്ളവരായിത്തീരുന്നതിന്, പിതൃരശ്മിയാൽ പ്രഭാപൂരിതനായ നീതിസൂര്യനേശുവിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ അവനെയും തങ്ങളെത്തന്നെയും ദർശിച്ചുകൊണ്ട്. കർത്താവിന്റെ ജനത്തിനു പാപമോചനതാലുള്ള അറിവു നല്കാനും, ഇരുളിലും മരണത്തിന്റെ നിഴലിലും ഇരിക്കുന്നവർക്കു പ്രകാശം വീശാനും സമാധാനത്തിന്റെ മാർഗത്തിലേക്കു നമ്മുടെ പാദങ്ങളെ നേർനയിക്കാനും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആർദ്രമായ കരുണയാൽ ഉന്നതത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദയസൂര്യൻ നമ്മെ സന്ദർശിക്കുന്നു (ലൂക്കാ 1,78-79). അത് അവന്റെ ജനത്തിന് പാപമോചനത്തെ കുറിച്ചുള്ള രക്ഷയെക്കുറിച്ച് അറിവു നല്കാനത്രേ (ലൂക്കാ 1,77). ജറുസലേമിലെ ആദിസഭയിൽനിന്ന് സിറിയയിലെ അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി സഭയുടെ ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യത്തിലൂടെ പകർന്നുനല്കപ്പെടുപോന്ന കുർബാനജ്ഞാനം മലങ്കരസഭയിലെ വിശ്വാസിസംഘത്തിനും വ്യക്തികൾക്കുമുണ്ടായിരുന്നു: ഓരോ കുർബാനയർപ്പണവും അനസ്തമന നീതിസൂര്യനായ ഉഥിതനേശുവിന്റെ പ്രകാശരശ്മിയാണെന്ന്. ഓരോ കുർബാനയുടെയും ആരംഭത്തിൽ അവർ ഹൃദയവും അധരങ്ങളും തുറന്ന് ഏറ്റുപാടിപ്പോന്നു: പ്രകാശപൂരിതനായ യേശുവേ, നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ നിന്റെ ദാസരായ ഞങ്ങളുടെയും അഖിലത്തിന്റെയും (സർവത്തിന്റെയും) ആധാരമായ പ്രകാശം നീയാകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ കാണുന്നു... “വെളിവിനറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു...”

ഇപ്രകാരം രക്ഷാകരങ്ങളായ ന്യായങ്ങളാൽ കാഴ്ചവയ്പ്പു സമയത്തെ ഗാനം “വെളിവിനറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ...”കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്നതാണ് ന്യായവും യുക്തവും. ഈ രക്ഷാകരരഹസ്യത്തിന്റെ അനുസ്മരണത്തിനു പിന്നിൽ മാത്രമേ ആബേൽ, നോഹ, അബ്രാഹം എന്നിവരുടെ കാഴ്ച സ്വീകരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയ്ക്ക് കുർബാനയുടെ കാഴ്ചവയ്പ്പിൽ സ്ഥാനമുള്ളൂ. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശത്തിലാണ് അവനും മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള സകല സ്വീകൃതബലികളും ക്രൈസ്തവപാരമ്പര്യം കാണുന്നത്. രക്ഷാകരചരിത്രത്തിലെ സംഭവങ്ങളുടെ മുൻ-പിൻസ്ഥാനം നോക്കിയല്ല. ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതമായ ഈ ക്രമത്തിനുള്ളിലാണ് പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെയും സഹദേവന്മാരുടെയും മറ്റും ഓർമ്മനാളുകളിലും തദനുസൃതമായ അനുസ്മരണപാദങ്ങൾകൊണ്ട് കുർബാനയിലെ ദൈവജനപങ്കാളിത്തം ആരംഭിക്കേണ്ടത്.

ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ യേശുവനുഭവസാക്ഷ്യം

വാസ്തവത്തിൽ, “വെളിവിനറഞ്ഞോരേശു നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...” എന്ന ഉദ്ഘോഷണം ആദിമസഭയിൽ, ആദ്യകാലസുറിയാനിപിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തും, ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ യേശുവനുഭവത്തിൽ ലഭ്യമായ ജ്ഞാനബോധത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തലുമാണ്. ഒരാൾ ആദ്യമായി യേശുവെന്ന പ്രകാശം ദർശിക്കുന്നത്, പ്രകാശത്തിലേക്കു വരാൻ ഇടയാകുന്നത്, വിശ്വാസത്തിന്റെ ആദ്യകൃദാശയായ ജ്ഞാനസ്നാനത്തോടെയാണ്. ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമെന്ന പ്രകാശത്താൽ യേശുവെന്ന അഖിലലോകപ്രകാശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങൾക്കു പുതിയ പ്രകാശം പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു - യേശുവെന്ന പ്രകാശം. അവനെന്ന പ്രകാശത്തിലാണ് ഞങ്ങളിനിയും കാണുന്നത്. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 9-10 അധ്യായത്തിലെ ആ ജന്മാന്ധന് യേശുവിൽനിന്നു കാഴ്ച ലഭിച്ചപ്പോഴത്തെ അനുഭവം! ഈ അനുഭവത്തോടെയാണ്, ഈ അനുഭവമുള്ളവരുടെ ആനന്ദമാണ്, കുർബാനയിൽ പങ്കെടുത്ത് പ്രകാശത്തെ ആഘോഷിക്കുക എന്നത്. “വെളിവിനറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...” എന്ന ഗാനം നമ്മിൽ മാമോദീസാത്തൊട്ടിയെപ്രതി ഗൃഹാതുരത്വം ഉളവാക്കുന്നതുമത്രേ.

പ്രകാശരഹസ്യങ്ങൾ തേടിയുള്ള മനുഷ്യയാത്രയ്ക്കുള്ള ആത്മീയ മറുപടി

ആധ്യാത്മിക മേഖലയിൽ പ്രകാശരഹസ്യങ്ങൾ തേടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ യാത്രകൾക്കും സഹസ്രാബ്ദങ്ങളുടെ ചരിത്രമുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ ആർഷസംസ്കൃതിയുടെ അത്യാകർഷണീയവും അത്യുദാത്തവുമായൊരു പ്രാർഥനയാണല്ലോ “... തമസോ മാ ജ്യോതിർ ഗമയ.” ഇതിന് യേശുക്രിസ്തുവിൽനിന്നുള്ള ലഭിച്ച മറുപടി സ്വീകരിച്ചവരാണ് ഇന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവർ. “ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു.” ഈ ദാനം ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായി ആഘോഷിക്കാനുള്ള സന്ദർഭവുമാണ് വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ ഒരുക്കമായുള്ള “വെളിവിനറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു” എന്ന തുടക്കം. അതിന്റെ തുടർച്ചയിൽ, “വെളിച്ചത്തിനെത്തു വെളിച്ചം! അല്ലേ?” എന്ന് വൈക്കം മുഹമ്മദു ബഷീർ വിസ്മയിച്ചിട്ടുള്ളത് യേശുക്രിസ്തുവിനെ നോക്കി പറയാൻ ഞാൻ പ്രാപ്തനാകുമ്പോൾ ക്രൈസ്തവനായ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ക്രൈസ്തവത്വം പ്രകാശനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. അത് എന്റെ ക്രിസ്തുവിശ്വാസസാക്ഷ്യവും പ്രഘോഷണവുമാകുന്നു. അത് പ്രകാശപൂർണതയായ അവനിലേക്കുതന്നെയുള്ള പുതിയ പുറപ്പാടുമാകുന്നു. ക്രിസ്തുവാകുന്ന പ്രകാശത്തെ പ്രവേശിപ്പിച്ച് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഇരുൾക്കുഴികളെ മുടാൻ. ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ പരിഹരിക്കാനും ക്രൈസ്തവമായ സുസ്ഥിരവികസനവും പ്രകാശ്യതയും ഉറപ്പാക്കാനും.

പ്രകാശ വിസ്മയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിസ്മയവും

“വെളിവിനറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു”തിനെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധ്യാനത്തിൽ പ്രകാശവിസ്മയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിസ്മയവും ഉചിതമാണെന്നു കരുതുന്നു. ഈ സമീപനം ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ പ്രകാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധ്യാന

ത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് അവസരോചിതമായ ഒരു ഉണർവിന് ഉപകരിക്കുമെന്നും കരുതുന്നു. എക്കാലത്തും മനുഷ്യന് പ്രകാശം ഒരു വിസ്മയമാണ്. അതല്ലേ “വെളിച്ചത്തിനെത്തു വെളിച്ചം! അല്ലേ?” എന്ന് വൈക്കം മുഹമ്മദു ബഷീർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്! പ്രകാശരഹസ്യങ്ങൾ തേടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ യാത്രകൾ ആരംഭിച്ചത് ഇന്നോ ഇന്നലെയോ അല്ല. സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ആരംഭിച്ചതാണ്. ഒന്നോർത്തു നോക്കൂ: എന്തെന്തു വിസ്മയക്കാഴ്ചകളിലൂടെയാണ് പ്രകാശം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വെളിച്ചം വിതരുന്നത്! പൂക്കളുടെ കൊതിപ്പിക്കുന്ന നിറഭേദങ്ങളിലൂടെ. മഴവില്ലിന്റെ സപ്തവർണങ്ങളിലൂടെ. ആകാശത്തിന്റെ ഭാവ,വർണ വ്യത്യാസങ്ങളിലൂടെ. കടലാഴിയുടെ വിഭിന്ന ഭാവങ്ങളിലൂടെ. പ്രകൃതിയുടെ നൂറായിരം വർണങ്ങളിലൂടെ.

പ്രകാശത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാലോ? ഭൂമിയിൽ ജീവൻ നിലനിൽക്കുന്നതിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാനംതന്നെ സൂര്യപ്രകാശമാണല്ലോ. പ്രകാശമില്ലാതെ ഹരിതസസ്യങ്ങൾക്ക് പ്രകാശസംശ്ലേഷണം സാധ്യമല്ല. ഭൂമിയിൽ പച്ചപ്പ് നിലനിൽക്കുന്നതും സൂര്യപ്രകാശത്താലാണല്ലോ.

ഇക്കാലത്ത് പ്രകാശവും പ്രകാശാധിഷ്ഠിതങ്ങളായ സാങ്കേതിക വിദ്യകളും മനുഷ്യരാശിക്ക് ഏറെ സുപ്രധാനമാണ്. പ്രകാശ സാങ്കേതിക വിദ്യകളുടെ എണ്ണമറ്റ ഉപയോഗങ്ങളുടെ ഉപഭോക്താവുമാണ് ഇന്നത്തെ മനുഷ്യസമൂഹം. ഫൈബർ ഒപ്റ്റിക്സിലെ മുന്നേറ്റമാണല്ലോ ഇന്റർനെറ്റിലൂടെ രാജ്യാന്തര സമൂഹത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ മേഖലകളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ മുഖ്യ പങ്കു വഹിക്കുന്നത്. ലേസറിന്റെ കണ്ടെത്തൽ പല മേഖലകളിൽ വിസ്മയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. നാനോ ടെക്നോളജിയിലെ പ്രകാശസാങ്കേതിക വിദ്യകളുടെ പ്രയോഗം, ക്വാണ്ടംകമ്പ്യൂട്ടിംഗ് മുതലായ മേഖലകൾ കുതിച്ചുചാട്ടത്തിനു മുൻകാൽ പൊക്കി നില്പല്ലേ!

അതേസമയംതന്നെ പ്രകാശത്തിന്റെ ദുരുപയോഗവുമേറുന്നു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നവയാണ് രാത്രിയിൽ ഭൂമിയെ അമിതവും അനാവശ്യവുമായവിധം വൈദ്യുതദീപപ്രകാശത്തിൽ കുളിപ്പിക്കുന്നതും, ഇലക്ട്രോണിക് മാലിന്യങ്ങളും. ഇവ മണ്ണിനും മനുഷ്യരാശിക്കും പക്ഷികൾക്കുമൊക്കെ ഏറിയും കുറഞ്ഞും നാശകരമാണെന്നുള്ള സൂചനകൾ നൽകുന്ന പഠനങ്ങളുണ്ട്. അവ വേണ്ടത്ര പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് അപകടകരമല്ലേ? ഹൈമാസ്റ്റ് ബൾബുകളുടെ പ്രകാശധാരണി നിമിത്തം രാത്രിയിൽ ദീർഘദൂരം പറക്കുന്ന പക്ഷികൾക്ക് കണ്ണഞ്ചുകയും ഉയരങ്ങളിൽ വലിച്ചിട്ടുള്ള ഇലക്ട്രിക് കമ്പിയിൽ കുരുങ്ങി ചാകുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സുഗതകുമാരിടീച്ചർ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ടി.വി.പ്രക്ഷേപണം ഈയുള്ളവർ കാണാനിടയായത് ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെ പ്രകാശത്തിന്റെയും മണ്ണിന്റെയും രാജ്യാന്തര വർഷമായ 2015ൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുമെന്നാശിച്ചതു മിച്ച്! കൃഷി, ആരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, ഊർജം മുതലായ മേഖലകളിൽ രാജ്യാന്തരതലത്തിലെ വെല്ലുവിളികളെ പരിഹരിക്കാനും സുസ്ഥിരവികസനം ഉറപ്പാക്കാനും പ്രകാശ സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക എന്നത് പ്രകാശത്തിന്റെയും മണ്ണിന്റെയും രാജ്യാന്തരാചരണങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽപ്പെടുന്നതാണല്ലോ. മണ്ണിനും മനുഷ്യരാശിക്കും പക്ഷി

കൾക്കും പ്രയോജനകരവും ആരോഗ്യകരവുമായ ആഭിമുഖ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

രക്ഷയുടെ സംഘാത സാക്ഷ്യം

ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം അവിടന്നു ഭക്തനു നൽകുന്ന രക്ഷയാണല്ലോ (സങ്കീ 4,6;89,15; ഏശ 60,19); *കർത്താവ് എന്റെ പ്രകാശവും രക്ഷയുമാകുന്നു* (സങ്കീ 27,1). രക്ഷ കർത്താവിൽനിന്നു വരുന്ന ജീവനുമാണ് (സങ്കീ 36,9;ജെറ 2,13; 17,13). ദുഷ്ടതയുടെ ആഘാതം ദൈവഭക്തനെ തളർത്തിയപ്പോൾ ദൈവം രക്ഷ നൽകി മോചിപ്പിച്ചു. ഭക്തൻ ദൈവകാര്യത്തിൽ പങ്കുപറ്റി (അബ്രഹാം പേഴുങ്കാട്ടിൽ, *സങ്കീർത്തനങ്ങൾ*, 219). ജനുസലോം ദേവാലയത്തിലെ ശിമയോൻ ശിശുവായ യേശുവിനെ കൈയിലെടുത്തു പാടി: *സകല ജനതകൾക്കുംവേണ്ടി നീ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ രക്ഷ എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതു വിജാതീയർക്കു വെളിപാടിന്റെ പ്രകാശവും നിന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലിന്റെ മഹത്വവുമാണ്* (ലൂക്കാ 2,31-32. യേശുവെന്ന രക്ഷ പ്രകാശവും മഹത്വവുമാണ്. വിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്കു സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവജനം ആർത്തുപാടുന്നു: പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു.

“വെളിവു നിറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു...” എന്ന് വി. കുർബാനയുടെ രഹസ്യം രംഭത്തിൽത്തന്നെ കാഴ്ചവയ്പ്പുസമയത്ത് പാടിയാരംഭിക്കുന്നത് ആരാധകസംഘത്തിന് യേശുക്രിസ്തുവഴി സംലഭ്യമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന രക്ഷയുടെ സംഘാതമായൊരു സാക്ഷ്യമാണ്. സംഘാതമായതെന്നു പറയുമ്പോൾ സഭയായിരിക്കുമ്പോഴുള്ളത്, സഭയിലായിരിക്കുമ്പോഴുള്ളത്, കാഴ്ചയെന്നു തന്നെ പ്രഥമധനി. ഈ ആരാധകർക്ക് യേശുക്രിസ്തുവഴി വെളിപ്പെട്ട ദൈവവും ദൈവികതയും അവൻ മുഖാന്തരം സംലഭ്യമായിരിക്കുന്ന രക്ഷയുടെ മഹാദാനത്തിന്റെ അനുഭവവും സഭയിലാണ്, സഭയിലായിരിക്കുന്നതിനാലാണ് ആരാധനയിൽ ലഭിക്കുന്നത്. പ്രകാശമായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശത്താൽ പ്രകാശിക്കുന്ന (സൂര്യനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ചന്ദ്രനായ) സഭയിലാണ്, സഭയിലായിരിക്കുന്നതിനാലാണ് ഞങ്ങൾക്ക് ഈ ആരാധനയിൽ പ്രകാശപുരിതനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ കാണാനാകുന്നത്. ഈ മൗലികദിവ്യസത്യം - കുർബാനയുടെ ഈ രഹസ്യക്കാഴ്ചയർപ്പണസമയത്തുതന്നെ - ഈ ആരാധകർ അനുസ്മരിച്ച് പാടി സ്തുതിക്കുന്നു.

യേശുവേ, നീ “പ്രകാശവും സൂര്യനും ശോഭയും, എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ നക്ഷത്രവുമാകുന്നു (സംഖ്യ 24:17; മേർവിലെ ഈശോദാദ്, *സുവിശേഷഭാഷ്യം*, വിവ: ജി ചേടിയത്ത്, തിരുവനന്തപുരം, 1997, 237). *പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു* എന്നു പാടി ഞങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നു, ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയായ യേശുവേ, നിന്നിൽ ഞങ്ങൾ രക്ഷയനുഭവിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാന സകല ജനതകൾക്കുമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയാകുന്നു. ഞങ്ങൾ രക്ഷ കാണുന്നതിന്റെ ഉത്സവമാകുന്നു. പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശം ലോകത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതിന്റെ ഉത്സവമാകുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാന പ്രകാശത്തിന്റെ ഉത്സവമാകുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാന പ്രകാശദർശനത്തിന്റെ ഉത്സവമാകുന്നു. രക്ഷാസ്വീകരണത്തിന്റെ, രക്ഷാനുഭവത്തിന്റെ, ഉത്സവമാകുന്നു; ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിന്റെ ഉത്സവമാകുന്നു.

പ്രകാശപൂരിതമായ യേശുവേ, നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു എന്നു പാടി കത്തിക്കുന്ന തിരിയുടെ പ്രകാശം നിന്റെ ജനനത്താലുണ്ടായ പ്രകാശത്തെയും (= രക്ഷയെയും) സൂചിപ്പിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വീണയായ അപ്രേം പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. എലിസബത്ത് ഗർഭിണിയായ മാസ,തീയതികളും സഖരിയായ്ക്ക് അറിയിപ്പുണ്ടായ. മാസ,തീയതികളും മറിയാ മിനോടുള്ള വചനിപ്പാൽ യേശു അവളുടെ ഉദരത്തിൽ ജനിച്ച മാസ,തീയതികളും ഈ ലോകത്തിൽ (ദൃശ്യമായി) ജനിച്ച മാസ,തീയതികളും കണക്കുകൂട്ടി അപ്രേം ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു:

ആറെഗ് മാസം പത്താം തീയതിയാണ് മറിയത്തോടുള്ള മംലവാർത്ത ഉണ്ടായത്... എന്നാൽ ആറെഗ് മാസം പത്താം തീയതി പെസഹാക്കുഞ്ഞാടിനെ കരുതിവയ്ക്കണം എന്നു നിയമം അനുശാസിക്കുന്നു (പുറ 12,3). അതേ കണക്കു കൂട്ടൽ അനുസരിച്ച് പ്രകാശം ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് കന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽ സത്യകുഞ്ഞാട് അടയ്ക്കപ്പെട്ടത്. ആദത്തിന്റെ നഗ്നത മറയ്ക്കാനാണ് താൻ വന്നതെന്ന് ഈ രീതിയിൽ അവിടന്നു കാണിച്ചു. ഗ്രീക്ക് കണക്കുകൂട്ടലനുസരിച്ച്, പ്രകാശം കീഴടക്കാൻ തുടങ്ങിയ സമയത്ത്, കാലോക് മാസം, ആറാം തീയതിയാണ് അവൻ ജനിച്ചത്. അത്, സാത്താൻ വിധിക്കപ്പെടുന്നും എല്ലാറ്റിനെയും കീഴടക്കുന്നവനിൽ ആദം കീഴടക്കിയെന്നും കാണിക്കാനായിരുന്നു. (അപ്രേം, സുവിശേഷഭാഷ്യം (ദിയതെസ്റ്റാരോൺ ഭാഷ്യം) നമ്പർ 1,29; (വിവ: ജി. ചേടിയത്ത്) കോട്ടയം, 2003, 22-23).

ഇപ്പറഞ്ഞതു സൂചിപ്പിക്കാനാണ് ഇടത്തുവശത്തെ തിരി കത്തിച്ചുകൊണ്ടു “വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ... “ പാടുന്നതെന്നു പരമ്പരാഗതജ്ഞാനം നിർദ്ദേശിച്ചും ചെയ്തും വന്നിരുന്നതെന്ന് അറിയായ്കയാൽ ഞങ്ങൾക്കിന്ന് കുർബാനയുടെ ഒരുക്കശുശ്രൂഷയ്ക്കിടെ എപ്പോൾ തിരി കത്തിക്കുന്നതു വിഷയമല്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ കുർബാനക്രമത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല!

വെളിച്ചവും ഇരുട്ടും പ്രതീകങ്ങളുടെ താക്കോൽ

“വെളിവ്” വെളിച്ചം ആണെന്ന് വെളിവുള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാം. “വെളിച്ചം ദുഃഖമാണുണ്ണി, തമസ്സല്ലോ ജീവിതം” എന്ന അക്കിത്തംകവിത കേൾക്കാത്തവരോ അനുഭവിക്കാത്തവരോ വിരളമായിരിക്കുമല്ലോ മലയാളമണ്ണിൽ. ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ ആദരണീയനായ കൽപറ്റ നാരായണൻ വെളിച്ചത്തെയും ഇരുട്ടിനെയുംപറ്റി പറഞ്ഞത് മലയാള മനോരമ ദിനപ്പത്രം 2018 ഫെബ്രു. 18 പേജ് 13ൽ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിരുന്നത് ഇങ്ങനെ: “വെളിച്ചംപോലെ പ്രതീകാത്മകമായ മറ്റൊരു വാക്കാണ് ഇരുട്ട്. കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രതീകങ്ങളെക്കുറിച്ചൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ഈ രണ്ടു വാക്കുകൾ മനസ്സിലാക്കിയാൽ മാത്രം മതി. ഇത്രമേൽ ഏതുകാലവും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന പ്രതീകങ്ങൾ ഭാഷയിൽ അധികമില്ല.”

ഈ രണ്ടു വാക്കുകളുടെയും പ്രതീകാത്മകത ഏറ്റവും നന്നായി അറിയാവുന്നവരാണ് ക്രൈസ്തവക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ. അവരുടെ ശ്വാസോച്ഛാസത്തിന്റെ താളത്തിൽ മുഴങ്ങുന്നത് ഞാനാണ് ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം എന്ന യേശുചൊല്ലല്ലോ. “വെളിച്ചം ദുഃഖമാണുണ്ണി, തമസ്സല്ലോ ജീവിതം” എന്ന അക്കിത്തംകവിയെല്ലാം ക്രൈസ്തവർക്ക് തങ്ങളുടേതായ ഒരു വായ

നയുദിക്കും: യേശുവെന്ന വെളിച്ചം തങ്ങളിലേക്കു വീശുകയും ആ വെളിച്ചത്തിൽ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അവർ തങ്ങളിൽ അന്ധകാരത്തിന്റെ, ഇരുട്ടിന്റെ ആത്മാവിന്റെ, പൈശാചിക ശക്തിയുടെ, കത്തിപ്രയോഗങ്ങളും കുത്തിവരകളും വെട്ടുകളും പാടുകളും കാണുന്നു. ഈ കാഴ്ചയിൽ അവരുടെ ഹൃദയം ദുഃഖത്തിന്റെ, അനുതാപത്തിന്റെ, സുഗന്ധതൈലം നിറഞ്ഞ വെൺകല്ഭരണിയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. വെളിച്ചമുതിർക്കുന്ന പ്രകാശക്കതിരുകളാൽ അവർ പ്രശോഭിതരാകുന്നു; പ്രകാശക്കാഴ്ചകൾ നൂണയുന്നു. ഇതാണ് “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ...” എന്ന ഗാനത്തിന്റെ ആത്മാവ്.

ആധ്യാത്മിക മേഖലയിലും പ്രകാശരഹസ്യങ്ങൾ തേടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ യാത്രകൾക്കും സഹസ്രാബ്ദങ്ങളുടെ ചരിത്രമുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ ആർഷസംസ്കൃതിയുടെ അത്യാകർഷണീയവും അത്യുദാത്തവുമായൊരു പ്രാർഥനയാണല്ലോ “... തമസോ മാ ജ്യോതിർ ഗമയ.” ഇതിന് യേശുക്രിസ്തുവിൽനിന്നു ലഭിച്ച മറുപടി സ്വീകരിച്ചവരാണ് ഇന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവർ. ഈ ദാനം ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായി ആഘോഷിക്കാനുള്ള സന്ദർഭവുമാണ് വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ ഒരുക്കമായുള്ള “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു” എന്ന തുടക്കം. അതിന്റെ തുടർച്ചയിൽ, “വെളിച്ചത്തിനെന്തു വെളിച്ചം! അല്ലേ?” എന്ന് വൈക്കം മുഹമ്മദു ബഷീർ വിസ്മയിച്ചിട്ടുള്ളത് യേശുക്രിസ്തുവിനെ നോക്കി പറയാൻ ഞാൻ പ്രാപ്തനാകുമ്പോൾ ക്രൈസ്തവനായ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ക്രൈസ്തവത്വം പ്രകാശനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. അത് എന്റെ ക്രിസ്തുവിശ്വാസസാക്ഷ്യവും പ്രഘോഷണവുമാകുന്നു. അത് പ്രകാശപൂർണതയായ അവനിലേക്കുതന്നെയുള്ള പുതിയ പുറപ്പാടുമാകുന്നു. ക്രിസ്തുവാകുന്ന പ്രകാശത്തെ പ്രവേശിപ്പിച്ച് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഇരുൾക്കുഴികളെ മുടാൻ. ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ പരിഹരിക്കാനും സുസ്ഥിരവികസനവും പ്രകാശ്യതയും ഉറപ്പാക്കാനും.

വിശ്വാസക്കാഴ്ചയുടെ സാക്ഷ്യം

“വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...” എന്ന് വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ രഹസ്യാരംഭത്തിൽത്തന്നെ കാഴ്ചവയ്പ്പുസമയത്തെ സ്തുതിപ്പ് ആരാധകസംഘത്തിന് യേശുക്രിസ്തുവഴി സംലഭ്യമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന രക്ഷയുടെ സംഘാതമായൊരു സാക്ഷ്യവുമത്രേ. സംഘാതമായതെന്നു പറയുമ്പോൾ സഭയായിരിക്കുമ്പോളത്തെ, സഭയിലായിരിക്കുമ്പോളത്തെ കാഴ്ചയെന്നുതന്നെ പ്രഥമ ധ്വനി. ഇതു വിശ്വാസക്കാഴ്ചയാണ്. വിശ്വാസം ബന്ധമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഹൃദയബന്ധം. അവനുമായി ഉത്കടമായ ഹൃദയബന്ധം. ബന്ധമാണല്ലോ നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും സംബന്ധിച്ച് അപരർക്കു വ്യക്തിത്വവും സ്വീകാര്യതയും നല്കുന്നത്. സഭാംഗങ്ങളായ ആരാധകർക്ക് യേശുക്രിസ്തുവഴി വെളിപ്പെട്ട ദൈവവും ദൈവികതയും, അവൻ മുഖാന്തരം സംലഭ്യമായിരിക്കുന്ന രക്ഷയുടെ മഹാദാനത്തിന്റെ അനുഭവവും, സഭയിലാണ്, സഭയിലായിരിക്കുന്നതിനാലാണ് നമുക്ക് ഈ ആരാധനയിൽ ലഭിക്കുന്നത്. പ്രകാശമായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശത്താൽ പ്രകാശിക്കുന്ന (സൂര്യനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ) ചന്ദ്രനായ സഭയിലാണ്, സഭയിലായിരിക്കുന്നതിനാലാണ് ഞങ്ങൾക്ക് ഈ ആരാധനയിൽ

പ്രകാശപുരിതനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ കാണാനാകുന്നതു. ഈ മൗലികദിവ്യസത്യം - കുർബാനയുടെ ഈ രഹസ്യക്കാഴ്ചയർപ്പണസമയത്തുതന്നെ - ഈ ആരാധകർ അനുസ്മരിച്ച് പാടി സ്തുതിക്കുന്നു: “വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു ...”

വെളിച്ചം ദൈവത്തിന്റെ ആദ്യസൃഷ്ടി

കർത്താവ് പ്രകാശമാണ് (സങ്കീ 27,1; ഏശ 60,19) ദൈവം പ്രകാശമാണ് (1 യോഹ 1,5); അപ്രാപ്യമായ പ്രകാശത്തിൽ വസിക്കുന്നു. അപ്രാപ്യമായ പ്രകാശത്തിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവത്തെ മനുഷ്യരാരും കണ്ടിട്ടില്ല; കാണുക സാധ്യവുമല്ല (1 തീമോ 1,16). ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ സ്വഭാവം വെളിച്ചമായിരിക്കുകയാണ്. വെളിച്ചമാണ് ദൈവത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടി (ഉത്പ 1,3-4).

ദൈവമേ, നീ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നവനല്ലോ. നിന്റെ സ്വയാവിഷ്കരണങ്ങളാണ് നിന്നെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യന് അറിവു നല്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിമുതൽ ചരിത്രത്തിൽ ദൈവമേ, നീ നിനക്കു പുറത്തേക്കു നിന്നെ പല വിധങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവിടുന്ന് സ്വയം മോശയ്ക്ക് ആദ്യം വെളിപ്പെടുത്തിയത് കത്തിജ്വലിക്കുന്നവനായാണല്ലോ. അതായത്, പ്രകാശമായും അശുദ്ധിയെ എരിയിച്ചുകളയുകയും ശുദ്ധിയെ ജ്വലിപ്പിച്ച് ഉജ്ജ്വലമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെന്നും സ്വയം പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്. മനുഷ്യനാകട്ടെ ആ പ്രകാശത്തിലേക്കു നോക്കുവാൻ ആദരവിന്റെ ആധികൃത്താൽ ഭയക്കുന്നവനും! അതേസമയംതന്നെ കത്തുന്ന മുൾപ്പടർപ്പിൽ നിന്നെ കാണാനും നിന്റെ സ്വരം ശ്രവിക്കാനും നിന്നാൽ വിളിക്കപ്പെടുകയും പ്രാപ്തനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവനും! (പുറ 3,1 - 4,17).

ഈജിപ്തിലാരംഭിച്ച പുറപ്പാടുസംഭവത്തിലും യാത്രയിലും ദൈവമേ, നീതന്നെ പ്രകാശസ്തംഭമായി മാർഗദർശനം നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു (പുറ 13,21). പ്രകാശമായി നീ പ്രത്യക്ഷീകരണങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വംശത്തിനു നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു (ഉത്പ 15,17; പുറ 19,18; സങ്കീ 104,2; എസെ 1,4). പ്രകാശംപോലെ ദൈവപ്രമാണങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു നല്കി (സുഭാ 6,23; ജ്ഞാനം 18,4). ഈ അവസാന കാലത്ത് നീ നിന്നെത്തന്നെയും നിന്റെ സകല പ്രമാണങ്ങളും നിന്റെ പുത്രനിൽ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തി. ആ പുത്രൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്. അതിനാൽ, ഇനിമേൽ ഞാൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നത് പത്തു പ്രമാണങ്ങളും സഭയുടെ പ്രമാണങ്ങളും ഒരു നിയമപണ്ഡിതനെപ്പോലെ പഠിച്ചും ഒരു നിയമഭക്തനെപ്പോലെ പാലിച്ചും ജീവിക്കുമല്ല; പിന്നെയോ, ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവാകുന്ന പ്രകാശത്തിൽ ചരിക്കുകയും വ്യാപരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴത്രേ. സൂര്യനെ ഇരുളാക്കിയ ഗോല്ഗോഥായിലെ പ്രകാശമേ, നീയായിരിക്കട്ടെ എന്റെ ഹൃദയദേവാലയത്തിലെ നിത്യസൂര്യനും നീതിസൂര്യനും!

ഓ, ദൈവമേ, നിന്റെ മഹാകരുണയാൽ നിന്റെ പ്രഭാമുഖം പൂർണ്ണമായി നിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഞങ്ങൾക്കു കാണുമാറാക്കി! പ്രകാശമായ നിന്റെ മഹത്തം സൃഷ്ടിയിൽത്തന്നെ - വിശേഷിച്ച് മനുഷ്യനിൽ - കാണാൻ ഞങ്ങളെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന രണ്ടാം ദിവസത്തെ പ്രകാശത്തിന്റെയും, കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പിൽ പ്രകാശിച്ചതും, “പുതിയ ആകാശത്തിലും പുതിയ ഭൂമിയിലും” സർവശോഭയോടും

പ്രകാശിക്കാനിരിക്കുന്നതുമായ എട്ടാം ദിവസത്തെ പ്രകാശത്തിന്റെയും സമ്മേളനം യേശുവിൽ സമ്പൂർണ്ണതയെ പ്രാപിച്ചു (പരിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായോടു കടപ്പാട്). അതിനാൽ, ഇനിമേൽ ഞാൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നത് പത്തു പ്രമാണങ്ങളും സഭയുടെ പ്രമാണങ്ങളും ഒരു നിയമപണ്ഡിതനെപ്പോലെ പഠിച്ചും ഒരു നിയമഭക്തനെപ്പോലെ പാലിച്ചും ജീവിക്കുമല്ല; പിന്നെയോ, ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവാകുന്ന പ്രകാശത്തിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ ചരിക്കുകയും വ്യാപരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴത്രേ.

ദൈവത്തിൽ തെല്ലും അന്ധകാരമില്ല (1 യോഹ 1,5). പ്രകാശത്തിന്റെ വിശുദ്ധതയാണ് അന്ധകാരം. വെളിപ്പെടുത്താനാവാത്തതൊന്നുമില്ല ദൈവത്തിൽ. മുടിവയ്ക്കേണ്ടതൊന്നുമില്ല. സത്യംതന്നെ അവിടുന്നിൽ സത്യമല്ലാത്തതൊന്നുമില്ല. തിന്മയായതോ നിഷിദ്ധമായതോ ഒന്നുമില്ല ദൈവത്തിൽ. യേശുവിലൂടെയുള്ള ദൈവികവെളിപാട് സ്വീകരിക്കുന്ന മനുഷ്യന് യേശു വെളിച്ചമാകുന്നു. അങ്ങനെ അന്ധകാരത്തെ അധീനപ്പെടുത്തുന്നു. വെളിച്ചം അഥവാ പ്രകാശം ക്രൈസ്തവ ദർശനത്തിൽ രക്ഷകനായ യേശുവിനെയും അവൻ മുഖാന്തരമുള്ള ദൈവിക വെളിപാടിനെയും രക്ഷയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിൽ ത്രിത്വൈകദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശപൂർണ്ണത

ക്രൈസ്തവദർശനത്തിൽ സകല വെളിപാടുകളും യേശു മിശിഹായെ ലക്ഷ്യമാക്കിയവയാണ്. അവനാണ് സകല ദൈവിക വെളിപാടുകളുടെയും സംഗമസ്ഥാനവും കേന്ദ്രവും പരമാവിഷ്കരണവും. അവൻവഴി സാക്ഷാത്കൃതമായ രക്ഷയുടെ ആഘോഷമാണ് വി. കുർബാന. ഇവിടെ വെളിപാടിന്റെയും രക്ഷയുടെയും സമഗ്രതയും കേന്ദ്രീയതയും സ്വാഭാവികമായ രഹസ്യാത്മകതയോടുകൂടെ വെളിച്ചംകൊണ്ടുതന്നെ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഇനിമേൽ എനിക്ക് രക്ഷാമാർഗം കല്പലകകളിൽ എഴുത്തപ്പെട്ടു കിട്ടിയ പത്തു കല്പനകളുടെ കർക്കശ പാലനംകൊണ്ടല്ല; കല്പനകളുടെ കല്പവെളിച്ചംകൊണ്ടുമാത്രം ജീവിക്കുമ്പോഴല്ല, ജീവന്റെ പ്രകാശമായ യേശുക്രിസ്തുവെന്ന ജീവത്പ്രകാശത്തിൽ ജീവിക്കുമ്പോഴത്രേ. ആമ്മേൻ, ഹല്ലേലൂയ്യാ, സ്തോത്രം കർത്താവേ!

വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ അപ്പവീഞ്ഞുകളുടെ ഒരു കത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, മുകളിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ, “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ...”കൊണ്ട് ഗാനം ആരംഭിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ ക്രിസ്തീയ വെളിപാടിന്റെയും ശൈഹിക വിശ്വാസത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീയത പ്രകാശിതമാകുന്നു. “പുത്രനെന്ന് പറഞ്ഞാൽ പിതാവും പരിശുദ്ധാത്മാവും അവൻ മുഖാന്തരം അറിയപ്പെടുന്നു” (മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ആരാധനക്രമം, 1993, പെന്തിക്കോസ്തി, ഒന്നാം ശുശ്രൂഷ, പ്രുമിയോൻ). പിതാവിന്റെ വചനമായ പുത്രൻ “സാരാംശത്തിൽ ഭേദംവരാതെ മനുഷ്യനായിത്തീർന്ന് ദൈവതത്തിന്റെ അഗ്രാഹ്യാവസ്ഥയെ തെളിവാൻ അറിയിക്കുകയും ഞങ്ങൾക്കു വ്യഖ്യാനിച്ചുതരികയും ചെയ്തു. നിന്നെക്കുറിച്ചും ... ദൈവത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ പ്രകാശത്തെ കുറച്ചും അവൻ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു.” (മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ആരാധനക്രമം, 1993, പെന്തിക്കോസ്തി, ഒന്നാം ശുശ്രൂഷ, സെദറാ) “വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ,” നീ രൂപരഹിതപ്രകാശമായ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു.

പിതാവ് ഒന്നാമത്തെ പ്രകാശവും പുത്രൻ രണ്ടാമത്തെ പ്രകാശവുമാണ്. പുത്രൻ “പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശ” മാണ് - “സത്യദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള സത്യദൈവം.” (വിശ്വാസപ്രമാണം). താതന്റെ കിരണമാണ് ദൈവമായ യേശു. ഇതു സൂചിപ്പിക്കുകയാണല്ലോ സ്ത്രീബാ യുടെ മുമ്പിൽ കത്തിനിൽക്കുന്ന തിരിയിൽനിന്ന് പ്രകാശം പകർന്ന് വടക്കും തെക്കുമുള്ള തിരികൾ കത്തിക്കുന്നത്. കർത്താവിന്റെ ദിവസം യോഹന്നാൻ പത്മോസിൽവച്ചു കണ്ടു: സ്വർഗത്തിൽ ഉപവിഷ്ടനായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മുമ്പിൽ തിരികൾ കത്തിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു (വെളി 1,12-13.20). പ്രകാശത്തിന്റെ പിതാവാണ് ദൈവം (യാക്കോ 1,17).

ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസം ത്രിത്വൈകദൈവവിശ്വാസത്തിൽ അടിസ്ഥാനമാണ്. ത്രിത്വൈകദൈവവിശ്വാസം സഭയുടെ അടിസ്ഥാനവിശ്വാസമാണ്. അതേ സമയം അത് ക്രിസ്തു മുഖാന്തരം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന അർത്ഥത്തിൽ അത് ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതമാണ് - പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രം റൂഹാന്തകമാണെങ്കിലും. കുർബാനയിലെ ദൈവികവെളിപാടിന്റെയും രക്ഷാകരപ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതത്വത്തിന്റെ സുദൃഢമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കുർബാനയിൽത്തന്നെ യുണ്ട്. അങ്ങനെ, മെൽക്കിസെദെക്കിന്റെ ക്രമത്തിൽ കർമ്മി അപ്പവും വീഞ്ഞും ഒരുക്കുമ്പോഴും അവ തിരുപ്പാത്രങ്ങളിൽ വയ്ക്കുമ്പോഴും ചൊല്ലുന്ന പ്രാർഥനകളുണ്ട്. ‘അഹറോന്റെ ക്രമ’ത്തിൽ കർമ്മി അപ്പവീഞ്ഞുകൾ യഥാവിധി കൈകളിലെടുത്തു ചൊല്ലുന്ന ‘പൊതുവായ അനുസ്മരണ’പ്രാർഥനകളുണ്ട്. എല്ലാ കുർബാനയിലും ചൊല്ലുന്ന “ദൈവമേ, നീ കുർബാനയാകുന്നു; കുർബാന നിനക്ക് അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു ...” എന്ന ഏറ്റുപറച്ചിലുമുണ്ട്.

അപ്പം ഒരുക്കുമ്പോൾ “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ ...” പാടുന്ന അനുഷ്ഠാനക്രമം ദൈവിക വെളിപാടിനെക്കുറിച്ചും രക്ഷാകരപ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ക്രൈസ്തവ ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രകാശനവും ആഘോഷവുമത്രേ. (എന്നാൽ, ആ ജ്ഞാനം പകർന്നെടുക്കാതെവന്നപ്പോൾ തിരികത്തിക്കലും “വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ ...” യും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമറ്റു. തിരികത്തിക്കലിന്റെ സമയവും ക്രമവും സംബന്ധിച്ചും, ആലപിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയും സമയവും സംബന്ധിച്ചും വ്യക്തതയില്ലാതായി. “ഞങ്ങളുടെ കർത്താവും രക്ഷകനുമായ യേശു മിശിഹായുടെയും അവന്റെ രക്ഷാകരവ്യാപാരമാകെയുടെയും സ്മരണ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്ന ഈ സമയത്ത്” “വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ ...” ആലപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തിരികത്തിക്കൽ ഞങ്ങളെ അവൻ മുഖാന്തരമുള്ള രക്ഷാചരിത്രത്തിന്റെ ആദിയെയും ക്രിസ്തുകേന്ദ്രീകൃതത്വവും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. “ആദിയിൽ ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചശേഷം ദൈവം അരുൾചെയ്തു: വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ. വെളിച്ചം ഉണ്ടായി. വെളിച്ചം നല്ലതെന്നു ദൈവം കണ്ടു.”

ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു, ത്രിത്വൈകമാകുന്നു, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെയും പരസ്പര ഉൾച്ചേരലുള്ള കൂട്ടായ്മയാകുന്നു എന്ന്, ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത് യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരമാണല്ലോ. യേശുവിനെ വെളിച്ചമായി / പ്രകാശമായി അവതരിപ്പിക്കാനും സ്വീകരിക്കാനും പുതിയ നിയമ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും ആരംഭസഭകളും അതീവം തത്പരരായിരുന്നുവെന്നതിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളാ

ണല്ലോ യോഹ 1,4; 8,12-9,41ഉം പുതിയ നിയമത്തിലെ മറ്റനേകം ‘പ്രകാശ’/‘വെളിച്ച’ പരാമർശങ്ങളും.

വചനമായ ദൈവത്തിൽ സംഭവിച്ചത് ജീവനായിരുന്നു. ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. ആ വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. ഇരുളിന് അതിനെകീഴടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ദൈവമയച്ച മനുഷ്യനായ യോഹന്നാൻ പ്രകാശത്തിനു സാക്ഷ്യം നൽകാൻ വന്നു; അവൻവഴി എല്ലാവരും പ്രകാശത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ (യോഹ 1,4-7).

കുർബാന മഹാദീപാവലി

അന്ധകാരത്തിലിലൂന്ന ജനം വലിയ പ്രകാശം കണ്ടു. മരണത്തിന്റെ നാട്ടിലും നിഴലിലുമിരുന്നവർക്കായി പ്രകാശം ഉദയം ചെയ്തു (മത്താ 4,16; ഏശ 9,1-2). പ്രകാശം രക്ഷയുടെ പ്രതീകമാണ്.

അന്ത്യോക്യൻ സുറിയാനി പാരമ്പര്യപ്രകാരം മലങ്കര സഭയർപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധ കുർബാന ആദ്യന്തം ആരാധകർ, വിശേഷിച്ച് കർമ്മിയായ വൈദികൻ, “പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശ”ത്താൽ പ്രകാശം കാണുകയും കൂടുതൽ പ്രകാശിതരാകുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാസംഭവമാണ്. അതിൽ ആരാധകർ “പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശ”ത്തിൽ കൂടുതൽ ആമഗ്നരാകുന്നു. പ്രകാശത്തിന്റെ ഉറവിടത്തിൽനിന്നു പാനംചെയ്യുന്നു. പ്രകാശത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. മഹാദീപാവലിയാണ്. കുർബാനയുടെ പരസ്യാരാധന കഴിഞ്ഞ് മദ്ബഹാവിരിക്കുന്ന ഉള്ളിൽ കർമ്മിയായ പുരോഹിതൻ ചെയ്യുന്ന സമാപനശുശ്രൂഷയിൽ സങ്കീ 36,8-9 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ മിശിഹായെ വിളിച്ച് ഇപ്രകാരം ആലപിക്കുന്നു: *അവർ നിന്റെ ഭവനത്തിലെ പുഷ്ടിയിൽനിന്നു തൃപ്തരാകും. നിന്റെ ഇമ്പമുള്ള അരുവിയിൽനിന്ന് നീ അവരെ കുടിപ്പിക്കും. എന്തെന്നാൽ, ജീവന്റെ ഉറവിടം നിന്നോടൊത്തുണ്ട്. പ്രകാശം നിറഞ്ഞ യേശുവേ (വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ), നിന്റെ പ്രകാശത്താലാകുന്നു ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നത് (ബ്നൂഹ്റൊക് ഹോസേനാൻ നൂഹ്റൊ യേശു മ്ലേ നൂഹ്റൊ) (സുറിയാനിയിൽനിന്ന് ഈ ഉപാസകന്റെ പരിഭാഷ; പ്രകാശം നിറഞ്ഞ യേശുവേ എന്ന ഭാഗം മലയാളം കുർബാനതക്സാധിയിൽ (1987, 2007) വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു). ആരംഭത്തിൽ അപ്പം ഒരുക്കുമ്പോൾ ബ്നൂഹ്റൊക് ഹോസേനാൻ ... പാടിക്കൊണ്ടു കർമ്മിതന്നെ തിരി കത്തിച്ചിരുന്ന പതിവനുസരിച്ചു കണ്ടാൽ, അതുതന്നെ കർമ്മി അവസാനത്തിലും പാടുന്നു. അതായത്, കുർബാനസമയം മുഴുവൻ, ബലിപീഠത്തിലായിരിക്കുന്ന സമയമത്രയും, കർമ്മിയായ പുരോഹിതൻ ബ്നൂഹ്റൊക് ഹോസേനാൻ ബ്നൂഹ്റൊക് ഹോസേനാൻ നൂഹ്റൊ യേശു മ്ലേ നൂഹ്റൊയുടെ ആവൃതിക്കുള്ളിലാണ്! യേശുവാകുന്ന പ്രകാശം രക്ഷയുടെ വെളിപാടാകുന്നു. (മത്താ 4,16; ലൂക്കാ 2,32; യോഹ 1,4;8,11,9; അപ്പ 2,20; 13,47; 1 പത്രോ 2,9;വെളി 18,1) ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാകരപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു പ്രകാശം (അപ്പ 9,3; 22,6,9;എഫേ 5,13; 2 തീമോ 1,10). നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവം, മഹത്താത്തിന്റെ പിതാവ്, ജ്ഞാനത്തിന്റെയും തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വെളിപാടിന്റെയും ആത്മാവിനെ നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ വിളിയുടെ പ്രത്യോഗ്യത്തെന്ന്, വിശുദ്ധരിലുള്ള അവിടുത്തെ മഹത്വപൂർണ്ണ*

മായ അവകാശത്തിന്റെ സമ്പന്നതയെന്തെന്ന് നാം കാണാൻ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ പ്രകാശിതമാക്കി (എഫേ 1,17-18 പി.ഒ.സി. പുതിയനിയമം പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ്). പ്രകാശം നിറഞ്ഞ യേശുവേ, നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ രക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു, അറിയുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാന പ്രകാശത്തിന്റെ ഉത്സവമാണ്.

യേശു സുസ്ഥിരവും അനായത്തമായ പ്രകാശം

യേശുമിശിഹാ ഉന്നതത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശമാകുന്നു എന്നത് പ്രാരംഭസഭയുടെ പ്രകാശപൂർണ്ണമായൊരു ക്രിസ്തു ദർശനമാണ്. അത് പുതിയ നിയമ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. പൂർവകാലങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാർ വഴി വിവിധഘട്ടങ്ങളിലും വിവിധ രീതികളിലും ദൈവം പിതാക്കന്മാരോടു സംസാരിച്ചു. ഈ അവസാനനാളുകളിൽ പുത്രൻവഴി അവിടുന്നു നമ്മോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവനെ അവിടന്ന് സകലത്തിന്റെയും അവകാശിയായി അവരോധിക്കുകയും അവൻ മുഖേന പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ അവിടത്തെ മഹത്വത്തിന്റെ തേജസ്സും സത്തയുടെ മുദ്രയും മാണ്. തന്റെ ശക്തിയുടെ വചനത്താൽ അവൻ എല്ലാറ്റിനെയും താങ്ങിനിറുത്തുന്നു. പാപങ്ങളിൽനിന്നു നമ്മെ ശുദ്ധീകരിച്ച ശേഷം ഉന്നതങ്ങളിൽ മഹത്വത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് അവൻ ഉപവിഷ്ടനായി. അവൻ അവകാശമമാക്കിയ നാമം ദൂതന്മാരുടേതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവനും അവരെക്കാൾ മഹനീയനാണ് (എബ്രാ 1,1-4).

യേശു ആധികാരികമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു: ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു. എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുകയില്ല. അവനു ജീവന്റെ പ്രകാശമുണ്ടായിരിക്കും. (യോഹ 8,12; 9,5). ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണ്: യേശു ദൈവിക വെളിപാടിന്റെ പൂർണ്ണതയാണ്; ദൈവംതന്നെ; കർത്താവാണ്; രക്ഷകനാണ്; രക്ഷയുടെ അറിവു നൽകുന്നവനാണ്; പ്രകാശത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്; നിത്യനാണ്. അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; അനവരതം പ്രകാശിക്കുകയും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിത്യതേജസ്സാകുന്നു. അവന്റെ തേജസ്സാലാകുന്നു നാം പ്രകാശം കാണുന്നത്. അവന്റെ ജീവിതവും വാക്കുകളും അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അടയാളങ്ങളും അദ്ഭുതങ്ങളും പ്രകാശത്തിന്റെ ധർമകർമ്മങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവൻ അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെ അന്തം കുറിക്കുന്ന പ്രത്യാശയാകുന്നു.

ജീവന്റെ വെളിച്ചം

എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുകയില്ല. (യോഹ 8,14). ആദിയിൽ ദൈവത്തോടു കൂടെയായിരുന്ന വചനത്തിൽ, ദൈവമായിരുന്ന വചനത്തിൽ, ആരിലൂടെയാണോ സമസ്തവും സംഭവിച്ചത് ആ വചനത്തിൽ സംഭവിച്ചത് ജീവനായിരുന്നു. ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. ആ വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; അതിനെ കീഴടക്കാൻ ഇരുളിനു കഴിഞ്ഞില്ല (യോഹ 1,1-4). വെളിപാടിന്റെ പൂർണ്ണതയും സത്യദൈവവും കർത്താവും ഏകരക്ഷകനും നിത്യനും ദിവ്യഗുരുവുമായ യേശു സകലരെയും ക്ഷണിക്കുന്നു; എന്നെ അനുഗമിക്കുക. അവൻ ഉറപ്പു

നൽകുന്നു: എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുകയില്ല. അവനു പ്രകാശം നൽകപ്പെടാതിരിക്കില്ല (യോഹ 1,4-5;12,35;എഫേ 5,14).

അവനു ജീവന്റെ പ്രകാശമുണ്ടായിരിക്കും. ജീവന്റെ പ്രകാശം എന്ന രൂപകത്തിന് രണ്ട് അർത്ഥമുണ്ട്. ജീവനായിരിക്കുന്ന പ്രകാശം എന്നും, ജീവൻ നൽകുന്ന പ്രകാശം എന്നും. പ്രകാശം ജീവന്റെ ഉറവയാണ് (സങ്കീ 56,13;ജോബ് 33,30). വിശുദ്ധ ആഗസ്തീനോസ് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു: “ദൈവത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രകാശവും ഉറവയും ഒന്നുതന്നെയാണ്. നീ കാണുന്നതിനായി നിനക്കുവേണ്ടി അവിടുന്നു പ്രകാശിക്കുന്നു. നിനക്കു കൂടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടുന്നുതന്നെ ജലപ്രവാഹമാകുകയും ചെയ്യുന്നു” (ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ട് - എബി പുതുകുളങ്ങര - എഡിറ്റോഴ്സ്, വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം ആഗസ്തീനോസ്സിന്റെ ഭാഷ്യം (വിവർത്തനം), കോട്ടയം, 2000, 557). ദൈവം ജീവനും പ്രകാശവും ഉറവുമാണ്. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇവ മൂന്നും ഒന്നാണ്. യേശു ജീവന്റെ ഉറവിടത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ജീവനും (ജീവനായ) പ്രകാശവും, ജീവനേകുന്ന പ്രകാശവുമാകുന്നു. അവനെ അനുഗമിക്കുന്ന മനുഷ്യർ / ശിഷ്യർ പ്രകാശിതരാകുന്നു; ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു. ... ഭവനത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും പ്രകാശം നൽകുന്നു... (മത്താ 5,14-16). യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഈ പ്രകാശിതാവസ്ഥയിൽ ജീവദായകാവസ്ഥയിലാകുന്നു. ജീവന്റെ പ്രകാശം മനുഷ്യർക്ക് മർത്യതയിൽനിന്നു മോചനമേകുന്ന ആത്മജ്ഞാനം നൽകുന്നു. അങ്ങനെ ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നു. അയാൾക്കു ജീവന്റെ പ്രകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും. അത് മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ (മത്താ 5,16).

ദൈവത്തിന്റെ ആർദ്രകരുണയുടെ പ്രകാശം

അന്ത്യോക്യക്കാരനായ വിശുദ്ധ ലൂക്കാ ലോകത്തിലേക്കുള്ള യേശുവിന്റെ വരവിനെ നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ ആർദ്രമായ കരുണയാൽ ഉന്നതത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദയസൂര്യന്റെ സന്ദർശനം എന്നു സഖറിയായുടെ വാക്കുകളിൽ പകർന്നുതരുന്നു (ലൂക്കാ 1,78). ഈ സന്ദർശനമാകട്ടെ, ഇരുളിലും മരണത്തിന്റെ നിഴലിലും ഇരിക്കുന്നവർക്കു പ്രകാശം വീശാനും സമാധാനത്തിന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ പാദങ്ങളെ നേർനയിക്കാനുമത്രേ (ലൂക്കാ 1,79). “വെളിവുനിറഞ്ഞതാരിശോ...” യും വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ സമാധാനപങ്കരലും തമ്മിലും ബന്ധമുണ്ട്. ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് തന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഉയർത്തിയ രക്ഷയുടെ കൊമ്പ് (ലൂക്കാ 1, 68-69) ഉന്നതത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉദയസൂര്യനാണ്; യാക്കോബിൽനിന്നുദിക്കുന്ന നക്ഷത്രമാണ് (സംഖ്യ 27,17; ഏശ 11,1-10). ഉന്നതത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദയസൂര്യൻ “പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശ”മാണ് - “സത്യദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള സത്യദൈവം.” ഉദയസൂര്യൻ യേശുവിന്റെ ജനനത്തിന്റെയും ഉയിർപ്പിന്റെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു യേശുവിന്റെയും പ്രതീകമാണ്.

ദാവീദുപുത്രന്റെ രക്ഷാകരശക്തിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാണ്. യേശുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുഖം പ്രകാശിക്കുന്നു; ദൈവം പ്രകാശിക്കുന്നു. ഇത് ലൂക്കായുടെ ദൈവവിചാരത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുവിചാരത്തിന്റെയും അന്തർധാരയാണ്. യേശുവിന്റെ ജനനവും രൂപാന്തരീകരണവും ഉയിർപ്പും പ്രകാശത്തിന്റെ ഉത്സവങ്ങളാണ്. അവന്റെ പ്രവൃത്തി

കളും ദൈവത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. യേശുവിൽ പാപമോചനം വഴിയുള്ള രക്ഷ എന്ന ഇതിവൃത്തം അനാവരണം ചെയ്യാൻ ലൂക്കാ പ്രകാശം എന്ന പ്രതീകം ഏറെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യേശു വിജാതീയർക്കു പ്രകാശമാണ് (ലൂക്കാ 2,32; അപ്പ 13,47; 26,17-20). ക്രിസ്തുശിഷ്യർ പ്രകാശത്തെ സ്വീകരിച്ചവരാണ്. അന്ത്യോക്യയിൽ എഴുതപ്പെട്ടതെന്ന് ഏറെ ശക്തമായി കരുതപ്പെടുന്ന മത്തായിയുടെ സുവിശേഷവും യേശുവിനെ പ്രകാശമായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു (3,16). അവൻ പ്രകാശം (കാഴ്ച) നൽകുന്നവനാണ്. രക്ഷ നൽകുന്നവനാണ് (ലൂക്കാ 18,42). “വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ, നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു” എന്നു പാടുന്നത് രക്ഷയായ യേശുവിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾക്കു രക്ഷ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനമാണ്. കാഴ്ചയില്ലാതെ വഴിയിലിരുന്നു കാഴ്ച ഭിക്ഷ യാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ അന്ധർക്ക് ഇതാ കാഴ്ച ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു - രക്ഷ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശു ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. “വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ, നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു.”

ആദിമ അന്ത്യോക്യൻസഭയുടെ ഈ പ്രകാശദർശനപാരമ്പര്യം സുറിയാനിപിതാക്കന്മാരുടെ രചനകളിലും സാധാരണ (ശ്ഹീമൊ) നമസ്കാരത്തിലുമൊക്കെ കൈമാറി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെ വീണയെന്നറിയപ്പെടുന്ന മാർ അപ്രേം പാടുന്നു:

പ്രകാശത്തിന്നുറവിടത്തോടടുത്തിരിക്കിൽ
 തെളിയുന്നു കണ്ണു
 തിളങ്ങുന്നതു വേണ്ടത്രയേകും പ്രകാശത്താൽ
 ജ്വലിക്കുന്നതതിൻ ശോഭയാൽ
 മഹിമയാർന്നതാകുന്നതതിൻ പ്രഭയാൽ
 അതിൻ സൗന്ദര്യത്താലലംകൃതയായതിനാൽ.

സൃഷ്ടിയെയെല്ലാം ദ്യോതിപ്പിക്കും
 താതൻ തന്റെ രശ്മിയതത്രെ നീ
 ഹാലേലുയ്യാ
 സ്തുത്യൻ നിൻ പ്രഭ ഞങ്ങൾ രക്ഷ-

യ്ക്കെങ്ങെയച്ച താതനുമാരാധ്യൻ. (അപ്രേം സഭാഗീതങ്ങൾ, 36,2 ഈയുള്ളവന്റെ വിവർത്തനം: ശ്ഹീമൊ നമസ്കാരം, വ്യാഴം ശുബഹോ. രാത്രി ഒന്നാം കൗമാ, കോലൊ). തിങ്കൾ സൂത്തറായിൽ സെറുഗിലെ മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോവുസായിൽ പാടുന്നു: “... നാഥാ, നീയെൻ സൂര്യൻ, നടന്നിടുവേൻ നിന്നിൽ.”

യോഹന്നാന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽപ്പെട്ട പുതിയ നിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ പ്രകാശാവതരണങ്ങൾ സുവിദിതങ്ങളാണല്ലോ. ആദി സഭാപാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു കൈമാറിക്കിട്ടിയ ഈ ക്രിസ്തുവിശ്വാസവെളിച്ചം സുറിയാനി സഭാപാരമ്പര്യം ആകർഷകമായി വികസിപ്പിക്കുകയും ഏറ്റുപാടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആദിമുതലുള്ള ഈ സത്യവിശ്വാസപാരമ്പര്യമാണ് ദൈവപുത്രനായ യേശുവിനെ “പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശ”മെന്ന് സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഏറ്റുപറയാൻ പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസുകളെ പ്രാപ്തമാക്കിയത്.

പൗരസ്ത്യ “ആരാധാനാനുഭവത്തിൽ കർത്താവായ ക്രിസ്തു, തിരുഗ്രന്ഥത്തിലെപ്പോലെതന്നെ, വഴിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സുതാര്യത വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രകാശമാണ്” (Pope John Paul II, *Orientalis Lumen*

(*കിഴക്കിന്റെ വെളിച്ചം*), വത്തിക്കാൻ, മെയ് 2 1995, നമ്പർ 12; ലേഖകന്റെന്റെ പരിഭാഷ).

ദുഷ്ടതയുടെ കെട്ടുകൾ പൊട്ടിക്കുന്ന പ്രകാശം

വീണ്ടും, ഏശയ്യാപ്രവാചകന്റെ വാക്കുകളുടെ ഒരു പരാവർത്തനത്തിലൂടെ പ്രകാശമായ യേശുവിനെ നമുക്ക് ഇങ്ങനെ കാണാം: യേശു പ്രകാശമാകുന്നു; അവന്റെ പ്രകാശം പ്രഭാതംപോലെ പൊട്ടിവിരിഞ്ഞു. എന്തെന്നാൽ, അവൻ ദുഷ്ടതയുടെ കെട്ടുകൾ പൊട്ടിക്കുകയും നുകത്തിന്റെ കയറുകൾ അഴിക്കുകയും മർദ്ദിതരെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും എല്ലാ നുകങ്ങളും ഒടിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവൻ പിതാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഉപവാസം അനുഷ്ടിച്ചു. അവൻ വിശക്കുന്നവനുമായി ഭക്ഷണം പങ്കുവെച്ചു. ഭവനരഹിതനെ ഭവനത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും നഗ്നനെ മഹത്തത്തിന്റെ ഉടയാട ഉടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ നീതി അവന്റെ മുഖിലും കർത്താവിന്റെ മഹത്ത്വം അവന്റെ പിമ്പിലും അവനെ സംരക്ഷിച്ചു. അവൻ പ്രാർഥിച്ചപ്പോൾ പിതാവ് തന്റെ ഹിതമനുസരിച്ച് ഉത്തരമരുളി. ... വിശക്കുന്നവർക്ക് ഉദാരമായി ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയും പീഡിതർക്ക് സംതൃപ്തി നൽകുകയും ചെയ്തതിനാൽ അവന്റെ പ്രകാശം അന്ധകാരത്തിൽ ഉദിച്ചു. അവന്റെ ഇരുണ്ട വേളകൾ മധ്യാഹ്നംപോലെയായി (ഏശ 58,6-10)

“വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ,” നിന്റെ വെളിച്ചത്താൽ കാണുന്ന ഞങ്ങളുടെ വെളിച്ചം പ്രഭാതംപോലെ പൊട്ടിവിരിയാൻ ഞങ്ങൾ ദുഷ്ടതയുടെ കെട്ടുകൾ പൊട്ടിക്കുകയും നുകത്തിന്റെ കയറുകൾ അഴിക്കുകയും മർദ്ദിതരെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും എല്ലാ നുകങ്ങളും ഒടിക്കുകയും ചെയ്യണം, അല്ലേ? അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ പിതാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഉപവാസം അനുഷ്ടിക്കണം. ഞങ്ങൾ വിശക്കുന്നവനുമായി ഭക്ഷണം പങ്കുവെക്കണം; ഭവനരഹിതനെ ഭവനത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും നഗ്നനെ ഉടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഞങ്ങളുടെ നീതി ഞങ്ങളുടെ മുഖിലും കർത്താവിന്റെ മഹത്ത്വം ഞങ്ങളുടെ പിമ്പിലും ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കും. ഞങ്ങൾ പ്രാർഥിക്കുമ്പോൾ പിതാവ് തന്റെ ഹിതമനുസരിച്ച് ഉത്തരമരുളും. ... വിശക്കുന്നവർക്ക് ഉദാരമായി ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയും പീഡിതർക്ക് സംതൃപ്തി നൽകുകയും ചെയ്താൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രകാശം അന്ധകാരത്തിൽ ഉദിക്കും. ഞങ്ങളുടെ ഇരുണ്ട വേളകൾ മധ്യാഹ്നംപോലെയൊകും.

ആത്മീയഭക്ഷണം പാകപ്പെടുത്തുന്ന പ്രകാശം

പ്രകാശപൂരിതനായ യേശുവേ, എന്റെ ആത്മാവിന്റെ അന്നനയപ്പം ഒരുക്കപ്പെടുന്ന ഈ കുർബാനയുടെ ആരംഭത്തിൽ “വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ, നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു” എന്നു നിന്നെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു സ്തുതിക്കുമ്പോൾ ഭക്ഷണം പാകപ്പെടുത്തലും പ്രകാശവുമായുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി കൗമാരത്തിൽ പഠിച്ചത് ഇവരോർക്കുന്നു. സന്ധ്യങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണം പാകപ്പെടുത്താൻ പ്രകാശം ആവശ്യമുണ്ട്. സൂര്യന്റെ പ്രകാശത്തിന്റെ സഹായം ആവശ്യമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ആത്മീയഭക്ഷണം പാകപ്പെടുത്താൻ, പരിശുദ്ധനായ അപ്രേം എഴുതിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, നീ പിതാവായ സൂര്യന്റെ പ്രകാശമായും പരിശുദ്ധാത്മാവ് സൂര്യന്റെ ചൂട് ആയും ഈ സമയം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു നന്ദിയും സ്തോത്രവും.

“വെളിവു നിറഞ്ഞോരീശോ, നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു.” പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, “അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു പ്രകാശത്തിലേക്ക് എന്നെ നയിച്ചാലും” എന്നു പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇന്ത്യാക്കാരായ എന്റെ പൂർവ്വികരുടെ പ്രാർഥനയ്ക്കു സകലരുടെയും സ്നേഹപിതാവു നൽകിയ മറുപടിയായാകുന്നു നീ. പ്രകാശത്തിനുവേണ്ടി വിശന്നലഞ്ഞ് കേവലമൊരു സൃഷ്ടിയായ സൂര്യനെ ദേവനായി പൂജിച്ചുപോന്ന വിഗ്രഹാധകരുടെയും വിശപ്പിന് അറുതിയേകി സംതൃപ്തി നൽകിയ ജീവപ്രദമായ പ്രകാശമാണു നീ (പരിശുദ്ധ ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ പാപ്പാ, *വിശ്വാസത്തിന്റെ വാതിൽ*, നമ്പർ 1നോടു കൂടപ്പാട്). *അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു പ്രകാശം ഉദിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞ ദൈവത്തെ നീന്റെ മുഖത്തെ തേജസ്സിനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രകാശം ഞങ്ങൾക്കു തന്നത്* (2 കോറി 4,6).

“വെളിവു നിറഞ്ഞോരീശോ,” “മിശിഹാ കർത്താവേ, നീ പിതാവിനാൽ ലോകത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ട സാക്ഷാൽ പ്രകാശമാകുന്നു ... ആദികാലംമുതൽ നീതിമാന്മാരിലും പുണ്യവാന്മാരിലും നീ വെളിപ്പെട്ടു” (*വലിയ നോമ്പിലെ പ്രാർഥന ക്രമം*, വെള്ളി സന്ധ്യാപ്രാർഥന, സെദറാ). നീ *കർത്താവായ ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയ പ്രകാശമാകുന്നു* (സങ്കീ 118,27). നീയാണ് മലാഖിപ്രവാചകൻ പ്രവചിച്ച നീതിസൂര്യൻ (മലാ 14,2).

വിശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള വിളിപ്പാട്

“വെളിവുനിറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ ... സംഗതി വരണേ ഞങ്ങൾക്ക്.” ഇത്രയും ഭാഗത്തിന്റെ സുറിയാനിപാഠം അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണല്ലോ: പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നീന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു. സകല സൃഷ്ടികളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യപ്രകാശം നീയാകുന്നു. പിതാവിന്റെ കിരണമേ, നീന്റെ ശോഭയുള്ള പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചാലും. പ്രകാശത്തിന്റെ മേൽത്തട്ടിൽ വസിക്കുന്ന പുണ്യമുള്ള പരിശുദ്ധാ, ഞങ്ങളിൽ നിന്നു ദുഷ്ടപീഡകളും വെറുക്കേണ്ട വിചാരങ്ങളും തടഞ്ഞാലും! നീതിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനശ്ശാദ്ധി നൽകിയാലും! ഇത് പൂർണ്ണപ്രകാശമായ മിശിഹായാൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാനുള്ള പ്രാർഥനയാണ്.

ഞങ്ങൾ ജീവനുള്ളവരായിരിക്കുന്നു!

“വെളിവുനിറഞ്ഞോരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു:” ഇത് “കർത്താവിന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ” എന്ന തലക്കെട്ടിലെക്കുറിക്കുന്ന 36-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ 9-ാം പാദത്തിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയുടെ ക്രിസ്ത്യാത്മക പരാവർത്തനമാണല്ലോ. “*അങ്ങയുടെ (ദൈവത്തിന്റെ) പ്രകാശത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു*” എന്നു സങ്കീർത്തകൻ പാടി. അത് ക്രിസ്തുവിൽ പൂർത്തിയാക്കുന്നതും, വിശുദ്ധ കുർബാനയിലും ഞങ്ങളതു കാണുന്നു, അനുഭവിക്കുന്നു എന്നും സഭ മനസ്സിലാക്കുകയും തന്റെ ഹൃദയരാഗമാക്കുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ അവസാനം പുജാപാത്രങ്ങൾ കഴുകുമ്പോഴും സങ്കീർത്തനം 36 പ്ശീത്തായുടെ ചില പാദങ്ങൾ ആലപിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ 9-ാം പാദവുമുണ്ടല്ലോ: “...*ജീവന്റെ ഉറവ നീന്റെ പക്കലുണ്ട്; നീന്റെ തേജസ്സാലാകുന്നു ഞങ്ങൾ പ്രകാശം ദർശിക്കുന്നത്.*” വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ പരസ്യാരംഭത്തിനു മുമ്പും പരസ്യാരാധനയ്ക്കു ശേഷവും 9-ാം പാദം പാടാൻ സഭ ക്രമീകരിച്ചി

രിക്കുന്നു! ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു എന്നത് ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ അടയാളമാണ് (ജോബ് 3,20; സങ്കീ 49,19). പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശമായ യേശുവിനാൽ ഞങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാന ആദ്യത്തം ആരാധകർ, വിശേഷിച്ചു പുരോഹിതൻ, “പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശ”ത്താൽ പ്രകാശം കാണുന്ന മഹാസംഭവമാണ്. അതിന്റെ സൂചനയായി പ്രകാശത്താൽ ദേവാലയം, പ്രത്യേകിച്ചു മദ്ബഹാ, ബാഹ്യമായും പ്രകാശത്താൽ അലംകൃതമാകുന്നു!

പ്രകാശത്തിന്റെ പിതാവിനെ കാണുന്നു

പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നീന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു. ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ കാണുന്നു. യേശുവേ, നീ പ്രകാശത്തിന്റെ നിറവാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം പൂർണ്ണമായി - അതു മുഴുവനും - നിന്നിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിന്റെ ആദിയും അന്തവും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന നീന്റെ പ്രകാശമാനമായ ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം മുഴുവനും കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ലോകത്തിന്റെ ഏക രക്ഷകനാകുന്നു (ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ, *വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രകാശം*, നമ്പർ 35). *പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നീ “ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷ”യാകുന്നു* - ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള രക്ഷയാകുന്നു. (ഏശ 40,3; ലൂക്കാ 3,6); നീ “പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശ”മാകുന്നു. ഇതു സൂചിപ്പിക്കാനാണല്ലോ നമസ്കാരസമയം സ്റ്റീബായുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന തിരിയിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശം ഇടതുവശത്തെ തിരിയിലേക്കു പ്രകാശം പകരുന്ന പാരമ്പര്യം മലങ്കരസഭയ്ക്കു പകർന്നു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നീ ഏതു പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ളവനാണോ ആ പ്രകാശത്തെ നീന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ കാണുന്നു. *ദൈവം പ്രകാശമാകുന്നു* (സങ്കീ 27,1). *ദൈവം പ്രകാശമാണ്. അവനിൽ തെല്ലും അന്ധകാരമില്ല* (1 യോഹ 1,5). ദൈവം പ്രകാശത്തിൽ വസിക്കുന്നു (പുറ 13,21; സങ്കീ 104,2; ദാനി 2,22; 1 തീമോ 6,16). അവിടന്ന് പ്രകാശത്തിന്റെ പിതാവാണ് (യാക്കോ 1,17); പ്രകാശത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവാണ് (ഉത്പ 11,1-5); പ്രകാശത്തിന്റെ ഉറവിടവുമാണ് (യോഹ 4,24; 1 യോഹ 4,16). പ്രകാശമായ പിതാവിന്റെ പ്രകാശമാണു പുത്രൻ. ദൈവപുത്രനായ പ്രകാശം പ്രകാശമായ ദൈവത്തെ സൃഷ്ടികൾക്കു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. *നിന്നെ കാണുന്നവൻ പിതാവിനെയും കാണുന്നു.* (യോഹ 1) *ദൈവത്തെ ആരും ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പിതാവിന്റെ മടിയിലിരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ നന്നായ ഏകജാതനായ നീയാണ് അവിടത്തെ ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയത്* (1 യോഹ 1,18). നസറായനായ യേശുവേ, നീ അദ്യുക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണല്ലോ (കൊളോ 1.15). പ്രകാശത്തിന്റെ പുത്രനല്ലോ പ്രകാശത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്! പുത്രനാണ് പിതാവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. (ഇറനേവുസ്, *പാഷണ്ഡികൾക്കെതിരേ*, 4,20,7).

പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നീ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്. (യോഹ 8,12). എന്തെന്നാൽ, നീ ലോകത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളമത്രയും നിന്നിൽ ലോകത്തിനു ദൈവത്തെ ദർശിക്കാം. ലോകം നിന്നെ സ്വീകരിച്ചില്ല. നിന്നെ സ്വീകരിക്കാൻ ലോകത്തിലായിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കു കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രകാശം ജീവന്റെ ഉറവിടമാണ് (പ്രഭ 11,7). നീ വന്നിട്ടുള്ളത് ഞങ്ങൾക്കു ജീവനുണ്ടാകാനും അത് സമൃദ്ധമായുണ്ടാകാനു

മാണ് (യോഹ 10,10). പ്രകാശമായ നാഥാ, നിന്റെ കൃപ കാണുവാൻ എന്റെ മിഴികളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചാലും; അങ്ങനെ, നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു പകലായ നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രശോഭിക്കപ്പെട്ടെ. (സെറുഗിലെ മാർ യാക്കാബിന്റെ ബോവുസൊ, ശ്ഹീമൊ നമസ്കാരം, തിങ്കൾ രാത്രി, നാലാം കൗമാ).

പ്രകാശം ദൈവിക നിയമം

പ്രകാശം ദൈവിക നിയമത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ. (സങ്കീ 19). പ്രകാശം എന്ന നിലയിൽ യേശുവേ, നീ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതനിയമമാകുന്നു. സത്യവും പ്രകാശവും അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (സങ്കീ 43,3). പ്രകാശമായ യേശുവേ, നീ വഴിയും സത്യവും ജീവനുമാകുന്നു (യോഹ 14,6). പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, ഞങ്ങൾ പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കളാകേണ്ടതിന് ഞങ്ങൾക്കു പ്രകാശമുള്ളപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിക്കട്ടെ. (യോഹ 12,36).

സഭയുടെ പ്രകാശം

പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നീ 'ജനതകളുടെ പ്രകാശ'മായ സഭയുടെ (രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ, തിരുസഭ) പ്രകാശമാകുന്നു. നീ സഭയുടെ പ്രകാശത്തിന്റെ ഉറവിടമാകുന്നു. സഭയ്ക്കു അവളുടേതെന്നു പറയത്തക്കവിധം സ്വയമായ പ്രകാശമില്ലല്ലോ. സഭയിലെ ആദ്യകാലപിതാക്കന്മാർ അവളെ 'ചാന്ദ്രരഹസ്യം' (mysterium lunae) എന്നു വിളിച്ചിരുന്നെന്നു വസ്തുത, രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ പ്രാമാണികവിചാരത്തെ പിൻചെന്നുകൊണ്ട്, പരിശുദ്ധ ഫ്രാസിസ് പാപ്പാ ഞങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിനു നന്ദി. ആദ്യകാല പിതാക്കന്മാർ അങ്ങനെ വിളിക്കാൻ കാരണം ചന്ദ്രൻ സ്വന്തമായ പ്രകാശമില്ല... അത് സൂര്യനിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രകാശം ഭൂമിയിലേക്കു പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. സമാനമായി സ്വയം പ്രകാശം അല്ലാത്തതും ഇല്ലാത്തതുമായ സഭ പ്രകാശമാകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശം സ്വീകരിച്ച് പ്രസ്തുത പ്രകാശം ജനതകൾക്കു പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു (2014 നവംബർ 24ന് ദോമസ് സാങ്തേ മാർത്തേയിലെ പ്രഭാത ദിവ്യബലിയിൽ നടത്തിയ വചനപ്രഘോഷണം, ഒസ്റ്റെർവാത്തോരോ റൊമാനോ (മല) പുസ്തകം 7,ലക്കം 50,35 ഡിസംബർ 2014, പുറം18). സഭയുടെ പ്രഭാപുരിതനായ മണവാളാ, നീ നിന്റെ മണവാട്ടിക്ക് നിന്റെ നിസ്തുലമായ പ്രകാശം നൽകുന്നു. പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നീ നിന്റെ സഭയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

ബന്ധപ്പെടുന്നവരേ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാശം

പ്രകാശമായ യേശുവേ, നീ ബന്ധപ്പെടുന്നവർ പ്രകാശിതരാകുന്നു. ആദ്യം നിന്റെ അമ്മയെ നീ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. റൂഹായുടെ വീണ പാടുന്നല്ലോ:

ഒരു കണ്ണിലെന്നപോലെ വസിച്ചു പ്രകാശം മറിയമിൽ;
മിനുസ്സപ്പെടുത്തിയതവളുടെ മനസ്സിനെ,
പ്രശോഭിപ്പിച്ചതവളുടെ ചിന്തയെ
വിശുദ്ധമാക്കിയതവളുടെ ധാരണയെ
തിളങ്ങുമാറാക്കിയവളുടെ കന്യത്വത്തെ. (സഭാഗീതങ്ങൾ, 36,1 ലേഖകന്റെ വിവർത്തനം)

പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നീ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്. നീ ജന്മാന്ധന്റെ കണ്ണിൽ വസിച്ചു. അവൻ പ്രകാശ

മായ നിന്നെ കാണാനും അനുഗമിക്കാനും അനുഗ്രഹിച്ചു. നിന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ, കാഴ്ചയുണ്ടെന്നു കരുതിയ എന്റെ കണ്ണിൽ ഇരുട്ടുവസിക്കുകയായിരുന്നു.

പ്രകാശത്തിന്നുറവിടത്തോടടുത്തിരിക്കിൽ തെളിയുന്നു കണ്ണ് തിളങ്ങുന്നതു വേണ്ടത്രയേകും പ്രകാശത്താൽ ജ്വലിക്കുന്നതതിൻ ശോഭയാൽ മഹിമയാർന്നതാകുന്നതതിൻ പ്രഭയാൽ അതിൻ സൗന്ദര്യത്താലലംകൃതയായതിനാൽ (മാർ അപ്രം, സഭാഗീതങ്ങൾ, 36,2 ലേഖകന്റെ വിവർത്തനം).

അതേ, നാം ദൈവത്തിലേക്ക് അടുക്കുമ്പോൾ ... അവന്റെ പ്രകാശധാരണിയിൽ നമ്മുടെ പ്രകാശങ്ങൾ അലിഞ്ഞില്ലാതാകുന്നില്ല. നമ്മുടെ പ്രകാശങ്ങൾ ആദ്യാഗ്നിയോട് അടുക്കുന്നോറും പ്രകാശത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കണ്ണാടിപോലെ കൂടുതൽ തിളക്കമാർന്നു ജ്വലിക്കുകയത്ര ചെയ്യുന്നത് (ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ, വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചം, നമ്പർ 35, മലയാളം പുറം 65, ഇംഗ്ലീഷ് പുറം 45.)

പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു. പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നീ ജനിച്ചപ്പോൾ കിഴക്കു നിന്റെ നക്ഷത്രം വാനജ്ഞാനി കൾക്കുദിച്ചു. അതിലവർ നീ ജനിച്ചിടത്തേക്കുള്ള യാത്രയുടെ വഴി കണ്ടു. നീ അപ്പത്തിൽ ജനിക്കുന്ന ഈ കുർബാനയുടെ ആരംഭത്തിൽ കിഴക്കു തെളിയുന്ന തിരിയിൽ നിന്റെ നക്ഷത്രം ഞങ്ങൾ കാണുന്നു. അതു നിലക്കുന്നിടം നീ വസിക്കുന്നിടമല്ലോ. കിഴക്കുദിച്ച നിന്റെ നക്ഷത്രപ്രകാശത്താൽ നീതരാകുന്ന സ്വർഗജ്ഞാനികൾക്ക് അമ്മയോടുകൂടെ നിന്നെ കാണാം; രാജാവും പുരോഹിതനും പ്രവാചകനുമായ നിനക്കു ഹൃദയ നിക്ഷേപത്തിലെ പൊന്നും കൈക്കൂട്ടുന്നയിലെ കുന്തുകവും പാനപാത്രത്തിലെ മീറയും അർപ്പിക്കാം, ഈ തിരുസമയത്ത് അന്ധകാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ കാണുന്ന വലിയ പ്രകാശമല്ലോ നീ. മരണത്തിന്റെ മേഖലയിലും നിഴലിലും വസിക്കുന്നവർക്കായി ഉദയം ചെയ്ത പ്രകാശമാകുന്നു നീ. നിന്നിലേക്കു നോക്കിയവർ പ്രകാശിതരായി (സങ്കീ 34,5). ഇതാ, സ്വർഗരാജ്യം സമീപസ്ഥമായിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങൾ ഇനിയും പാടിത്തുടങ്ങട്ടെ.

താബോർമലയിലെ മഹത്വദർശനം

പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു. പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ! നീ ഈ ലോകത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ നിന്നെ പ്രകാശപുരിതനായി ശിഷ്യന്മാർ കണ്ടത് നിന്റെ രൂപാന്തരീകരണത്തിന്റെ മലയിലാണല്ലോ. ആ വെളിപാടടുങ്ങായിടമാണല്ലോ താബോർമല. അവിടെയാണല്ലോ നിന്റെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ വെട്ടിത്തിളങ്ങിയതും നിന്റെ വസ്ത്രം പ്രകാശംപോലെ ധവളമായതും (മത്താ 17,1-2). ഞങ്ങളെപ്പോലെ പത്രോസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും തേജസ്സുറ്റ പ്രകാശം സൂര്യന്റേതാണല്ലോ. സത്യത്തിൽ ഈ മുഖർസംഘം ദർശിച്ചത് നിന്റെ മുഖത്തു പ്രകാശിച്ച ദൈവതേജസ്തന്നെ. അത് "സത്യദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള സത്യദൈവത്തിന്റെ, പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശത്തിന്റെ" തേജസ്സാകുന്നു. കിഴക്കുദിച്ചതായി പൗരസ്ത്യ

ദേശത്തുനിന്നുള്ള ജ്ഞാനികൾ കണ്ട യാക്കോബിൻനക്ഷത്രത്തിന്റെ ദൈവിക മഹത്വം. ദാവീദുസുതനിൽ തിങ്ങിത്തിങ്ങിയ ദൈവികപരിശുദ്ധിയുടെ പ്രകാശനം - വെളിപ്പെടുത്തൽ. നീതിനിഷ്ഠരെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ പ്രശോഭിപ്പിക്കാനുള്ള സൂര്യതേജസ് (മത്താ 13,43). ആകാശസൂര്യന്റെ തേജസ്സിനെ വെല്ലുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിന്റെ (യോഹ 8,12) പ്രകാശം. സൂര്യൻ അന്ധകാരമായി മാറുമ്പോൾ (മത്താ 24,29) പ്രകാശിക്കാനിരുന്ന സൂര്യന്റെ തേജസ്സ്. അത് നീതിസൂര്യന്റെ (മലാ 4,2) തേജസാകുന്നു. കൊല്ലപ്പെടാനും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാനുമുള്ള (മത്താ 16,21;17,12) കുഞ്ഞാടായും മഹത്വത്തോടെ വരാനുള്ളവനുമായി നീ പ്രകാശിക്കുകയായിരുന്നു; അവിടെയെ വർക്കപ്പോൾ പ്രകാശം നൽകാൻ സൂര്യന്റെയോ ചന്ദ്രന്റെയോ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു (വെളി 21,22-23).

പ്രഭാപൂരിതനായ യേശുവേ, താബോർമലയിൽ നിന്റെ തേജസ് ദർശിക്കാൻ അവിടെ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു വചനത്തിന്റെ പ്രകാശമുണ്ടായിരുന്നു. മോശയും ഏലിയായും നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു (മത്താ 17,3;മർക്കോ 9,4;ലൂക്കാ 9,30). നിന്നോടുള്ള മോശയുടെയും ഏലിയായുടെയും സംസാരം മുമ്പ് അവർ മലമുകളിൽവെച്ചു ദൈവത്തോടു സംസാരിച്ചതിന്റെ തുടർച്ചയും പൂർത്തീകരണവുമല്ലോ. മോശ ഹോറെബുമലയിൽവെച്ചു ദൈവത്തോടു പേരു ചോദിച്ചു. ദൈവം പേരു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തി (പുറ 3,13-16). പക്ഷേ, പിന്നൊരിക്കൽ സീനായ്മലയിൽവെച്ചു മോശ കേണപേക്ഷിച്ചിട്ടും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ദർശനം പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന് തന്റെ മുഖം കാണിക്കാൻ അവിടന്ന് അവനോടു കരുണ കാണിച്ചില്ല (പുറ 33,18-23). സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവിനെപ്രതിയുള്ള തീക്ഷ്ണതയാൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഏലിയായും ഹോറെബുമലയിൽ കർത്താവിനോടു സംസാരിച്ചു. അവനു കർത്താവിന്റെ മൃദുസ്വരം കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും അവിടത്തെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല (1 രാജാ 19,8-18). യേശുവേ, താബോറിലിതാ, നിന്റെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ വെട്ടിത്തിളങ്ങുമ്പോൾ മോശയും ഏലിയായും നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നു. നിന്റെ മുഖത്തു നിന്റെ മഹത്വം ശോഭിക്കുന്നത് ദർശിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നു. ഇതാ, നിന്റെ മഹത്വം പകർന്നതിനാൽ “മോശയും ഏലിയായും മഹത്വത്തോടെ കാണപ്പെട്ടു” (ലൂക്കാ 9,30-31).

അവരും നീയുംകൂടി താബോർമലയിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് അടുത്തുതന്നെ ജറുസലേമിൽ പൂർത്തിയാകേണ്ട നിന്റെ കടന്നുപോക്കിനെക്കുറിച്ചാണ് (ലൂക്കാ 9,30-31). കടന്നുപോക്ക് - എക്സോഡോസ് - പെസഹാ. നിങ്ങളുടെ സംസാരം നിന്റെ പെസഹാരഹസ്യത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. നീ സഹിച്ചു പിതാവിനു സന്ധ്യാബലിയായി സ്വയം അർപ്പിച്ചുള്ള കടന്നുപോക്ക് (ലൂക്കാ 23,44-46). മഹത്വത്തിലേക്കു, സ്വർഗത്തിലേക്കു, സംവഹിക്കപ്പെട്ട മഹാപുരോഹിതനും സ്വീകൃതമായ അർപ്പണവുമായി കടന്നുപോകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് (ലൂക്കാ 24,50-52). അവരിതു മുമ്പേ എഴുതിയിരുന്നതാണല്ലോ. തിരുലിഖിതങ്ങളനുസരിച്ചാണല്ലോ നീ മരിച്ചതും ഉയിർത്തതും (1 കോറി 15,3-4). നിന്റെ പെസഹായിൽ വെളിപ്പെടാനിരുന്ന നിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ സംസാരം. ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നത് മുമ്പ് പത്രോസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും കണ്ടിരുന്നില്ല, അല്ലേ? അതിനാലല്ലേ പത്രോസ് നിന്നെ

തടസ്സപ്പെടുത്തിയ സാത്താനായിപ്പോയത്! (മത്താ 16,22). നിന്റെ പെസഹാരഹസ്യത്തെക്കുറിച്ചു നീയും മോശയും ഏലിയായും കൂടി സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കാനുമാണല്ലോ നിന്റെ പെസഹാരഹസ്യത്തിന്റെ ആഘോഷത്തിനാമുഖമായി തിരുഗന്മത്തിന്റെ പ്രവചനഭാഗം വായിക്കുന്ന പാരമ്പര്യം മലങ്കര സുറിയാനി സഭയ്ക്കുള്ളത്! എന്നാൽ, നീ പീഡകളേൽക്കാനും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാനും പോകുന്നതിനെക്കുറിച്ചു താബോറിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ നീ പറഞ്ഞിട്ടും പത്രോസ് തടസ്സം നിൽക്കുന്നില്ല. താബോറിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയതിനു ശേഷവും പത്രോസ് നിന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലല്ലോ.

യേശുവേ, നിന്റെ രൂപാന്തരീകരണമലയിൽ നിന്റെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെ വെട്ടിത്തിളങ്ങി. താബോർമലയിൽ നിന്റെ മുഖം “ശതഭാസ്കരദീപ്തമാം ഗഗനംപോലെ തെളിഞ്ഞു”വെന്നു “മാനസാന്തര”ത്തിന്റെ കവിയുടെ (ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട്, “മാനസാന്തരം,” മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, ലക്കം1992 മെയ് 2) വാക്കുകളിലും ഞങ്ങൾ കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ. താബോർമലയിലെ നിന്റെ മുഖശോഭ സമയപൂർത്തിയിലെ നിന്റെ പുനരാഗമനത്തിന്റെ തിരുമുഖത്തെളിച്ചവുമല്ലോ. സമയത്തെ പൂർത്തിയാക്കുന്ന നിന്റെ പുനരാഗമനത്തിന്റെ മുൻകറന്നുഭവവുമായിത്തീരട്ടെ ഇപ്പോൾ നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്ന ഈ പ്രകാശോത്സവം - ഈ കുർബാനയാഘോഷം!

മോശയും ഏലിയായും നിന്നോടു സംസാരിച്ചു. മോശയുടെ നിയമത്തിലും പ്രവാചകഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ആരെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവോ അവൻ; അതേ നസറത്തിൽനിന്നുള്ള യേശുവായ നീയാണല്ലോ.⁴⁵ (യോഹ 1,45) മനുഷ്യനായിത്തീർന്ന, സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് അപ്പമായി ഇറങ്ങിവന്ന, നിത്യവചനം. മോശയുടെ നിയമത്തിന്റെയും ഏലിയായുൾപ്പെടുന്ന പ്രവാചകന്മാരുടെയും വാക്കുകളിലെ വചനമാണല്ലോ നീ (സെന്റ് അഗസ്റ്റിൻ, സുവിശേഷവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങൾ, 78,3: [PL 38,491]) ആദിയുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴേ നീ ദൈവത്തോടൊത്തായിരുന്ന, ദൈവമായിരുന്ന, വചനമായുണ്ടായിരുന്നു. നിത്യവചനമായ നിന്നിലൂടെയല്ലാതെയും നിന്നെ കൂടാതെയും ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വചനമായ നിന്നിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ പ്രകാശമായിരുന്നു. ആ പ്രകാശം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. അതിനെ കീഴടക്കാൻ ഇരുളിനു കഴിഞ്ഞില്ല (യോഹ 1,1-5). വചനമായ നീ ജീവന്റെ പ്രകാശമാണല്ലോ. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ യഥാർത്ഥ പ്രകാശമായ നീ ലോകത്തിലേക്കു വന്നു (യോഹ 1,9).

നീയാണ് സത്യപ്രകാശം. എന്തെന്നാൽ, യോഹന്നാൻസുവിശേഷകൻ എഴുതുമ്പോലെ, നിയമം മോശവഴി നൽകപ്പെട്ടു; കൃപയും സത്യവുമായാകട്ടെ യേശുക്രിസ്തുവഴി ഉണ്ടായി. ദൈവത്തെ ആരും ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പിതാവിന്റെ മടിയിലിരിക്കുന്ന ദൈവത്തെനായാ ഏകജാതനാണ് അവിടത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയത് (യോഹ 1,16-118). അതേ, പിതാവിനോടു ഗാഢബന്ധം പുലർത്തുന്ന വചനമായ നീയാണ് ദൈവത്തെ ഏറ്റവും കൃത്യമായും സുനിശ്ചിതമായും പൂർണ്ണമായും ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിയത്. അതല്ലേ, യോഹന്നാൻ പിന്നെയും പറയുന്നത്, സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന മനുഷ്യപുത്രനല്ലാതെ മറ്റാരും ഇതുവരെ സ്വർഗത്തിൽ കയറിയിട്ടില്ല എന്ന്

(യോഹ 3,13). ഇതുതന്നെല്ലെ എബ്രായലേഖനകർത്താവും എഴുതുന്നത്: ഈ അവസാനനാളുകളിൽ ദൈവം തന്റെ ഏകപുത്രനിലൂടെ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീയാണ് ദൈവപിതാവിനു ഞങ്ങളോടുള്ള ഏറ്റവും അവസാനത്തെ വചനം. ഈ സത്യത്തിന്റെ ദർശനാനുഭവം കൂരിശിന്റെ വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ കാർമ്മൽ മലകയറ്റം എന്ന കൃതിയിൽ (ഭാഗം രണ്ട്, പുറം 22) ഇങ്ങനെ പങ്കുവെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ:

ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ, തന്റെ ഏകജാതനെ, നമുക്കു നൽകി. (എന്തെന്നാൽ, അവിടത്തേക്കു മറ്റു പുത്രനില്ല). അതിനാൽ, അവിടന്ന് ഈ ഏകവചനത്തിൽ എല്ലാം സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനിയും കൂടുതലൊന്നും പറയാനില്ല അവിടത്തേക്ക്. കാരണം, പണ്ട് പ്രവാചകരിലൂടെ ഭാഗഭാഗമായി പറഞ്ഞതെല്ലാം തന്റെ എല്ലാമായ പുത്രനെ നൽകിയതിലൂടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ദൃഷ്ടി ക്രിസ്തുവിൽ പൂർണ്ണമായി ഉറപ്പിക്കാതെ മറ്റേതെങ്കിലും പുതുമയഭിലഷിക്കുന്നവർ അപരാധം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ, ദർശനങ്ങളോ വെളിപാടുകളോ തേടുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും വിഡ്ഢിത്തം നിറഞ്ഞ പെരുമാറ്റത്താൽ മാത്രമല്ല, ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കുന്നതിനാലും അപരാധിയായും.

ഞാനിപ്പോൾ നൽകുന്ന ഈ താബോർമലയിൽ ഈ അപ്പത്തിൽ, ഈ വീഞ്ഞിൽ യേശുവേ, നിന്റെ രൂപാന്തരീകരണം കാണുന്നതിന് എനിക്കൊന്നും തടസ്സമാകരുതേ. ദൈവപുത്രാ, “തിരുലിഖിതമാകുന്ന നിന്റെ ശരീരവും” (*Expositio Evangelii secundum Lucam*, 6,33; *PL*, 15, 1677; കർത്താവിന്റെ വചനം, നമ്പർ 18), മോശയും ഏലിയാവും നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതും ഞാനും കാണാനല്ലോ ഇവിടെ മോശയെയും പ്രവാചകന്മാരെയും വായിച്ചത്. മോശ മുതലുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും വചനങ്ങൾ വചനമായ നിന്നെക്കുറിച്ചാണെന്ന് എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിനു നന്ദി. ഈ അപ്പത്തിലും വീഞ്ഞിലും നിന്റെ തേജസ്, മഹത്വം, പ്രകാശം എനിക്കു വെളിപ്പെടാനുള്ള ഒരു കവുമായിരുന്നല്ലോ പ്രവാചകവായനകൾ. പ്രവാചകന്മാരിൽ വചനം സൃഷ്ടിച്ച നീതന്നെ, വചനമായ നീതന്നെ, ഇനിയെപ്പം കഴിയുമ്പോൾ വചനം സംസാരിക്കുന്നത് എനിക്കു സുവിശേഷത്തിൽ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഞാൻ പ്രാപ്തനാകുമെന്ന് ആശ്വസിക്കുന്നു. താബോറിൽ നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ധവളമായത്, “സുവിശേഷവചനങ്ങൾ ഒന്നും മറച്ചു വയ്ക്കപ്പെടാതെ എല്ലാം വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായിരിക്കുമെന്നും” സൂചിപ്പിക്കുന്നല്ലോ (മാക്സിമൂസ് ദ കൺഫെസ്സർ, *അവ്യക്തമായവയെപ്പറ്റി*, 10 *PG* 91,1128B). വചനമായ നീതന്നെ സുവിശേഷവചനങ്ങളെല്ലാം എനിക്കു പ്രകാശിപ്പിച്ചുതന്നെമെ — രക്ഷാകരമാക്കണമെ. കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ആരുടെ അടുത്തേക്കു പോകാനാണ്? നിത്യജീവന്റെ വചനങ്ങൾ നിന്റെ പക്കലുണ്ട്. നീയാണ് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (യോഹ 6,68-69). താബോറിൽ ധവളമായ നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾക്ക് മഹത്വമേറിയ സുവിശേഷവചനങ്ങളുടെ ശോഭയുണ്ടെന്ന്, സുവിശേഷവചനങ്ങൾ ഞാൻ ധരിക്കേണ്ട നിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളാണെന്ന്, ഞങ്ങളോടു സാക്ഷിക്കുന്ന മഹാനായ വിശ്വാസസാക്ഷിയെപ്രതി നിനക്കു സ്തോത്രം.

ദൈവവചനത്തിന്റെ പ്രകാശത്താൽ കാഴ്ചയുണ്ടാകാൻ
വചനം മനുഷ്യനായി ഞങ്ങളുടെയിടയിൽ കൂടാമടി

ചുവൻ അപ്പമായി ഞങ്ങളുടെയിടയിലും ഞങ്ങളുടെയുള്ളിലും കൂടാമടിക്കുന്നു. നിന്റെ മഹത്വം ഞങ്ങൾ ദർശിക്കട്ടെ. സീലോഹായായ — അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനായ — നിന്റെ വചനം ശ്രവിച്ച് നിന്നിൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ കഴുകട്ടെ. രാത്രി സമീപിക്കുന്നതു കണ്ട് ദിവസവും സന്ധ്യയ്ക്കു ഞങ്ങൾ പാടുന്നു: *നിന്റെ വചനം എന്റെ കാലുകൾക്കു വിളക്കും വഴികൾക്കു പ്രകാശവുമാകുന്നു* (സങ്കീ 119,105). നിന്നെക്കുറിച്ചാണ് സങ്കീർത്തകൻ പാടിയതെന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. യേശുവേ, നീതന്നാണല്ലോ ഞങ്ങളുടെ കാലുകൾക്കു വിളക്കും വഴികൾക്കു പ്രകാശവുമായിരിക്കേണ്ട വചനം. *അതിരാവിലെ ഇരുട്ടായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ* (യോഹ 20,1) നിന്റെ ഉയിർപ്പിന്റെ വചനം മഗ്ദലേനമറിയത്തിനു പ്രകാശവചനമായല്ലോ. *നിന്റെ തേജസ്സാലല്ലോ അവൾ പ്രകാശം കണ്ടത്!*

ജ്ഞാനികളുടെ വെളിച്ചത്തിന്

പൂർണ്ണപ്രകാശമായ യേശുവേ, “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിവാൽ കാണുന്നു” എന്നു ഞങ്ങൾ പാടുമ്പോൾ ഭൂമിയിലെ ആദ്യമനുഷ്യൻ മുതൽ നിന്റെ ജനനംവരെയും തങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാശത്തെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരോടും ഞങ്ങൾ ചേരുകയാണല്ലോ. നിന്റെ ദിവസം കാണാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ അതു കാണുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്ത അബ്രാഹാമിനോടും (യോഹ 8,56) ഞങ്ങൾ ചേരുകയാണല്ലോ. കിഴക്ക് നിന്റെ നക്ഷത്രം കണ്ട് നിന്നെ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങുകയും നക്ഷത്രത്തെ അനുഗമിച്ചു നിന്നെ കണ്ടെത്തി നിനക്കു പൊന്നും മീനയും കുന്തുരക്കവും സമർപ്പിച്ച പൗരസ്ത്യ ദേശത്തുനിന്നുള്ള സകല ജ്ഞാനികളോടും ഞങ്ങൾ ചേരുകയാണല്ലോ. യഥാർഥനന്മയും സത്യമായ സ്നേഹവും വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന പ്രകാശവും അന്വേഷിക്കുന്ന സകലരോടും ഞങ്ങൾ ചേരുകയാണല്ലോ. “സത്യപ്രകാശമായ നീ ഉദയം ചെയ്തപ്പോൾ ഇരുൾ ഓടിപ്പോയി,” “യാഥാർഥ്യം കടന്നുവന്നപ്പോൾ നിഴലുകളെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോയി” (മാർ അപ്രേം). വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ ആരംഭത്തിൽ വെളിവു നിറഞ്ഞൊരീശോ... ആലപിക്കുന്നതു യുക്തമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, “കുർബ്ബാനയിൽ ക്രിസ്തു ഉദയസൂര്യനെപ്പോലെ തന്റെ പ്രകാശവും ശോഭയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു” (മാർ അപ്രേം, കാണുക, ജി. ചേടിയത്ത്, *സുറിയാനിസഭാസാഹിത്യം*, തിരുവനന്തപുരം, 2008, 31).

ഹൃദയക്കണ്ണുകളെ പ്രകാശപൂർണ്ണമാക്കുക

പരസ്യശുഷയാരംഭിച്ച് വൈകാതെ യേശു അനുയായികളോട് ഗുരുവിന്റെ അധികാരത്തോടെ പറഞ്ഞു: *കണ്ണാണ് നിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ വിളക്ക്. ആകയാൽ നിന്റെ കണ്ണ് അന്യൂനമെങ്കിൽ ശരീരം പ്രകാശപൂർണ്ണമായിരിക്കും. കണ്ണ് ദൃഷ്ടമാണെങ്കിലോ, ശരീരം മുഴുവൻ അന്ധകാരത്തിലായിരിക്കും. അതിനാൽ, നിന്നിലെ പ്രകാശം അന്ധകാരമാണെങ്കിൽ ആ അന്ധകാരം എത്രയോ വലുതായിരിക്കും!* (മത്താ 6,22-23). എന്നിലെ പ്രകാശംതന്നെ എന്നിലെ അന്ധകാരമാകുക! രാവിയുടെ ഇരുളിൽ യാക്കോബ് തലയിണയാക്കിയ കല്ല് (ഉത്പ 28,10-17) വളർന്ന് മരുഭൂമിയിൽ രാവിയുടെ ഇരുളിൽ ഇസ്രായേലുകാർക്കു പ്രകാശം നൽകി നയിച്ച അഗ്നിത്തൂണായി (പുറ 13,21-22). യേശുവിൽനിന്ന് അപ്പകഷണം സ്വീകരിച്ച ഉടനെ യൂദാസ് പുറത്തേക്കു

പോയപ്പോൾ അവന്റെ ഉള്ളിലും പുറത്തും രാത്രിയായിരുന്നു (യോഹ 13,30). അതിനാൽ കെദ്രോണരുവിയുടെ അക്കര തന്റെ ഗുരുവിനെ ശത്രുക്കൾക്ക് ആളുമാറാതെ കൃത്യമായി കാട്ടിക്കൊടുക്കാൻ അവൻ വിളക്കുകളും പന്തങ്ങളും ഏന്തെങ്ങിവന്നു. അവൻ ഗുരുവിന്റെ കൂടെ നടന്നു നേടിയ സമ്പാദ്യം *ഹക്കലദ്മാ* - രക്തത്തിന്റെ വയൽ - ആക്കി പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (മത്താ 27,3-10; അപ്പ 1. 16-19). കുർബാനയ്ക്ക് പുരോഹിതനായ എന്റെ മുമ്പിൽ ട്രോണോസിൽ കത്തിക്കുന്ന തിരികൾ യൂദാസ് ഏന്തിയ പന്തങ്ങളും വിളക്കുകളുമോ? ദൈവജനത്തിന് മരുഭൂയാത്രയിലെ ഇരവുകളിൽ പ്രകാശത്തുണുക്കുകയാകുന്ന അഗ്നിസ്തംഭങ്ങളോ?

വെളിച്ചത്തിന്റെ കിണറിൽനിന്നു കോരിക്കുടിക്കുക, കോരിക്കൊടുക്കുക (പ്രകാശവും അനുതാപവും)

യേശുവേ, സകല സൃഷ്ടികളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന - രക്ഷിക്കുന്ന - സത്യപ്രകാശം നീയാകുന്നു. നീ സമറിയാക്കരിയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അവളോടു ജലം ചോദിച്ചു ചെന്ന നീ അവൾക്കു തന്റെ ദാഹം എന്നേക്കുമായി ശമിപ്പിക്കുന്ന ജലം നല്കി. അതുകൊണ്ടല്ലേ അവൾ യാക്കോബിന്റെ കിണറ്റിൽ നിന്നു വെള്ളം കോരാഞ്ഞത്! നീ അവൾക്കു നല്കിയത് പരിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന ജലമല്ലോ. ജലം കുടിക്കാനും കുളിക്കാനുമുള്ളതാണല്ലോ. അതു കുടിക്കുകയും നീ അതിൽ അവൾക്കു സ്നാനം നല്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവളുടെ അന്തരാത്മാവിൽ പ്രകാശമുണ്ടായി. തന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ കാണാൻ അവൾക്കു പ്രകാശമുണ്ടായി. നീ *സകല കാര്യങ്ങളും അവളെ അറിയിച്ചു* (യോഹ 4,25). നിന്നെ കാണാനും നീ അവളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. വരാനിരിക്കുന്ന മിശിഹായായ പ്രകാശരശ്മി അവളെ തഴുകി. അവൾക്കു നീ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലുള്ള സ്നാനം നല്കി. അകംപോലെ പുറവും ശുദ്ധമായി. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവളെ പ്രകാശത്തിന്റെ പ്രഭ ചൊരിയുന്ന മഹത്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു. ദൈവത്തെ യഥാർത്ഥമായി ആരാധിക്കാനുള്ള വിധവും ഇടവും വാതിലും നീ അവൾക്കായി തുറന്നിട്ടു. സീയോൻമലയിലും ഗെർസീം മലയിലുമല്ല, സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും - ദൈവപുതനായ ക്രിസ്തുവിലും പരിശുദ്ധാത്മാവിലും - ദൈവത്തെ ആരാധിക്കണം. ഇനിയവൾക്കു മലകളുടെ സത്യമറിയാൻ അലയേണ്ട. അവൾക്കിനി ധൈര്യമായി പട്ടണത്തിലേക്കു പോകാം. താൻ യാക്കോബിന്റെ കിണറിനരികിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന കുടവും അവൾക്കിനി വേണ്ട. അവൾ നിറകുടമായി കഴിഞ്ഞു. സങ്കീർത്തനം 36,8-9 പ്ശീത്താ അവളിങ്ങനെ നിന്നെ പാടിക്കേൾപ്പിക്കുന്നത് എനിക്കു കേൾക്കാം: *നിന്റെ ഭവനത്തിലെ സമൃദ്ധിയിൽനിന്ന് നീ എനിക്കു തൃപ്തി തന്നു; നിന്റെ ഇമ്പമുള്ള അരുവിയിൽനിന്ന് എന്നെ കുടിപ്പിച്ചു. എന്തെന്നാൽ, നീ ജീവന്റെ ഉറവയാകുന്നു. നിന്റെ പ്രകാശത്താലാകുന്നു ഞാൻ പ്രകാശം കണ്ടത്*. വിശുദ്ധ കുർബാന കഴിഞ്ഞ് തിരുപ്പാത്രങ്ങൾ തുടയ്ക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പാടുന്ന ഈ സങ്കീർത്തനഭാഗം എനിക്കുമിങ്ങനെ പാടാൻ കഴിയുന്ന അടുത്ത ദിവസത്തിനായി ഞാൻ നോക്കിപ്പാർക്കട്ടെ: യേശുവേ, ഞാൻ പ്രകാശത്തിനായി ദാഹിച്ചു പ്രകാശത്തിനുറവ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ എനിക്കുവേണ്ടി ദാഹിക്കു നവനായി നീ എന്നരികിൽ വരുമല്ലോ!

“വെളിവു നിറഞ്ഞോരീശോ, ...” പ്രകാശം നിറഞ്ഞ യേശുവേ, നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ, *കുരിശിന്റെ താഴ്വരയിലൂടെയാണ് ഞാൻ നടക്കുന്നതെങ്കിലും*, (സങ്കീ 23,4 ഹീബ്രു, ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പരിഭാഷ) *മരണത്തിന്റെ നിഴൽവീണ താഴ്വരയിലൂടെയാണ് ഞാൻ നടക്കുന്നതെങ്കിലും*, (സങ്കീ 23,4 പി.ഒ.സി; സെപ്തജിന്ത്) നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ എനിക്കു പ്രകാശം കാണാം. *ഇരുൾപോലും എനിക്ക് ഇരുളായിരിക്കുകയില്ല*. കാരണം, *നിനക്ക് ഇരുൾപോലും ഇരുളല്ല; ഇരവ് പകൽപോലെ പ്രകാശപുരിതമായിരിക്കും; എന്തെന്നാൽ, നിനക്ക് ഇരുൾ പ്രകാശംപോലെയാണ്* (സങ്കീ 139,10-12 ഹീബ്രു, ലേഖകന്റെ പരിഭാഷ). അതേ, പ്രകാശം നിറഞ്ഞ യേശുവേ, നിനക്ക് ഇരുളും പ്രകാശമാണല്ലോ.

“വെളിവു നിറഞ്ഞോരീശോ,” ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ നീ ജന്മാന്ധനെയും നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ പ്രശോഭിപ്പിച്ചു. അവൻ കാഴ്ചയുള്ളവനായി. തന്റെ കണ്ണു തുറന്നവൻ എന്ന് അവൻ നിന്നെ കണ്ടു. നീ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനാണെന്നും പ്രവാചകനാണെന്നും മിശിഹായാണെന്നും അവൻ നിന്നെ കണ്ടു. പിതാവിന്റെ കിരണമേ, നിന്റെ ശോഭയുള്ള പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചാലും. പ്രകാശമായ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് നിന്നെയും എന്നെയും കാണാൻ എനിക്കിടയാകട്ടെ! നിനിലൂടെയും ആത്മാവിലും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ എനിക്കാ യെങ്കിൽ!

പ്രകാശമായ ദൈവത്തിൽനിന്നു ലോകത്തിനു വേണ്ട സത്യപ്രകാശം ലോകത്തിലേക്കു വന്നു. കാഴ്ചയുണ്ടെന്നു സ്വയം കരുതിയവർ അവനെ പുറത്താക്കി. ആ പ്രകാശം ഗൊല്ഗോഥായിൽ തണ്ടിന്മേൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടു. പ്രകാശത്തിന്റെ രശ്മികളെ തടയാൻ അവനെ പുറത്താക്കിയവർ രണ്ടു കരിന്തിരികളും അവന്റെ ഇരുവശത്തുമുയർത്തി; അവന്റെ മുമ്പിൽ നിലകൊണ്ട് ഇരുളിന്റെ മറവിലും നിഴലിലും അഭയം തേടി. കരിന്തിരികളിലൊന്ന് അവരോടൊപ്പം അന്ധകാരത്തിലമർന്നു പോയി. ഭൂമിയിലാകെ അന്ധകാരം വ്യാപിച്ചപ്പോൾ അപരനാകട്ടെ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരുന്ന സത്യപ്രകാശത്തിൻ രശ്മികളേറ്റു പ്രകാശപുരിതനായി. തന്നെത്തന്നെയും സത്യപ്രകാശത്തെയും കണ്ടു; പ്രകാശത്തിന്റെ പുത്രനായി.

വെളിവാക്കിത്തരു നാഥാ, എൻ കുറവുകളെല്ലാം നിൻ പ്രകാശത്താൽ അവയെ തെറ്റിനിരൂൾ മുടി നിന്നാൽ തെളിയണമെൻ ബോധം സൃഷ്ടികളെ ശോഭിപ്പിക്കും പ്രഭ നീയല്ലോ ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തും (*ശ്ഹീമൊ* നമസ്കാരം,

“വെളിവിൻ തട്ടിൽ വസിക്കും പുണ്യനിയെ പരിശുദ്ധാ, ...”: പ്രകാശത്തട്ടിൽ വസിക്കുന്ന പുണ്യവാനായ പരിശുദ്ധനേ, ഞങ്ങളിൽനിന്നു ദുഷ്ട പീഡകളും വെറുക്കേണ്ട വിചാരങ്ങളും തടഞ്ഞാലും! അവ ഞങ്ങളെ അശുദ്ധരാക്കുന്നു. നീതിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനശ്ശുദ്ധി നല്കിയാലും! എന്നെ അകംപുറം വിശുദ്ധീകരിച്ചാലും! എന്തെന്നാൽ, *പുറം സൃഷ്ടിച്ചവൻ തന്നെയല്ലേ അകവും സൃഷ്ടിച്ചത്*. ഇന്നു നിങ്ങൾ കർത്താവിൽ പ്രകാശമായിരിക്കുന്നു. പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കളെപ്പോലെ വർത്തിക്കുവിൻ. പ്രകാശത്തിന്റെ ഫലം സകല നന്മയിലും നീതിയിലും സത്യത്തിലുമാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടു

നന്മ. കർത്താവിനു പ്രസാദകരമായവ എന്തെന്നു വിവേചിച്ച റിയുവിൻ അന്ധകാരത്തിന്റെ നിഷ്ഫലമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കുചേരരുത്. (എഫേ 5,8-11) - നിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശ്ലീഹായിലൂടെ ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയ പ്രബോധനം. ഞങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുകയും തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു: പ്രകാശത്തിൽ വസിക്കുന്ന പുണ്യവാനായ പരിശുദ്ധനേ, ഞങ്ങളിൽനിന്നു ദുഷ്ടപീഡകളും വെറുക്കേണ്ട വിചാരങ്ങളും തടഞ്ഞാലും! “പ്രകാശമഹിമയോടെ നീ വരുമ്പോൾ നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ തള്ളിക്കളയരുതെ. പ്രകാശത്തിന്റെ പ്രഭയും മഹത്വത്തിന്റെ അങ്കിയും ഞങ്ങളുടെമേൽ വിരിക്കണമെ. അതിനാൽ അന്ധകാരത്തെ ഞങ്ങൾ വിജയിക്കുകയും പ്രകാശത്തിൽ നിനക്കു മഹത്വം ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകണമെ” (വലിയ നോമ്പിലെ പ്രാർത്ഥനക്രമം, വെള്ളി രാത്രി, മൂന്നാം കൗമാ, മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോധുസാ).

പ്രകാശം - യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പിന്റെ പ്രകാശം! പ്രകാശം യേശുവിന്റെ പുനരാഗമനത്തിന്റെ പ്രകാശം! പൂർണ്ണ പ്രകാശമായ യേശുവേ, ഈ കുർബാനയിൽ നിന്റെ ഉയിർപ്പിന്റെയും പുനരാഗമനത്തിന്റെയും പ്രകാശത്തെയും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് “ജനതകളുടെ പ്രകാശ”മായ സഭയിൽ ഞാൻ പാടട്ടെ: “വെളിച്ചംനിറഞ്ഞൊരീശോ നിൻ വെളിച്ചാൽ കാണുന്നു ...”

ഉലകത്തിൻ പ്രഭയും ദൈവാത്മജ നിൻ മുൻ ആഗതനന്മേൽ കൃപ ചെയ്യേണം

താതൻ കരിണമാം മിശിഹാ ദേവാ മുൻ ആഗതനന്മേൽ കൃപ ചെയ്യേണം (ശ്ഹീമൊ, ചൊവ്വാ, പ്രഭാതം, മെനൊ, എനിയോനൊ).

എന്നിലെ അന്ധകാരത്തെ ദുരീകരിക്കുന്ന പ്രകാശത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, മനുഷ്യവംശത്തെ പൊതുവായി ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്ന അന്ധകാരത്തെ ദുരീകരിക്കുന്ന പ്രകാശത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻ പ്രാർഥിക്കുന്നു. പ്രകാശം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന യേശുവേ, പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശമായ നിന്റെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന പ്രകാശത്താൽ പ്രകാശത്തിന്റെ ഈ ഉത്സവത്തിൽ ഞങ്ങളെയും മനുഷ്യകുലത്തെയും വിശുദ്ധീകരിക്കണമേ! ഈ കുർബാന ഇസ്രായേലിന്റെ പ്രകാശം അഗ്നിയായും അവന്റെ പരിശുദ്ധൻ ജാലയായും മാറുന്ന (ഏശ 10,17) രക്ഷയുടെ മഹാ സംഭവമാണല്ലോ.

പ്രകാശം നിറഞ്ഞ യേശുവേ, ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷ ഞങ്ങൾ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സമയത്തെക്കാൾ സമീപസ്ഥമത്രേ. രാത്രി കഴിയാറായി; പകൽ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഞങ്ങൾ അന്ധകാരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ പരിത്യജിച്ച് പ്രകാശത്തിന്റെ ആയുധങ്ങൾ ധരിക്കട്ടെ. പകലെന്നപോലെ ഞങ്ങൾ മാനുഷമായി വ്യാപരിക്കട്ടെ. ഞങ്ങൾ സുഖലോലുപതയിലോ മദ്യാസക്തിയിലോ അവിഹിതവേഷ്ചകളിലോ കലഹത്തിലോ അസുയയിലോ മുഴുകാതിരിക്കട്ടെ. പ്രത്യുത പ്രകാശമായ നിന്നെ ധരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ ദുർമോഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകത്തക്കവിധം ശരീരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാമല്ലോ (റോമ 13,11-14).

പ്രകാശം നിറഞ്ഞ യേശുവേ, നീ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശമായിരിക്കണമെ. എന്തെന്നാൽ, ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാ

ശമുള്ളയാളിന് എപ്പോഴും വെളിച്ചമുണ്ടായിരിക്കും. മിശിഹാ സൂര്യനും പകലുമായിരിക്കുന്നയാൾക്ക് എപ്പോഴും സൂര്യനും പകലുമുണ്ടായിരിക്കും. പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കൾക്കു രാത്രിയിൽപ്പോലും പകലുമുണ്ടായിരിക്കും (വിശുദ്ധ സിപ്രിയാൻ, കർത്തുപ്രാർത്ഥന, 38: വിവ: ജി. ചേടിയത്ത്, പ്രാർത്ഥന സഭയിൽ, 68നോടു കടപ്പാട്). കർത്താവേ, നിന്നാൽ ഞാൻ പ്രകാശിക്കും. എന്തെന്നാൽ, നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവന് നീ പകലാകുന്നു. കർത്താവേ, നീ പ്രകാശമാകുന്നു. നിന്റെ കരുണയെ കാണുവാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമെ. ലോകത്തിന്റെ വഴി സകല വിരുദ്ധതകളും കെണികളും നിറഞ്ഞതാകുന്നു. നീ പകലായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിന്നിൽ നടക്കുന്നവൻ വിരുദ്ധപ്പെടുന്നില്ല (വലിയ നോമ്പിലെ പ്രാർത്ഥനക്രമം, തിങ്കൾ രാത്രി, ഒന്നാം കൗമാ, മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോധുസാ).

വെളിച്ചം നിറഞ്ഞൊരീശോ, “പ്രകാശമഹിമയോടെ നീ വരുമ്പോൾ നിന്റെ മുമ്പാകെനിന്നു ഞങ്ങളെ തള്ളിക്കളയരുതെ. പ്രകാശത്തിന്റെ പ്രഭയും മഹത്വത്തിന്റെ അങ്കിയും ഞങ്ങളുടെമേൽ നീ വിരിക്കണമെ. അതിനാൽ അന്ധകാരത്തെ ഞങ്ങൾ കീഴടക്കുകയും പ്രകാശത്തിൽ നിനക്കു മഹത്വം ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകണമെ.” (വലിയ നോമ്പിലെ പ്രാർത്ഥനക്രമം, വെള്ളി രാത്രി, മൂന്നാം കൗമാ, മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോധുസാ)

ലോകത്തിലേക്കു വന്ന പ്രകാശമായ യേശുവേ, പ്രകാശമായ നിന്നെക്കാൾ അധികമായി അന്ധകാരത്തെ സ്നേഹിക്കാനും, അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ തിന്മയുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ തുടരാനും ഇനിയും ഇടയാക്കരുതെ. ഞങ്ങൾ തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും പ്രകാശത്തെ വെറുക്കുന്നവരും ആകാതിരിക്കട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ വെളിപ്പെടുത്തേണമെന്നു ഞങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരട്ടെ! അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ ദൈവത്തിൽ ചെയ്യുന്നവയെന്നു വെളിപ്പെടുട്ടെ! (യോഹ 3,19-21)

വെളിച്ചം നിറഞ്ഞൊരേശുവേ, കർത്താവേ, നിന്നാൽ ഞാൻ പ്രകാശിക്കും. എന്തെന്നാൽ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവന് നീ പകലാകുന്നു. കർത്താവേ, നീ പ്രകാശമാകുന്നു. നിന്റെ കരുണയെ ദർശിക്കാൻ എന്റെ നയനങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമെ. ലോകത്തിന്റെ വഴി സകല വിരുദ്ധതകളും കെണികളും നിറഞ്ഞതാകുന്നു. നീ പകലായിരിക്കുന്നതിനാൽ നിന്നിൽ നടക്കുന്നവൻ വിരുദ്ധപ്പെടുന്നില്ല. (വലിയ നോമ്പിലെ പ്രാർത്ഥനക്രമം, തിങ്കൾ രാത്രി, ഒന്നാം കൗമാ, മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോധുസാ)

നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു. ... വിളക്കുകൊളുത്തി ആരും പറയുടെ കീഴിൽ വയ്ക്കാറില്ല, ദീപപീഠത്തിന്മേലാണ് വയ്ക്കുക. അപ്പോൾ അത് ഭവനത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വെളിച്ചമേകുന്നു. അപ്രകാരം, മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ സൽപ്രവൃത്തികൾ കണ്ട്, സ്വർഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുവിൻ. (മത്താ 5,14). വഴിപിഴച്ചതും വക്രയുള്ളതുമായ തലമുറയുടെയിടയിൽ കുറ്റമറ്റ ദൈവമക്കളാകാനുള്ള കൃപയും ശക്തിയും ഞങ്ങൾക്കു നൽകണമെ. അങ്ങനെ, അവരുടെ മധ്യേ ലോകത്തിൽ വെളിച്ചമായി പ്രകാശിക്കാൻ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ! (ഫിലി 2,15).

ഈ വാക്കുകളാൽ രൂപാന്തരപ്പെട്ടവരായി, ഈ മലയിൽനിന്നിറങ്ങാൻ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ! പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, ഇരുട്ടടഞ്ഞ ഒരു ഭാഗവുമില്ലാതെ എന്റെ, ഞങ്ങളുടെ, ശരീരം മുഴുവൻ പ്രകാശമാനമായിരിക്കാൻ (ലൂക്കാ 11,36) എന്റെ, ഞങ്ങളുടെ, ശരീരം മുഴുവൻ പ്രകാശിപ്പിക്കണമെ (ലൂക്കാ 11,34).

ദുഷ്ടതയുടെ കെട്ടുകൾ പൊട്ടിക്കാൻ

നമ്മുടെ പ്രകാശം പ്രഭാതംപോലെ പൊട്ടിവിരിയാൻ ഏശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുള്ള പ്രായോഗിക വഴികൾ സന്ദർഭോചിതമായി സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ധ്യാനം നമുക്കിവിടെ തത്കാലം ഇപ്രകാരം ഉപസംഹരിക്കാം: ദുഷ്ടതയുടെ കെട്ടുകൾ പൊട്ടിക്കുകയും നുകത്തിന്റെ കയറുകൾ അഴിക്കുകയും മർദ്ദിതരെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും എല്ലാ നുകങ്ങളും ഒടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ... വിശക്കുന്നവനുമായി ആഹാരം പങ്കുവയ്ക്കുകയും ഭവനരഹിതനെ ഭവനത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും നഗ്നനെ ഉടുപ്പിക്കുകയും സ്വന്തക്കാരിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറ്റാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ... നിന്റെ വെളിച്ചം പ്രഭാതം പോലെ പൊട്ടിവിരിയൂ; നീ വേഗം സുഖംപ്രാപിക്കൂ; നിന്റെ നീതി നിന്റെ മുഖിലും കർത്താവിന്റെ മഹത്ത്വം നിന്റെ പിമ്പിലും നിന്നെ സംരക്ഷിക്കും. നീ പ്രാർഥിച്ചാൽ കർത്താവ് ഉത്തരമരുളും: നീ നിലവിളിക്കുമ്പോൾ ഇതാ, ഞാൻ എന്ന് അവിടുന്ന് മറുപടി തരും. മർദ്ദനവും കുറ്റാരോപണവും ദുർഭാഷണവും നിന്നിൽനിന്ന് ദൂരെയകറ്റുക. വിശക്കുന്നവർക്ക് ഉദാരമായി ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയും പീഡിതർക്ക് സംതുപ്തി നൽകുകയും ചെയ്താൽ നിന്റെ പ്രകാശം അന്ധകാരത്തിൽ ഉദിക്കും. നിന്റെ ഇരുണ്ട വേളകൾ മധ്യാഹ്നംപോലെയാകും. കർത്താവ് നിന്നെ നിരന്തരം നയിക്കും; മരുഭൂമിയിലും നിനക്ക് സമൃദ്ധി നൽകും; നിന്റെ അസ്ഥികളെ ബലപ്പെടുത്തും. നനച്ചു വളർത്തിയ പുത്തോട്ടവും വറ്റാത്ത നീരുറവയും പോലെയാകും നീ. (ഏശ 58,6-11). “കാന്ത്യാ ഞങ്ങളെ നീ താതൻ കതിരേ ശോഭിപ്പിക്കെന്നും.” പിതാവിന്റെ പ്രകാശക്കതിരായവനേ, നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങളെ എന്നും പ്രകാശിപ്പിക്കണമെ!

ഞങ്ങൾക്കറിവുള്ള സകല പ്രകാശദായകവസ്തുക്കളും നിർമ്മിതികളും പ്രകാശത്തിരിക്കുമെല്ലാം കത്തിയെരിഞ്ഞുതീർന്നുകൊണ്ടാണ് പ്രകാശം നൽകുന്നത്. ഞങ്ങൾക്ക് അനുദിനം അനുഭവപ്പെടുന്ന, കാണപ്പെടുന്ന, ഏറ്റവും വലിയ പ്രകാശമായ സൂര്യൻ ഞങ്ങൾക്കു പ്രകാശവും പ്രകാശദാതാവുമായിരിക്കുന്നത് സ്വയമെരിഞ്ഞുതീർന്നുകൊണ്ടാണല്ലോ. യഥാർഥ പ്രകാശവും ആദിപ്രകാശവുമായ ദൈവമേ, നിന്റെ ഏകജാതനിലൂടെ നീ പൂർത്തിയാക്കുകയും പൂർണമാക്കുകയും ചെയ്ത സ്വയംദാനത്തിലൂടെ, നിന്റെ സ്വയംശൂന്യമാക്കലിൽ, ആണല്ലോ നീ ഞങ്ങൾക്കു ജീവദായകമായ പ്രകാശമായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നത്. അപ്രകാരംതന്നെ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ യേശുവും. സൂര്യൻ എരിഞ്ഞുതീർന്നാലും ഒരിക്കലും എരിഞ്ഞുതീരാത്തതും എന്നേക്കും കത്തിജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തുമായ അനശ്വരസൂര്യനും നിത്യപ്രകാശവുമാകുന്നു നീയും നിന്റെ പുത്രനും നിങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധാത്മാവും.

ദൈവത്തിന്റെ ശൂന്യവത്കരണത്തിന്റെ സമ്പൂർണതയായ ഗോല്ഗോഥായിൽ കുരിശും പ്രകാശവും ഒന്നാകുന്നു. അതി

നാലാകുമല്ലോ ക്രൂശിതൻ പിതാവിന്റെ കരങ്ങളിലേക്ക് ആത്മാവിനെ ഏല്പിച്ചു പ്രാണൻ വെടിയാനുള്ളതിന്റെ ഒരുക്കമായ പ്ലോൾ മുതൽ - ആറാം മണിക്കൂർ മുതൽ - ഒമ്പതാം മണിക്കൂർ വരെ ഭൂമി മുഴുവന്റെയുംമേൽ അന്ധകാരമുണ്ടായതും സൂര്യഗ്രഹണമുണ്ടായതും! (മർക്കോ 15,33; മത്താ 27,45-47; ലൂക്കാ 23,44-46). ഇനി ക്രൂശിതൻ മതി ലോകത്തിനു പ്രകാശമായി. ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം നാൾ ഇരുട്ടായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടും അവനാണ് മരണമില്ലാത്ത പ്രകാശമെന്ന്. സൂര്യൻ എറിഞ്ഞെരിഞ്ഞ് ഇരുണ്ടുപോകും; നക്ഷത്രങ്ങൾ മങ്ങിപ്പോകും; ചന്ദ്രനു പ്രകാശം കിട്ടാതെയും തരാൻ സാധിക്കാതെയും വരും. കല്ലറിയിൽനിന്നു പ്രകാശിച്ച ക്രൂശിതൻ മാത്രം അനശ്വരപ്രകാശമായി നിലനില്ക്കും. വെളിച്ചം സുഖമാണ്; സൂര്യനെ നോക്കുന്നത് കണ്ണിനു നല്ലതാണ്. (സഭാപ്ര 11,7).

ക്രൂശിതനായ ദൈവപുത്രനേശുവാണ് നട്ടുച്ചയ്ക്ക് അന്ധകാരം മൂടുന്ന ഞങ്ങളുടെ ലോകത്തിന്, ഞങ്ങൾക്ക്, കാണപ്പെട്ടതിലേക്കും ഏറ്റവും ജീവദായകമായ സമ്പൂർണപ്രകാശം. അവനങ്ങനെയായത് അധികാരികളും പടയാളികളും വഴിപോക്കരും സഹക്രൂശിതരായ അക്രമികളിലൊരുവനും അന്യോന്യം മത്സരിച്ച് അവനെ അധികേഷപിച്ചും വെല്ലുവിളിച്ചും തിളങ്ങിവിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണല്ലോ. അവൻ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പിതാവിന്റെ നിയോഗം ഏറ്റെടുത്തു നിവർത്തിയാക്കിയ ശൂന്യവത്കരണത്തിന്റെ ആത്മപ്രകാശനമാകാൻ, അങ്ങനെ ലോകത്തിനു പ്രകാശമാകാൻ, സ്വയം എരിഞ്ഞുതീരാൻ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ!

പരമപ്രകാശമേ, ക്രൂശിതനായ യേശുവേ, പ്രകാശത്തിന്റെ പരമവെളിപാടേ, അന്ധകാരാവൃതമായ എന്റെ ആത്മാവിനെ, എന്റെ ജീവിതത്തെ, നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ പ്രകാശിപ്പിക്കണമെ! നിന്റെ തിരുമാറിലെ മുറിവിൽനിന്നൊഴുകുന്ന രക്തത്തിന്റെയും വെള്ളത്തിന്റെയും ചുവന്ന പ്രകാശം അശുദ്ധിയിൽ ചത്ത എന്റെ ആത്മാവിനു ജീവനും പരിശുദ്ധിയും പകരുമല്ലോ!

“വെളിവു നിറഞ്ഞോരീശോ,” നീ അനശ്വരമായ ദൈവികതയുടെ അനശ്വരമായ വെളിച്ചവും അനശ്വരമായ വെളിച്ചത്തിന്റെ അനശ്വരമായ ദൈവികതയും ആകുന്നു. പ്രകാശസങ്കോചം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളെ പ്രകാശനിറവാകുന്ന നീ നിത്യപ്രകാശരശ്മികളാൽ നിറയ്ക്കണമെ. “വെളിവു നിറഞ്ഞോരേശുവേ,” സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ മുഖം പ്രകാശിക്കുകയും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ (സങ്കീ 81,7).

പ്രകാശപുരിതനായ യേശുവേ, കർത്താവേ, നിന്നാൽ ഞാൻ പ്രകാശിക്കും. എന്തെന്നാൽ, നീ പിതാവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ട പ്രകാശമാകുന്നു. (വലിയ നോമ്പ് വെള്ളി, സന്ധ്യ,സെദറാ; മൂന്നുനോമ്പ് തിങ്കൾ രാത്രി - മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോവൂസാ പേജ് 31).

ദൈവം പ്രകാശിക്കുന്നു എന്നതിനർത്ഥം ദൈവം വരുന്നു എന്നും അവിടുന്ന് മൗനമായിരിക്കുകയില്ല എന്നുമത്രേ (സങ്കീ 50,2). അതേ, നമ്മുടെ ദൈവം വരുന്നു. അവിടുന്ന് നമ്മോടു സംസാരിക്കും; നമുക്കുത്തരമരുളും; തന്നത്തന്നെ നമുക്കു നൽകും.

പക്ഷേ, പിശാചിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽപ്പെട്ട പ്രകാശത്തിൽനിന്നു മുഖം തിരിക്കരുത് (2 കോറി 6,15; 11,14; എഫേ 5,12;കൊളോ 1,13; 1 തെസ്സ 5,4-5). “പിതാവിൽനിന്നുദിച്ച പ്രകാശം ഭൂമിയിൽ ശോഭിക്കുകയും തന്റെ കതിരുകൾ വീശുകയും ചെയ്തു. ആ കതിരുകൾ കടന്നുചെന്ന് മാലിന്യം നിർമാർജ്ജനം ചെയ്യുകയും ഭൂമിയിൽ പരിശുദ്ധി വിതറി അതിനെ സ്വതന്ത്രമാക്കുകയും ചെയ്തു.” (മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആരാധനക്രമം. ഹാശാ ആഴ്ചയിലെ പ്രാർഥനക്രമം, 2009, 41). ഈ രക്ഷാകരസംഭവത്തിന്റെ അനുസ്മരണാഘോഷമാണ് വി. കുർബാന.

തത്കാലവിരാമനിമിഷത്തിലെ വെളിപ്പ്

കുർബാനയുടെ മറവിൽ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസക്കണ്ണുകൾക്കു മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും നല്കപ്പെടുകയും

ചെയ്യുന്നതെന്ന കർത്താവുംദൈവവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിനോട്, സ്വർഗീയ പിതാവിന്റെ ആദ്യജാതനോട്, ആരാധകർ മുഖാഭിമുഖം സമർപ്പിക്കുന്ന അപേക്ഷയുടെയും ആരാധനയുടെയും പ്രത്യാശയുടെയും ആലാപനമാണ് “വെളിവുനിറഞ്ഞൊരിശോ...”

“വെളിവു നിറഞ്ഞൊരിശോ,” എന്റെ കർത്താവേ, നിന്റെ തിരുനാമം എത്ര മഹോന്നതം! നിന്നോടുള്ള വിശുദ്ധ ഫൗസ്റ്റീനയുടെ കിളിക്കൊഞ്ചലുകൾ എന്റെ ദുർബലയും ഭയവിഹ്വലയുമായ ആത്മാവിന്റെ നിരന്തര നിമന്ത്രണം ആയിത്തീരുംമെങ്കിൽ നിനക്ക് ഈർഷ്യയരുതേ! ഈ അയോഗ്യയുടെ ആശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി അത് അനുരൂപപ്പെടുത്തി ആവർത്തിച്ചുകൊള്ളാൻ അനുവദിക്കുമല്ലോ: നിന്റെ തിരുനാമം! അതെന്റെ ശക്തിയത്രേ. എന്റെ ശക്തികളെല്ലാം ക്ഷയിച്ച് ആത്മാവിനെ അന്ധകാരം ആവരണം ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ തിരുനാമമാകുന്ന സൂര്യകിരണമായിരിക്കും എനിക്കു ചുറ്റും പ്രകാശം പകരുന്നത്. ഈ പ്രകാശത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ആത്മാവ് കൂടുതൽ സുന്ദരിയും പ്രശോഭിയും ആയിത്തീരുന്നു. അത് ഓജസ്സ് സ്വീകരിക്കുന്നതും നിന്റെ തിരുനാമത്തിൽനിന്നത്രേ. നിന്റെ നിരമധുരമായ തിരുനാമത്തിന്റെ കേൾവി എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഹൃദയസ്വന്ദനത്തിനു ശക്തിയേറ്റുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ആത്മാവ് നിന്റെ തിരുനാമം കേൾക്കുമ്പോൾ മൗനിയൊക്കുകയും നീ കാണാതെ നിന്റെ പിന്നിൽക്കൂടി വന്ന് നിന്നെ സ്വർഗ്ഗീകരണത്തിലൂടെ കൈനീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു! നീ തിരിഞ്ഞുനോക്കി പുഞ്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ട് പ്രേമാർദ്രയായി ലജ്ജിച്ചു മൗനിയൊക്കുന്നു! (വിശുദ്ധ

സിസ്റ്റർ മരിയ ഫൗസ്റ്റീന കൊവൽസ്ക, എന്റെ അന്തരാത്മാവിലേക്ക് ഒഴുകിയിറങ്ങിയ ദൈവകരുണ: ഡയറി, മലയാളം തർജ്ജമ, ഡിവൈൻ മേഴ്സി പ്രൈൻ ഓഫ് ഹോളി മേരി പ്രസിദ്ധീകരണം, മരിയ നഗർ, തൊടുപുഴ, 2016, 323നോടു കടപ്പാട്). മണവറവാതിൽ തുറക്കാനായോ! കണ്ണുകൾ മഞ്ചുനല്ലോ! പ്രകാശം അപൂർവ്വോജ്വലമായല്ലോ! ആമ്മീൻ.

ഗലീലിയോയെ കത്തോലിക്കാ സഭ പീഡിപ്പിച്ചിട്ടില്ല...ന്തി കൊളുത്തി കൊന്നിട്ടില്ല

റവ. ഫാ. നോബിൾ തോമസ് പാറക്കൽ

ഭൂമിയല്ല സൂര്യനാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രം എന്ന ശാസ്ത്രീയ സത്യം (ഗലീലിയോയുടെ നിരീക്ഷണം ആധുനിക പ്രപഞ്ചവിജ്ഞാനീയമനുസരിച്ച് സൂര്യൻ അനേകകോടി നക്ഷത്രങ്ങളിലൊന്നു മാത്രമാണ്. പ്രപഞ്ച കേന്ദ്രമല്ല) അവതരിപ്പിച്ച ഗലീലിയോയെ അത് ബൈബിളിനെതിരായതിനാൽ സഭ ക്രൂരമായി പീഡിപ്പിക്കുകയും അവസാനം ചുട്ടുകൊല്ലുകയും ചെയ്തു എന്നത് വ്യാപകമായി പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു കെട്ടകഥയാണ് (popular myth) യാതൊരുവിധ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലവുമില്ലാത്ത ഈ കഥ ദുരുദ്ദേശപരമായി കെട്ടിച്ചമച്ചതാണ് എന്നത് ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് വ്യക്തമാകും.

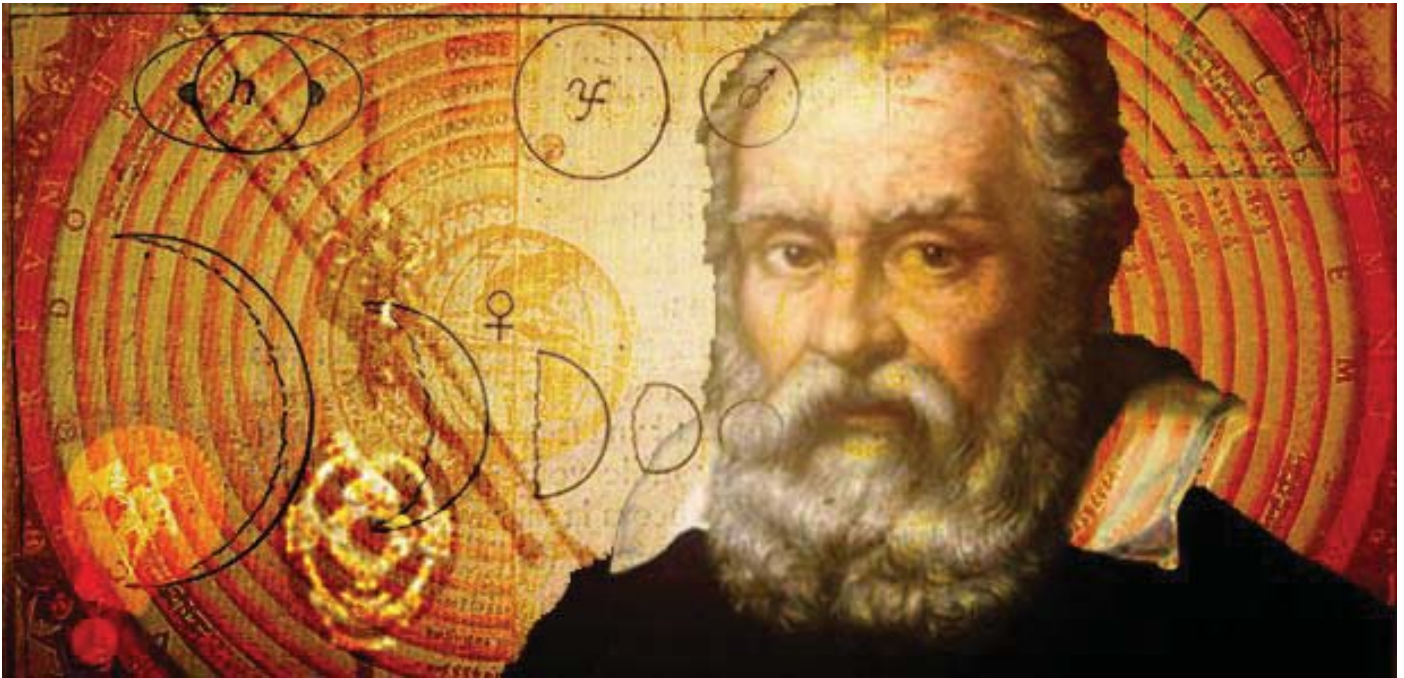
ശാസ്ത്രവും കത്തോലിക്കാ സഭയും

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയോടെ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം ക്ഷയിച്ചെന്നും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം തെറ്റാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും കരുതുന്നുവരും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതര വിശ്വാസ പദ്ധതികളെക്കാൾ ആധികാരികതയോടെ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാനും ജീവിക്കാനും ശാസ്ത്രീയമായി നിഗമനങ്ങളും കണ്ടെത്തലുകളും സഹായകമായിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ് സത്യം. പദാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചും പ്രപഞ്ചത്തെക്കുറിച്ചും ജീവന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചും മനഷ്യന്റെ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പഠനങ്ങളും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിനും വിരുദ്ധമായതൊന്നും തന്നെ ആധുനികശാസ്ത്രം അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല, എന്നു മാത്രമല്ല, ഇവയെപ്പറ്റിയുള്ള ആധുനികശാസ്ത്രത്തിന്റെ എല്ലാ ധാരണകളും കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തോട് ചേർത്തുവായിക്കാവുന്നവയുമാണ്.

ശാസ്ത്രം വളരാൻ തുടങ്ങിയ ആരംഭകാലങ്ങളിൽ ചില അസാധ്യതകളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ആധുനികശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചക്ക് വേരുപാകിയതും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ കെട്ടിപ്പടുത്ത ഗവേഷണ നിരീക്ഷണരീതി ശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകിയതും പരിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാ സഭയാണെന്ന സത്യം ചരിത്രബോധമുള്ളവർ നിഷേധിക്കുകയില്ല. കത്തോലിക്കരായ (വൈദികരടക്കം) നിരവധി ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ വിശ്വാസ ജീവിതത്തിന്റെയും ദൈവാശ്രയബോധത്തിന്റെയും കൂടെ ഫലമാണ് മിക്ക ശാസ്ത്രീയ കണ്ടെത്തലും എന്നതും സത്യമാണ്. ഇന്നും അത്യാധുനികമായ ശാസ്ത്രഗവേഷണങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാൻ പരിശുദ്ധ സഭയും സഭയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങളും മുൻപന്തിയിലുണ്ട് എന്ന സത്യവും വിമർശകർ സൗകര്യപൂർവ്വം മറച്ചുവക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ലോകത്തിലെ പ്രശസ്ത വാനനിരീക്ഷണ കേന്ദ്രങ്ങളിലേതൊന്ന് മാർപ്പാപ്പയുടെ സ്വന്തമാണെന്ന സത്യവും (vatican observatory) അവർ സൗകര്യപൂർവ്വം മറക്കുന്നു.

ഗലീലിയോയുടെ കാലഘട്ടം സഭയും ശാസ്ത്രവും

1564 -1642 കാലഘട്ടമാണ് ഗലീലിയോ ഗലീലിയുടേത്. ശാസ്ത്രീയമായ വളർച്ചയുടെ ആരംഭകാലഘട്ടമാണ് 16,17 നൂറ്റാണ്ടുകൾ. ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന നിരവധി ജസ്യൂട്ട് വൈദികരുടെ ചരിത്രവും പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടുമുതലുള്ള യൂറോപ്പിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നമുക്ക് വായിക്കാൻ കഴിയും. വാനശാസ്ത്രത്തിലും ഇതര ഗവേഷണങ്ങളിലും മുഴുകിയിരുന്ന ജസ്യൂട്ട് ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ ഒരു നീണ്ട നിരതന്നെ റോമിൽ അക്കാലഘട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പ്രശസ്തരായ പല ശാസ്ത്രജ്ഞരും

ഗവേഷണങ്ങൾക്കുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകിയിരുന്നതും സഭ തന്നെയായിരുന്നു എന്നതിന് ഉപോദ്ബലകമായ തെളിവുകൾ വത്തിക്കാന്റേതടക്കമുള്ള അന്താരാഷ്ട്ര ആർക്കൈവുകളിൽ ലഭ്യമാണ്.

പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിക്കോളാസ് കോപ്പർനിക്കസ് സൗരകേന്ദ്രവാദം (heliocentrism) അവതരിപ്പിക്കുന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥമായ *On the Revolution of the Celestial Orbs* കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മൂന്നാം പൗലോസ് മാർപാപ്പക്കാണ് സമർപ്പിച്ചിരുന്നത്. കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണങ്ങളോടുള്ള തുറവിയാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളുടെ സമീപനം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. സൗര കേന്ദ്രീകൃതവാദം അക്കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളുടെ എതിർപ്പിന് കാരണമായിരുന്നു. ഗലീലിയോയ്ക്ക് പത്ത് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ജോഹന്നാസ് കെപ്ലർ അവതരിപ്പിച്ച സൗരകേന്ദ്രീകൃതവാദവും ഇതേരീതിയിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ്കാരുടെ എതിർപ്പിന് ഇടയാക്കി. അതേസമയം കോപ്പർനിക്കസിന്റെയും കെപ്ലറുടെയും ഗലീലിയോയുടെയും പഠനങ്ങൾ ശാസ്ത്രജ്ഞരായിരുന്ന നിരവധി ജസ്യൂട്ട് വൈദികർ ആഘോദത്തോടെയാണ് സ്വാഗതം ചെയ്തത് എന്ന കാര്യവും ഇതിനോട് ചേർത്ത് വായിക്കണം.

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളുടെ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനം പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശാസ്ത്രവും സംഘർഷങ്ങളും

കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിന്നും വിഘടിച്ച പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ രൂപപ്പെട്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനരീതിയാണ് ഒരു പരിധിവരെ മതശാസ്ത്രസംഘർഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ധാരണ രൂപപ്പെടുന്നതിന് കാരണമായത്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബൈബിൾ മാത്രമാണ് (*Sola scriptura*) വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏകമാനദണ്ഡം. എന്നാൽ ദൈവചന്ദ്ര

ത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ കത്തോലിക്കാ സഭ എഴുതപ്പെട്ട വചനത്തോടൊപ്പം സഭയുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന അലിഖിതവും അതേസമയം പരിശുദ്ധവുമായ പാരമ്പര്യത്തിനും (*unwritten but holy tradition*) തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകുന്നുണ്ട്. ഒപ്പം ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് കത്തോലിക്കാ സഭക്ക് വ്യക്തവും ആധികാരികവുമായ കാഴ്ചപ്പാടുമുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിന് കത്തോലിക്കാ സഭ അനുശാസിക്കുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും അത്തരം വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലൂടെ രൂപപ്പെടുന്ന ദൈശാസ്ത്രവും തികച്ചും യുക്തധിഷ്ഠിതമായിത്തന്നെ വിശ്വാസം ജീവിക്കാൻ ആധുനികയുഗത്തിലും കത്തോലിക്കരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

ഗലീലിയോ എന്തുകൊണ്ട് സഭാകോടതിയിൽ?

ഗലീലിയോ സംഭവത്തെ കത്തോലിക്കാ സഭക്കെതിരെ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ട അടിസ്ഥാനപരമായ ചിലകാര്യങ്ങളാണ് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചത്. കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ വൈദികരടക്കം ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ശാസ്ത്രഗവേഷണങ്ങൾക്കിടയിൽ ഏന്തുകൊണ്ട് ഗലീലിയോ മാത്രം സഭാകോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നത് പ്രസക്തമാണ്. പ്രധാനമായും ഓർമ്മിക്കേണ്ടത്, ഗലീലിയോ അവതരിപ്പിക്കുന്ന സൗരകേന്ദ്രീകൃതവാദം കത്തോലിക്കാ സഭയെ മാത്രമല്ല അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തിയത് എന്നതാണ്. അക്കാലഘട്ടത്തിലെ എല്ലാ പ്രമുഖ ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെയും ഭൗമകേന്ദ്രീകൃതവാദത്തിൽ (*geocentric*) അധിഷ്ഠിതമായിരുന്ന പ്രപഞ്ചവിജ്ഞാനീയ ചിന്തയെ അത് അസ്വസ്ഥതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മാത്രമല്ല, കോപ്പർനിക്കസോ, കെപ്ലറോ ഒക്കെ അവതരിപ്പിച്ചതിലുമതികമായ തെളിവുകളോടെ തന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഗലീലിയോക്ക് സാധിക്കുമായിരുന്നില്ലതാനും.

വാസ്തവമിതായിരിക്കെ, ഗലീലിയോ സൗരകേന്ദ്രീകൃത വാദം അവതരിപ്പിച്ച ഉടനെ സഭ വാളും പരിചയമെടുത്ത് ഗലീലിയോയ്ക്കെതിരെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മട്ടിൽ കഥ പറയുന്നത് ചരിത്രത്തോടുള്ള നീതിയല്ല. ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഗലീലിയോക്ക് സഭാ കോടതിയിൽ നിൽക്കേണ്ടി വന്നു എന്നതിനുത്തരം കിട്ടണമെങ്കിൽ. ഗലീലിയോ തന്റെ കണ്ടെത്തലിനെ ഇതരശാസ്ത്രജ്ഞരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി കൈകാര്യം ചെയ്ത രീതി കൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചലനത്തെയും സ്ഥാനത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഒരു പുതിയ സിദ്ധാന്തം എന്ന നിലയിൽ തന്റെ കണ്ടെത്തലുകളെ അവതരിപ്പിക്കുകയും ശാസ്ത്രചിന്തയുടെ തലത്തിൽ മാത്രം അത് കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ യാതൊരുവിധ പ്രതിസന്ധിയും ഗലീലിയോ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല. ഗലീലിയോയെ പ്രതിസന്ധിയിലാക്കിയ രണ്ട് നിലപാടുകളാണ് നിഷ്പക്ഷമായി ചരിത്രം പഠിക്കുന്നവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്.

1. തന്റെ സിദ്ധാന്തം സ്ഥാപിക്കാൻ ആവശ്യമായ തെളിവുകൾ ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോഴും ഗലീലിയോ അത് ശക്തിയുക്തം വാദിച്ചു.

2. തന്റെ പുതിയ സിദ്ധാന്തത്തെ ദൈവശാസ്ത്രപരമായ ചർച്ചകൾക്ക് വിധേയമാക്കണമെന്നും

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതുണ്ട് എന്നും ഗലീലിയോ വാദിച്ചു.

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ അനന്തരഫലമായി വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വ്യക്തവിഷ്ഠിതമായ വ്യാഖ്യാനത്തെ (അവ തികച്ചും അബദ്ധജഡിലമായതിനാൽ) കരുതലോടെ വീക്ഷിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഗലീലിയോ ഇത്തരമൊരു ശ്രമം നടത്തുന്നത്. കൃത്യമായി തെളിവുകളുടെ സഹായത്തോടെ വ്യക്തമാക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തെ പുനർവ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്ന ഗലീലിയോയുടെ നിർബന്ധബുദ്ധിയാണ് അദ്ദേഹത്തെ സഭാകോടതിയിൽ എത്തിച്ചത്. അല്ലാതെ ശാസ്ത്രത്തോട് സഭക്കുള്ള വിരോധമായിരുന്നില്ല.

ഗലീലിയോയോട് സഭ ചെയ്തത് എന്ത്?

തന്റെ സിദ്ധാന്തവുമായി ഗലീലിയോ അഞ്ചാം പൗലോസ് മാർപാപ്പായെ(1605-1621) കാണാൻ വന്നു. വിവാദം സൃഷ്ടിക്കാൻ താൽപര്യമില്ലാതിരുന്ന മാർപാപ്പ പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ തന്റെ ഓഫീസിനെ ഭരമേൽപ്പിച്ചു. അവർ ഗലീലിയോയുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ നിഷേധിച്ചു. എന്നാൽ റോബർട്ട് ബെല്ലർമിൻ എന്ന ജെസ്യൂട്ട് കർദ്ദിനാളിന്റെ സഹായത്തോടെ തന്റെ ഗവേഷണം തുടരാനുള്ള ഒരു സർട്ടഫിക്കറ്റ് ഗലീലിയോ സംഘടിപ്പിച്ചു. 1616-ലാണ് ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് വർഷങ്ങളോളം യാതൊരു പ്രശ്നവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തുടർന്ന് 1623-ൽ പുതിയ പാപ്പായും ഗലീലിയോയുടെ സുഹൃത്തുമായിരുന്ന ഊർബൻ എട്ടാമൻ പാപ്പാ ഗലീലിയോയ്ക്ക് തന്റെ സിദ്ധാന്തം പൂർണ്ണമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി നൽകി. എന്നാൽ സിദ്ധാന്തത്തിന് അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ വാദഗതികൾ അതിലുണ്ടാകണമെന്ന് മാർപാപ്പ നിഷ്കർഷിച്ചു.

എന്നാൽ Dialogue on the Two World system എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പാപ്പ തന്നോട് ഇക്കാര്യം ആവശ്യപ്പെടുവെന്ന നിലയിൽ സെപ്റ്റിമിയോ എന്ന കഥാപാത്രത്തെക്കൊണ്ട് ഗലീലിയോ പറയിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ ഗലീലിയോയെ സാമ്പത്തികമായി പിന്തുണച്ചിരുന്ന ഉയർന്ന നിലയിലുള്ള ഒരാളെയും ഗലീലിയോ അതിൽ പരിഹസിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ സൈദ്ധാന്തികമായി ഗലീലിയോയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്ന ജെസ്യൂട്ട് വാനശാസ്ത്രജ്ഞരെയും മറ്റു കാരണങ്ങളാൽ പിണക്കിയിരുന്നു. ഇതെല്ലാം പിന്നീട് ദോഷമായിത്തന്നെ ഗലീലിയോയ്ക്ക് ഭവിക്കുകയും സഭാ പരമായ വിചാരണയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗലീലിയോ തന്റെ സിദ്ധാന്തം പിൻവലിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അത് സഭയുടെ പീഡനങ്ങളെത്തുടർന്നാണ് എന്ന് ആരോപിക്കുന്നത് തികച്ചും വ്യാജമാണ്. വിചാരണയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഗലീലിയോയുടെ തടവിൽ ഇട്ടിരുന്നു എന്നത് ചരിത്രപരമായ സത്യം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഗലീലിയോ തടവറയിലായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് പരിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷന് വേനൽക്കാലം ചിലവിട്ടിരുന്ന ഒരു കൊട്ടാരത്തിലായിരുന്നു (home arrest). അത്രമാത്രം കൂലിനമായി ഗലീലിയോയോട് പെരുമാറാൻ തിരുസഭാ നേതൃത്വത്തിന് കഴിഞ്ഞു. ഗലീലിയോയുടെ കാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുവാൻ ഒരു സേവകൻ അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമായി നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഗലീലിയോ ഒരിക്കലും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ മരണ ശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളാൽ തടവിന് വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിലും പിന്നീട് അത് വീട്ടുതടങ്കൽ തന്നെയായി കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് തുടരുക മാത്രമാണുണ്ടായത്.

ഗലീലിയോ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നതിന്റെ തെളിവുകൾ

ഗലീലിയോയുടെ സുഹൃത്തും വത്തിക്കാനിലെ ടസ്കൻ അംബാസിഡറുമായിരുന്ന നിക്കോളിനി തന്റെ രാജാവിന് എഴുതിയിരുന്ന കത്തുകൾ ഈ വിഷയത്തിന്റെ വാസ്തവത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നതാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിലെ നിക്കോളിനിയുടെ കത്തുകൾ പ്രധാനമായും ഗലീലിയോ സംഭവത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ളവയായിരുന്നു. ചില കത്തുകളിലെ വരികൾ ഇവിടെ ചേർക്കാം.

1. “മറ്റാർക്കും നൽകാത്ത ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഗലീലിയോയ്ക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് പോപ്പ് എന്നോട് സൂചിപ്പിച്ചു”. (letter dated Feb. 13, 1633)
2. “അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു സേവകനും എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ട്.” (letter, April 16)
3. ഗലീലിയോയെ സംബന്ധിച്ച് 1616 ലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം അല്പകാലത്തേക്ക് തടവിലടപ്പെട്ടേക്കും. പക്ഷേ വിധി വന്നാലുടനെ തന്നെ അത് ഗലീലിയോയെ അൽപമാത്രമായി ബാധിക്കും വിധം എങ്ങനെ നടപ്പിലാക്കാം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാനുമായി ചർച്ചയാവാം എന്ന് പാപ്പാ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (letter, June 18)

മാത്രവുമല്ല, 1595 ലെ (The Directory for Inquisitors) പ്രകാരം ഗലീലിയോയെ യാതൊരുവിധത്തിലും പീഡിപ്പിക്കുവാൻ സഭാനേതൃത്വത്തിന് സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല താനും. ഇതേ കാലയളവിൽ ന്യൂ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ബൈബിൾ വിരുദ്ധ നിലപാടുകളെടുത്തവരെ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചുട്ടുകൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്ന ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തെ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ നിഷ്കളങ്കവും അക്കലംപുളത്തിലെ നിയമപരമായ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് പിന്നിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് വരച്ചെടുക്കുന്ന ചിത്രത്തിൽ മാത്രമാണ് ഗലീലിയോ പീഡനത്തിന് ഇരയാകുന്നതും തീ കൊളുത്തി കൊല്ലപ്പെടുന്നതും.

സഭാപ്രബോധനങ്ങളുടെ അപ്രമാദിത്വം

സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ അപ്രമാദിത്വമുള്ളതാണെങ്കിൽ ഗലീലിയോയുടെ മേൽ കൈക്കൊണ്ട നടപടികളെ ചൊല്ലി സഭ പിന്നീട് ദുഃഖം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ല എന്ന ആക്ഷേപമുണ്ട്. ഗലീലിയോക്ക് മേൽ കൈക്കൊണ്ട നടപടികളെ പ്രതി സഭ ദുഃഖം രേഖപ്പെടുത്തുകയും മാപ്പു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നത് സഭാനടപടികളുടെ എക്കാലത്തുമുള്ള കുലീനതയാണ് എടുത്ത് കാണിക്കുന്നത്. നടപടിക്രമങ്ങൾ തെറ്റാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന കാലത്ത് അത് ഏറ്റുപറയാൻ കാണിക്കുന്ന ആർജ്ജവമാണ് സഭാജീവിതത്തിന്റെ ആത്മീയ സമ്പത്തും ധർമ്മിക ബലവും.

ഗലീലിയോക്ക് മേൽ കൈക്കൊണ്ട നടപടികൾ ഒരിക്കലും അപ്രമാദിത്വസ്വഭാവമുള്ളവയായിരുന്നില്ല. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയെന്ന നിലയിൽ എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും വേണ്ടി വിശ്വാസത്തേയും ധർമ്മികതയേയും കുറിച്ച് വിശദമായി പഠിപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് അപ്രമാദിത്വം അഥവാ തെറ്റാവരം പ്രായോഗികമാകുന്നത്. ഗലീലിയോയെ സംബന്ധിച്ച് സഭയുടെ ഒരു ഓഫീസ് എടുത്ത തീരുമാനം സഭാപരമായ നടപടിക്രമമനുസരിച്ച് മാർപാപ്പായുടെ അനുവാദത്തോടെ

യാണ് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത് എന്നതുകൊണ്ട് അവയെല്ലാം അപ്രമാദിത്വസ്വഭാവമുള്ളവയല്ല.

ഗലീലിയോയുടെ പഠനങ്ങളെ സഭ നിഷേധിച്ചിരുന്നുവെന്നത് അന്നും ഇന്നും പ്രസക്തമാണ്. അക്കാലത്ത് അതിന് വേണ്ടത്ര തെളിവുകളില്ലായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ ശാസ്ത്രം തന്നെ അതിനെ എതിർത്തു സംസാരിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാലത്തും സൂര്യനല്ല പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രം എന്ന സത്യം ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയിലൂടെ മനസ്സിലാക്കിയതിനാൽ ഗലീലിയോയുടെ പഠനങ്ങൾ അപ്രസക്തം തന്നെയാണ് (ആ വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പ്രതിഭയെ ആദരിച്ചുകൊണ്ട് തന്നെ). അന്ന് സഭ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നീട് അതും മാറ്റേണ്ടിവരുമായിരുന്നു എന്നതും സഭാവിമർശകർ ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഗലീലിയോയുടെ മരണം

ഗലീലിയോയെ സഭ ചുട്ടുകൊന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആരോപണങ്ങളുടെ വളരെ രൂക്ഷമായ ഒറ്ററ്റു. എന്നാൽ 77-ാം വയസ്സിൽ ഗലീലിയോ തന്റെ മരണക്കിടക്കയിൽ സമാധാനപൂർണ്ണമായ മരണം വരിക്കുകയാണുണ്ടായത് എന്ന് യഥാർത്ഥ ചരിത്രം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മരണദിവസം പോലും അദ്ദേഹത്തിന് സന്ദർശകരുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം.

സമാപനം

ഗലീലിയോ സംഭവത്തെ ഇന്നും സഭക്കെതിരെയുള്ള ആയുധമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നവർ വേണ്ടത്ര ചരിത്രബോധമില്ലാത്തവരും അൽപസത്യത്തെ വലുതാക്കുന്നവരും വളച്ചൊടിക്കുന്നവരും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നവരുമൊക്കെയാണ്. സത്യം അറിയാനും പഠിക്കാനും താൽപര്യമില്ലാത്തവരും പ്രാപതിയില്ലാത്തവരുമായ ഭൂരിപക്ഷത്തെ തങ്ങളുടെ ഗുഡോദ്ദേശപരമായ ഇത്തരം നീക്കങ്ങളിലൂടെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാനും അവർക്ക് സാധിക്കുന്നുണ്ട്. സഭ ഗലീലിയോയെ പീഡിപ്പിച്ചു കൊന്നുവെന്നും ശാസ്ത്രത്തോട് അകലം പാലിക്കുന്നുവെന്നുമൊക്കെയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ ദുരുദ്ദേശപരവും സത്യവിരുദ്ധവുമാണ്. പാപപുസ്തകങ്ങളും ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളും പോലും ഈ വിധത്തിൽ വ്യാജം പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന കാലയളവിൽ ഇതുസംബന്ധമായ സത്യം അറിയാനും പഠിക്കാനും സത്യാന്വേഷികൾ തൽപരരാകേണ്ടതുണ്ട്.

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭ

ദൈവദാസൻ
ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ഇൗവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ

65 –ാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ

2018 ജൂലൈ 1 മുതൽ 15 വരെ
പട്ടം സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ

ജർമ്മനിയിലെ കൊളോൺ ആർച്ചുബിഷപ്പ്
അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ
റെയ്നർ മരിയ വോൾക്കി തിരുമേനി
മുഖ്യാതിഥിയായി പങ്കെടുക്കുന്നു.

കൊല്ലം ബിഷപ്പ് ഡോ. പോൾ ആന്റണി മുല്ലശ്ശേരി
ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാ സഹായ മെത്രാൻ
ഡോ. മാർ തോമസ് തറയിൽ
മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ
അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാർ എന്നിവർ പങ്കെടുക്കുന്നു.

ജൂലൈ 13 വെള്ളി വൈകിട്ട് 6.30ന്
മെഴുകുതിരി നേർച്ച പ്രദക്ഷിണം

ജൂലൈ 14 രാവിലെ 8.30 ന്
ആഘോഷമായ വിശുദ്ധ സമൂഹബലി.

മുഖ്യ കാർദ്ദിനാൾ

അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ

മോറാൻ മോർ ബസേലിയോസ് ക്ലീമിസ്

കാതോലിക്കാബാവ

Mar Ephraem

COLLEGE OF ENGINEERING AND TECHNOLOGY MARTHANDAM

(Catholic Diocese of Marthandam)
Approved by AICTE, Delhi & Anna University, Chennai

COURSES

B.E. Mechanical Engineering
B.E. Civil Engineering
B.E. Electronics & Communication Engineering
B.E. Electrical & Electronics Engineering
B.E. Computer Science & Engineering
M.E. Computer Science & Engineering
M.E. Applied Electronics
M.E. Manufacturing Technology

FACILITIES

- Spiritual formation (Daily Holy Mass, Prayers, Jesus Youth, Retreat etc.)
- Experienced and dedicated faculty with post doctoral research & industrial experiences
- World class classrooms connected to a centralized e-learning data centre on campus
- Global connectivity to all the students via 24 hr Wi-Fi access
- Modern library with e-access to various international journals . Health Club
- Most modern Language Lab . Educational Counselling by renowned Educationalists
- Cafeteria and mess with delicious and nutritious food (Kerala Taste)

Admission in 1st year & Direct 2nd year (Later Entry) ♦ Campus Placement Assistance

Chairman : H.G. Most Rev. Dr. Vincent Mar Paulos (Bishop of Marthandam Diocese) ♦ Correspondent **Very Rev. Fr. Josephin Raj**

To find more about admission Contact :

TONY KURIEN (Admission Officer) : 9447413790, 09444713790 (T.N.)

BETHANY NAVAJEEVAN HOME

Where life can be comfortable and rewarding in a warm ambience...

Bethany Navajeevan Home

for Senior Citizens

Kattanam, Alapuzha Dist, Kerala.

Managed by Bethany Fathers

Phone: -944 788 7033, 944 670 8934, 949 788 9876

Off - 0479 2332023

E-mail: bethanynavajeevanhome@gmail.com

Spacious AC and non AC rooms with small kitchenette ● Clean dining room with nutritious food ● Unpolluted, quiet clean environment ● 24 hours security ● Car Parking ● Internet surfing and emailing ● A well-stocked library
Prayer and spiritual discourses ● Yoga, meditation ● In-house first aid arrangements ● Musical, cultural and festive programme organized periodically ● Close vicinity to hospitals ● Activities that promote productive ageing.